

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΓ΄

Τετάρτη 23 Οκτωβρίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γυμνάσιο Παλαιού Φαλήρου, το 6ο Γυμνάσιο Αμαρουσίου, τα Πειραϊκά Εκπαιδευτήρια "Πράξις & Πράξεις", το Γενικό Λύκειο Ζωγράφου και το 1ο Γυμνάσιο Παπαδιανίκων Λακωνίας, σελ. 861, 866, 869, 871, 882

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 858, 861, 862, 863, 874, 879, 887, 889, 893

3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 892, 893

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 24 Οκτωβρίου 2013, σελ. 857

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Ηλεκτρονική επιτήρηση υπόδικων, κατάδικων και κρατούμενων σε άδεια", σελ. 857

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 857 - 872

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 872 - 885

ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 885 - 909

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 863

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 861, 862, 893

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 874, 879

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 858, 861, 862, 863

ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 862

ΚΟΛΛΙΑ - ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 887, 889, 901

ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 862, 887

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 861, 862, 863, 887

ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 861, 862

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 861, 889

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 892, 893

ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 892

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 858, 859, 861, 863, 879, 898, 900, 901, 904, 905, 906, 909

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 881

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 861, 862, 879, 885, 886, 887, 888, 889

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 879, 883, 886

ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 880

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 874, 908

ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 877, 878

ΔΗΜΑΣ Χ. , σελ. 876

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 883

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 879, 880

ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 871

ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 869, 885, 908

ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 864, 886, 905, 906

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 882

ΚΙΚΙΛΙΑΣ Β. , σελ. 889, 897

ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 863, 864

ΚΥΡΙΤΣΗΣ Γ. , σελ. 876

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 878, 886, 887, 893, 899, 904, 908, 909

ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 862, 889, 890, 905, 906

ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 891

ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 878

ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 872

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 882

ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 861, 862, 887, 888, 889, 904

ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 898, 899, 905

ΤΑΜΗΛΟΣ Μ. , σελ. 896

ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 862, 866, 906, 907

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 894

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 893

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΓ'

Τετάρτη 23 Οκτωβρίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 23 Οκτωβρίου 2013, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 24 Οκτωβρίου 2013.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 148/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάριου Σαλμά προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την κατάργηση των κριτηρίων πληθυσμιακής κάλυψης για τη χορήγηση αδειών σκοπμιότητας και των αδειών λειτουργίας για την εγκατάσταση και τη λειτουργία μηχανημάτων ιοντίζουσών και μη ιοντίζουσών ακτινοβολιών.

2. Η με αριθμό 143/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Αθηνών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Μαρίας Μπόλαρη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις συζητήσεις Κυβέρνησης - τρόικας για την απελευθέρωση των απολύσεων και τις νέες μειώσεις των συντάξεων.

3. Η με αριθμό 142/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Κερκύρας του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αγγελικής Γκερέκου προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου, σχετικά με την τροποποίηση των όρων διαγωνισμού για την ακτοπλοϊκή γραμμή Κέρκυρας - Διαποντίων Νήσων.

4. Η με αριθμό 149/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση της ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτού Σερρών των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Μαρίας Κόλλια-Τσαρουχά προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την ολοκλήρωση των διαδικασιών για την ένταξη των υπό διαθεσιμότητα εκπαιδευτικών του Τομέα Υγείας και Πρόνοιας στο Υπουργείο Υγείας.

5. Η με αριθμό 145/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τα αποτελέσματα από τις ενέργειες ελέγχου και φορολόγησης των εμβασμάτων του εξωτερικού της περιόδου 2009-2012.

6. Η με αριθμό 152/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την εγκύκλιο Φ.18/93893/Δ5/12-7-2013 του Υπουργείου Παιδείας σε σχέση με τα ιδιωτικά σχολεία.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 πα-

ράγραφοι, 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 147/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Πέλλης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιορδάνη Τζαμτζή προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων για τους ανασφάλιστους υπερήλικες.

2. Η με αριθμό 144/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ευβοίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου κ. Ευάγγελου Αποστόλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις περικοπές και τις καθυστερήσεις στις πληρωμές των αγροτών.

3. Η με αριθμό 150/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδα Μαριά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις κατασχέσεις υπέρ του ελληνικού δημοσίου σε υπόλοιπα τραπεζικών λογαριασμών φορολογουμένων που αφορούν ποσά κάτω των 1.000 ευρώ, προερχόμενα από μισθούς και συντάξεις.

4. Η με αριθμό 146/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιώς της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Μαρίας Γιαννακάκη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εσωτερικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων για ισότιμη φορολογική αντιμετώπιση όλων των πολιτών.

5. Η με αριθμό 151/21-10-2013 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τους υπό διαθεσιμότητα εκπαιδευτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ηλεκτρονική επιτήρηση υπόδικων, κατάδικων και κρατούμενων σε άδεια».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 17-10-2013, η συζήτηση του νομοσχεδίου να γίνει σε δύο συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση το νομοσχέδιο θα συζητηθεί επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση το νομοσχέδιο θα συζητηθεί επί των άρθρων και επί των τροπολογιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας διαβάσω τα έγγραφα των κομμάτων που ορίζουν τους εκπροσώπους για τη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσίπρας, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου, ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Νίκο Βούτση.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Μελάς ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Καπερνάρο και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Μαριά.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Χρυσής Αυγής κ. Ζησιμόπουλος ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης κ. Πολύβιο Ζησιμόπουλο και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Σερρών κ. Ματθαίοπουλο.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Φώτης Κουβέλης ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή Α' Αθηνών κ. Πανούση.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης ορίζει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Γιάννη Γκιόκα.

Τον λόγο έχει τώρα ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα σας. Θα ήθελα να πω λίγα λόγια για τις τροπολογίες. Αντιλαμβάνομαι βέβαια ότι θα απορείτε, γιατί είναι λίγο μεγάλες οι τροπολογίες, αλλά δεν γινόταν αλλιώς. Έπρεπε να επισπεύσω μερικές διαδικασίες και θα εξηγήσω γιατί.

Οι δαπάνες που αναφέρονται στην πρώτη τροπολογία, με γενικό αριθμό 887 και ειδικό αριθμό 36/18-10-2013, είναι εγγεγραμμένες στον προϋπολογισμό, τα χρήματα τα έχουμε πάρει, αλλά χρειάζεται να βγουν υπουργικές αποφάσεις για να τα πάρουν οι εργαζόμενοι στις φυλακές. Πρόκειται για την υπερωριακή απασχόληση των υπαλλήλων των καταστημάτων κράτησης, η εργασία πέραν του πενθημέρου και βεβαίως η αποζημίωση των υπαλλήλων αυτών. Θα τις δείτε, είναι απλές. Τυπικό είναι το ζήτημα, τα χρήματα έχουν μπει σε κωδικό του Υπουργείου και πρέπει οι εργαζόμενοι να πάρουν τα χρήματά τους.

Αν θέλετε να τις αναπτύξουμε αργότερα, σε περίπτωση που έχετε παρατηρήσεις, ευχαριστώ, αλλά και τώρα αν έχετε κάποια απορία. Είναι μικρά χρονικά διαστήματα. Για παράδειγμα, να αναφέρω περιληπτικά ότι η υπερωριακή απασχόληση αφορά το χρονικό διάστημα από 1-1-2013 έως 21-2-2013, δηλαδή περίπου ενάμιση μήνα, και από 1-4-2013 έως 8-4-2013, δηλαδή εννιά μέρες.

Έχουν κατατεθεί τα χρήματα. Η εργασία, η πέραν του πενθημέρου, είναι από την 1η Ιανουαρίου 2013 μέχρι τις 3 Σεπτεμβρίου 2013 και ανάλογες ημερομηνίες είναι για την αποζημίωση των υπαλλήλων κράτησης. Επαναλαμβάνω ότι τα χρήματα έχουν μπει σε κωδικούς του Υπουργείου, για να καταβληθούν. Τα έχουμε τα χρήματα, αλλά χρειάζονται οι υπουργικές αποφάσεις.

Η δεύτερη, με γενικό αριθμό 888 και ειδικό 37, αφορά τροποποιήσεις που γίνονται στον Κώδικα Δικηγόρων. Μπορώ να σας πω. Μια-δύο είναι ουσιαστικές, οι άλλες είναι περισσότερο συμπληρωματικές παραλείψεων. Είναι ο δαίμων του τυπογραφείου, κυρίως, που έκανε κάποιες αβλεψίες.

Θα σας τις πω αναλυτικά. Στο άρθρο 10, το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 αντικαθίσταται ως εξής: «Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου μπορεί να επιτραπεί στον ενδιαφερόμενο να προσκομίσει, αντί του πτυχίου, βεβαίωση ότι ολοκλήρωσε επιτυχώς τις σπουδές του». Είναι θέμα ουσίας. Αν έχει τελειώσει κάποιος, γιατί να τον αποκλείουμε από το να δίνει εξετάσεις και να ζητούν το πτυχίο του, όταν ενδεχομένως μπορεί να υπάρχει και μια στάση ή απεργία των γραμματέων του ανάλογου πανεπιστημιακού ιδρύματος; Να παίρνει μια βεβαίωση από τη γραμματεία ότι έχει περαιώσει τις σπουδές του και να μπορεί να δίνει ο δικηγόρος εξετάσεις. Είναι κάτι το οποίο ζήτησαν οι δικηγόροι και νομίζω ότι είναι σωστό.

Στο άρθρο 13, περίπτωση β' της παραγράφου 4 παραλείψαμε να μπει η φράση «η αμοιβή». Δηλαδή, ο αριθμός των ασκούμενων, η επιλογή τους, ο χρόνος, ο τόπος, καθώς και οι λοιπές συνθήκες άσκησης για τους ασκούμενους καθορίζονται από τα διοικητικά συμβούλια κ.λπ., με απόφαση των Υπουργών. Παραλείφθηκε η φράση «η αμοιβή τους». Προσθέτουμε τις δύο λέξεις «η αμοιβή».

Έρχομαι στο άρθρο 15 του ίδιου νόμου, παράγραφος 1, περί-

πτωσης β'. Έγινε και εδώ μια αβλεψία. Αναφερόταν ότι για τους κάτοχους των πτυχίων Νομικής Σχολής αναγνωρισμένου ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος των κρατών –είναι για όσους σπουδάζουν στο εξωτερικό και έρχονται– πρέπει το πτυχίο να έχει αναγνωρισθεί από το ΔΟΑΤΑΠ ως ισότιμο. «Και αντίστοιχο» είναι το σωστό. Μπήκε ως ισότιμο και αναγνωρισμένο. Αυτό είναι λάθος και το διορθώσαμε.

Το ίδιο γίνεται και στην παράγραφο 3 με τη λέξη «αντίστοιχο».

Το άρθρο 25, παράγραφος 1 αφορά τη μετάθεση του δικηγόρου, ο οποίος ζητά να πάει από τον ένα δικηγορικό σύλλογο στον άλλον. Δεν χρειάζεται αποδοχή από το σύλλογο υποδοχής, αρκεί να κάνει την αίτησή του στο σύλλογο που είναι εγγεγραμμένος.

Στο άρθρο 25, στις παραγράφους 4, 5 και 6 δεν είχε προβλεφθεί παρόμοια διάταξη –παραλείφθηκε, δηλαδή, παρόμοια διάταξη– για τη διαδικασία παραίτησης του δικηγόρου. Είναι διατάξεις παρόμοιες με τον παλιό κώδικα, που από παράλειψη δεν είχαν μπει στο σχέδιο νόμου και τις βάζουμε τώρα.

Έρχομαι στο άρθρο 27. Και εδώ υπήρχε μια παράλειψη. Αφορά το πότε οι δικαστικοί εισαγγελικοί λειτουργοί μπορούν να ασκούν δικηγορία. Είναι διατάξεις παρόμοιες με το προηγούμενο καθεστώς.

Στο 28.3 αντικαταστάθηκε το τελευταίο εδάφιο, που λέει δικηγόρος που είναι διορισμένος σε κατώτατο δικαστήριο αν μπορεί να συντάσσει ένδικα βοηθήματα, δηλαδή εφέσεις, αν είναι στο Εφετείο, ή ανάρτηση, αν είναι στον Άρειο Πάγο, που κατατίθενται στο εκδόν την απόφαση δικαστήριο.

Στο άρθρο 41 για τον Κώδικα Δεοντολογίας του δικηγορικού λειτουργήματος γίνεται μια ρύθμιση εκεί. Λέει: «Μέχρι να καταρτιστεί και εγκριθεί ο καινούργιος θα ισχύει ο παλαιότερος, όπως εγκρίθηκε με την απόφαση 4.1 του 1980 του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου.».

Πάμε στο άρθρο 61. Ο δικηγόρος για την άσκηση κάθε είδους ένδικου βοηθήματος –μιλά για τα ένδικα βοηθήματα– πρέπει να προκαταβάλλει στο δικηγορικό σύλλογο εισφορές. Μπήκε η φράση «αποκλειστικά και μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο Παράρτημα 3». Όχι σε όλες, δηλαδή, τις περιπτώσεις, γιατί μπορεί να πάει κάποιος να κάνει μια απλή αίτηση σε ένα δικαστήριο και να πει «δώστε μου ένα αντίγραφο». Αυτό δεν θέλει να έχει και γραμμάτια. Πράγματι, δεν υπήρχε και στον παλιό κώδικα. Νομίζω ότι εξυπακούεται, αλλά για περισσή ασφάλεια, για να μη δημιουργούνται προβλήματα από τους γραμματείς δικαστηρίων, αναφέρεται μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο Παράρτημα 3, το οποίο βεβαίως λέει πότε υποχρεούται ο δικηγόρος να καταβάλλει γραμμάτιο προείσπραξης.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 61 λέγει τις περιπτώσεις όπου ο δικηγόρος δεν υποχρεούται να κόβει παράσταση, όταν δηλαδή είναι η σύζυγός του και συγγενικά πρόσωπα ορισμένου βαθμού. Δεν προβλεπόταν όταν χειρίζεται υποθέσεις ατομικές. Προστίθεται και διορθώνεται η παράλειψη αυτή και λέμε «και όταν παρέχουν υπηρεσίες στους εαυτούς τους».

Βεβαίως, ζήτησαν οι δικηγορικοί σύλλογοι να προστεθεί και ένα δ' εδάφιο, όπου αναφέρεται πότε οι δικηγόροι δεν θα απαλλάσσονται από το να καταβάλλουν το παράβολο. Εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο δημόσιο κ.λπ., δεν θα χρειάζεται και για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Κοινωνικής Ασφάλισης. Αυτό μας υπεδείχθη από το Υπουργείο Εργασίας και από το ΙΚΑ, γιατί πράγματι για την ταυτότητα του νομικού λόγου έπρεπε να πάει και εκεί.

Προσετέθη εκεί και ένα δεύτερο, ένα τελευταίο εδάφιο, όπου σημειώνεται ότι «σε κάθε περίπτωση που ο δικηγόρος συνδέεται με τον εντολέα του με σύμβαση πάγιας αντιμισθίας, η οποία έχει γνωστοποιηθεί στον οικείο δικηγορικό σύλλογο, η υποχρέωση προκαταβολής της παραγράφου 1» –δηλαδή του γραμματίου– «βαρύνει το διάδικο, για την καταβολή, όμως, του ποσού ευθύ-νεται εις ολόκληρον και ο δικηγόρος», για να υπάρχει μια εις ολόκληρον ευθύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αν είναι νομοτεχνικές, κύριε Υπουργέ, να συντομεύσουμε. Αναφερθείτε μόνο σ' αυτές που είναι ουσιαστικές.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ολοκληρώνω, κύριε

Πρόεδρε.

Στο 4, γίνεται ένα ζήτημα για το πότε μπορεί ο δικηγόρος να καταθέτει. Το συζητήσαμε τώρα και με την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ. Τα γραμμάτια δεν είναι υποχρεωτικό να γίνονται και στην αναβολή. Το είπαν και πολλοί. Νομίζω ότι ο κ. Τσούκαλης το είχε πει στην επιτροπή. Αν γίνει μια αναβολή ή ματαίωση, δεν χρειάζεται να το καταθέτει, να το παίρνει πίσω ή να το χρησιμοποιεί στην επόμενη δίκη. Τακτοποιείται κι αυτό.

Για να μη δημιουργηθεί σύγχυση, στην παράγραφο 2 του άρθρου 62, εδάφιο β', προβλέπεται ότι ο Υπουργός με απόφαση ρυθμίζει τα ποσά των εισφορών ανά διαδικαστική πράξη. Για να μη δημιουργείται εντύπωση ότι είναι άλλη απόφαση, τοποθετούμε το «με την ίδια απόφαση», με μια απόφαση δηλαδή που ρυθμίζει άλλα ζητήματα, θα μπει κι αυτό το θέμα.

Στην περίπτωση του άρθρου 63, παράγραφος 1, η περίπτωση ζ' της υποπαραγράφου ι', από παραδρομή γράφει «0,5» για την αξία του αντικειμένου της εισαγωγής, όταν είναι από 12 εκατομμύρια και πάνω μέχρι τα 25 εκατομμύρια, ενώ το σωστό είναι «0,1».

Στο άρθρο 98, στο τελευταίο εδάφιο προστίθεται η φράση «σε περίπτωση που δεν εκδίδονται τοπικές εφημερίδες, η σύγκληση είναι έγκυρη εφόσον η πρόσκληση γνωστοποιηθεί», δηλαδή όταν καλούν σύγκληση οι δικηγόροι σύλλογοι για γενικές συνελεύσεις. Τοποθετήσαμε στη λέξη «γνωστοποιηθεί» τη φράση «στα μέλη τους».

Επίσης, υπήρχε ένα λάθος. Η λέξη «εντός», γίνεται «ενός» στο άρθρο 157.1, το οποίο αναφερόταν στο ότι «ο δικηγόρος στον οποίον υπεβλήθηκε οποιαδήποτε ποινή πλην της σύστασης ή της επίπληξης έχει δικαίωμα να ασκήσει έφεση σε προθεσμία εντός μηνός». Εκεί λείπει ένα «τ» και γίνεται «εντός». Ήταν «εντός μηνός» και γίνεται «ενός μηνός».

Η παράγραφος 6 του άρθρου 165 αναφέρεται στις μεταβατικές διατάξεις, πότε θα γίνουν οι πρώτες αρχαιρεσίες και αλλάζουν οι προθεσμίες, για να είναι συμβατές με το χρόνο που θα γίνουν οι εκλογές, η υποβολή υποψηφιοτήτων, αποφάσεις γενικών συνελεύσεων κ.λπ.

Στις πειθαρχικές ποινές αναφέρεται το 165.10. Οι πειθαρχικές υποθέσεις που εκκρεμούν στον πρώτο βαθμό από 1-1-2014 εισάγονται στα νέα πειθαρχικά συμβούλια και εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα. Προσέξτε, όμως, εδώ. Εφαρμόζεται το 139, δηλαδή πάντοτε θα ισχύει ο επιεικέστερος νόμος. Η διαδικασία θα εφαρμόζεται και για τις εκκρεμείς

υποθέσεις από 1-1-2014. Η διαδικασία θα είναι με το νέο σύστημα, αλλά το ουσιαστικό Πειθαρχικό Δίκαιο παραμένει το ίδιο, γιατί πάντοτε ισχύει ο ευμενέστερος νόμος.

Βεβαίως, τελευταία είναι η παράγραφος 11 του 165, στην οποία σημειώνεται ότι «η ισχύς της παραγράφου 4 του άρθρου 61 του παρόντος Κώδικα άρχεται από 1-1-2013».

Επειδή υπάρχουν σε εκκρεμότητα πολλές υποθέσεις, όταν δεν υπάρχει το γραμμάτιο, αρχίζει να ισχύει από την 1^η Ιανουαρίου.

Η τρίτη είναι εύκολη, είναι διαδικαστική κατά το πρώτο μέρος της. Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 889 και ειδικό αριθμό 8, που αφορά στην υποστήριξη του έργου του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς. Είναι ακριβώς οι ίδιες διατάξεις για την υποστήριξη του έργου των οικονομικών εισαγγελέων. Προβλέπεται δηλαδή το ίδιο βοηθητικό προσωπικό που υπάρχει στους οικονομικούς εισαγγελείς. Να μη σας τα επαναλαμβάνω. Διαβάστε την τροπολογία και εάν υπάρχει οποιαδήποτε αμφιβολία, είμαι στη διάθεσή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, καταθέστε τα για να διανεμηθούν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλω να καταθέσω και μία προσθήκη και νομοτεχνική βελτίωση στην τροπολογία με γενικό αριθμό 888 και ειδικό αριθμό 37.

Στην τροπολογία αυτή στην περίπτωση γ' της παραγράφου 8 αντικαθίσταται η φράση «καθώς και για την παράσταση ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων κάθε βαθμού, των ανακριτών ή ανακριτικών υπαλλήλων ή δικαστικών συμβουλίων, οφείλει, στο πλαίσιο της υποχρέωσης προκαταβολής της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, να καταθέτει το σχετικό γραμμάτιο καταβολής, αλλιώς η αντίστοιχη διαδικαστική πράξη είναι απαράδεκτη».

Όπως ήταν διατυπωμένη η διάταξη, μπορούσε να δημιουργηθεί σύγχυση, βάζοντας τις πολιτικές διαδικαστικές πράξεις με τις ποινικές διαδικαστικές πράξεις αθροιστικά, και τις μεν και τις δε. Εάν -λέει- δεν καταβληθεί το παράβολο, ήτοι το γραμμάτιο, είναι απαράδεκτες. Ναι, αλλά όταν έχει ξεκινήσει μία ποινική διαδικασία ή πάμε στον ανακριτή, τι θα γίνει; Θα είναι απαράδεκτες; Το διορθώνουμε, λοιπόν, και μεταφέρουμε το εδάφιο αυτό στο τέλος, ούτως ώστε να καλύπτει μόνο τις πολιτικές διαδικαστικές πράξεις. Θα τη δείτε αυτήν την τροπολογία.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία έχει ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΗ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΑΤΙΩΣΗ

Στην τροπολογία με γενικό αριθμό κατάθεσης 888 και ειδικό αριθμό 37, από 18-10-2013, του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο σχέδιο νόμου του ιδίου Υπουργείου «ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΥΠΟΔΙΚΩΝ, ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΑΔΕΙΑΛΛΟΙ» 2)) 45 61 07 03 45 37.-

Κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής

στην τροπολογία με γενικό αριθμό 888 και ειδικό αριθμό 37, από 18-10-2013, στην περίπτωση γ της παραγράφου 8, η φράση «καθώς και για την παράσταση ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων κάθε βαθμού, των ανακριτών ή ανακριτικών υπαλλήλων ή δικαστικών συμβουλίων, οφείλει, στο πλαίσιο της υποχρέωσης προκαταβολής της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, να καταθέτει το σχετικό γραμμάτιο καταβολής, αλλιώς η αντίστοιχη διαδικαστική πράξη είναι αναρρόδεκτη» αντικαθίσταται από τις φράσεις: «οφείλει, στο πλαίσιο της υποχρέωσης προκαταβολής της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, να καταθέτει το σχετικό γραμμάτιο καταβολής, αλλιώς η αντίστοιχη διαδικαστική πράξη είναι αναρρόδεκτη. Επίσης, για την παράσταση ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων κάθε βαθμού, των ανακριτών ή ανακριτικών υπαλλήλων ή δικαστικών συμβουλίων, οφείλει να καταθέτει το σχετικό γραμμάτιο καταβολής, αλλιώς η παράστασή του δεν γίνεται δεκτή».

Αθήνα, 23 Οκτωβρίου 2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

23/10/2013
77

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί- συνοδοί τους από το 1ο Γυμνάσιο Παλαιού Φαλήρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Ρήγας μάς ενημερώνει ότι ορίζει ως ειδική αγορήτρια για το νομοσχέδιο που συζητούμε τη Βουλευτή κ. Θεοδώρα Τζάκρη και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή Χίου κ. Τριαντάφυλλο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Για ποιο θέμα παρακαλώ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Για διαδικαστικό θέμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχετε το λόγο για ένα λεπτό, παρακαλώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριοι συνάδελφοι, μισό λεπτό.

Παρέλειψα να πω ότι στον Κώδικα Δικηγόρων, εν όψει των τροποποιήσεων που έγιναν πριν, επισυνάπτονται στο τέλος και τα Παραρτήματα 1 και 3, όπως αλλάζουν τώρα τα ποσά τα οποία εναρμονίζονται, γιατί είχαν παρεμφερήσει τα λάθη. Θα τα δείτε στην τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν είναι καθόλου έτσι τα πράγματα και αναφέρομαι στην τροπολογία 889, η οποία όχι μόνο δεν είναι διαδικαστικού χαρακτήρα, αλλά εισάγει πρωτοφανή πράγματα.

Ιδιαίτερα στον Ποινικό Κώδικα, προσθέτει το 458Α, ένα νέο άρθρο που -άκουσον άκουσον!- όποιος διαφωνεί ή παραβιάζει αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ ή κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης τιμωρείται με τουλάχιστον έξι μήνες φυλακή. Και μας λέτε ότι αυτό είναι διαδικαστικό;

Αυτά είναι απαράδεκτα και πρωτοφανή πράγματα. Γίνεται εισαγωγή νέου άρθρου του Ποινικού Κώδικα, που ουσιαστικά ανοίγει το δρόμο για την ποινικοποίηση όλων όσων αρνούνται να υποταχθούν -και θα το πω έτσι- στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα.

Δηλαδή με αυτό το άρθρο -και με ερμηνεία αυτού του άρθρου- όσοι διαδήλωναν κατά του πολέμου της Γιουγκοσλαβίας έπρεπε να τιμωρηθούν με έξι μήνες φυλακή. Όσοι διαφωνήσουν αύριο με επέμβαση στη Συρία -που μπορεί και να συμβούλιο Ασφαλείας να τη νομιμοποιήσει- μπορεί και αυτοί να τιμωρηθούν. Όσοι λοιπόν αντιτάσσονται σε αυτήν την πολιτική που ακολουθείται σήμερα με αυτόν τον νόμο που εισάγετε τώρα τιμωρούνται με τουλάχιστον έξι μήνες φυλακή. Αυτό το θεωρούμε απαράδεκτο. Μιλώ επί της ουσίας.

Επίσης, υπάρχουν κι άλλα θέματα που αφορούν τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα διαφθοράς, όπως, παραδείγματος χάριν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αυτά θα τα πείτε στην εισήγησή σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο κύριος Υπουργός είπε ότι είναι διαδικαστικό το θέμα. Είναι σοβαρότατο το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σοβαρό είναι το θέμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν μπορούν να μπαίνουν από το παράθυρο την τελευταία στιγμή τέτοιες ρυθμίσεις, ιδιαίτερα νέο άρθρο στον Ποινικό Κώδικα με πρωτοφανή πράγματα, που δεν έχουν ξαναυπάρξει. Ουσιαστικά δηλαδή ποινικοποιείται η πολιτική δράση κι όποιος διαφωνεί με αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Δεν ξέρω που συμβαίνει αυτό το πράγμα και με ποια επιχειρήματα μπορούμε να συζητήσουμε.

Λέμε, λοιπόν, ότι τέτοιου είδους τροπολογίες δεν είναι τροπο-

λογίες, αλλά είναι τεράστια πολιτικά ζητήματα. Εμείς ζητάμε να αποσυρθεί η τροπολογία και να καταργηθεί βεβαίως. Σε διαφορετική περίπτωση, κάθε κόμμα πρέπει να πάρει την πολιτική του ευθύνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Τσούκαλη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ανοίγουμε συζήτηση γι' αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αναγκαστικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα απευθυνθώ κι εγώ στον κύριο Υπουργό, ο οποίος μάς ανέλυσε τις διατάξεις των τροπολογιών. Σημειωτέον ότι ούτε να τις διαβάσω εγώ προσωπικά δεν κατάφερα μέχρι τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Πότε, αφού δεν κατατέθηκαν;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν εξηγήσατε για ποιο λόγο έχουμε το επείγον. Για ποιο λόγο ακολουθήθηκε η συγκεκριμένη διαδικασία; Παραδείγματος χάριν, η συγκεκριμένη διάταξη που αναφέρθηκε από τον κ. Παφίλη, για ποιο λόγο δεν μπορεί να ενταχθεί στο νομοσχέδιο το οποίο έχετε υποσχεθεί να φέρετε για τη ρατσιστική βία; Γιατί δεν μπορούν να ενταχθούν οι άλλες διατάξεις σε ένα νομοσχέδιο, το οποίο επίκειται απ' ό,τι γνωρίζω να φέρετε; Γιατί πρέπει να το φέρετε σήμερα, με αυτήν τη διαδικασία, δίχως τη δυνατότητα αξιολόγησης προβληματισμού, συμπλήρωσης;

Δεν μπαίνω στην ουσία των διατάξεων, αλλά μιλάω για τη διαδικασία, σας παρακαλώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, ανοίξαμε συζήτηση επί των τροπολογιών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι, δεν ανοίξαμε συζήτηση.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τώρα πρέπει να τοποθετηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Είδατε τώρα τι δημιουργήθηκε;

Κύριε Βορίδη, κυρία Τζάκρη, ετέθη διαδικαστικό θέμα και είπαν...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Αύριο είναι η συζήτηση των τροπολογιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ίσως μίλησε λίγο παραπάνω ο κ. Παφίλης. Ετέθη διαδικαστικό θέμα. Θεωρούν ότι δεν έπρεπε να έρθει με τη διαδικασία αυτή, αλλά να έρθει με άλλη διαδικασία. Δεν είναι θέμα, λοιπόν, για συζήτηση.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ας μιλήσουμε κι εμείς, να απαντήσει ο κύριος Υπουργός και να το κλείσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Τζάκρη, δεν ετέθη θέμα. Διαδικαστικό είναι. Κάποιος μίλησε λίγο παραπάνω. Δεν πειράζει τώρα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αλλά δεν είναι έτσι τα πράγματα.

Ζήτησε ο κ. Παφίλης τον λόγο για ένα λεπτό. Διαδικαστικό θέμα σημαίνει θέμα επί του Κανονισμού. Τα ζητήματα επί του Κανονισμού τίθενται με συγκεκριμένο τρόπο. Δεν ετέθη ζήτημα κατ' ακριβολογία επί του Κανονισμού. Ο κ. Παφίλης κατέθεσε ορισμένες αντιρρήσεις ουσιαστικού χαρακτήρα. Αυτό είπε. Δεν του αρέσει η διάταξη και ήθελε να κάνουμε συζήτηση για τη διάταξη αυτή. Όταν όμως ανοίγει αυτή η συζήτηση...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είπα να αποσυρθεί.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να αποσυρθεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έπρεπε να εξηγήσω γιατί πρέπει να αποσυρθεί.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Παφίλη, αυτό μπορείτε να το πείτε και για όλο το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αν έχετε την καλοσύνη, μην κάνετε διάλογο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ξαναλέω ότι αυτά δεν είναι συζήτηση επί του Κανονισμού. Είναι συζήτηση ουσίας. «Δεν μου αρέσει η διάταξη, να την αποσύρεις.». Δεν γίνεται, όμως, να μπορούμε στη συζήτηση.

Ο κ. Παφίλης, το Κομμουνιστικό Κόμμα, και ο κ. Τσούκαλης έχουν ορισμένες αιτιάσεις. Μοιραία ανοίγει συζήτηση επί της ουσίας. Ρωτώ εγώ: Δεν θα απαντάμε εμείς επί της ουσίας; Παραδείγματος χάριν, ο κ. Παφίλης στο συγκεκριμένο θέμα, το οποίο θέτει, αποκρύπτει τεχνηέντως ότι η ρύθμιση δεν αφορά γενικώς και αφηρημένα κανονισμό και κάθε διάταξη και κάθε απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, αλλά αυτές που προβλέπουν κυρώσεις ή περιοριστικά μέτρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Γιατί, τι αλλάζει;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε, όταν στο άρθρο 458 έχουμε, παραδείγματος χάριν, την ποινικοποίηση παράβασης διοικητικών διατάξεων της εσωτερικής έννομης τάξης, δεν θα ποινικοποιήσουμε την παράβαση περιοριστικών κυρώσεων που επιβάλλει το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ;

Δικαίωμά σας να κρίνετε διαφορετικά, αλλά εγώ δεν βλέπω ποιο είναι το μείζον θέμα εδώ. Εμένα μου φαίνεται απολύτως λογική και εναρμονισμένη με τη διεθνή έννομη τάξη αλλά και με την εσωτερική έννομη τάξη η διάταξη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είναι πολιτικές αποφάσεις, κύριε Βορίδη. Τι λέτε τώρα; Να επιβάλλει εμπάργκο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ! Είπατε την άποψή σας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τώρα να πω το εξής. Ζήτημα Κανονισμού δεν τίθεται. Εμπρόθεσμα κατετέθη η τροπολογία, σχετική με το νομοσχέδιο είναι, του Υπουργείου Δικαιοσύνης είναι, ρύθμιση που αφορά τον Ποινικό Κώδικα έχει, ζήτημα Κανονισμού δεν τίθεται. Να τη συζητήσουμε στην ουσία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έτσι!

Ορίστε, κύριε Κουτσογιαννακόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, αφού μίλησαν όλοι, ζητώ κι εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι, κυρία Τζάκρη, δεν προβλέπεται. Έχω δώσει τον λόγο στον κ. Κουτσογιαννακόπουλο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω τον λόγο μια στιγμή, γιατί δεν θα μπω στην ουσία των τροπολογιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Κατριβάνου, σε λίγο θα μιλήσετε ως εισηγήτρια. Σας παρακαλώ, δηλαδή, τώρα. Ετέθη ένα θέμα...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κοιτάξτε, έχετε δώσει τον λόγο σε όλους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα δεν είναι ότι δεν θέλω να δώσω τον λόγο σε εσάς.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω κι εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Τζάκρη, θα μιλήσετε αμέσως μετά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Πέρα από την ουσία σε αυτό που θέτει ο κ. Παφίλης, τίθεται το ουσιαστικό ζήτημα ότι μας φέρνεται πάρα πολλές τροπολογίες, οι οποίες δεν μπορούν να συζητηθούν έτσι. Μας φέρνεται μάλιστα και την τελευταία στιγμή τροπολογίες, που αφορούν εναρμόνιση με οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ένταξη της Δημοκρατίας της Κροατίας, οι οποίες δεν μπορούν να θεθούν σαν τροπολογίες. Υπάρχουν σημαντικά ζητήματα για το τι «χώνετε» μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο.

Γι' αυτό διαμαρτυρόμαστε και λέμε ότι δεν είναι κατάσταση αυτή. Είναι και διαδικαστικό το θέμα. Πώς έρχονται όλες αυτές οι τροπολογίες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Πάντως εσείς, κυρία Κατριβάνου, που πήρατε το λόγο είστε εισηγήτρια και όχι Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος.

Ορίστε, κυρία Τζάκρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κακώς ξεκίνησε μια συζήτηση υποτίθεται για διαδικαστικά θέματα, αλλά όλοι τελικά μπήκαν στην ουσία. Αύριο θα ξεκινήσει ξεχωριστή συζήτηση επί των τροπολογιών. Εγώ συμφωνώ με τον κ. Παφίλη ότι τίθενται ζητήματα ουσιαστικά και μάλιστα αυτά είναι πολιτικές αποφάσεις, πέρα από την τυπική διάσταση των συγκεκριμένων διατάξεων όσων ενέχονται στην αντικειμενική και στην υποκειμενική υπόσταση συγκεκριμένων, αν θέλετε, αδικημάτων του Ποινικού Κώδικα και εφόσον γίνεται παρέμβαση στον Ποινικό Κώδικα. Βεβαίως τα κόμματα πρέπει να τοποθετηθούν συγκεκριμένα επ'

αυτών και συμφωνώ μαζί σας, κύριε Παφίλη, ότι το κάθε πολιτικό κόμμα πρέπει να πάρει και το βάρος των αποφάσεών του.

Με αυτήν την ευκαιρία όλοι μπήκαμε στην ουσία. Εγώ εκτιμώ ότι πρέπει να κάνει μια παρέμβαση ο Υπουργός για να κλείσει το ζήτημα αυτό και να ξεκινήσουμε τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου σήμερα. Αύριο νομίζω ότι θα δοθεί ικανός χρόνος, επειδή πραγματικά οι τροπολογίες είναι πάρα πολλές.

Έχει δίκιο η κ. Κατριβάνου ότι με την κύρωση της ένταξης της Κροατίας ουσιαστικά υπεισέρχεται ολόκληρο νομοσχέδιο αυτό καθαυτό ως τροπολογία στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο! Εκτιμώ, όμως, ότι ο κύριος Υπουργός θα εξηγήσει ότι εδώ τίθενται οι αποκλειστικές προθεσμίες στις οποίες θα έπρεπε η χώρα μας να έχει προσαρμοστεί σε προγενέστερο χρονικό διάστημα, αλλά, εν πάση περιπτώσει, θεωρώ ότι αύριο πρέπει να μας δώσετε ικανό χρόνο να τοποθετηθούμε επί των πολύ σημαντικών τροπολογιών που έφερε το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εγώ ευχαριστώ, κυρία Τζάκρη.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ να τοποθετηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κύριε Μαριά, έχετε το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τέθηκε το ζήτημα από την πλευρά του κ. Παφίλη και θέλω να επιστημάνω πρώτα απ' όλα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μην μπείτε στην ουσία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Αφήστε, στο διαδικαστικό μέρος τοποθετούμαι. Μίλησαν όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, θα μιλήσω κι εγώ τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Επιτρέψτε μου. Δεν είναι αυτό το θέμα. Είστε έμπειρος πια. Δεν σημαίνει ότι, επειδή μίλησαν, θα μιλήσετε κι εσείς. Θα μιλήσετε γιατί έχετε το λόγο και σωστά μιλάτε, αλλά όχι επειδή μίλησαν οι άλλοι. Έτσι δεν είναι;

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Αφήστε να τοποθετηθώ. Θα είχα τελειώσει.

Λοιπόν, έρχονται την τελευταία στιγμή τροπολογίες. Αυτό το ζήτημα το οποίο τίθεται σε σχέση με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας έχει στοιχεία πολιτικά και στοιχεία ποινικά και στοιχεία του Διεθνούς Δικαίου. Θεωρούμε ότι πρέπει να έρθει σε ένα άλλο νομοσχέδιο, να υπάρχει επεξεργασία, διότι εδώ έχει και λάθος και του το λέω του κυρίου Υπουργού. Προκειμένου να θεωρηθεί εκτελεστέα η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας και έτσι όποιος την παραβιάσει να διαπράττει ποινικό αδίκημα, προϋποθέτει κύρωση. Δεν είναι καν πλήρης η διάταξη.

Λέμε, λοιπόν, να αποσύρει όλο αυτό το πακέτο, να το φέρει με την κανονική διαδικασία. Πρέπει να υπάρχει, κύριε Πρόεδρε, η δυνατότητα και σε φορείς να τοποθετηθούν στο ζήτημα αυτό και έτσι, με πλήρη ηρεμία, άνεση αλλά και νομοθετική αρτιότητα και με πολιτική τοποθέτηση να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα αυτά που θέτει εδώ με το πακέτο των τροπολογιών, ιδίως σε σχέση με παραβιάσεις των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, σε αντίθεση με τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι απ' εαυτών εκτελεστές. Απαιτείται η κύρωσή τους και, εν συνεχεία, η ενδεχόμενη παράβασή τους θα προκαλεί, ενδεχόμενα, ποινικές κυρώσεις.

Γι' αυτό καλούμε τον κύριο Υπουργό, όπως και οι άλλοι συνάδελφοι, να αποσύρει αυτές τις τροπολογίες και να υπάρχει ο χρόνος και η ηρεμία να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα αυτά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ετέθη απ' όλους τους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους και όσους πήραν το λόγο το θέμα. Η κ. Τζάκρη το έθεσε πολύ σωστά. Αύριο, λοιπόν, πρέπει να υπάρχει ικανός χρόνος και από τον κύριο Υπουργό, αλλά και από τους εισηγητές και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους να διευκρινιστούν και να ολοκληρωθεί η διαδικασία επί των τροπολογιών.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλω να πω για την παρατήρηση του κ. Παφίλη. Το είπε και ο κ. Βορίδης. Είναι σημειωμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μην μπαίνουμε στην ουσία, όμως, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, όχι. Απλά, θέλω να απαντήσω, να ικανοποιηθεί ο κ. Παφίλης. Δεν αφορά παραβίαση μιας οδηγίας ή ενός κανονισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά μόνο όταν όταν επιβληθεί κυρώσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ακόμη χειρότερα, τότε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας θυμίζω ότι για έλασσον ζήτημα, το 458 λέει: «Όποιος με πρόθεση παραβαίνει επιτακτική ή απαγορευτική διάταξη διοικητικού νόμου τιμωρείται». Εδώ, λοιπόν, έχουμε παραβίαση κύρωσης, η οποία έχει μπει. Το λέει καθαρά: «κύρωση ή περιοριστικά μέτρα». Όποιος παραβαίνει αυτά που έχουν επιβληθεί από διεθνείς οργανισμούς τιμωρείται. Είναι για την αξιοπιστία της χώρας, δεν είναι όποιος παραβαίνει απλώς μία οδηγία. Έχει διαφορά όπως το τοποθετήσατε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτά είναι πολιτικές αποφάσεις, κύριε Υπουργέ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τώρα για την άλλη τροπολογία που ήρθε, αυτή είναι πολλών Υπουργών. Θα επανέλθουμε αργότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αύριο θα έχουμε όλο το χρόνο. Είναι, απ' ό,τι νομίζω –το διαπιστώσαμε όλοι– μείζον το θέμα. Θα συζητηθεί αύριο με ικανό χρόνο σε όλους για να τοποθετηθούν.

Ορίστε, κύριε Κουτσογιαννακόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από τη διεξοδική, πράγματι, συζήτηση που είχαμε στην αρμόδια επιτροπή, έρχεται σήμερα προς συζήτηση και ψήφιση το σχέδιο νόμου υπό τον τίτλο: «Ηλεκτρονική επιτήρηση υπόδικων, κατάδικων και κρατούμενων σε άδεια». Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο προκαλεί μία τομή, την οποία τολμά η Κυβέρνηση, τολμά ο αρμόδιος Υπουργός, ο οποίος έχει και την τεράστια εμπειρία ως εκ της προηγούμενης ιδιότητός του, η οποία τον οδήγησε στην κατάληψη ακόμα και του βαθμού του Αρεοπαγίτου και διαθέτει και τη γνώση και την εμπειρία.

Οι σημερινές κοινωνίες, έτσι όπως έχουν δομηθεί, όπως εξελίσσονται και μέσα σ' αυτήν τη συγκυρία, όπως αυτή διαρθρώνεται, έχουν να αντιμετωπίσουν πολυποίκιλα πράγματα, πολυποίκιλε καταστάσεις, οι οποίες δεν διακρίνονται πάντα από την ευκρίνεια, πολλές φορές ακόμη και των προθέσεων.

Όμως, εδώ είναι ευκρινής η πρόθεση, είναι ξεκάθαρη η στόχευση. Εδώ το νομοσχέδιο, χρησιμοποιώντας την εξέλιξη και της τεχνολογίας, έρχεται να αντιμετωπίσει συγκεκριμένα δύο ανάγκες. Η μία θα μπορούσε να πει κανείς ότι δεν έχει το ουσιαστικό περιεχόμενο, κατά την εκφορά της τουλάχιστον, που θα ήθελε κανείς να έχει, για να είναι εύχη και να μπορεί να παραγάγει αντίστοιχες εντυπώσεις. Παρά ταύτα, όμως, στην ουσία της οδηγεί προς τη δεύτερη αναφορά, που είναι το ποθούμενο, είναι το ζητούμενο, είναι η πραγματική στόχευση.

Τι θέλουμε, λοιπόν; Θέλουμε να δώσουμε τη δυνατότητα σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο αριθμό κρατούμενων, υπόδικων και καταδικών να φύγουν από το ασφυκτικό πλαίσιο στο οποίο τους περιορίζουν οι τοίχοι και τα σίδερα μιας φυλακής, να επανέλθουν στο πριν γνωστό περιβάλλον, το οποίο δεν είναι άλλο από αυτό του οίκου τους και της οικογενείας, ούτως ώστε να αρχίσει η επανένταξή τους μέσα σε ένα κοινωνικό περιβάλλον.

Ταυτόχρονα, αυτή η ένταξή τους πρέπει να είναι σε πραγματικούς ρυθμούς και σε πραγματικούς χρόνους εξελίξεως των πραγμάτων, κοινωνικών, πολιτικών, οικονομικών, ακόμη και προσωπικών.

Παράλληλα, με αυτό επιτυγχάνεται βεβαίως και η περίφημη αποσυμφόρηση των σωφρονιστικών καταστημάτων ή καταστημάτων κρατήσεως, όπως θέλετε πείτε το.

Έχει ομολογηθεί –και έχει ομολογηθεί από όλες τις πλευρές– ότι είναι κάτι το οποίο το περιμένουν οι κρατούμενοι ή οι κατάδικοι και το περιμένουν με μεγάλη αγωνία. Εμείς θα το δώσουμε. Θα το δώσουμε με προσοχή, με τη δέουσα διασφάλιση των όρων υλοποιήσεως, αλλά ταυτόχρονα και με απλοχεριά.

Έτσι, λοιπόν, το νομοσχέδιο διαρθρώνεται σε τέσσερα άρθρα.

Στο άρθρο 1 έχουμε τις προβλέψεις οι οποίες αναφέρονται στον Ποινικό Κώδικα.

Στο άρθρο 2 έχουμε τις προβλέψεις οι οποίες αναφέρονται στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Στο άρθρο 3 έχουμε τις αντίστοιχες συνακόλουθες τροποποιήσεις, οι οποίες επέρχονται στο Σωφρονιστικό Κώδικα.

Στο άρθρο 4 έχουμε τις περαιτέρω προβλέψεις για την τεχνική υλοποίηση του μέτρου, σύμφωνα με την πρόβλεψη της εκδόσεως προεδρικού διατάγματος που θα εξειδικεύει αυτά τα πράγματα, μετά βέβαια από τη σύμφωνη γνώμη της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων.

Ποιες είναι οι προβλέψεις; Κατ' αρχάς, το σημαντικότερο από τα άρθρα αυτά που σηματοδοτεί και το σκοπό, κατά την άποψή μου, είναι το 110Β. Εκεί, στην παράγραφο 3, προσδιορίζεται το περίγραμμα του μέτρου, τι είναι αυτό το μέτρο, ποιο είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται και πώς εξελίσσεται.

Εδώ, λοιπόν, είτε το συμβούλιο πλημμελειοδικών είτε ο αρμόδιος εισαγγελέας θέτουν τους όρους για τον κατάδικο ο οποίος θα ζητήσει να του χορηγηθεί το μέτρο. Εδώ θα πρέπει να κάνουμε την πρώτη σημαντική διευκρίνιση, ότι το μέτρο αυτό χορηγείται, δεν επιβάλλεται, μόνο με αίτηση ή συναίνεση του υποδίκου, του κρατούμενου ή του καταδίκου. Δεν υπάρχει σε καμία περίπτωση καμμία πρόβλεψη υποχρεωτικής επιβολής του μέτρου αυτού.

Είχα θέσει, βέβαια, το ερώτημα στην επιτροπή ενδεικτικά, για να δούμε πώς θα αντιμετωπίζαν όλες οι πλευρές της Βουλής το ενδεχόμενο μιας υποχρεωτικής προοπτικά επιβολής του μέτρου, έστω σε ορισμένες περιπτώσεις. Πάνω σε αυτό δεν έγινε συζήτηση. Ίσως στην Ολομέλεια να γίνει και θα είναι χρήσιμο, για να δούμε προοπτικά πώς θα μπορούσε να μετεξελιχθεί.

Ορίζονται, λοιπόν, ο τόπος στον οποίο θα ευρίσκεται ο υπό ηλεκτρονική επιτήρηση κρατούμενος, υπόδικος ή κατάδικος, τα περιθώρια κινήσεων τα οποία θα του παρέχονται, προκειμένου να εξυπηρετηθούν σκοποί εργασίας, σκοποί εκπαιδύσεως, σκοποί κατάρτισεως, σκοποί απεξαρτήσεως από ναρκωτικά ή αλκοόλ αλλά και άλλες υποχρεώσεις. Δεν περιορίζεται αυστηρά και δεν εγκιβωτίζεται το περιθώριο κινήσεων. Κρίνεται δε κατά περίπτωση και υπάρχει δυνατότητα με διάταξη του αρμοδίου εισαγγελέα οι όροι αυτοί, ανάλογα με τις συνθήκες, ανάλογα με τις ανάγκες και ανάλογα με τις πρακτικές ανάγκες εφαρμογής, να προσαρμόζονται κάθε φορά.

Για να τύχει, βέβαια, αυτού του μέτρου αυτός που θα το ζητήσει, θα πρέπει να μην εντάσσεται σε κάποιες από τις κατηγορίες καταδικών, οι οποίοι έχουν καταδικαστεί σύμφωνα με το άρθρο 23 του ν. 4139/2013 περί ναρκωτικών, να μην έχει καταδικαστεί για σύσταση και συμμετοχή σε εγκληματική ή τρομοκρατική οργάνωση, να μην έχει καταδικαστεί για βιασμό, για κατάχρηση σε ασέλγεια, για αποπλάνηση παιδιών, για διακίνηση παιδικής πορνογραφίας κατ' επάγγελμα, σωματεμπορία, ληστεία με καλυμμένο πρόσωπο και τις λοιπές ειδικές διατάξεις, καθώς και ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, εφόσον βέβαια στην τελευταία περίπτωση επιβλήθηκε ισόβια κάθειρξη.

Προστίθενται δε με το εδάφιο 2, όπου έχουμε τις περιπτώσεις της προσαίρου καθεύξεως και μη σωρευτικής αθροίσεως της ποινής, και οι περιπτώσεις εσχάτης προδοσίας και οι ανθρωποκτονίες εκ προθέσεως εναντίον υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του. Όπως δε είχε πει και ο κύριος Υπουργός κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, εφόσον υπάρξουν συγκεκριμένες και σύμφωνες μεταξύ τους προτάσεις, θα μπορούσαμε ενδεχομένως να επεκτείνουμε ή να βελτιώσουμε την πρόβλεψη αυτή.

Άρα δεν κινούμεθα ακρίτως και αδιακρίτως. Δεν παρέχεται η

δυνατότητα σε όλους, όπως θέλησε να το διατυπώσει ο ΣΥΡΙΖΑ κατά τη διάρκεια της συζητήσεως στην επιτροπή.

Πιστεύω ότι δεν μπορεί οποιασδήποτε μορφής κοινωνικοθητικής απαξίας ποινικό αδίκημα να τυγχάνει του ευεργετήματος αυτού.

Παράλληλα, τίθενται και οι ελάχιστοι όροι παραμονής στο σωφρονιστικό κατάστημα για τις περιπτώσεις που έχουμε πρόσκαιρη ή ισόβια κάθειρξη. Στην περίπτωση της προσκαίρου και όταν έχουμε και αθροιστικές, σωρευτικές ποινές, πρέπει να έχουν εκτιθεί τα 2/5 της ποινής και για την ισόβια τουλάχιστον τα δεκατέσσερα έτη. Αθροιστικά, όμως, θα δικαιούται του ευεργετήματος, εφόσον έχει συμπληρώσει τα δεκαεπτά έτη της ποινής.

Από εκεί και πέρα, στο ίδιο άρθρο προβλέπεται η ανάκληση και η άρση του ευεργετικού αυτού μέτρου. Ανάκληση ορίζουμε την περίπτωση κατά την οποία είναι προφανής η παράβαση των υποχρεώσεων που έχουν τεθεί σύμφωνα με τους όρους που έχει καθορίσει το συμβούλιο ή ο αρμόδιος εισαγγελέας. Άρση έχουμε στις περιπτώσεις που έχει επιδειχθεί όχι απλή παράβαση των υποχρεώσεων και των όρων αυτών, αλλά έχουμε παραβατική συμπεριφορά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Πού έχουμε παραβατική συμπεριφορά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχουμε παραβατική συμπεριφορά από τον έχοντα δεχθεί το ευεργετήριο μέτρο κατά τη διάρκεια του χρόνου που αυτό εξελίσσεται. Δηλαδή, εάν έχουμε κακούργημα ή πλημμέλημα που έχει τελεστεί με δόλο και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι μηνών, για το οποίο καταδικάστηκε αμετακλήτως, κύριε συνάδελφε, ή έχουμε το αδίκημα του άρθρου 173Α, στο οποίο έχουμε τις περιπτώσεις που ο ευεργετηθείς από το μέτρο καταστρέφει, αλλοιώνει κ.λπ. το σύστημα. Ουσιαστικά, δηλαδή, έρχεται η παραβατικότητα αυτή να δημιουργήσει μία αυτόχρονη συνέπεια, που είναι η υποχρεωτική άρση του μέτρου. Αυτό είναι το πρώτο, κύριο και βασικό περίγραμμα, όπως προκύπτει από το άρθρο 110Β.

Στο άρθρο 110Γ ορίζονται τα όργανα εκείνα τα οποία θα εξετάσουν, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα της εφαρμογής του ευεργετικού αυτού μέτρου. Δεν είναι άλλο από το συμβούλιο πλημμελειοδικών, ενώπιον του οποίου ο αιτούμενος μπορεί να καταθέσει υπόμνημα. Το δε συμβούλιο, εφόσον το κρίνει αναγκαίο και απαραίτητο, μπορεί να ζητήσει και την αυτοπρόσωπη παρουσία του. Σε κάθε περίπτωση κρίσεως η διεύθυνση του σωφρονιστικού καταστήματος θα υποβάλλει έκθεση, η οποία θα συνοδεύεται και από την εισήγηση του αρμοδίου συμβουλίου της φυλακής.

Η διαδικασία εξαντλείται εκεί. Δεν υπάρχει πρόβλεψη τακτικού ή ένδικου μέσου. Ουσιαστικά ένας και μόνο περιορισμός υπάρχει: αν ειδικά, αιτιολογημένα και εμπεριστατωμένα κρίνεται ότι η ως τότε συμπεριφορά του αιτουμένου το μέτρο είναι τέτοια που καθιστά ουσιαστικά απαγορευτική τη χορήγησή του, διότι αν του χορηγηθεί, θα επιδείξει μια εξίσου ενδεχομένως παραβατική συμπεριφορά, ακόμα και όταν θα έχει τύχει του ευεργετήματος της απολύσεως, ακόμα και με το σύστημα της ηλεκτρονικής παρακολούθησής.

Στο άρθρο 129 ουσιαστικά μεταφέρεται η δυνατότητα αυτή και στους ανηλίκους. Τηρουμένων των αναλογιών, με πιο επιεικείς προβλέψεις, παρέχεται το ίδιο ευεργετήριο, η ίδια δυνατότητα, πάντα κατόπιν αιτήσεως και για τον ανήλικο κατάδοχο ή κρατούμενο.

Στο άρθρο 173Α έχουμε πρόβλεψη των εξής ποινών για τις περιπτώσεις των εξής παραβάσεων. Αν ο ευεργετηθείς από το μέτρο αυτό καταστρέφει, αφαιρέσει, αλλοιώσει, φθείρει ή, εν πάση περιπτώσει, με οποιονδήποτε τρόπο επέμβει στη συσκευή ή με οποιονδήποτε τρόπο αλλοιώσει τα συναφή με την επιτήρηση δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

Παράλληλα, με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος κατά το χρόνο που τελεί υπό ηλεκτρονική επιτήρηση εκμεταλλεύεται βλάβη ή μη ορθή λειτουργία ή αστοχία εν πάση περιπτώσει της συσκευής ή του συστήματος, η δε ποινή των τυχόν συμμετόχων

είναι η αυτή, πλην της περιπτώσεως κατά την οποία ο συμμετοχος είναι αστυνομικός ο οποίος είναι επιφορτισμένος με την επιτήρηση του υποδίκου. Εκεί η πρόβλεψη είναι ποινή καθείρξεως μέχρι οκτώ χρόνια και αυτό είναι σωστό κατά την άποψή μου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, προβλέπεται, με προσθήκη τρίτης παραγράφου στο άρθρο 182 του Ποινικού Κώδικα, ιδιαίτερη ποινή για την περίπτωση κατά την οποία παραβιάζονται οι περιορισμοί και οι όροι που έχουν τεθεί από το αρμόδιο συμβούλιο ή από τις διατάξεις του αρμόδιου εισαγγελέως.

Στο άρθρο 283Α προστίθεται πλέον η πρόβλεψη, ως μια δυνατότητα ενός ενδιαμέσου σταδίου-μέτρου το οποίο τίθεται μεταξύ των περιοριστικών όρων που ήδη προβλέπονται στο άρθρο 282 και της προσωρινής κρατήσεως. Αυτό καθίσταται ευκρινές, τίθεται αυτοτελώς, δεν σωρεύεται με άλλους όρους και ταυτόχρονα, με την επεξεργασία που γίνεται στις διατυπώσεις των δυο άρθρων, γίνεται ακόμα πιο ξεκάθαρο ότι η προσωρινή κράτηση είναι ένα έσχατο μέσο-μέτρο, το οποίο, για να αποφασιστεί και να υλοποιηθεί, θα πρέπει να εξαντλούνται μεγάλες και σοβαρές προϋποθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Κουτσογιαννακόπουλε, έχετε τη δυνατότητα δευτερολογίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν αργώ, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε δυο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχετε ήδη μιλήσει δυο λεπτά παραπάνω και θα μιλήσετε και αύριο επί των άρθρων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε, δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυτοθρόως, λοιπόν, μετά ταύτα έχουμε και τις προσαρμογές στα άρθρα 54 και 56 του Σωφρονιστικού Κώδικα, ούτως ώστε να υπάρχει η ταυτότητα του νομικού λόγου σε όλο το πλέγμα στο οποίο μπορεί να αναφέρεται η πρόβλεψη αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως και στην επιτροπή έτσι και στην Ολομέλεια, σας καλώ να συναινέσουμε στη πρόβλεψη αυτή.

Ο κύριος Υπουργός και η Πλειοψηφία είναι ανοιχτοί σε παρατηρήσεις, σκέψεις και ιδέες που μπορούν να βελτιώσουν το πράγμα και το «ους είναι ευήκοον».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Παρακαλώ την κ. Κατριβάνου, εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, να πάρετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Καλή σας μέρα, κύριοι συνάδελφοι. Κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα θέτει πάρα πολύ σοβαρά και σύνθετα ζητήματα, γιατί ουσιαστικά συνδέεται με τη φρικτή κατάσταση στις ελληνικές φυλακές και με την προσδοκία των ανθρώπων που είναι μέσα για λιγότερη φυλακή.

Έτσι όμως όπως τίθεται στη συζήτηση, η ηλεκτρονική επιτήρηση προτείνεται ως ο μονόδρομος και η μόνη διέξοδος των κρατουμένων από τις απάνθρωπες συνθήκες που ξέρουμε ότι επικρατούν στις ελληνικές φυλακές. Αυτό το νομοσχέδιο εμάς μας γεννά ουσιαστική αγωνία, γιατί μας «καίει» το γεγονός να μπορέσουν οι άνθρωποι να βγουν από τη φυλακή, να μπορέσει μεγάλος αριθμός ανθρώπων να επωφεληθεί από αυτό το νομοσχέδιο και όχι ο περιορισμένος αριθμός, με βάση τις εξαφάνσεις που εισηγάει με το νομοσχέδιο αυτό.

Επίσης, μας ενδιαφέρει γιατί αυτό ανοίγει τη συζήτηση για εναλλακτικά μέτρα εκτός της φυλακής και θεωρούμε ότι έτσι θα έπρεπε να συζητιέται, δηλαδή με ένα πακέτο εναλλακτικών μέτρων αντί της φυλακής κι όχι μεμονωμένο, σαν τρόπος διαχείρισης.

Θα μπορούσε να είναι ένα θετικό βήμα, αν έβγαζε μεγάλο αριθμό κρατουμένων από τη φυλακή, ώστε να μπορούν να πάνε στο σπίτι τους, να μπορούν να συνεχίσουν την οικογενειακή τους ζωή, τη δουλειά τους, την εκπαίδευσή τους και αν έμπαινε με όρους και εγγυήσεις που να διασφάλιζαν τα δικαιώματα των κρατουμένων, αν αφορούσε περισσότερες κατηγορίες ανθρώπων και αν το κόστος το αναλάμβανε το ελληνικό δημόσιο. Όχι να

αφορά αυτούς που ουσιαστικά «έχουν και κατέχουν» και μπορούν να επωμιστούν το βάρος του.

Επίσης, η προσδοκία αυτού του νομοσχεδίου για εμάς, κατ' αρχάς προσκρούει σε ένα βασικό ζήτημα, που είναι η νομιμοποίηση της ηλεκτρονικής παρακολούθησης και η γενίκευση των ήδη διευρυμένων μηχανισμών επιτήρησης, που χωρίς αμφιβολία ανοίγουν μεγάλο πεδίο κινδύνων για την ασφάλεια και την προστασία της προσωπικής ζωής. Διότι αυτό το μέτρο δεν έρχεται σε μία αθώα εποχή και σε μια εποχή που έχουμε ένα ευνομούμενο κράτος που συζητά για ελευθερία, για δικαιώματα κρατουμένων, για εναλλακτικούς τρόπους κράτησης, αλλά έρχεται σε μία εποχή που το μοντέλο είναι κατασταλτικό και βλέπουμε τις δυνατότητες να ολισθήσει σε παραπέρα παραβίαση βασικών δικαιωμάτων των κρατουμένων και σε αδικίες.

Ως Επιτροπή Σωφρονιστικού έχουμε έναν ολόκληρο χρόνο επεξεργαστεί προτάσεις και με τον κ. Πανούση που είναι εδώ κι έχουμε συμφωνήσει όλοι σε προτάσεις που εισάγουν ουσιαστικά ρεαλιστικές λύσεις για λιγότερη φυλακή, εξανθρωπισμό της φυλακής και των συνθηκών και στήριξη της επανένταξης. Ένα χρόνο το δουλεύαμε. Αυτό περιμέναμε να έρθει και σε αυτό το πλαίσιο να μπει και η συζήτηση για την ηλεκτρονική επιτήρηση. Έτσι θα μπορούσε να γίνει η συζήτηση για μία αποτελεσματική παρέμβαση στις φυλακές.

Επίσης, ακόμη και ο ισχύων Σωφρονιστικός Κώδικας προβλέπει και εναλλακτικούς τρόπους, όπως είναι η ημιελεύθερη διαβίωση, η κοινωνική εργασία και οι αγροτικές φυλακές. Αυτά τα μέτρα δεν αξιοποιούνται.

Φοβόμαστε, λοιπόν, ότι έτσι αποσπασματικά όπως έρχεται το βραχιολάκι, χωρίς ένα ευρύτερο πλαίσιο συζήτησης, χωρίς το Σωφρονιστικό Κώδικα που έχουμε επεξεργαστεί, χωρίς να ενισχύονται οι ήδη ισχύουσες διατάξεις που θα μπορούσαν να βοηθούν με εναλλακτικά μέτρα αντί της φυλάκισης, έτσι όπως εισάγεται και θα είναι λιγότερο αποτελεσματικό, αλλά και μπορεί να μας φέρει συρρίκνωση των άλλων εναλλακτικών μέτρων.

Έρχεται στην Ολομέλεια αυτό το σημαντικό νομοσχέδιο χωρίς την απαραίτητη επεξεργασία. Εμείς έχουμε ζητήσει σε όλες τις επιτροπές, τις προηγούμενες, της προετοιμασίας, συγκεκριμένα στοιχεία, τα οποία ποτέ δεν μας ήρθαν, που να λένε για ποιες ακριβώς κατηγορίες κατηγορουμένων μιλάμε, πόσους και ποιους θα εξυπηρετήσει, πώς ακριβώς θα υλοποιηθεί και με ποιες εγγυήσεις.

Μιλάμε για αποσυμφόρηση των φυλακών σαν βασικό σκοπό του νομοσχεδίου. Όμως, η αποσυμφόρηση με αυτήν τη λογική είναι εσφαλμένη αφετηρία, γιατί αντανάκλα διαχειριστική λογική. Είναι σαν να έχουμε ανθρώπους στοιβαγμένους σε μία αποθήκη, δημιουργούν αδιαχώρητο, άθλιες συνθήκες και θα τους βγάλουμε. Δεν έχουμε μία ολιστική αντιμετώπιση του σωφρονιστικού συστήματος.

Βέβαια, συζητάμε για ανθρώπους που όντως βιώνουν την κόλαση και γι' αυτό μάς απασχολεί με τον τρόπο που μας απασχολεί -ακόμα και με τον στρεβλό τρόπο με τον οποίο εισάγεται- και γιατί έχουμε τόσες καταδίκες αυτήν τη στιγμή στη χώρα μας από τα διεθνή δικαστήρια και τα όργανα, που όμως οφείλονται στις συνθήκες που επικρατούν στις φυλακές και στη μεταχείριση των κρατουμένων από το ποινικό και σωφρονιστικό σύστημα. Αυτή είναι η συζήτηση που θα έπρεπε να γίνεται εδώ και δεν γίνεται.

Ζητήσαμε, λοιπόν, στοιχεία. Μας δώσατε γενικά στοιχεία, χωρίς καμμία επεξεργασία, πραγματικά, των αναγκών του πεδίου. Μας είπατε, λοιπόν, στατιστικά ότι έχουμε δεκατρείς χιλιάδες εκατόν ενενήντα τρεις κρατούμενους σε φυλακές χωρητικότητας εννέα χιλιάδων οκτακοσίων ογδόντα έξι κρατουμένων και από αυτούς το 1/4, οι τρεις χιλιάδες εκατόν είκοσι εννιά είναι υπόδικοι και οι τετρακόσιοι πενήντα έξι είναι ανήλικοι.

Δεν μας είπατε, λοιπόν, πόσο ακριβώς από αυτούς πληρούν τις προϋποθέσεις, ώστε να επωφεληθούν από αυτό το μέτρο, ποια είναι τα αδικήματα και δη τα κακούργηματα για τα οποία έχουν καταδικαστεί άνθρωποι που βρίσκονται σήμερα κρατούμενοι, για τους οποίους θεωρητικά προορίζεται το μέτρο. Δημιουργείτε σύγχυση στις φυλακές. Οι άνθρωποι αυτήν τη στιγμή περιμένουν -μας παίρνουν τηλεφώνω- ότι θα βγουν. Αυτή είναι η αντίληψή τους, ότι, όπου να 'ναι, πάνε στο σπίτι τους.

Εσείς, αντ' αυτού, βάζετε μια σειρά εξαιρέσεων σε αυτούς τους ανθρώπους που θα μπορούσε να αφορά και να ευεργετεί το μέτρο, οι οποίες εξαιρέσεις μπαίνουν με τρόπο αυθαίρετο και με ψυχολογικές αξιολογήσεις, οπότε δεν θα εξυπηρετήσει ακόμα και ακριβώς αυτό στο οποίο αναφέρατε, το οποίο αφορά δέκα χιλιάδες καταδικασθέντες.

Λοιπόν, η πρώτη και βασική κατηγορία που εμάς μας έρχεται στο μυαλό ότι θα ευεργετηθεί από αυτό το μέτρο, μετά από τόσες εξαιρέσεις που εισάγετε, είναι οι καταδικασθέντες για οικονομικά εγκλήματα σε βαθμό κακουργήματος. Αυτούς θέλει η πολιτεία ουσιαστικά να εξυπηρετήσει;

Χαίρομαι, κύριε Βορίδη, που συναινείτε.

Κάνουμε πλάκα, αλλά πραγματικά οι άνθρωποι μέσα στη φυλακή το περιμένουν πώς και πώς αυτό το μέτρο και δεν θα ευεργετηθούν από αυτό το μέτρο οι περισσότεροι, όπως το περιμένουν. Εμείς μπορεί να κάνουμε πλάκα εδώ, γιατί είμαστε άνετοι και καθόμαστε σε αυτά τα έδρανα, αλλά πραγματικά όποιος έχει περάσει από εκεί και έχει δει την κατάσταση δεν έχει αυτό το περιθώριο.

Σκεφτόμαστε ότι υπάρχουν αυτήν τη στιγμή μέσα στις φυλακές μικροφειλέτες του δημοσίου λόγω προσωποκράτησης που δεν θα έπρεπε να είναι εκεί, που θα έπρεπε να είναι έξω, και καταδικασθέντες για μικροαδικήματα, που δεν μπορούν να πληρώσουν τη μετατροπή της ποινής τους. Σε αυτούς, λοιπόν, πρωτίτως έπρεπε να έχουμε ενεργοποιήσει άλλα μέτρα, όπως την κοινωνική εργασία, αν είχαμε μία σκέψη και μία έγνοια για την κατάσταση.

Επίσης, το νομοσχέδιο έχει μία καθαρά ταξική λογική, που προσκρούει στις συνταγματικές αρχές της ίσης μεταχείρισης και της μη διάκρισης. Διότι οι δικαιούχοι του μέτρου -και οι υπόδικοι και οι καταδικασθέντες- πρέπει να έχουν σταθερή διαμονή και οικονομική δυνατότητα. Έτσι, δηλαδή, αποκλείονται ουσιαστικά οι άστεγοι, οι άποροι και οι φτωχοί. Διότι μη μου πείτε ότι ένα κράτος, ένα δημόσιο που δεν παρέχει σε αυτούς τους ανθρώπους τροφή και στέγη, θα τους παράσχει βραχιολάκι. Δεν το πιστεύω. Δεν είμαστε αφελείς ως προς αυτό.

Επίσης, το μέτρο εκτείνεται στους ανηλίκους. Εμείς για τους ανηλίκους έχουμε δηλώσει την ένστασή μας και την πλήρη αντίθεσή μας. Οι ανήλικοι δεν θα έπρεπε να είναι στις φυλακές. Οι ανήλικοι θα έπρεπε να είναι σε δομές πρόνοιας, έξω από τη φυλακή, όπου θα τους παρέχεται εκπαίδευση και ψυχοκοινωνική υποστήριξη.

Αυτήν τη στιγμή βάζουμε το βραχιολάκι στους ανηλίκους. Δηλαδή, τι κάνουμε; Τους στέλνουμε στο σπίτι τους, σε μια δομή και σε ένα πλαίσιο που είναι επιβαρυνμένο, πολλές φορές σε πάρα πολύ δυσκολεμένες οικογένειες και ουσιαστικά τους αφήνουμε στη μοίρα τους.

Αν πραγματικά νοιαζόμαστε για το μέλλον και για τους νέους αυτού του τόπου, πραγματικά αυτή δεν είναι η λύση και η κατεύθυνση. Οι ανήλικοι δεν θα έπρεπε να είναι στις φυλακές, δεν θα έπρεπε να βγαίνουν εγκαταλελειμμένοι σε μια περίοδο εντονότατης κρίσης που βιώνει η χώρα μας, μόνοι τους, μέσα σε οικογένειες που δυσλειτουργούν. Θα έπρεπε να είναι σε δομές πρόνοιας. Γι' αυτό έχουμε μιλήσει και στην Επιτροπή του Σωφρονιστικού. Έχει κάνει μια πρόταση ο κ. Πανούσης, την οποία υποστηρίζουμε. Και νομίζω ότι και ο Υπουργός είναι θετικός προς αυτήν την κατεύθυνση.

Άρα, όχι βραχιολάκι για τους ανηλίκους, αλλά δομές πρόνοιας.

Επίσης, έχουμε ένσταση στο να συμπεριληφθούν στο σχέδιο νόμου οι υπόδικοι και οι κρατούμενοι σε άδεια. Με αυτόν τον τρόπο θα έχουμε το βραχιολάκι, άλλον έναν επιπλέον επαχθή περιοριστικό όρο για τον κατηγορούμενο, που θα συστηματοποιηθεί. Δηλαδή, αυτήν τη στιγμή η προσωρινή κράτηση στη χώρα μας εφαρμόζεται καταχρηστικά και είναι ο κανόνας, αντί να είναι η εξαίρεση.

Έχουμε στις φυλακές μας τρεις χιλιάδες εκατόν είκοσι εννέα υπόδικους, οι οποίοι δεν θα έπρεπε να κρατούνται. Είμαστε η πρώτη χώρα στην Ευρώπη με τέτοιον αριθμό υποδίκων. Αυτοί οι άνθρωποι θα έπρεπε να είναι ελεύθεροι. Σε αυτούς εμείς δεν θέλουμε ναβάλουμε βραχιολάκι. Θέλουμε να ισχύσει ο νόμος, η κράτηση να είναι κατ' εξαίρεση και οι άνθρωποι αυτοί να είναι

ελεύθεροι έξω, όπως θα έπρεπε.

Όσον αφορά τώρα το θεσμό των αδειών. Αυτήν τη στιγμή η κατάσταση με τις άδειες είναι η εξής: αδιαφάνεια, αυθαιρεσία και υπέρμετρη αυστηρότητα. Θεωρούμε ότι το βραχιολάκι, έτσι όπως το εισηγείστε, θα συρρικνώσει το θεσμό των ελεύθερων αδειών. Οι άδειες θα έπρεπε να είναι ελεύθερες. Είναι η πρώτη πρόσβαση του καταδικασθέντος προς την πορεία του για την ελευθερία. Αυτό γίνεται χωρίς βραχιολάκι.

Επιπλέον, με αυτό θα αδρανοποιηθούν και άλλοι θεσμοί, όπως η ημι-ελεύθερη διαβίωση. Αυτές είναι οι ανησυχίες μας -θα σας το είπαν και οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι, που γνωρίζουν καλά το πεδίο-, διότι ξέρουμε ότι σε ανθρώπους που δεν παίρνουν άδεια, στους οποίους αυτήν τη στιγμή αρνούνται την άδεια, μπαίνει το δίλημμα «ή βραχιολάκι ή όχι άδεια».

Αντίθετα, θα έπρεπε να υπάρχουν θεσμοί διαφάνειας και λιγότερη αυστηρότητα ως προς τις άδειες.

Τώρα, υπάρχουν σοβαρά ζητήματα νομιμότητας. Πώς θα εφαρμοστεί τεχνικά το μέτρο; Τι ειδους δεδομένα θα συλλέγονται; Από ποιους και για ποιο χρονικό διάστημα; Αυτό πρέπει να ορίζεται ρητά από το νόμο και όχι από μετέπειτα υπουργική απόφαση.

Επιπλέον, ανατίθεται η διαχείριση του μέτρου σε ιδιώτες, παρά τις τεκμηριωμένες ενστάσεις που εκφράστηκαν και από Βουλευτές και του δικού σας κόμματος. Αυτό είναι επικίνδυνο και αντισυνταγματικό, γιατί η ποινική καταστολή ανήκει στο σκληρό πυρήνα των κρατικών λειτουργιών. Η μειοψηφία της νομοτεχνικής έκθεσης λέει ότι δεν πρέπει να χρηματοδοτείται από πρόσωπα που υπόκεινται σε αυτήν, ούτε να τίθεται στη διάθεση ιδιωτών, έστω και υπό δημόσιο έλεγχο.

Φανταστείτε -το λέμε σαν ένα μικρό παράδειγμα- ένα συμβασιούχο υπάλληλο που θα δουλεύει και θα διαχειρίζεται τα δεδομένα, έναν υπάλληλο που θα παίρνει 400 ευρώ και θα εποπτεύει το μέτρο για κάποιον καταδικασθέντα μεγάλης οικονομικής άνεσης.

Εμείς λέμε ότι θα έπρεπε να έχουμε μιλήσει εδώ για το πώς θα κρατήσουμε τους ανθρώπους μακριά από την παραβατικότητα και πώς θα ενισχύσουμε την επανένταξή τους στην κοινωνία.

Έχουμε ψηφίσει πρόσφατα -τώρα, βέβαια, έχει περάσει αρκετό χρονικό διάστημα- το νόμο περί εξαρτησιογόνων ουσιών που θα μπορούσε να έχει οδηγήσει το 1/3 των φυλακισμένων σε δομές θεραπείας και απεξάρτησης. Αυτός ο νόμος που ψηφίσαμε εδώ μέσα δεν ισχύει. Αν θέλετε αποσυμφόρηση και πραγματική παρέμβαση στο σωφρονιστικό, γιατί δεν ενισχύετε αυτόν το νόμο που ψηφίστηκε και γιατί δεν στηρίζετε την εφαρμογή με εγκυκλίους, με σημειάρια και με ενίσχυση αυτών των δομών; Αυτό θα ήταν μια ουσιαστική παρέμβαση.

Εμείς ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ» επί της αρχής, παρ' όλα τα προβλήματα του νομοσχεδίου. Ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ», γιατί έχουμε επίγνωση της απάνθρωπης ελληνικής φυλακής και των συνθηκών της και γιατί το νομοσχέδιο εισάγει μία πρώτη συζήτηση για ένα πρώτο μέτρο εναλλακτικό της κράτησης. Θεωρούμε ότι πραγματικά θα έπρεπε να έχει έρθει με ένα πακέτο μέτρων εναλλακτικών της κράτησης και την αναγκαία μέριμνα για την επανένταξη των ανθρώπων αυτών στην κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Προτείνουμε και μια συγκεκριμένη τροπολογία -θα μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα γι' αυτήν όταν γίνει η συζήτηση επί των άρθρων- σύμφωνα με την οποία στο άρθρο 1 πρέπει να αρθούν οι εξαιρέσεις που αφορούν την απόλυση υπ' όρον της ηλεκτρονικής επιτήρησης των καταδικασθέντων. Προτείνουμε η οικονομική επιβάρυνση να μην πηγαίνει στους καταδικασθέντες, αλλά να παρέχεται από το δημόσιο και ο υπό επιτήρηση καταδικασθείς να λαμβάνει μετασφρονιστική στήριξη και επίδομα διαβίωσης.

Όσον αφορά τώρα τις άλλες διατάξεις, μιλήσαμε λίγο πριν και είπαμε ότι μας εισάγετε υπό μορφή τροπολογιών σωρεία άσχετων διατάξεων που πραγματικά θα έπρεπε να εισαχθούν με άλλο τρόπο. Αναφέρουμε ενδεικτικά την εναρμόνιση με οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω της ένταξης της Δημοκρατίας της Κροατίας, -αυτήν που ανέφερε ο κ. Παφίλης-, τις τροποποιήσεις

του Κώδικα Δικηγόρων που μόλις ψηφίσατε, την οργάνωση του Γραφείου του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, τα θέματα που αφορούν το Συμβούλιο της Επικρατείας, τα θέματα των υπαλλήλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ.λπ..

Θεωρούμε ότι αυτός είναι ένας λανθασμένος τρόπος. Είναι ένας ανεπαρκής τρόπος να γίνει συζήτηση και δεν μπορείτε ουσιαστικά να τα «κολλάτε» στο σημαντικό θέμα που συζητάμε αυτήν τη στιγμή, το οποίο αφορά πραγματικά τη μοίρα πολλών ανθρώπων κρατούμενων μέσα στις φυλακές, για τους οποίους θα θέλαμε μία καλύτερη ζωή.

Ευχαριστούμε πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 6ο Γυμνάσιο Αμαρουσίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ την κ. Τζάκρη, ειδική αγορήτρια του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, να λάβει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέτρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης υποδίκων, καταδίκων και κρατούμενων σε άδεια αναπτύχθηκε σε πολλές χώρες της Ευρώπης και στην Αμερική, με στόχο κυρίως την αποσυμφόρηση των φυλακών, καθώς επιτρέπει σε κρατούμενους που εκτίουν μικρές ή και μεγαλύτερες ποινές φυλάκισης να επιστρέψουν στην κοινωνία με περιοριστικούς όρους. Μάλιστα, όπως έχει τεκμηριωθεί από την πολυετή εφαρμογή αυτού του εναλλακτικού μέτρου στις Ηνωμένες Πολιτείες, το ημερήσιο κόστος ανά κρατούμενο μειώνεται κατά 50% σε σχέση με την παραμονή του στις φυλακές.

Το σύστημα λειτουργεί με την τοποθέτηση ενός πομπού παρακολούθησης στον αστράγαλο του κρατούμενου, τον οποίο πρέπει να φορά επί εικοσιτετραώρου βάσεως και άλλης μιας μονάδας στην οικία του. Η παρακολούθηση πραγματοποιείται μέσω ραδιοσυχνοτήτων μεταξύ αυτών των δύο μονάδων. Εάν ο συμμετέχων βγει από το σπίτι του -άρα και από την εμβέλεια του δέκτη- χωρίς έγκριση άδειας για κίνηση, η μονάδα της οικίας θα ενημερώσει το κέντρο για την παράβαση.

Τα πιο σύγχρονα συστήματα χρησιμοποιούν δέκτη GPS και μπορούν να εντοπίσουν ανά πάσα στιγμή το στίγμα του κρατούμενου. Αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν, εκτός από τον κατ' οίκον περιορισμό, σε περιπτώσεις επιβολής πιο σύνθετων περιοριστικών μέτρων, όπως, για παράδειγμα, την παραμονή εντός των ορίων μιας συγκεκριμένης περιοχής ή την αποφυγή κίνησης σε «ευαίσθητα» σημεία, όπως, για παράδειγμα, οι παιδικές χαρές για όσους εκτίουν ποινές για παιδοφιλία.

Το σύστημα γεωεντοπισμού, γνωστό και ως ηλεκτρονικό βραχιόλι, για υποδίκους και καταδίκους καθιερώνεται πλέον και στην Ελλάδα με το εν λόγω σχέδιο νόμου.

Με τις νέες ρυθμίσεις το Υπουργείο Δικαιοσύνης φιλοδοξεί να δώσει ανάσα στις ελληνικές φυλακές, που ασφυκτούν από τον υπερπληθυσμό των κρατούμενων. Ο συνωστισμός των κρατούμενων στα καταστήματα κράτησης αποτελεί ένα χρόνιο πρόβλημα, το οποίο συνδέεται με μια σειρά προβλημάτων, όπως η υποβάθμιση των όρων διαβίωσης των κρατούμενων, οι συνθήκες εργασίας των σωφρονιστικών υπαλλήλων καθώς και η προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Το τελευταίο έχει οδηγήσει τη χώρα μας σε πολλές καταδίκες από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για εξευτελιστική και απάνθρωπη συμπεριφορά.

Οι αλληπάλληλες νομοθετικές πρωτοβουλίες των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, αλλά και των συγκυβερνήσεων μετέπειτα, για την αποσυμφόρηση των φυλακών, με την ψήφιση νόμων ελαστικοποίησης της υπ' όρον απόλυσης για ποινές έως πέντε έτη, προσπαθούν να επιλύσουν το πρόβλημα, το οποίο, όμως, δυστυχώς

έχει λάβει τόσο μεγάλες διαστάσεις, ώστε χρειάζονται επιπλέον μέτρα.

Ο πληθυσμός των κρατουμένων μειώνεται πρόσκαιρα με τη χρήση των ευνοϊκών ρυθμίσεων για την υπ' όρον απόλυση, αλλά στη συνέχεια αυξάνεται -και με τους υποδίκους- κυρίως για όσους βρίσκονται σε προσωρινή κράτηση.

Στόχος της προτεινόμενης ρύθμισης, λοιπόν, είναι να συμβάλει στη μείωση του πληθυσμού των κρατουμένων, προσφέροντας στις αρμόδιες δικαστικές και διοικητικές αρχές νέες επιλογές που διευκολύνουν την εκτός καταστημάτων κράτηση των υποδίκων και καταδικών, χωρίς αυτοί να αποτελούν κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια.

Εκτός από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, το σύστημα ηλεκτρονικής παρακολούθησης κρατουμένων λειτουργεί επίσης στην Αυστραλία, την Αγγλία, τη Σουηδία, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Ισπανία και το Βέλγιο.

Η εφαρμογή του μέτρου σε χώρες όπως η Γαλλία και η Γερμανία έχει καταδείξει ότι σταδιακά η ηλεκτρονική επιτήρηση, που αρχικά επιλεγόταν με διστακτικότητα από τις αρχές, έχει αναδειχθεί στο πιο δημοφιλές μέτρο ανάμεσα στις τροποποιημένες ποινές, ενώ θεωρείται ιδιαίτερα επιτυχής η εφαρμογή του στις περιπτώσεις των ανήλικων εγκληματιών.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το σχέδιο νόμου, κρατούμενοι που έχουν καταδικαστεί με στερητικές της ελευθερίας ποινές θα μπορούν να κάνουν χρήση των νέων διατάξεων και να αποφυλακίζονται, υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση.

Το σχέδιο νόμου εισάγει σειρά προϋποθέσεων για τους κρατούμενους που θα θελήσουν να καταθέσουν αίτηση για να βρεθούν εκτός φυλακής υπό τον όρο του περιορισμού κατ' οίκον με ηλεκτρονικό σύστημα παρακολούθησης.

Δύο από τις βασικότερες προϋποθέσεις που εισάγονται προβλέπουν πως χρήση των διατάξεων μπορούν να κάνουν όσοι έχουν εκτίσει πραγματικά και με ευεργετικό υπολογισμό, όταν πρόκειται για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα 2/5 της ποινής τους και όταν πρόκειται για ισόβια κάθειρξη τουλάχιστον δεκατέσσερα έτη.

Σε κάθε περίπτωση ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί εάν έχει εκτίσει δεκαεπτά έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.

Συγχρόνως, βέβαια, ο κατάδικος θα πρέπει να έχει εκτίσει πραγματικά για πρόσκαιρη κάθειρξη το 1/5 της ποινής και για ισόβια τουλάχιστον δώδεκα έτη.

Βέβαια, από την εφαρμογή του μέτρου αποκλείονται όσοι καταδικάστηκαν για εσχάτη προδοσία ή ανθρωποκτονία με πρόθεση κατά υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του.

Ο απολυθείς θα επιτρέπεται να ευρίσκεται σε καθορισμένες ώρες της ημέρας εκτός του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού, μόνο, όμως, για λόγους επαγγελματικής κατάρτισης, εκπαίδευσης, συμμετοχής σε πρόγραμμα απεξάρτησης από ναρκωτικά ή εκπλήρωσης συγκεκριμένων υποχρεώσεων που του έχουν τεθεί. Οι ώρες απουσίας του θα ορίζονται είτε με το βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών που θα διατάξει την απόλυση με τον όρο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης είτε με διάταξη του εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής του.

Στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου προβλέπονται οι λόγοι και η διαδικασία τόσο για την ανάκληση της συγκεκριμένης μορφής απόλυσης του κρατουμένου με τον όρο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης, η οποία αποφασίζεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών που τη χορήγησε και είναι δυνατή, ενώ σύμφωνα με το νόμο αποφασίζεται αν τελικά ο κατάδικος παραβιάζει αδικαιολόγητα τους όρους της ηλεκτρονικής παρακολούθησης με τρόπο που καταδεικνύει ότι δεν πρόκειται να συμμορφωθεί, όσο και για την άρση της συγκεκριμένης μορφής απόλυσης του κρατουμένου με τον όρο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης, που είναι υποχρεωτική και επιβάλλεται αν ο κατάδικος που απολύθηκε με τον όρο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης τελεί σε αδίκημα μέσα στο χρόνο της δοκιμασίας.

Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να σημειωθεί ότι η θεσμοθετούμενη με το παρόν σχέδιο νόμου απόλυση με τον όρο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης συντρέχει με τη γνωστή ως τώρα

απόλυση των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα και αφορά ουσιαστικά το στάδιο έκτισης ποινής ανάμεσα στον εγκλεισμό και την απόλυση με το άρθρο 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα.

Δηλαδή, για έναν κρατούμενο με πρόσκαιρη κάθειρξη το στάδιο της απόλυσης με τον όρο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης εκτείνεται από το σημείο που θα έχει εκτίσει πραγματικά το 1/5 τουλάχιστον της ποινής του και συνολικά -δηλαδή πραγματικά και πλασματικά- τα 2/5 αυτής, ως το σημείο που θα έχει εκτίσει πραγματικά το 1/3 της ποινής του και συνολικά -δηλαδή πραγματικά και πλασματικά- τα 3/5 αυτής.

Δηλαδή, πρόκειται για ένα ενδιάμεσο στάδιο έκτισης ποινής, όπου ο κρατούμενος έχει τη δυνατότητα να φύγει από το σωφρονιστικό κατάστημα, να παραμείνει σε συγκεκριμένο χώρο -την κατοικία του, εν προκειμένω- να απουσιάζει από αυτό ορισμένες ώρες και για συγκεκριμένο σκοπό, που αφορά τη διευκόλυνσή του να επανενταχθεί στην κοινωνία -δηλαδή, επιμόρφωση, παρακολούθηση προγράμματος απεξάρτησης- έως πια να απολυθεί με τη διαδικασία των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα.

Σε αυτήν την περίπτωση θα πρέπει να τηρεί ορισμένους όρους -συνήθως εμφάνιση στο Αστυνομικό Τμήμα, απαγόρευση εξόδου- αλλά δεν θα χρειάζεται πλέον ηλεκτρονική παρακολούθηση. Παρ' όλο που στην πραγματικότητα δημιουργείται μια επιβάρυνση της εισαγγελίας και των συμβουλίων πλημμελειοδικών, που αναλαμβάνουν μια νέα διαδικασία ενδιάμεσης υπ' όρον απόλυσης με συγκεκριμένους όρους και διαδικασία για τη χορήγησή της, την ανάκληση και την άρση της, πιστεύω ότι το μέτρο θα βοηθήσει στην αποσυμφόρηση των φυλακών και στην ομαλότερη επανένταξη των καταδικασθέντων στην κοινωνία.

Πολύ σημαντική είναι, κατά τη γνώμη μου, η εφαρμογή του συγκεκριμένου μέτρου στους ανήλικους. Ως γνωστόν, λόγω της ανηλικότητας των δραστών, το σύνολο των υφιστάμενων ρυθμίσεων διέπεται από την αρχή της επιείκειας. Έτσι, στον ανήλικο το παρόν σχέδιο νόμου δίνει το δικαίωμα απόλυσης με τον όρο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης νωρίτερα από ό,τι στους ενήλικους, όπως αναλυτικά θα εξηγηθεί και στην κατ' άρθρον συζήτηση, ενώ ο επιμελητής των ανήλικων θα μπορεί με έκθεσή του να προτείνει στο Δικαστήριο Ανήλικων τα μέτρα που κρίνει αναγκαία και πρόσφορα για να βοηθηθεί ο ανήλικος στην ένταξή του στην κοινωνία και να ανακοπεί η εγκληματική του δραστηριότητα. Συγκεκριμένα, η απόλυση ανήλικων με τον όρο της ηλεκτρονικής παρακολούθησης μπορεί να γίνει, εφόσον ο ανήλικος έχει εκτίσει το 1/3 της ποινής του. Είναι εμφανές ότι ο νόμος συμπεριφέρεται επιεικέστερα στους ανήλικους δράστες. Παρ' όλα αυτά, η παραμονή στο σωφρονιστικό κατάστημα παραμένει η ίδια με τους ενήλικους δράστες. Δηλαδή, πρέπει να παραμείνουν και οι ανήλικοι για χρονικό διάστημα ίσο με το 1/5.

Το σημείο αυτό θα πρέπει να το ξαναδούμε, κύριε Υπουργέ. Σας το είπα σε όλες τις συζητήσεις στην αρμόδια επιτροπή. Νομίζω ότι ο νομοθέτης πρέπει να δείξει μεγαλύτερη ευαισθησία στο ζήτημα αυτό.

Η αίτηση πρέπει να αναδεικνύεται με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος κράτησης καθώς και έκθεση της υπηρεσίας επιμελητών ανήλικων. Η απόλυση αίρεται όταν ο ανήλικος, κατά το χρονικό διάστημα που διαρκεί η εν λόγω απόλυση, τελεί από δόλο πράξη που, αν τελούσε ενήλικας, θα ήταν πλημμέλημα ή κακούργημα.

Τι ισχύει τώρα για τους υποδίκους, σύμφωνα με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα:

Αρχικά ο περιορισμός του υποδίκου στην οικία του με ηλεκτρονική επιτήρηση προστίθεται στους περιοριστικούς όρους των άρθρων 282 και επόμενα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ωστόσο, η σειρά επιλογής του από τον ανακριτή και τον εισαγγελέα είναι η εξής: Εξετάζεται πρώτα αν οι σκοποί του άρθρου 296 -η ανακοπή της εγκληματικής δραστηριότητας κατηγορουμένου, η εξασφάλιση της παρουσίας του στην ανάκριση και στην εκδίκαση της υπόθεσης και η υποβολή του στην ποινή- εξυπηρετούνται με τους υπόλοιπους περιοριστικούς όρους. Αν αυτοί δεν αρκούν για την ικανοποίηση των σκοπών του άρθρου 246 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, τότε στη συγκεκριμένη περίπτωση

και εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την προσωρινή κράτηση, ήτοι σε κακούργημα με απειλούμενη ποινή πέντε έως δέκα έτη, - ο κατηγορούμενος να είναι άγνωστης διαμονής ή γνωστής διαμονής, που έχει κάνει προπαρασκευαστικές πράξεις για τη φυγή του ή είναι επικίνδυνος για άλλα εγκλήματα με προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες για ομοειδή αδικήματα, και δεύτερον, σε κακούργημα με απειλούμενη ποινή πέντε έως είκοσι έτη ή ισόβια ή και με απειλούμενη ποινή πέντε έως δέκα έτη, αλλά που να τέλεσε κατ' εξακολούθηση ή με πολλούς παθόντες, - αρκεί για την προσωρινή κράτηση να κριθεί από τις ιδιαίτερες περιστάσεις του εγκλήματος ότι ο δράστης, αν δεν κρατηθεί προσωρινά, θα τελέσει και άλλα αδικήματα και ως είναι γνωστής διαμονής και δεν είναι ύποπτος φυγής ούτε υπότροπος. Τότε, αντί για προσωρινή κράτηση, μπορεί να επιλεγεί ο περιορισμός κατ' οίκον με ηλεκτρονική παρακολούθηση, εφόσον ο κατηγορούμενος βέβαια έχει γνωστή διαμονή και συναινεί σε αυτό. Φυσικά, από τη δυνατότητα αυτή εξαιρούνται τα βαριά εγκλήματα, όπως διακίνηση ναρκωτικών κατ' επάγγελμα, συγκρότηση εγκληματικής οργάνωσης, βιασμός, αποπλάνηση ανηλίκου, κατάχρηση ανηλίκου σε ασέλγεια, πορνογραφία ανηλίκων, ασέλγεια με ανήλικο επ' αιμοσύνη, ληστεία με καλυμμένα χαρακτηριστικά, ανθρωποκτονία, στην οποία δεν δόθηκε ελαφρυντικό.

Να προσθέσω βέβαια εδώ ότι έγινε ολόκληρη συζήτηση κατά την ακρόαση των εξωκοινοβουλευτικών προσώπων στην αρμόδια επιτροπή για την αναγκαιότητα της ύπαρξης ή όχι, της εξαίρεσης κάποιων εγκλημάτων από τη δυνατότητα παρακολούθησης του περιορισμού κατ' οίκον με ηλεκτρονική παρακολούθηση. Εκεί εκφράστηκαν δύο διαμετρικά αντίθετες απόψεις.

Κάποιοι φορείς πρότειναν τη διεύρυνση των εξαιρέσεων και σε άλλα εγκλήματα, ώστε να συμπεριληφθούν στην εξαίρεση αυτή και οι καταχραστές του δημοσίου του ν. 1608/1950 αλλά και τα άρθρα 20 και 22 του ν. 1439/2013 -εκεί υπάρχουν ποινές ισόβιας κάθειρξης για τα ναρκωτικά- το άρθρο 385, που αφορά την εκβίαση, εφόσον έχει μπει και το άρθρο 280, που αφορά τη ληστεία και κρίνεται ότι αυτά τα εγκλήματα είναι συναφή. Κάποιοι άλλοι φορείς εξέφρασαν την άποψη ότι δεν πρέπει να υπάρχουν εξαιρέσεις εγκλημάτων, στα οποία δεν μπορεί να επιλεγεί ο περιορισμός κατ' οίκον με ηλεκτρονική παρακολούθηση, διότι πρόκειται για ένα θεσμό που έχει κατ' εξοχήν σωφρονιστικό σκοπό, δηλαδή τη σταδιακή επανένταξη του απολυμένου στην κοινωνία, όταν πρόκειται περί κρατούμενων και να δίνεται η δυνατότητα αυτή ακόμη και στις περιπτώσεις της εμπορίας ναρκωτικών ή του βιασμού, διότι σ' αυτήν την περίπτωση η διεύθυνση των φυλακών ή η κοινωνική υπηρεσία ή και το συμβούλιο πλημμελειοδικών μπορούν να διασφαλίσουν επαρκώς τις περιπτώσεις, στις οποίες δεν πρέπει να εφαρμοστεί το μέτρο.

Είμαι κατηγορηματικά υπέρ της άποψης -και θα ήθελα να το τονίσω κατά τη σημερινή συζήτηση- ότι πρέπει να υπάρχουν εξαιρέσεις, διότι πράγματι το ευεργετικό αυτό μέτρο δεν συνάδει στα ιδιαίτερα απαξία εγκλήματα με το γενικό και ειδικό προληπτικό χαρακτήρα της ποινής, που είναι και ο σωφρονισμός του εγκληματία αλλά και η πρόληψη τέλεσης αδικημάτων εν γένει.

Σκοπός αυτής της ρύθμισης είναι να επιβάλλεται η προσωρινή κράτηση μόνο ως έσχατο μέτρο δικονομικού καταναγκασμού, ώστε να αποσυμφωρηθούν τα σωφρονιστικά καταστήματα. Βέβαια, εκφράστηκαν και φόβοι κατά την ακρόαση των εξωκοινοβουλευτικών φορέων -βάσιμοι φόβοι, κατά την άποψή μου, κύριε Υπουργέ- καταχρηστικής άσκησης του συγκεκριμένου μέτρου από τους δικαστές, με αποτέλεσμα αυτό το μέτρο να επιβάλλεται ακόμα και για υπόδικους στους οποίους θα επιβάλλονταν απλώς κάποιοι περιοριστικοί όροι.

Εύχομαι και ελπίζω αυτό να μη συμβεί στην πράξη και να λειτουργήσει πράγματι η κατ' οίκον παραμονή με ηλεκτρονική παρακολούθηση ως εναλλακτική της προσωρινής κράτησης και με όρους της προσωρινής κράτησης, πράγμα που σημαίνει όχι εγκλεισμός. Διαφορετικά και στις περιπτώσεις που στον υπόδικο δεν θα επιβάλλονταν ούτε καν περιοριστικοί όροι με την κλασική έννοια του όρου, αποτελεί υπέρμετρη δέσμευσή του.

Αν ο κρατούμενος παραβιάσει τους περιοριστικούς όρους που του επιβλήθηκαν, τότε μπορεί να του επιβληθεί το μέτρο της προσωρινής κράτησης.

Ορίζεται ότι το μέτρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αντιμετωπίζεται, όπως ακριβώς η προσωρινή κράτηση σε σχέση με τη διάρκεια, τα ανώτατα όρια, την εξακολούθηση ή διακοπή του και την επανεξέτασή του στα προβλεπόμενα χρονικά όρια.

Το κόστος επιτήρησης επιβάλλεται στον επιτηρούμενο και προκαταβάλλεται για χρονικό διάστημα μέχρι έξι μήνες. Μέχρι, όμως, να προκαταβληθούν τα έξοδα, δεν τοποθετείται ο εξοπλισμός, και ο κατηγορούμενος κρατείται, ενώ αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία, τότε επιβάλλεται η προσωρινή κράτηση. Το δημόσιο μπορεί να καλύψει το κόστος της ηλεκτρονικής επιτήρησης, όταν αποδεδειγμένα ο κατηγορούμενος αδυνατεί να καταβάλει το κόστος. Τα έξοδα δε της ηλεκτρονικής επιτήρησης θα καθοριστούν με προεδρικό διάταγμα, μετά την πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του Υπουργού Οικονομικών.

Από όλους, όμως, σχεδόν τους παρευρισκόμενους φορείς κατά την ακρόαση των εξωκοινοβουλευτικών προσώπων εκφράστηκε η πεποίθηση ότι θα υπάρξει κατηγορία καταδίκων που πράγματι θα ευεργετηθούν από το συγκεκριμένο μέτρο ή -για να το πω αλλιώς- ότι θα γίνει κατάχρησή του από εγκληματίες που έχουν την οικονομική δυνατότητα να πληρώσουν την άμεση εφαρμογή του. Θεωρείται, δηλαδή, σχεδόν βέβαιο ότι θα ωφεληθούν μόνο όσοι έχουν την οικονομική δυνατότητα να προκαταβάλουν τη δαπάνη για το βραχιόλι και θα παραμείνουν κρατούμενοι οι ασθενέστεροι οικονομικά. Διότι εκεί θα πρέπει η δαπάνη να καλυφθεί από το δημόσιο, κάτι που είναι βέβαιο ότι θα αργήσει να γίνει.

Όσον αφορά το θέμα της κατά κανόνα επιβάρυνσης των ιδίων των τιθεμένων υπό ηλεκτρονική παρακολούθηση υποδίκων ή καταδίκων με το λειτουργικό κόστος εφαρμογής του μέτρου, ασχολήθηκε και η μειοψηφία της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής που κατάρτισε το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα. Μάλιστα, η άποψη της μειοψηφίας διατυπώθηκε ρητά και στην αιτιολογική έκθεση του παρόντος σχεδίου νόμου, σύμφωνα με την οποία δεν πρέπει να υπάρχει καμμία οικονομική επιβάρυνση των υπό επιτήρηση καταδίκων, εκτός από τις περιπτώσεις που αιτιολογούνται κρίνεται ότι έχουν τη δυνατότητα να καταβάλουν την οικονομική δαπάνη ιδίως εξόδους.

Μήπως, κύριε Υπουργέ, και δεδομένης της καθυστέρησης της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης στην εφαρμογή στην πράξη της δυνατότητας για την κάλυψη των εξόδων του βραχιολιού από το δημόσιο, να δούμε την πρόταση της μειοψηφίας και να την υιοθετήσουμε και νομοθετικά με την πρόβλεψή της στο νόμο, προκειμένου να αποφύγουμε το ενδεχόμενο της καταχρηστικής άσκησης που σας εξέφρασα προηγουμένως;

Πάντως, θεωρείται βέβαιο ότι τελικά θα ευνοηθούν από το συγκεκριμένο μέτρο οι Έλληνες υπόδικοι και κατάδικοι που έχουν γνωστή διαμονή στη χώρα και άρα, μπορούν να παρακολουθηθούν εύκολα, με συνέπεια τελικά στις φυλακές να παραμείνουν αλλοδαποί για ήσσονος σημασίας αδικήματα και να μην προφυλακίζονται ούτε και να εκτίουν πολύχρονες ποινές Έλληνες, ακριβώς γιατί το μέτρο θα μπορεί να εφαρμοστεί και σε αυτούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όμως, αυτό θα έχει ως πρακτική συνέπεια ότι τελικά ελάχιστα το συγκεκριμένο μέτρο θα συμβάλει στην αποσυμφόρηση των φυλακών, εφόσον μέσα στις φυλακές, όπως είναι γνωστό και σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία που βρίσκονται στη διάθεσή μας, βρίσκονται κατά 70% αλλοδαποί κρατούμενοι.

Μάλιστα, σύμφωνα με το σχέδιο νόμου αν κρατούμενος που τελεί υπό ηλεκτρονική επιτήρηση προσπαθήσει να καταστρέψει το βραχιόλι, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους, σύμφωνα με την τροποποίηση που φέρατε εσείς, κύριε Υπουργέ, κατά τη δεύτερη συζήτηση επί των άρθρων. Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτή η τροποποίηση βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση, διότι οι βαρυνόμενοι σε άδεια δεν θα έχουν και πολλά να χάσουν, αν προστεθεί και ένα ακόμα έτος στην ποινή τους. Αντίθετα, θα έχουν πολλά να κερδίσουν αν καταστρέψουν το βραχιόλι και αποδράσουν. Πιστεύω ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα στο δικαστήριο να επιβάλει με-

γαλύτερη ποινή. Επομένως, η συγκεκριμένη τροποποίηση που επιφέρατε, κύριε Υπουργέ, βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση.

Το παρόν σχέδιο νόμου προβλέπει τροποποιήσεις του Σωφρονιστικού Κώδικα που αφορούν την εφαρμογή του μέτρου σε αδειούχους κρατούμενους. Μπορώ να πω ότι γίνονται δύο κύριες παρεμβάσεις στον ήδη ισχύοντα κώδικα με την πρώτη πλέον να έγκειται στο ότι μόνο η ιδιότητα του αλλοδαπού, του αστέγου ή του στερουμένου οικογένειας δεν αποκλείει τη χορήγηση άδειας.

Στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει να επιβληθούν συγκεκριμένοι περιοριστικοί όροι.

Σχετικά με την παρακολούθηση των εν λόγω κρατούμενων, ορίζεται σαφώς ότι η εφαρμογή του μέτρου αυτού προϋποθέτει πάντα τη συναίνεση του καταδίκου.

Η δεύτερη παρέμβαση αφορά τους δράστες αξιόποινων πράξεων με ιδιαίτερη απαξία. Σε περιπτώσεις καταδίκων, λοιπόν, οι οποίοι εκτίουν ποινές ισόβιας ή εικοσιπενταετούς πρόσκαιρης κάθειρξης, η επιλογή της ηλεκτρονικής παρακολούθησής τους, είτε στο πλαίσιο του κατ' οίκον περιορισμού είτε εντοπισμό των κινήσεων τους εκτός οικίας, θα οδηγήσει τα αρμόδια πειθαρχικά συμβούλια στη χορήγηση περισσότερων αδειών. Φυσικά και εδώ απαιτείται πάντα η συναίνεση του καταδίκου.

Αναφορικά με τα έξοδα ή τις ποινές φυλάκισης για οποιαδήποτε φθορά σε βάρος του συγκεκριμένου βραχιολιού ισχύουν όσα και παραπάνω.

Εν κατακλείδι, πρέπει να σημειωθεί ότι η ηλεκτρονική επιτήρηση κι ο γεωεντοπισμός των καταδίκων, υποδίκων και κρατούμενων σε άδεια, συνιστούν επεξεργασίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των ενδιαφερόμενων προσώπων.

Για την αποφυγή του περιορισμού του δικαιώματος του από-μου στον αυτοκαθορισμό του, εισάγονται με το εν λόγω άρθρο ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις που προβλέπουν ρητά τους όρους και τις προϋποθέσεις του εν λόγω περιορισμού. Επιπλέον, στην κατεύθυνση αυτή κινείται και η απαίτηση συναίνεσης κάθε ενδιαφερομένου προσώπου πριν την επιβολή της ηλεκτρονικής του επιτήρησης.

Κάθε ειδικότερο ζήτημα σχετικά με την εγκατάσταση και λειτουργία του συστήματος ηλεκτρονικής επιτήρησης των υποδίκων, καταδίκων και κρατούμενων, καθώς και ο έλεγχος και η διαχείριση του συστήματος θα οριστεί με προεδρικό διάταγμα κατόπιν πρότασης του Υπουργού Δικαιοσύνης και του Υπουργού Οικονομικών και θα εκδοθεί αφού ληφθεί και η γνώμη του προέδρου της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, σύμφωνα με πρόταση του ίδιου κατά την ακρόαση που έγινε στη συζήτηση στη σχετική επιτροπή και πολύ σωστά, κύριε Υπουργέ, κάνετε δεκτή με τροποποίηση που επιφέρατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όπως προαναφέρθηκε, ο κρατούμενος που έχει αφεθεί με τον όρο να φέρει το ηλεκτρονικό βραχιόλι, θα έχει τη δυνατότητα να βρίσκεται προκαθορισμένες ώρες της ημέρας, εκτός του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού, μόνο όμως για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης.

Επίσης, εκτός του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού θα μπορεί να βρεθεί, σε περίπτωση που συμμετέχει σε πρόγραμμα απεξάρτησης από ναρκωτικά ή άλλες εξαρτησιογόνες ουσίες. Οι ώρες μάλιστα της απουσίας του από τον τόπο του κατ' οίκον περιορισμού αλλά και το σύνολο των υποχρεώσεων του καθορίζονται είτε με το βούλευμα που διέταξε την απόλυσή του είτε με εισαγγελική διάταξη.

Σε περίπτωση που ο κρατούμενος δεν συμμορφώνεται με τους όρους που του επιβλήθηκαν, τότε οδηγείται και πάλι στη φυλακή.

Ακόμη και με εισαγγελική διάταξη θα αποφασίζονται οι αλλαγές του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού, η τροποποίηση του προγράμματος των ωρών απουσίας του καταδίκου απ' αυτόν και η επιβολή ή τροποποίηση των υποχρεώσεων του τελευταίου.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, κύριε Πρόεδρε, θέλω να τονίσω ότι υπερψηφίζω το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επί της αρχής και σας ευχαριστώ για την ανοχή του χρόνου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και μία εκπαιδευτικός από τα Πειραϊκά Εκπαιδευτήρια «Πράξις & Πράξεις».

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ τον ειδικό αγορητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, τον κ. Καπερνάρο να πάρει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Καπερνάρο, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, έχω κατ' επανάληψη πει ότι επειδή είστε μία διακεκριμένη περίπτωση υπουργίας, έχουμε ιδιαίτερη απαίτηση συγκεκριμένα από εσάς. Επίσης, έχουμε ιδιαίτερη απαίτηση από τον εαυτό μας να υποχρεούμεθα να σας βοηθάμε σε επίπεδο πραγματιστικό, έτσι ώστε να βελτιώνονται αυτά τα νομοθετήματα που έρχονται για επεξεργασία στο ελληνικό Κοινοβούλιο για να κατορθώσουμε επιτέλους κάποια στιγμή να φτιάξουμε νόμους σαφείς, διαυγείς, καθαρούς και κυρίως, κατανοητούς από το μέσο Έλληνα, διότι εμείς πιστεύουμε ότι εάν υπήρχαν σαφείς νόμοι θα είχαμε γλιτώσει τουλάχιστον από το 1/3 των δικών.

Και αυτό μέχρι τώρα έχει επισυμβεί γι' αυτόν τον λόγο, ότι δεν υπάρχουν σαφείς νόμοι, δεν υπάρχουν νόμοι οι οποίοι καταδεικνύουν εξαρχής το τι θέλουν να υπηρετήσουν, σε τι αποσκοπούν, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνουν και τους παράγοντες της δίκης και κυρίως τους δικαστές, να τρώμε τόσο πολύτιμο χρόνο και να μετράμε εάν το αποτέλεσμα είναι αυτό που προσδοκούσαμε, δηλαδή το επιθυμητό.

Εμείς γνωρίζουμε μέσα σε αυτές τις αίθουσες που άσπρισαν τα μαλλιά μας πόσο θα έπρεπε να είναι διαφορετικοί οι νόμοι απ' αυτούς που είναι. Λυπάμαι, όμως, που είμαι υποχρεωμένος από αυτό το Βήμα να σας πω ότι συνεχίζουμε την ίδια κατάσταση.

Τελευταία στιγμή έρχονται τροπολογίες, τελευταία στιγμή έρχονται τροποποιήσεις, τελευταία στιγμή έρχεται εβδομήντα σελίδων τροπολογία σε έναν Κώδικα περί Δικηγόρων, που προχθές ψηφίσαμε σε επτά σελίδες και έρχονται εβδομήντα σελίδες την Παρασκευή το βράδυ. Δηλαδή, αν θέλαμε να κάνουμε τροπολογία στην τροπολογία είμαστε εκπρόθεσμοι. Γιατί; Από εσάς, όχι. Από κάποιον άλλον Υπουργό πιθανόν στο παρελθόν. Από εσάς, όχι.

Έχουμε απαίτηση αυτά να τα σταματήσετε και να πούμε ότι τελειώνουμε, εδώ αρχίζουμε, γυρίζουμε σελίδα, θα παράγουμε νόμους, οι οποίοι θα είναι νόμοι.

Όσον αφορά αυτές τις επιτροπές που μαζευόμαστε για να σας βοηθήσουμε –υποτίθεται– με προτάσεις, εγώ είμαι πάρα πολύ επιφυλακτικός, διότι πάμε έτοιμοι, ερχόμαστε έτοιμοι, λέμε τις προτάσεις μας και βλέπουμε τώρα το νομοθέτημα ως έχει. Άρα, γιατί την κάναμε την επιτροπή; Τίποτα δεν ήταν σωστό από αυτά που σας προτείναμε; Εγώ δεν θα χάσω χρόνο με το να αναφερθώ θεωρητικά και μόνο στη θεωρητική φιλολογία του θέματος. Με ενδιαφέρει περισσότερο να το φιλοσοφήσουμε με την έννοια αυτή πραγματιστικά, ρεαλιστικά, όπως ήρθαμε σήμερα να το υπηρετήσουμε.

Θα πω ένα παράδειγμα. Έχετε εξαιρέσει ορισμένα αδικήματα. Κατ' αρχάς, ας κάνουμε μία παρένθεση και να τονίσουμε ότι υποχρεωτικά πρέπει να θεσπιστεί αυτό το μέτρο, διότι είμαστε οι πρώτοι στην Ευρώπη που έχουμε μπει στις αρμοδιότητες του περιγέλου, διότι είμαστε οι πρώτοι σε προκαταβολές ποινής. Το ένα τρίτο των κρατούμενων στις ελληνικές φυλακές είναι υπόδικοι. Το δεύτερο κράτος, η Γαλλία, μας βλέπει με κιάλια. Είμαστε ο περιγέλος του ποινικού κόσμου, του νομικού κόσμου όσον αφορά τους υποδίκους. Προσχηματικά δεν λέμε φυλακές Κορυδαλλού, αλλά το κάναμε κατάσταση κράτησης Κορυδαλλού για να μην ακούγεται ότι είναι φυλακές. Τέτοια μέτρα κάνουν!

Εδώ, πάλι θα ήθελα διορθωτικά να πω, επειδή το νόημα του κατάδικου είναι αυτός που έχει χάσει κάθε ελπίδα, έχει εκμετρήσει και τους τρεις ενδίκους λόγους να ελπίζει, έχει χάσει όλους τους βαθμούς, πλέον αυτός λέγεται κατάδικος. Είναι βαρύς όρος. Γι' αυτό θα έπρεπε να το διορθώσετε, όπως είπαμε και στην επιτροπή, και να το λέμε «οι καταδικασθέντες», διότι ένας

ο οποίος είναι καταδικασθείς σε πρώτο βαθμό, δεν είναι κατάδικος. Μπορεί στο δεύτερο βαθμό να δικαιωθεί, να αθωωθεί και να απελευθερωθεί. Συνεπώς, ο κατάδικος είναι μία δόκιμη λέξη. Σας παρακαλώ, καθώς μιλάμε περί φιλοσοφίας, σκεφθείτε το.

Πάμε, λοιπόν, στο άρθρο 110β' που έχετε ορισμένες εξαιρέσεις. Εγώ θα έλεγα το εξής: Αντιστρόφως, εμμένω στο ότι πρέπει να μην έχουν το δικαίωμα αυτής της ηλεκτρονικής επιτήρησης κάποιοι, οι οποίοι έχουν τελέσει ιδιαίτερος βαρύτατα εγκλήματα, όπως είναι αυτά του άρθρου 20 και 22 του ν. 4139/2013.

Πώς είναι δυνατόν να είναι κάποιος καταδικασθείς επειδή διακινεί ναρκωτικά σε στρατόπεδα, σε σχολεία, εμπορεύεται ναρκωτικά σε καταστήματα ανηλίκων, σε εκπαιδευτικά ιδρύματα, σε χώρους άθλησης, σε κατασκηνώσεις με παιδιά, σε χώρους παροχής κοινωνικών υπηρεσιών; Διακινεί ή εμπορεύεται ναρκωτικά και του δίνετε το δικαίωμα αυτός ο άνθρωπος να υποβάλει αίτημα και να δικαιωθεί με το να πάρει αυτό το βραχιολάκι;

Σας το είπαμε και στην επιτροπή. Πρέπει να είναι μέσα η παράγραφος 20 και 22. Σας είπαμε ότι λογικά αντίκειται στη φύση. Δεν μπορεί να πάρει βραχιολάκι -ας το πούμε λαϊκά- αυτός ο οποίος είναι καταχρασθείς του δημοσίου και έχει κατηγορηθεί και καταδικασθεί με το 1608 του ν. 1950. Τι να κάνουμε;

Έχετε εξαιρέσει τους Υπουργούς και τους Υφυπουργούς, τους επίορκους πολιτικούς. Ο γενικός γραμματέας, ο Υπουργός, ο Υφυπουργός, ο οποίος έρχεται και κάνει απιστία σε βαθμό κακοουργήματος και καταδικάζεται, είναι στη φυλακή και του δίνετε το δικαίωμα να πάρει βραχιολάκι. Μα, να βγει ο πρώην επίορκος, το «λαμόγιο» Υπουργός; Για όνομα της Παναγίας!

Μου λέτε ότι έχετε το 187. Δηλαδή, συστήνω μία εγκληματική οργάνωση και την αφήνω. Δεν πράττω κανένα από τα αδικήματα του 187. Απλά, συστήνω μία εγκληματική οργάνωση. Πόσο είναι; Μέχρι δέκα χρόνια. Πέντε έως δέκα. Δεν έχω δικαίωμα να πάρω βραχιολάκι με αυτό το αδίκημα και οι άλλοι έχουν δικαίωμα; Δηλαδή, θα έλθει ο Υπουργός, ο οποίος έχει καταδικασθεί για ό,τι έχει καταδικασθεί -για δωροδοκία, για απιστία, για ληστεία, για πλιάτσικο του δημοσίου ταμείου- και θα έχει δικαίωμα να πάρει βραχιολάκι;

Διορθώστε το, σας παρακαλώ! Γιατί αυτό δεν είναι μόνο παράλογο, παράνομο, παράτυπο. Αντίκειται στη φύση. Είναι κόντρα στη λογική!

Ένα δεύτερο. Ξέρετε πάρα πολύ καλά τι γίνεται στις φυλακές. Έχετε πάλι βάλει ένα μέτρο που δεν ξεκαθαρίζει, όπως στις άδειες. Τι έχουμε; Στο άρθρο 110Γ' τι λέει; «Η απόλυση χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός εάν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του κατάδικου κατά την έκτιση της ποινής του, καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του, για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιοποιώνων πράξεων.»

Ποια περίπτωση είναι αυτή; Δηλαδή ένας ο οποίος είναι εγκλειστος, καταδικασθείς και εκτίει ποινή στη φυλακή της Στοκχόλμης της Σουηδίας -δεν έχει τέτοιο σπίτι ο μέσος Έλληνας!- είναι το ίδιο με κάποιον ο οποίος διαταράζει την ηρεμία της φυλακής, όταν ανάλογα με τον όγκο του κελιού -πάνω από τριάντα κυβικά- πρέπει να είναι ένα άτομο και έχουν βάλει τέσσερα;

Ενώ θα έπρεπε να είναι ένα άτομο στο κελί, το 2006 ήταν τέσσερις. Κάηκαν και οι τέσσερις, γιατί ένας έβαλε φωτιά στο στρώμα. Χειρίστηκα την υπόθεση και δεν ήταν κανένας από το Υπουργείο Δικαιοσύνης κατηγορούμενος, παρακαλώ! Ήταν μόνον οι φύλακες του Κορυδαλλού. Έστειλα αίτημα και έλεγα: «απαντήστε μου ποιος από το Υπουργείο Πολιτισμού έχει διοικητική, πολιτική, ποινική ευθύνη;» Ουδείς απάντησε μέχρι σήμερα από το 2006! Αθώωθηκαν μετά από τέσσερα χρόνια. Καμαρώνουμε γι' αυτό;

Έχουμε δημοκρατία και λέμε ότι είναι υπεύθυνος ο φύλακας του Κορυδαλλού, επειδή κάηκαν τέσσερις σε μία τουαλέτα, που είναι για ένα άτομο; Δηλαδή αυτός που θα κάνει φασαρία, θα διαμαρτυρηθεί και θα μπει μέσα στον Σωφρονιστικό Κώδικα ως πράττων αντιθέτως από τα καθορισμένα; Η φασαρία που θα κάνει αυτός και -υποτίθεται- το πειθαρχικό αδίκημα θα ληφθεί υπ' όψιν, αν πάρει βραχιολάκι; Ο άλλος που είναι στην έκρηξη πτέρυγας, στην πτέρυγα των VIP, κύριε Υπουργέ, θα πάρει; Οι γνωστοί επώνυμοι, οι παλιοί Υπουργοί, οι τέως σε παλιά αξιώματα,

που βρίσκονται σε ειδικά διαμορφωμένα κελιά, αυτοί θα παίρνουν δύο βραχιολάκια; Αυτό πώς θα το προβλέψετε; Θα σας βοηθήσουμε. Πώς;

Σας δίνουμε τρεις περιπτώσεις. Όσον αφορά στην πειθαρχική συμπεριφορά, παρακαλώ, σημειώστε: από το άρθρο 68 στα πειθαρχικά παραπτώματα στην παράγραφο 2 περίπτωση β': «Βίαιη απόδραση περισσώτερων κρατουμένων με ενωμένες δυνάμεις.» Αυτοί να λαμβάνονται υπ' όψιν και να μην παίρνουν βραχιολάκι, λόγω της ειδικής συμπεριφοράς τους στο κατάστημα κράτησης. Η δεύτερη περίπτωση αφορά προσβολή κατά της γενετήσιας ελευθερίας. Η τρίτη περίπτωση είναι η περίπτωση στ': «Απόδραση κρατουμένου.»

Σας δίνουμε, λοιπόν, τρεις περιπτώσεις που θα λαμβάνονται υπ' όψιν για τη συμπεριφορά τους στο κατάστημα κράτησης. Όποιος εμπίπτει σε αυτά τα πειθαρχικά αδικήματα να μη δικαιούται. Αλλιώς θα πάμε στην περίπτωση -τώρα με τις άδειες- όπου γίνεται μεγάλο πανηγύρι.

Έρχεται ο εισαγγελέας και είναι μεταξύ θεού και ανθρώπων, δηλαδή όποτε θέλει ο εισαγγελέας να πάρει ο άλλος άδεια ή να μην πάρει. Παλιά λέγαμε: «Πόσα λεφτά δίνεις, για να γίνει μεταγωγή από τη μία φυλακή στην άλλη;» Γίνονται πολλά παιχνίδια με τέτοια μη σαφή και διαυγή νομοθετήματα, που θα εξαρτάται από τη συμπεριφορά τους στη φυλακή.

Ενώ προβλέπεται ένας, κοιμούνται πέντε στο κελί των φυλακών του Δομοκού, που εγκαινιάστηκε το 2007 και δεν υπάρχει γιατρός! Η φυλακή Δομοκού εγκαινιάστηκε το 2007 και δεν υπάρχει κοινωνική λειτουργός! Αυτός που θα παραπονέθει θα ληφθεί υπ' όψιν ότι τέλεσε πειθαρχικό αδίκημα και δεν θα πάρει βραχιολάκι. Γιατί άντε να μου βγάλετε από το μυαλό ότι αυτός ήταν ένας λόγος!

«Κοιτάξτε, μιλάτε καθόλου! Θα είστε «κούκλες», για να δούμε, εάν θα σας δώσουμε βραχιολάκι, αν θα σας δώσουμε άδεια.» Τότε πράγματι είναι κατάδικοι. Όπως «πολιτικός κατάδικος» είναι ο ελληνικός λαός.

Προχωράμε σε ένα άλλο θέμα, κύριε Υπουργέ. Εμείς ζητάμε τη συμμετοχή σε συγκεκριμένο πρόγραμμα συντήρησης ή απεξάρτησης.

Όταν φεύγει κάποιος με βραχιολάκι, θα είναι υποχρεωμένος να πάει σε κέντρο και σε εγκεκριμένο πρόγραμμα συντήρησης ή απεξάρτησης. Όταν βγαίνει και είναι γι' αυτόν το λόγο, υποχρεωτικά θα πάει στο πρόγραμμα για να γίνει καλά ο ασθενής ο οποίος κάνει χρήση ναρκωτικών ουσιών! Δεν θα το έχετε ελεύθερο αυτό.

Κι αυτό ήταν και στην επιτροπή -σας το έδωσε και το ΚΕΘΕΑ- και είναι επιθυμία και του ΚΕΘΕΑ. Γιατί δεν το λαμβάνετε υπ' όψιν; Είναι ένα μέτρο. Βγαίνει μεν, αλλά θα παρακολουθείς το πρόγραμμα για να γίνεις καλά. Αυτό σημαίνει προστασία εκ μέρους της πολιτείας.

Για να μη δώσω δικαίωμα στον κύριο Πρόεδρο να μου κάνει παρατήρηση ότι υπερβήν το χρόνο, θα είμαι όσο μπορώ πιο σύντομος, με συμπυκνωμένα νοήματα.

Πιστεύω ότι έχετε αντιληφθεί την άποψή μας -το είπαμε και στην επιτροπή- όσον αφορά αυτούς τους άπορους. Δεν βάζω τους αλλοδαπούς. Για τους αλλοδαπούς με βραχιολάκια κ.λπ. είναι μία άλλη συζήτηση, θέλει μία άλλη πολιτική, θέλει μία άλλη κυβέρνηση, θέλει κάποια άλλα δεδομένα, θέλει ανθρώπους οι οποίοι θα αποφασίσουν τι θα γίνει με αυτούς, που είναι μάλιστα και μέσα και έξω από τις φυλακές και εναντίον του λαού μας κ.λπ., κ.λπ.. Αν θέλετε να πάρω θέση, θα πάρω θέση και σας λέω ότι είμαι προκατειλημμένος όσον αφορά τους αλλοδαπούς.

Εδώ όμως δεν έχει να κάνει με αυτό. Έχει να κάνει με ένα μέτρο που νομοθετούμε και πρέπει να είμαστε όσο το δυνατόν περισσότερο δίκαιοι με ανθρώπους οι οποίοι είναι άποροι και δεν έχουν τη δυνατότητα να κάνουν χρήση αυτού του μέτρου, διότι δεν έχουν χρήματα. Λέω, δηλαδή, αν εγώ δικαιούμαι να πάρω αυτό το βραχιολάκι και να εξέλθω και να ανακτήσω την ελευθερία μου, όπως λέει ο νόμος, δεν θα την απολαύσω διότι δεν έχω 1.500 ευρώ; Μήπως παράγουμε περισσότερο μίσος, ιδιαίτερα σε έναν άνθρωπο ο οποίος νομίζει ότι αδικώς είναι στη φυλακή;

Μήπως πρέπει να βρούμε μία λύση και να πούμε: Κοιτάξτε, μην τα προκαταβάλετε, αλλά κατά τη διάρκεια, όπως ακριβώς είναι

η εγγυοδοσία. Φεύγει ο άλλος ελεύθερος και λέμε «θα καταβάλεις την εγγυοδοσία εντός ενός μηνός» ή να βρούμε κάποιον άλλον τρόπο. Μπορεί να μην έχει χρήματα, αλλά να έχει ένα ακίνητο να το υποθηκεύσει, να έρθει το δημόσιο και να κατοχυρώσει την αμοιβή του με άλλον τρόπο. Δεν είναι δυνατόν να λέμε ότι θα προκαταβάλεις 1.500 ευρώ.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι δεν είναι εύκολο να βρεθεί σήμερα αυτό το ποσόν. Δώστε μία εναλλακτική λύση, διότι πολύ φοβόμαστε ότι θα δημιουργήσουμε χειρότερο συναίσθημα σε αυτόν τον άνθρωπο που δικαιούται και που αισθάνεται ότι επειδή δεν είναι ο υιός του κυρίου τάδε και δεν μπορεί να βρει 1.500 ευρώ, τότε αυτό το υφίσταται με τη στέρηση της ελευθερίας του.

Τελειώνοντας θα ήθελα να σας πω, αξιότιμε κύριε Υπουργέ, ότι εάν διαπιστώσουμε ότι θα τα λάβετε υπ' όψιν αυτά κατά την εξέλιξη, τότε θα είμαστε θετικών προσκείμενοι. Με ποιον τρόπο, θα το δούμε στο τέλος. Εμείς δεν προκαταλαμβάνουμε, απλώς ζητάμε να λαμβάνονται υπ' όψιν αυτά που σας προτείνουμε, εφόσον είναι σωστά.

Επίσης, για το θέμα των τροπολογιών θέλω να θέσω υπ' όψιν σας μέχρι αύριο μία τροπολογία, την 890/39. Έχει παρεισφρήσει μία πονηρή, ύποπτη διάταξη. Και εγώ ως δικηγόρος φιλύποππος και καχύποπτος σας λέω ότι είναι μία φωτογραφική διάταξη για τον τώρα προεδρεύοντα της ΜΟΔ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι είναι η ΜΟΔ; Είναι η Μονάδα Οργάνωσης, Διαχείρισης Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, που σημαίνει ότι διαχειριζόμαστε δημόσιο χρήμα. Αυτός που είναι τώρα λέγεται κ. Καμχής. Φέρεται ως επισκέπτης καθηγητής. Θα τα εξετάσουμε αυτά, θα τα φιλτράρουμε. Από εμάς δεν θα περνάνε έτσι αυτές οι τροπολογίες και αυτά τα νομοθετήματα. Ο κ. Καμχής θα γίνει ο πρόεδρος, διότι αυτή η διάταξη αφορά το πρόσωπό του και είναι καθαρά φωτογραφική.

Για να μην σας εκθέσουμε και για να μη φέρουμε για τον κ. Καμχή διάφορα –εάν δικαιούται δηλαδή ή όχι λόγω των προσόντων του και του βιογραφικού του τη θέση- αυτήν τη διάταξη προσέξτε την –είναι προειδοποίηση αυτό- μέχρι αύριο που θα έρθουμε. Δεν τη συζητάμε αυτήν τη διάταξη. Επαναλαμβάνω ότι είναι σκανδαλωδώς φωτογραφική για συγκεκριμένο πρόσωπο. Πιστεύω ότι κανένας συνάδελφος δεν το δέχεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Να σας επαναλάβω ποια είναι. Σημειώστε την παρακαλώ. Είναι η τροπολογία 890/39 της 18^{ης} Οκτωβρίου του 2013.

Κύριε Υπουργέ, λέμε «ΠΑΡΩΝ» προς το παρόν. Στο τέλος θα ακούσουμε και την άποψή σας, τι θα λάβετε υπ' όψιν απ' αυτά που εμείς θεωρούμε σοβαρά –με ταπεινοφροσύνη το λέμε- έως σοβαρότατα ζητήματα. Γιατί σας είπαμε ότι εμείς θα είμαστε δίπλα σας να σας βοηθήσουμε, γιατί αυτός είναι ο ρόλος μας και σαν Βουλευτές και σαν δικηγόροι, όταν ήσασταν εσείς πάνω στην Έδρα και εμείς από κάτω.

Λοιπόν, να τα λάβετε αυτά υπ' όψιν σας, γιατί νομίζουμε –επαναλαμβάνω και κλείνω, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ πολύ- ότι, εάν με εσάς Υπουργό –και για να μην κάνω άσκοπες επαναλήψεις, ξέρετε πως είστε από τους ελάχιστους που υπολήπτομαι σε αυτήν την Κυβέρνηση- που θα έχω ιδιαίτερες απαιτήσεις και ιδιαίτερες αξιώσεις, δεν αλλάξουμε τη δικαιοσύνη στην άθλια μορφή της που είναι σήμερα από πλευράς νομοθετήσεως και παραγωγής τέτοιων νομοθετημάτων –όπου μας έφθασε μέχρι τη σημερινή ανήκεστη παρακμή- τότε δεν πρόκειται ποτέ να γυρίσουμε σελίδα, έτσι ώστε να προσδοκούμε ότι θα αλλάξει το μέλλον των παιδιών μας. Διότι με τέτοια νομοθετήματα όπως εισάγονται, με την πληθώρα, με την πολυνομία, με τις τροποποιήσεις και χωρίς κωδικοποίηση, τότε θα είμαστε σε αυτήν την κατάσταση να επαναλαμβάνουμε τα ίδια και τα ίδια.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Καπερνάρο.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής, κ. Ζησιμόπουλος.

ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, για το παρόν σχέδιο νόμου έχουν ακουστεί διάφορες απόψεις και σίγουρα αποτελεί μία καινοτομία. Ζητούμενο για την πολιτεία πρέπει να είναι η αποσυμφόρηση των φυλακών, χωρίς όμως τον κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια. Σίγουρα οι διατάξεις για την υπό όρους απόλυση και για την επιβολή περιοριστικών όρων υπήρχαν στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως επίσης και για το θέμα των αδειών.

Ειδικά για το καθεστώς των αδειών, κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι θα πρέπει να εξεταστεί συνολικά. Σαφώς, κινείται σε μία σωστή κατεύθυνση. Στην πράξη, όμως, είχαμε το φαινόμενο κάποιων να παίρνουν άδεια και μετά να εξαφανίζονται. Θα αναφέρω το χαρακτηριστικό παράδειγμα του καταδικασμένου για τρομοκρατία, ένοπλες ληστείες, βομβιστικές επιθέσεις, ένοπλες συμπλοκές με την αστυνομία και άλλα κακουργήματα, Μαζιώτη με τη συμβία του, οι οποίοι πήραν άδεια από τις φυλακές και μετά εξαφανίστηκαν.

Αντιθέτως, βέβαια, όταν εμείς ζητήσαμε ο Γενικός Γραμματέας του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή –ενός νόμιμου πολιτικού κόμματος- και Αρχηγός του, Νίκος Μιχαλολιάκος, μαζί με τους δύο προφυλακισμένους Βουλευτές, τον Γιάννη Λαγό και Χρήστο Παππά, να βρεθούν στο ελληνικό Κοινοβούλιο για να ασκήσουν τα κοινοβουλευτικά τους καθήκοντα, η απάντηση ήταν «όχι». Εκτιμώ, κύριε Υπουργέ, ότι εδώ κάτι δεν λειτουργεί σωστά.

Σε ό,τι αφορά τους αλλοδαπούς, θεωρούμε ότι έχουμε μία υπερπληρότητα των ελληνικών φυλακών. Έχουμε έναν πολύ μεγάλο αριθμό αλλοδαπών, οι οποίοι κυρίως προέρχονται από την Αλβανία και το Πακιστάν, που βρίσκονται στις ελληνικές φυλακές.

Η δική μας πρόταση, κύριε Υπουργέ είναι πάρα πολύ απλή και –πιστεύω- πολύ λογική. Θα μπορούσε να υπάρχει μία συμφωνία με τις συγκεκριμένες δύο χώρες, την Αλβανία και το Πακιστάν, σύμφωνα με την οποία όσοι υπήκοοι αυτών των χωρών βρίσκονται παράνομα στην Ελλάδα, έχουν παρανομήσει και έχουν καταδικαστεί από την ελληνική δικαιοσύνη, να απελαύνονται στις χώρες από όπου προέρχονται και να εκτίουν εκεί την ποινή τους. Δεν νομίζουμε ότι αυτό είναι κάτι περίεργο ούτε κάτι πάρα πολύ δύσκολο.

Τώρα, σε ό,τι αφορά το θέμα των ηλεκτρονικών βραχιολιών, η ηλεκτρονική επιτήρηση είναι ένα καινούριο στοιχείο, η οποία επεκτείνεται και στους αδειούχους κρατούμενους και για όσους επιτίπτον στην υφ' όρον απόλυση καθώς και σε κρατούμενους, οι οποίοι θα δεχτούν ηλεκτρονική επιτήρηση ως επιβολή περιοριστικού όρου. Όντως, το μέτρο είναι καινοτόμο και στο εξωτερικό εφαρμόζεται σε διάφορες χώρες εδώ και αρκετά χρόνια. Σίγουρα κάποιος θα προτιμήσει να είναι έξω με ηλεκτρονική επιτήρηση παρά να είναι σε ένα κελί φυλακής.

Βέβαια, το θέμα το οποίο τίθεται, κύριε Υπουργέ, είναι αν το όλο σύστημα θα βοηθήσει την οικονομική ελάφρυνση σε ό,τι αφορά τα σωφρονιστικά καταστήματα του ελληνικού κράτους ή θα έχουμε το συγκεκριμένο σύστημα με το ανάλογο λογισμικό, το οποίο θα πρέπει να υποστηριχθεί, να κοστίζει πολύ περισσότερο.

Πραγματικά θα είναι όχι ακριβώς ειρωνικό, αλλά κωμικοτραγικό ίσως, το να προσπαθούμε από τη μία να ελαφρύνουμε τα έξοδα του ελληνικού δηmosίου και από την άλλη αυτά τα οποία θεωρητικά εξοικονομούμε από λιγότερους κρατούμενους στις φυλακές, να δίνονται για την τεχνική υποστήριξη του συγκεκριμένου συστήματος. Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, όντως αυτό να μην ισχύει.

Επίσης, κάτι άλλο το οποίο προκύπτει είναι ουσιαστικά κατά πόσο θα εμπλακούν στο συγκεκριμένο σύστημα ηλεκτρονικής επιτήρησης ιδιωτικές εταιρείες και φορείς.

Το συγκεκριμένο λογισμικό θα πρέπει να σχεδιαστεί από κάποια εταιρεία που παράγει ανάλογα προϊόντα. Επίσης, την ανάλογη τεχνική υποστήριξη πρέπει πάλι να την παρέχει μία ανάλογη εταιρεία. Το θέμα είναι ότι οι συγκεκριμένες εταιρείες δεν θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα των ανθρώπων οι οποίοι βρίσκονται έξω με επιτήρηση και πολύ περισσότερο βέβαια αυτοί που βρίσκονται εκτός με επιτήρηση να μην έχουν τη δυνατότητα να κάνουν hacking –ας μου επιτραπεί η έκφραση- στο συγκεκριμένο λογισμικό και στα συγκεκριμένα συ-

στήματα, με αποτέλεσμα από τη μία να συνεχίσουν να διαπράττουν εγκληματικές πράξεις και από την άλλη να έχουν το ακλόνητο άλλοθι «να, ορίστε, εγώ βρισκόμουν στο σπίτι μου, όπως δείχνει και η ηλεκτρονική επιτήρηση», ενώ αυτοί μπορεί να βρίσκονται οπουδήποτε αλλού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Από και πέρα, η αντεγκληματική πολιτική, ο σωφρονισμός και γενικά η ποινική καταστολή ανήκουν στο στενό πυρήνα άσκησης της κρατικής πολιτικής. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους δεν θα πρέπει ιδιωτικά συμφέροντα να αφεθούν να έχουν ουσιαστικό ρόλο σ' αυτό, αλλά και για πρακτικούς λόγους τους οποίους αναφέρουμε.

Από και έπειτα, σαφώς πρέπει να δίνονται ευκαιρίες επανένταξης στον κοινωνικό ιστό σε ανθρώπους που έχουν βρεθεί κατηγορούμενοι ή καταδικασμένοι. Έτσι κι αλλιώς το ποινικό σύστημα τέτοιου είδους προβλέψεις είχε, όπως επισημάναμε και πριν, και θα πρέπει όλα να γίνονται μέσα σ' ένα πλαίσιο ελέγχου της κάθε κρίσιμης περίπτωσης.

Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε και στα σωφρονιστικά καταστήματα ανηλίκων. Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, εμείς πιστεύουμε ακράδαντα ότι τα σωφρονιστικά καταστήματα ανηλίκων δεν σωφρονίζουν, αλλά μάλλον παράγουν μελλοντικούς εγκληματίες. Επιτακτική κρίνεται η ανάγκη ενίσχυσης των εναλλακτικών τρόπων έκτισης ποινής και αυτό μπορεί να γίνει για όλους.

Επίσης, κάτι που δεν έχει προβλεφθεί είναι οι διάφοροι εναλλακτικοί τρόποι να μπορούν να ισχύουν αντί για προσωρινή κράτηση, δηλαδή κάποιος να έχει τη δυνατότητα να προσφέρει κοινωνικό ή άλλο έργο μέχρι τη στιγμή που θα περατωθεί η ανακριτική διαδικασία. Κύριε Υπουργέ, αναφέρομαι στο θέμα των ανηλίκων. Το λέω αυτό για να μη γίνουν παρεξηγήσεις. Εξυπακούεται βέβαια ότι αυτό θα πρέπει να γίνεται κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Το ζητούμενο για μας δεν είναι να φτιαχτούν μόνο φυλακές ή να ενισχυθούν μηχανισμοί. Σαφέστατα θα πρέπει να έχει γίνει και αυτό. Το ζητούμενο είναι η προστασία των Ελλήνων πολιτών στα πλαίσια του Συντάγματος και των νόμων. Το ζητούμενο είναι να ενισχυθούν οι αξίες του ελληνισμού και να θωρακιστεί η κοινωνία μας αποτελεσματικά.

Έχοντας εκθέσει τις απόψεις και τις θέσεις μας, έχοντας διατυπώσει τους προβληματισμούς μας και τις αντιθέσεις μας, θα καταψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κ. συνάδελφο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαπέντε μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 1^ο Γενικό Λύκειο Ζωγράφου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ιωάννης Πανούσης για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υιοθετώ και ακολουθώ την προσέγγιση που είχε κάνει στις συζητήσεις στην επιτροπή ο συνάδελφος κ. Γιώργος Κυρίσης. Απλώς θα μου επιτρέψετε να προσθέσω ορισμένες σκέψεις.

Πρώτον, σε επίπεδο ορολογίας, ετυμολογίας και σημειολογίας θα έχει ενδιαφέρον, ακολουθώντας και τη σκέψη του συναδέλφου κ. Καπερνάρου, αντί για «υπόδικο» να έχουμε «δωσίδικο» και αντί για «κατάδικο» να έχουμε ή «καταδικασμένο» ή «δεδικασμένο». «Ο δεδικασμένος» είναι ένας ωραίος όρος, όχι «το δεδικασμένο».

Χωρίς να διαφωνώ με την προσέγγιση του συναδέλφου κ. Καπερνάρου –γιατί πρέπει να μιλάμε πρακτικά και όχι θεωρητικά– θα μου επιτρέψετε έστω εξ επαγγελματικής διατροφής να μιλήσω θεωρητικά για λίγο για το θέμα της φυλακής, διότι μόνο

έτσι θα μπορούμε να εντάξουμε και την αντεγκληματική και σωφρονιστική πολιτική –μέρος της οποίας είναι και το βραχιολάκι και αύριο θα μπορούμε στα ειδικά θέματα.

Τι ήταν και τι είναι η φυλακή; Είναι ένα ίδρυμα που συνδυάζει τη λειτουργία του πτωχοκομείου, του νοσοκομείου, του εργαστηρίου και του τόπου φύλαξης. Αρχικά αυτά τα ιδρύματα στεγάσαν περιθωριακά άτομα τα οποία υποχρεώνονταν σε εκπαίδευση, σε εργασία, σε αγωγή. Αυτό συνέβαινε στα σωφρονιστήρια της εποχής. Η εργασία και η παραγωγικότητα των κρατουμένων θεωρούνταν ένας ηθικός και κοινωνικός στόχος όλων των καταστημάτων, καθώς αντικαθιστούσαν τις αχρηστευτικές ποινές του Μεσαίωνα.

Βέβαια, αυτά τα καταναγκαστικά έργα, οι «γαλέρες» όπως λέμε, τα μεταλλεία και γενικότερα η υποχρεωτική εργασία μετέτρεπαν τους ένοχους σε σκλάβους, γι' αυτό και γρήγορα έδωσαν τη θέση τους στις βιομηχανικές ή αγροτικές φυλακές.

Υπάρχει ένας έντονος κοινωνικός έλεγχος και πειθαρχία επί των φυλακισμένων που είναι συνώνυμη της επιβολής του κράτους στις κατώτερες τάξεις, που αρχίζει με την περιθωριοποίηση του πλεονάζοντος πληθυσμού –ο οποίος χαρακτηρίστηκε επικίνδυνος– και ολοκληρώνεται με την αχρήστευση μέσω μακροχρόνιων ποινών. Ομάδες ανειδίκευτων ή μη προνομιούχων αποκλείονται προσωρινά και οφείλουν μετά το στιγματισμό και τον ιδρυματισμό να αλλάξουν ταυτότητα για να επανενταχθούν, αλλιώς σ απίξουν στις φυλακές.

Η φυλακή, λοιπόν, συνδέεται άρρηκτα με την κοινωνική ανασφάλεια των εργαζομένων και με την εγκληματοποίηση της φτώχειας. Οι φτωχοί μπαίνουν ευκολότερα σε σωφρονιστικά καταστήματα και βγαίνουν δυσκολότερα. Όμως και όταν βγαίνουν, συναντάνε τα αξεπέραστα εμπόδια των παράπλευρων επιπτώσεων του εγκλεισμού, δηλαδή δεν βρίσκουν ζωτικό χώρο για επανένταξη.

Η θεαματική γεωμετρική αύξηση του πληθυσμού των φυλακών, πέραν του ότι είναι ένα παθολογικό φαινόμενο, σηματοδοτεί και μία αλλαγή στις παραδοσιακές μεθόδους ελέγχου. Οι κουλούρες του κοινωνικού ελέγχου οδηγούν σε μια αυστηροποίηση του ποινικού σωφρονιστικού συστήματος. Σήμερα μοιάζει να ιδρύεται το δόγμα “governing through crime” δηλαδή «κυβερνάν μέσα από το έγκλημα» και κατ' επέκταση μέσω της φυλακής.

Το πραγματικό πρόβλημα στα σωφρονιστικά καταστήματα δεν είναι μόνον ο υπερπληθυσμός, αλλά η υπερφτώχεια και η υπερεξαθλίωση, η διαχείριση της έξω αθλιότητας που πλέον έχει τεθεί υπό ποινική κηδεμονία. Εάν αληθεύει η διαπίστωση –και αυτό λένε οι έρευνες– ότι το 65% των κρατουμένων αντιπροσωπεύουν τη μικρομεσαία εγκληματικότητα της νέας αυτής φτώχειας και η ένταξη στις underclass και ο εγκλεισμός στη φυλακή δημιουργούν ένα σωφρονιστικό σύστημα που τελικά είναι τα τρία «φι», δηλαδή φυλή, φτώχεια, φυλακή. Αυτό είναι ένα στίγμα και ένας σταυρός που κουβαλάνε αυτοί που τα φέρουν.

Η φυλακή παράγει φτώχεια, διαχειρίζεται τη φτώχεια, εξαγει τη φτώχεια στις οικογένειες και στον περιβάλλοντα χώρο. Μιλάμε για έναν αόρατο φτωχό που δεν ζητάει βοήθεια από το κράτος, δεν ενοχλεί τη κοινωνική συνείδηση και βρίσκεται μέσα σε ένα κελί. Έτσι, λοιπόν, περάσαμε ανεπαίσθητα στον εγκληματία της επιβίωσης και στη φτώχεια που φέρει χαρακτηριστικά μόλυνσης. Αναμορφωτήρια, σωφρονιστήρια, κέντρα εποπτευόμενης εκπαίδευσης, κοινοτικά σπιτικά εμφανίζονται και εξαφανίζονται ως σωφρονιστικές χίμαιρες. Τι έχει αλλάξει;

Είναι δεδομένο ότι έχουμε αλλάξει φάση. Δεν φυλακίζονται πλέον μόνον ατομικοί παραβάτες, αλλά συστηματικά εγκλείονται στα σωφρονιστικά καταστήματα ομάδες πληθυσμού. Οι φυλακές μετεβλήθησαν σε θεσμούς κοινωνικής πειθαρχίας όχι μόνο των κακών ανθρώπων, αλλά και των προβληματικών τάξεων. Η αποτυχία ή έστω η υποχώρηση του κοινωνικού κράτους ενισχύει τους ποινικοσωφρονιστικούς θεσμούς, μηχανισμούς, σε μία λογική διαχείρισης του κοινωνικού περιθωρίου μέσω ενός μεταμοντέρνου ποινικού προνοιακού συστήματος. Σε αυτό βοηθάει βέβαια και η άποψη της μηδενικής ανοχής. Φτωχές φυλακές, φυλακές για φτωχούς.

Η ατροφία του κοινωνικού κράτους καταλήγει σε υπερτροφία

του κατασταλτικού κράτους, που διευρύνεται και περιλαμβάνει και τους μη δράστες και τους μη παρεκκλίνοντες.

Τελικά, αντί να διεξάγουμε αγώνα κατά της φτώχειας, μοιάζει να έχουμε αρχίσει ένοπλο αγώνα κατά των φτωχών. Είναι φαύλος κύκλος. Ο φτωχός είναι επικίνδυνος, ο φυλακισμένος φτωχός είναι διπλά επικίνδυνος, φυλακές υψίστης ασφαλείας, αυστηροποίηση ποινών, τα ιδρύματα αυτά γίνονται και πάλι εργαστήρια δευτέρου και τρίτου αποκλεισμού για τους ήδη αποκλεισμένους.

Από την άλλη μεριά, προκειμένου να σχεδιάσουμε μία συνεπή στρατηγική κατά του υπερκορεσμού των φυλακών και της αύξησης του πληθυσμού των φυλακών, θα πρέπει να έχει προηγηθεί μία λεπτομερής ανάλυση των κύριων παραγόντων στους οποίους οφείλονται, απευθυνόμενη ιδιαίτερα σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον τρόπο απονομής και της ποινικής δικαιοσύνης.

Θα πρέπει, λοιπόν, να γίνει μια ευρύτερη συζήτηση για τα εναλλακτικά μέτρα της προφυλάκισης, της προσωρινής κράτησης και όλα τα ζητήματα που θα μπορούσαν να αποτρέψουν τον εγκλεισμό, κυρίως δε των νέων.

Αυτά έχουν συζητηθεί εδώ και πενήντα χρόνια. Εναλλακτικές ποινές για πρωτόπειρους, απόφαση του '65 του Συμβουλίου της Ευρώπης, άρση νομικών εμποδίων για επιβολή εναλλακτικών ποινών, απόφαση του '76 του Συμβουλίου της Ευρώπης και όροι υπερκορεσμού και υπέρβασής τους, απόφαση του '99 του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρα, λοιπόν, τι έχουμε; Έχουμε έναν υπερπληθυσμό και έναν υπερσυνωστισμό στις φυλακές που οφείλονται σε δύο λόγους.

Πρώτον, σε ένα καλλιεργούμενο κατασκευασμένο αίσθημα ανασφάλειας του κόσμου. Όταν ο κόσμος φοβάται λείει «βάλτε στη φυλακή». Αλλά οφείλεται και σε πολιτικές μηδενικής ανοχής. Ό,τι ενοχλεί την αστική τάξη πρέπει να εγκλείεται. Να εγκλείεται πού; Σε έναν χώρο για τον οποίο και ο Ντοστογιέφσκυ έχει πει «αν δεν είσαι διεφθαρμένος, θα διαφθαρείς εκεί μέσα».

Άρα, η πρώτη αρχή μας θα έπρεπε να είναι η αποφυλακοποίηση και οι εναλλακτικές ποινές. Μετά να δούμε αυτό το σύστημα της ηλεκτρονικής επιτήρησης, που είναι αποτέλεσμα ερευνητικής δουλειάς δύο επιστημόνων του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ το 1960. Βέβαια οι δικαστικές αποφάσεις και το πέρασμα στη νομοθεσία έγινε από το 1980 και μετά. Έχει όμως απλωθεί με διάφορους τρόπους. Θα τους ξαναθυμίσω.

Στη Βραζιλία γίνεται συζήτηση για την εφαρμογή του μέτρου αυτού ειδικά σε καταδικασθέντες για σεξουαλικά εγκλήματα ή παιδοφιλία, με την πρόβλεψη να ειδοποιείται το κέντρο αν ο φέρων το σύστημα πλησιάζει σε επικίνδυνες περιοχές, όπως σχολεία, παιδικές χαρές κ.λπ..

Στη Σουηδία το μέτρο επικεντρώνεται κυρίως σε υποδίκους ή καταδικασθέντες για αδικήματα που έχουν να κάνουν με την οδήγηση υπό μέθη ή υπό χρήση ναρκωτικών. Η συζήτηση περιλαμβάνει το σύστημα παρακολούθησης και έναν ενσωματωμένο αναλυτή αίματος, ο οποίος ειδοποιεί αν ο φέρων βρίσκεται υπό την επίρρηση αλκοόλ ή ναρκωτικών. Άρα έχουμε διαφορετικές μορφές εφαρμογής του μέτρου. Πολύ σωστά η κ. Κατριβάνου είπε «να δούμε: ελεύθερη διαβίωση, τμηματική έκτιση της ποινής, αγροτικές φυλακές». Να τα δούμε αυτά και να προσθέσουμε το βραχιολάκι υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που θα σας πω αργότερα.

Εγώ προσωπικά –και λέω προσωπικά γιατί είναι μια επιστημονική άποψη– διαφωνώ με τις εξαιρέσεις. Η βασική εξαίρεση είναι να μην επιβάλλεις το μέτρο. Μην το επιβάλλεις εφόσον η διαγωγή του είναι τέτοια μέσα στη φυλακή ή είναι επικίνδυνη προσωπικότητα. Αν το επιβάλλεις και αρχίζει να εξαιρείς πάει να πει ότι μπαίνεις σε μια δεύτερη αξιολόγηση. Δηλαδή, όχι για το έγκλημα που έκανε αλλά γι' αυτό που νομίζεις ότι είναι. Αν θέλουμε να βάλουμε μια τιμωρία σε κάποιον είναι το να μην έχει τη δυνατότητα να μπει σε ένα πρόγραμμα ή να διευρυνθεί ο χρόνος της υπ' όρον απόλυσης. Το να βάλεις ένα χρόνο, εν πάση περιπτώσει, σε κάποιον ή να μην τον αποκλείσεις ή να του βάλεις ένα χρόνο επειδή κάτι παραβίασε δεν έχει κανένα νόημα. Αν θες αφαιρέσε του ένα ευεργετικό μέτρο.

Όσον αφορά στους ιδιώτες, το μοντέλο της Αμερικής, της Μεγάλης Βρετανίας, το μοντέλο της βιομηχανίας της ιδιωτικής επι-

τήρησης δεν έχει κανένα νόημα να το συζητήσουμε ούτε το να συζητήσουμε για τους ιδιώτες υπό κρατικό έλεγχο. Επαρκεί ο σκληρός πυρήνας κρατικών λειτουργιών, αρκεί το κράτος να λειτουργήσει σωστά και να μην εμπίπτει σε ζητήματα διαφθοράς.

Ως προς τα τεχνικά ζητήματα έδωσε μια εύλογη απάντηση ο Υπουργός. Είμαι υποχρεωμένος να την ξαναθέσω όμως. Το νομοσχέδιο σε μεγάλο βαθμό έχει ένα χαρακτήρα ρύθμισης γενικού πλαισίου. Δεν προχωράει σε ρύθμιση σημαντικών επιμέρους θεμάτων. Για παράδειγμα, χρειαζόμαστε μια στοιχειώδη μελέτη πρόβλεψης του κόστους ολόκληρου του συστήματος. Για τι τάξη μεγέθους μιλάμε; Υπάρχουν στοιχειώδεις τεχνικές προδιαγραφές του συστήματος. Δηλαδή, πώς ακριβώς θα συνδέεται το βραχιολάκι με το κεντρικό σύστημα; Θα είναι δορυφορικό σύστημα εντοπισμού; Θα είναι δίκτυο τηλεφωνίας; Θα λειτουργεί μόνο στο σπίτι, στην περίμετρο του σπιτιού, σε ευρύτερη περιφέρεια; Νομίζω ότι αυτά μας χρειάζονται και νομίζω ότι κακώς δεν είχαμε σκεφθεί να καλέσουμε ένα τεχνικό εμπειρογνώμονα, καθηγητή ενδεχομένως του πολυτεχνείου, όταν έγινε η διαβούλευση, για να μας ενημερώσει γι' αυτές τις τεχνικές συνέπειες ή εμπλοκές.

Υπάρχουν και πολλές δυσλειτουργίες. Αν διαβάσει κανείς την αναφορά του συλλόγου επαγγελματιών εμπλεκόμενων με την τήρηση των αναστολών στη Μεγάλη Βρετανία σχετικά με το συγκεκριμένο σύστημα ηλεκτρονικής επιτήρησης, θα δει τις τεχνικές αστοχίες, τις λανθασμένες ειδοποιήσεις, τις αλληπάλληλες κλήσεις του φέροντος στο αστυνομικό τμήμα χωρίς να υπάρχει λόγος. Θα δει ότι έχουμε ένα πρόγραμμα που μοιάζει τεχνικό αλλά στην ουσία ακουμπάει τα δικαιώματα.

Το ζήτημα της ευθύνης των φερόντων στο σύστημα ηλεκτρονικής παρακολούθησης, αυτή η γενική λογική ότι ο ωφελοούμενος και ο φέρων το σύστημα είναι υποχρεωμένος και να μείνει στο σπίτι και να το πληρώσει, άσχετα αν έχει μόνιμη κατοικία, άσχετα αν έχει δουλειά, είναι ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να δούμε σε ένα πλαίσιο όχι μόνο προσωπικής στάσης αλλά και αντεγκληματικής πολιτικής. Τι ακριβώς θες να κάνεις;

Η ΔΗΜΑΡ για τους ανήλικους έχει καταθέσει μία τροπολογία εν είδει σχεδίου νόμου για μονάδες μέριμνας, οι οποίες δεν θα εμπίπτουν ούτε καν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Θα είναι μονάδες μέριμνας του Υπουργείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ακριβώς για να αποσιγματίσουμε τα συγκεκριμένα ιδρύματα. Θα περιμένω από τον κύριο Υπουργό μία θετική αντίδραση.

Υπάρχει ένα ειδικότερο θέμα με τις γυναίκες. Υπάρχουν ειδικές αποφάσεις που λένε ότι ο εξοπλισμός στις γυναίκες λόγω ενδυμασίας δημιουργεί διάφορα ζητήματα είτε είναι στο πόδι είτε είναι στο χέρι το συγκεκριμένο βραχιολάκι και αυτό διαφοροποιεί πολύ την κοινωνική τους ζωή και την προσωπική τους ελευθερία.

Άρα, πρέπει να προχωρήσουμε στην αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης, σε μια αποποινικοποίηση και απεγκληματοποίηση. Δεν πρέπει να κάνουμε περισσότερες φυλακές. Ας κάνουμε καλύτερες φυλακές, πιο ανθρώπινες, πιο σύγχρονες. Πρέπει να αναρωτηθούμε εάν μέσα από αυτό το μέτρο τελικά δημιουργούμε συνθήκες αντεγκληματικής πολιτικής, αποσυμφόρησης, ή όπως είπε ένας συνάδελφος καθηγητής, διευρυνσης του ποινικού ελέγχου. Δηλαδή, εκεί που θα ήταν κάποιο ενδεχομένως ελεύθερος, μπαίνει κάτω από μία γενική «ομπρέλα» ελέγχου της ζωής του.

Συνοψίζω. Τα υπέρ του θεσμού είναι τα εξής: Ανοικτή έκτιση ποινής, όχι ιδρυματοποίηση, αποσυμφόρηση των φυλακών, οικονομικά συμφέρουσα λύση, εξαφανίζει τις μικρές ποινές, βελτιώνει τη ζωή αυτών που μένουν μέσα, υπάρχουν λιγότερες αποδράσεις και βιαιότητες.

Τα κατά του θεσμού: Αντίσταση της κοινής γνώμης σε τέτοια πράγματα, σε εναλλακτικές ποινές, πολλώ μάλλον αν δεν έχει εξαιρέσεις, -γενικός δεν θέλουμε στην Ελλάδα να βγαίνουν έξω οι κρατούμενοι- προβλήματα προσωπικών δεδομένων, αντικατάσταση των περιοριστικών όρων από ένα δυσβάστακτο όρο και πιθανόν αθέμιτη συλλογή στοιχείων.

Κύριε Υπουργέ, ώρες - ώρες αισθάνεται κανένας ότι είναι ένα μέτρο ασφαλείας που συνοδεύει τους εγκληματίες και δεν είναι μια εναλλακτική ποινή με εποπτευόμενη ελευθερία. Δηλαδή,

θέλει προσοχή. Ακόμα και στο θέμα των αδειών στο Σωφρονιστικό Κώδικα εμείς είχαμε πει να είναι μια ειδική κατηγορία αυτοί που θα μπορούσαν να έχουν κάποιους περιορισμούς και μάλιστα να αποφασίζεται από ένα συμβούλιο εμπειρογνομόνων -αυτό είχαμε πει με την κ. Κατριβάνου και άλλους στην επιτροπή- για να υπάρχουν κάποια μέτρα στις άδειες.

Τι δεν κάνει το μέτρο αυτό; Δεν μειώνει την εγκληματικότητα. Δεν σταματά τους επωφελούμενους από το να προσπαθούν να σπάσουν το μέτρο για το βραχιολάκι. Δεν αποτρέπει τους επωφελούμενους από το να διαπράττουν νέα εγκλήματα στο χώρο όπου βρίσκονται. Δεν εμποδίζει τους επωφελούμενους να κινούνται με ένα δικό τους τρόπο στην περιφέρεια.

Τι κάνει το μέτρο αυτό; Κρατάει τους επωφελούμενους μέσα στην κοινότητα. Προσφέρει εναλλακτική κοινοτική κύρωση. Μειώνει τις ευκαιρίες εγκλήματος στους συγκεκριμένους, όμως, ανθρώπους και όχι στην εγκληματικότητα εν γένει.

Έχουμε και διάφορα δυσλειτουργικά προβλήματα στις χώρες όπου εφαρμόζεται. Η σχέση ανάμεσα στα δικαστήρια, στους κοινωνικούς λειτουργούς που παρακολουθούν και στην εταιρεία του δημοσίου -ελπίζω- που παρέχει αυτήν τη δυνατότητα είναι αρκετά περίπλοκη, με αποτελέσματα καμιά φορά τραγελαφικά.

Άρα, νομίζω, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο διάλογος θα συνεχιστεί και μετά τη ψήφιση, διότι πρέπει να δούμε πώς θα πάει.

Εμείς ψηφίζουμε υπέρ, με την ελπίδα ότι θα εφαρμοστεί *pro libertate*.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Πανούση.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Ιωάννης Γκιόκας, για δεκαπέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντίθετα με τη διαδικασία εμείς θα ασχοληθούμε κατ' αρχάς με το θέμα των τροπολογιών. Θα καλέσουμε ξανά την Κυβέρνηση να αποσύρει τις τροπολογίες. Δεν αναφερόμαστε φυσικά στην τροπολογία για την υπερωριακή απασχόληση των εργαζομένων στα καταστήματα σωφρονισμού. Αυτήν καλά έκανε και την έφερε. Αναφερόμαστε στις υπόλοιπες τροπολογίες και ιδιαίτερα αναφερόμαστε στην υπ' αριθμόν 889 τροπολογία. Δεν μπορούν να έρχονται τέτοιες τροπολογίες την τελευταία στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα έχετε αύριο τον λόγο, κύριε συνάδελφε, επί των τροπολογιών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Όχι, σήμερα, κύριε Πρόεδρε. Έχω δικαίωμα να τοποθετηθώ και θα εξηγήσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει. Σας λέω ότι θα έχετε και αύριο τη δυνατότητα να μιλήσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Σύμφωνα. Αύριο θα ασχοληθούμε με τις άλλες τροπολογίες. Σήμερα θα ασχοληθούμε με ένα πολύ σοβαρό θέμα. Δεν μπορούν να έρχονται τέτοιες τροπολογίες, τέτοιου μεγέθους και για τέτοια σοβαρά ζητήματα τελευταία στιγμή, οι οποίες προσθέτουν μάλιστα νέα άρθρα στον Ποινικό Κώδικα.

Εμείς λέμε ότι είναι αντιδραστικά άρθρα. Η Κυβέρνηση λέει ότι είναι κάτι αθώο, κάτι διαδικαστικό. Εμείς λέμε ότι δεν είναι ούτε αθώο ούτε διαδικαστικό. Προστίθενται νέα άρθρα πολύ σοβαρά και πολύ επικίνδυνα στον Ποινικό Κώδικα, με διατάξεις και τροπολογίες της τελευταίας στιγμής.

Δηλαδή, αυτά τα ζητήματα δεν πρέπει να τεθούν από την αρχή; Πρέπει να περιμένουμε μέχρι αύριο τη διαδικασία της συζήτησης επί των τροπολογιών, γιατί σήμερα ασχολούμαστε με το νομοσχέδιο;

Η ίδια η Κυβέρνηση και το Υπουργείο υποτιμούν το νομοσχέδιο και το περνάνε σε δεύτερη μοίρα, όταν φέρνουν τέτοιες τροπολογίες που εισάγουν επικίνδυνες διατάξεις στον Ποινικό Κώδικα.

Εμείς λέμε ότι δεν είναι ούτε διαδικαστική ούτε επείγουσα ούτε αθώα αυτή η διάταξη. Είναι μια διάταξη, ειδικά το άρθρο 458Α του Ποινικού Κώδικα, που κατά τη γνώμη μας ανοίγει το δρόμο για την ποινικοποίηση της πολιτικής δράσης που είναι αν-

τίθετη σε αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Κυβέρνηση λέει ότι αφορά κυρώσεις και περιοριστικά μέτρα. Τι κυρώσεις δηλαδή επιβάλλει και αποφασίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και η Ευρωπαϊκή Ένωση; Τα επιβάλλει σε βάρος κρατών, όπως στη Συρία και αλλού, σε βάρος οργανώσεων, όπως στις παλαιστινιακές οργανώσεις καθώς και σε βάρος φυσικών προσώπων. Τέτοιες κυρώσεις και περιοριστικά μέτρα επιβάλλει, επικαλούμενη και τα ζητήματα της τρομοκρατίας.

Το ζήτημα αυτό αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση του συγκεκριμένου άρθρου, δηλαδή του άρθρου 458Α του Ποινικού Κώδικα, όπου βέβαια η τρομοκρατία έχει γίνει «λάστιχο» και περιλαμβάνονται οι πάντες. Επίσης, περιλαμβάνεται και η πολιτική δράση που δεν συνάδει με την κυρίαρχη αντίληψη και πολιτική.

Παραδείγματος χάριν, λέει ο κ. Βορίδης: «είναι απλό, είναι όπως η ποινικοποίηση μιας διοικητικής πράξης ή ενός διοικητικού νόμου».

Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ με αυτά ασχολείται; Με φορολογικές παραβάσεις; Με πολεοδομικές παραβάσεις; Για να ξέρουμε και για τι μιλάμε.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και η Ευρωπαϊκή Ένωση παίρνουν πολιτικές αποφάσεις, αποφασίζουν πολέμους και ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και αυτά ποινικοποιούνται.

Δηλαδή, αν αύριο ή μεθαύριο το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ πάρει απόφαση για τη διχοτόμηση της Κύπρου -που δεν είναι μακριά από τις προβλέψεις, με βάση και τις τελευταίες εξελίξεις- και επιβάλει περιοριστικά μέτρα ή κυρώσεις σε όποιον διαφωνεί με τη συγκεκριμένη απόφαση, εμείς πρέπει να κάτσουμε να τα δεχτούμε;

Δεν είναι έτσι. Είναι πολύ σοβαρά ζητήματα και πολύ επικίνδυνα. Και για να μην μας πείτε ότι έχουμε μανία καταδίωξης, αύριο θα φέρουμε στη συζήτηση στη Βουλή στοιχεία από γεγονότα για το πώς σε άλλες χώρες με τέτοιες ή παρόμοιες νομοθεσίες σύρθηκαν στα δικαστήρια κόμματα, οργανώσεις, άνθρωποι, επειδή έκαναν τι; Επειδή έκαναν συλλογή χρημάτων -καμπάνιες αλληλεγγύης- για οργανώσεις της Παλαιστίνης, που η Ευρωπαϊκή Ένωση τις θεωρεί τρομοκρατικές και έχει επιβάλει περιοριστικά μέτρα. Αυτό θα γίνει και εδώ. Το λέω για να μην μας λέτε ότι βλέπουμε φαντάσματα.

Αυτό δεν είναι το μόνο προβληματικό στοιχείο στη συγκεκριμένη τροπολογία. Υπάρχουν και άλλα. Είναι το πιο σοβαρό, αλλά δεν είναι το μόνο.

Παραδείγματος χάριν, σχετικά με τον εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς υπάρχει πρόβλεψη ότι το επιστημονικό προσωπικό που θα προσλαμβάνεται ως επιτελείο του εισαγγελέα των εγκλημάτων διαφθοράς θα έχει και δικαιώματα ανακριτικού υπαλλήλου. Αυτό δεν είναι καινούργιο; Δεν είναι σοβαρό το ότι θα έχει δικαιώματα ανακριτικού υπαλλήλου ένα προσωπικό, το οποίο θα καλύπτεται με μετάθεση ή απόσπαση από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα κ.λπ.; Αυτό δεν είναι σημαντικό; Είναι διαδικαστικό;

Είναι διαδικαστικό το ότι για μια σειρά υποθέσεις διαφθοράς, εγκληματικών οργανώσεων ή τρομοκρατίας -τα συζητούσαμε και χθες με αφορμή άλλη τροπολογία- θα αίρονται οι όποιοι περιορισμοί υπήρχαν για τα προσωπικά δεδομένα, για το απόρρητο κ.λπ.; Είναι φυσιολογικά αυτά, είναι διαδικαστικά ζητήματα;

Όχι! Εμείς λέμε ότι είναι πολύ σοβαρά ζητήματα. Διότι εδώ ξεκινάει μια νομοθετική «φάμπρικα» που αξιοποιεί τέτοιες υποθέσεις, υποθέσεις υπαρκτές, υποθέσεις διαφθοράς και άλλες υποθέσεις που έχουν απήχηση στην κοινή γνώμη -γιατί και εδώ γίνεται επίκληση του άρθρου 187Α περί τρομοκρατίας- προκειμένου να καταστρατηγηθούν δικαιωματικές εγγυήσεις και δικαιώματα, όποια και όσα υπήρχαν μέχρι σήμερα.

Κατά συνέπεια -θα το πούμε και αύριο πιο συγκεκριμένα- εμείς το λέμε ξεκάθαρα; Δεν μπορούμε να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο στο οποίο θα ενσωματωθεί μια τέτοια κατάπτυστη τροπολογία, ειδικά η τροπολογία 889.

Δεν είχαμε σκοπό να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο για την ηλεκτρονική επιτήρηση. «ΠΑΡΩΝ» θα ψηφίζαμε, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τη θέση αρκετών φορέων και το γεγονός ότι εν πάση περιπτώσει δίνει μια διέξοδο να φύγει κάποιος κόσμος από τη φυλακή, αλλά και κάποιες βελτιώσεις που έκανε ο Υπουργός σε

όλη αυτή τη διαδικασία και σε δικές μας παρατηρήσεις και παρά τη διαφωνία μας σε αρκετά ζητήματα του νομοσχεδίου, κυρίως σε ό,τι αφορά την προστασία των προσωπικών δεδομένων και του κινδύνου να υπάρχει εξοικείωση της κοινωνίας με τέτοια μέτρα, που εμείς λέμε ότι δεν θα μείνουν εδώ και ότι θα επεκταθούν.

Έτσι έγινε και με τις κάμερες. Μπήκαν όταν μπήκαν για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων και σήμερα υπάρχουν παντού, σε κάθε χώρο δουλειάς. Έτσι επεκτείνονται σιγά-σιγά τα μέτρα. Όμως, παρόλα αυτά, εμείς είχαμε σκοπό να ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ». Μετά και την τελευταία εξέλιξη, όμως, την προσθήκη, δηλαδή, τέτοιων τροπολογιών, εμείς θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Λέμε το εξής. Είναι η πολλοστή φορά -τα τελευταία πέντε χρόνια τουλάχιστον που θυμάμαι εγώ- που συζητάμε ένα νομοσχέδιο με το οποίο επιδιώκεται επί της ουσίας μια τεχνητή αποσυμφόρηση του υπερπληθυσμού που υπάρχει στις ελληνικές φυλακές. Και λέμε «τεχνητή» γιατί δεν αντιμετωπίζονται ουσιαστικά εκείνοι οι παράγοντες που γεννούν και αναπαράγουν το φαινόμενο του υπερπληθυσμού και του συνωστισμού στις φυλακές. Όλα αυτά τα χρόνια υπήρχαν κάποιες νομοθετικές παρεμβάσεις που υλοποίησαν κάποιες ad hoc απολύσεις κρατουμένων, υπήρχαν άλλου είδους παρεμβάσεις και σήμερα έρχεται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για την κατ' οίκον ηλεκτρονική επιτήρηση καταδικών, υποδικών, κρατουμένων.

Περί αυτού πρόκειται κυρίως και όχι για ένα μέτρο το οποίο θα παίξει κάποιο σημαντικό ρόλο στη διαδικασία σωφρονισμού και στην όλη διαδικασία της κοινωνικής επανένταξης, τη στιγμή μάλιστα που υπάρχει πλήθος άλλων μέτρων και στο Σωφρονιστικό Κώδικα που θα μπορούσαν να υλοποιηθούν και δεν έχουν υλοποιηθεί στην κατεύθυνση και της βελτίωσης της διαδικασίας σωφρονισμού και της κοινωνικής επανένταξης. Δεν υποτιμούμε καθόλου ούτε ονομπάρουμε την ανάγκη να γίνει έστω και με αυτό τον τρόπο μια κάποια αποσυμφόρηση των φυλακών, να γίνουν όσον γίνεται πιο ανθρώπινες οι συνθήκες κράτησης. Γι' αυτόν άλλωστε το λόγο και σε προηγούμενες νομοθετικές παρεμβάσεις δεν τις είχαμε καταψηφίσει.

Ωστόσο, θα επαναλάβουμε αυτό που έχουμε τονίσει σε όλες τις προηγούμενες περιπτώσεις, ότι αυτά τα διαχειριστικού χαρακτήρα μέτρα για άμεση και επείγουσα αποσυμφόρηση των φυλακών δεν αντιμετωπίζουν έναν υπαρκτό φαύλο κύκλο που γεννά τέτοιου είδους φαινόμενα. Έναν φαύλο κύκλο που αποτελείται από την εγκληματικότητα που οξύνεται, το σωφρονισμό ο οποίος δεν είναι αυτός που θα έπρεπε να είναι, τις συνθήκες κράτησης καθώς και την κοινωνική επανένταξη η οποία είναι από ανεπαρκής έως τελείως απύσχα. Δεν αντιμετωπίζει τα κοινωνικά αίτια που αναπαράγουν και γεννούν τέτοια φαινόμενα. Αυτή η πολιτική δεν ακουμπά ζητήματα που αφορούν τη συνολική κατάσταση των φυλακών, την κοινωνική επανένταξη, την ουσιαστική στήριξη των αποφυλακισμένων με επιδόματα ανεργίας, με άλλες κοινωνικές δομές, αλλά και την υλοποίηση εναλλακτικών μέτρων τα οποία -επαναλαμβάνω- υπήρχαν στο Σωφρονιστικό Κώδικα και όλα αυτά τα χρόνια δεν υλοποιήθηκαν στο ελάχιστο. Ένα πλέγμα μέτρων, δηλαδή, που θα μπορούσε σε ένα βαθμό να λειτουργήσει θετικά στην κατεύθυνση της αποσυμφόρησης των φυλακών και να αποτρέψει το υπαρκτό γεγονός, ένα πολύ μεγάλο μέρος των αποφυλακισμένων -η πλειοψηφία- να υποτροπιάζει και να επανέρχεται στις φυλακές.

Άλλωστε, υπάρχει και η εμπειρία -νομίζω ότι μεταφέρθηκε και στη συζήτηση με τους φορείς- όπου σε χώρες που εφαρμόστηκαν τέτοιου είδους μέτρα όπως το βραχιολάκι, δεν αντιμετωπίστηκαν τέτοιου είδους φαινόμενα. Και κατά τη γνώμη μας, υπάρχει επιπλέον ο κίνδυνος να λειτουργήσει και ως μια εύκολη λύση και για καταδικασθέντες και για υπόδικους και για τις άδειες.

Αντί, δηλαδή, το κράτος να μεριμνήσει για την εφαρμογή άλλων μέτρων -εναλλακτικά να μην υπάρχει η κατάχρηση της προσωρινής κράτησης που ειπώθηκε, να βελτιωθεί το καθεστώς των αδειών, να υλοποιηθούν οι διατάξεις για την απεξάρτηση των κρατουμένων- μέτρων όμως που θέλουν κονδύλια, θέλουν προσωπικό, θέλουν άλλου είδους στήριξη, όλα αυτά θα παραπεμφθούν στις καλές ενδες, θα υπονομευθούν και θα γίνει το

βραχιολάκι μία εύκολη λύση δήθεν εναλλακτικής ποινής που το κόστος θα το αναλαμβάνει ο ίδιος ο κρατούμενος. Όμως, ούτε σωφρονιστική πολιτική θα υπάρχει ούτε ουσιαστική κοινωνική επανένταξη.

Μπορεί να πετύχετε, δηλαδή, μια μικρή αποσυμφόρηση χαμηλού κόστους, αλλά δεν θα πετύχετε ουσιαστική στήριξη και κοινωνική επανένταξη αυτών των ανθρώπων.

Δεύτερο ζήτημα. Είπαμε και στην επιτροπή -το επαναλαμβάνουμε και εδώ- ότι τα πιο σοβαρά ζητήματα του νομοσχεδίου δεν είναι τα αμιγώς νομικά θέματα, δηλαδή ποια εγκλήματα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης διάταξης, ο χρόνος έκτισης της ποινής, η παραμονή στο σωφρονιστικό κατ' οίκον. Και αυτά είναι σημαντικά και αυτά είναι ουσιαστικά. Θεωρούμε, όμως, ότι τα πιο σοβαρά και τα πιο ουσιαστικά ζητήματα είναι τα τεχνικά, αυτά, δηλαδή, που έχουν έναν τεχνικό χαρακτήρα, όπως, παραδείγματος χάριν, ποιο θα είναι το είδος και ποια τα μέσα της ηλεκτρονικής επιτήρησης, τι δεδομένα θα καταγράφει, πώς θα γίνεται η συλλογή και η επεξεργασία όλων αυτών των δεδομένων. Ζητήματα, δηλαδή, που δεν αναφέρονται στο νομοσχέδιο, αλλά παραπέμπονται με νομοθετικό εξουσιοδότηση, με βάση το άρθρο 4, να λυθούν με προεδρικά διατάγματα.

Αναφέρεται, παραδείγματος χάριν, ότι όποιοι υπάγονται στη συγκεκριμένη ρύθμιση, θα υπόκεινται σε κατ' οίκον ηλεκτρονική επιτήρηση με εξαίρεση τις ώρες για επαγγελματική ενασχόληση, εκπαίδευση, παρουσία σε προγράμματα θεραπευτικά.

Εδώ, προκύπτει, όμως, το εξής ερώτημα: Ένας άνθρωπος δεν βγαίνει από το σπίτι του μόνο για δουλειά ή μόνο για εκπαίδευση. Χρειάζεται να βγει και για άλλους λόγους. Χρειάζεται να βγει για να αγοράσει τα προς το ζην, για να πάει σε έναν γιατρό, για να πάει σε ένα φαρμακείο. Αυτά μέχρι σήμερα σε ένα βαθμό τα έλυνε το σωφρονιστικό κατ' οίκον, όπως τα έλυνε, που κατά τη γνώμη μας δεν τα έλυνε ούτε και αυτά. Πρακτικά, επομένως, προκύπτει το ερώτημα: Τι γίνεται με την αυτοσυνητήρηση αυτών των ανθρώπων, δηλαδή με την κάλυψη στοιχειωδών αναγκών, όταν, μάλιστα, δεν μπορούν να έχουν ή δεν έχουν οικογενειακή ή άλλο είδους στήριξη;

Πρακτικά, όποιοι δεν έχουν σταθερή διαμονή, όσοι δεν έχουν οικογένεια ή οικονομική δυνατότητα να αυτοσυνητηθούν είτε θα αποκλείονται πρακτικά είτε θα είναι δύσκολο να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είτε θα εξαναγκάζονται στην πορεία να παραβιάζουν τους όρους της κατ' οίκον ηλεκτρονικής επιτήρησης όχι από επιλογή, επειδή το θέλουν, αλλά από ανάγκη, διότι υπάρχουν τέτοια σκοτεινά σημεία και ασάφειες στο πλαίσιο του νομοσχεδίου, για το πώς, δηλαδή, θα λειτουργήσουν αυτές οι ρυθμίσεις. Πόσο μάλλον όταν ένα πολύ μεγάλο μέρος των κρατουμένων είναι άποροι και δεν μπορούν να καλύψουν με δικά τους έξοδα, να πληρώσουν το βραχιολάκι.

Η πρόβλεψη που υπάρχει στο νομοσχέδιο, ότι σε περίπτωση αδυναμίας ή απορίας θα το καλύπτει το κράτος, κατά τη γνώμη μας δεν ικανοποιεί. Γιατί αν πάμε, με βάση τα σημερινά δεδομένα, στο ποιους θεωρεί και ποιους δεν θεωρεί το κράτος άπορους, τότε ένα πολύ μεγάλο μέρος των κρατουμένων θα πρέπει να πληρώνει από την τσέπη του για το συγκεκριμένο μέτρο.

Άρα, εμείς λέμε ότι πρέπει να το αναλάβει το κράτος, γιατί διαφορετικά θα εξελιχθεί το συγκεκριμένο μέτρο σε ένα μέτρο που θα αφορά μόνο ορισμένους μεγαλοσχήμονες των φυλακών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, διαφωνούμε με τη δυνατότητα του άρθρου 4 -τη διατύπωση, δηλαδή, που υπάρχει στο άρθρο 4- να ανατίθενται σε φυσικά και νομικά πρόσωπα, όπως λέει -δηλαδή σε ιδιώτες πρακτικά- αρμοδιότητες που έχουν να κάνουν με τη συλλογή, επεξεργασία και φύλαξη προσωπικών δεδομένων, γιατί αφορά ζητήματα που έχουν να κάνουν με τον πυρήνα της ποινικής καταστολής και δεν μπορεί να δίνεται αυτή σε ιδιώτες.

Μένω σ' αυτά. Εμείς, όπως είπα, στο βαθμό που δεν αποσυρθεί ιδιαίτερα η τροπολογία 889, τότε θα καταψηφίσουμε και επί της αρχής το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αν και η αρχική μας πρόθεση ήταν να ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαρι-

στούμε τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής.

Τον λόγο έχει για επτά λεπτά ο συνάδελφος κ. Χρίστος Δήμας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα του νομοσχεδίου της ηλεκτρονικής επιτήρησης των υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων που συζητούμε σήμερα, συνδέεται άμεσα με το καίριο πρόβλημα του σωφρονιστικού συστήματος της χώρας, την αντιμετώπιση της μεγάλης συμφόρησης των σωφρονιστικών καταστημάτων.

Όπως αναφέρει και η έκθεση του 2011 του Συμβουλίου της Ευρώπης ο δείκτης πληρότητας των φυλακών στην Ελλάδα υπερβαίνει το 137%. Με άλλα λόγια, έχουμε πολλούς περισσότερους στις φυλακές απ' όσους μπορούμε να κρατήσουμε.

Συνεπώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε ένα πραγματικό πρόβλημα, χωρίς να υπάρχει ούτε ελάφρυνση των ποινών ούτε περαιτέρω οικονομική επιβάρυνση για το κράτος και με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το παρόν νομοσχέδιο συνιστά μία σημαντική προσπάθεια στην κατεύθυνση της υιοθέτησης διαφορετικών ποινών. Η ηλεκτρονική επιτήρηση των καταδίκων, υποδίκων και κρατουμένων θα βοηθήσει στη σταδιακή αποσυμφόρηση των σωφρονιστικών καταστημάτων, καθώς κρατούμενοι που έχουν εκτίσει ένα σημαντικό κομμάτι της ποινής τους, θα αποκτήσουν τη δυνατότητα, εφόσον το επιθυμούν και το επιτρέπουν οι συνθήκες, να απολύονται με περιοριστικούς όρους. Αυτό θα επιτύχει σημαντική μείωση του κόστους συντήρησης των σωφρονιστικών καταστημάτων και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των εναπομεινάντων κρατουμένων.

Πιο συγκεκριμένα, το παρόν νομοσχέδιο προβλέπει τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του Σωφρονιστικού Κώδικα, ώστε ορισμένοι κατάδικοι, υπόδικοι και κρατούμενοι να έχουν τη δυνατότητα απόλυσης με κατ' οίκον περιορισμό, με ηλεκτρονική επιτήρηση, κατόπιν σχετικής αίτησής τους.

Με άλλα λόγια, επιβάλλεται στον κατηγορούμενο η υποχρέωση να μην εξέρχεται από έναν συγκεκριμένο και ειδικά ορισμένο χώρο, που συνιστά τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του. Παράλληλα, επιτρέπεται με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων και παρακολουθείται και καταγράφεται η γεωγραφική του θέση.

Σύμφωνα με τις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθενται οι ανάλογες διατάξεις που ορίζουν τις προϋποθέσεις εφαρμογής του μέτρου αυτού για ενήλικους και ανήλικους κατηγορούμενους, η διαδικασία, καθώς και οι ποινές σε περίπτωση παραβίασης του περιορισμού κατ' οίκον με ηλεκτρονική επιτήρηση. Σχετικά με τις προϋποθέσεις ορίζεται ένας δεδομένος αριθμός ετών έκτισης της ποινής, ανάλογα με το αδίκημα.

Θέλω να υπογραμμίσω, όμως, πως το νομοσχέδιο προβλέπει σημαντικές παραμέτρους που βοηθούν στην ουσιαστική επανένταξη στην κοινωνική ζωή.

Πιο συγκεκριμένα, το γεγονός πως του δίνεται η δυνατότητα να βρίσκεται προκαθορισμένες ώρες της ημέρας εκτός του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης, επαγγελματικής κατάρτισης και συμμετοχής σε προγράμματα συντήρησης ή απεξάρτησης από εξαρτησιογόνες ουσίες. Με αυτόν τον τρόπο υπάρχει ένα ρεαλιστικό προσωπικό κίνητρο, ώστε να επανενταχθεί στην κοινωνία αλλά και να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του.

Αξίζει να σημειωθεί πως προβλέπεται η δυνατότητα να ανακληθεί η άδεια απολύσεως και ο κρατούμενος να επιστρέψει στο σωφρονιστικό καθεστώς όταν δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του έχουν επιβληθεί ή υπάρχει κίνδυνος πως δεν θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του στο μέλλον.

Η απόφαση για την άδεια απολύσεως χορηγείται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών, ενώ αυτή δεν χορηγείται εάν κρίνεται αναγκαίο ο κρατούμενος να παραμείνει στο σωφρονιστικό καθεστώς προς αποφυγή νέων αξιόποινων πράξεων.

Ενώ προβλέπεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους για όποιον κρατούμενο επέμβει με οποιονδήποτε τρόπο στο σύ-

στημα ηλεκτρονικής επιτήρησης ή αλλοιώσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που απαιτούνται για την επιτήρησή του.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ο αριθμός των κρατουμένων έχει αυξηθεί αρκετά μέσα σε δέκα χρόνια, από οκτώ χιλιάδες τετρακόσιους δέκα οκτώ σχεδόν σε δώδεκα χιλιάδες τετρακόσιους εβδομήντα εννιά χιλιάδες, εκ των οποίων οι περισσότεροι είναι προσωρινά κρατούμενοι.

Θεσμοθετώντας την ηλεκτρονική επιτήρηση, δημιουργείται ένας εξίσου αποτελεσματικός περιοριστικός όρος με την προσωρινή κράτηση, αλλά σαφώς λιγότερο δαπανηρός για το κράτος και συνεπώς για τους φορολογούμενους, που βοηθάει ουσιαστικά στην αποσυμφόρηση και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στις φυλακές.

Σύμφωνα με τις τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προβλέπονται επιπλέον προϋποθέσεις για την ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως η δίωξη του κατηγορούμενου από κακούργημα, η γνωστή διαμονή στη χώρα, ο κίνδυνος να πράξει το ίδιο ή άλλο έγκλημα σε περίπτωση που αφεθεί ελεύθερος, το ότι έχει κριθεί φυγόδικος, φυγόποινος ή ένοχος για απόδραση κρατούμενου και εάν ο κατηγορούμενος κατηγορείται για πράξη που επιφέρει πολύ σοβαρή ποινή, δηλαδή ισόβια, εικοσαετή κάθειρξη ή έχει διαπράξει το έγκλημα κατ' επανάληψη ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό.

Ακόμη προβλέπεται η αντικατάσταση της ηλεκτρονικής επιτήρησης με προσωρινή κράτηση και για ανήλικο άνω των δεκαπέντε ετών όταν δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις του και δεν συντρέχουν άλλοι λόγοι που να την απαγορεύουν, όπως η ανεπάρκεια του μέτρου και η έλλειψη γνωστής διεύθυνσης διαμονής στη χώρα.

Επίσης, γίνεται αναφορά πως ο ενδιαφερόμενος θα πληρώνει τον εξοπλισμό της ηλεκτρονικής επιτήρησης, ενώ εάν δεν έχει κατά τεκμήριο αυτήν τη δυνατότητα, τα έξοδα θα πληρώνονται από το δημόσιο. Εάν δεν καταβάλει την προβλεπόμενη προκαταβολή, θα του επιβάλλεται προσωρινή κράτηση.

Αυτό και μεν είναι κατανοητό, ώστε να μην επιβαρύνεται το κράτος, και συνεπώς ο φορολογούμενος για την κράτηση, όμως, κύριε Υπουργέ, πρέπει να διασφαλίσουμε πως δεν θα υπάρχει επιλεκτική εφαρμογή λόγω οικονομικής δυνατότητας ή -για να το θέσω διαφορετικά- ότι κρατούμενοι οι οποίοι αποδεδειγμένα δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να αγοράσουν τον εξοπλισμό, να μην μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτό και συνεπώς να αποκλείονται από τη διαδικασία για καθαρά οικονομικούς λόγους.

Άρα, επιβάλλεται να υπάρχει ίση αντιμετώπιση και σε αυτούς που έχουν τη δυνατότητα να το αγοράσουν, αλλά και σε αυτούς που δεν έχουν.

Συμπερασματικά, θα μπορούσαμε να πούμε πως το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ένα ουσιαστικό βήμα εκμοντερνισμού του σωφρονιστικού συστήματος της χώρας. Δεν ξαναανακαλύπτουμε την πυρίτιδα, αλλά πολύ ορθά υιοθετούμε βέλτιστες πρακτικές που έχουν εφαρμοστεί σε άλλες χώρες, και τις προσαρμόζουμε στις ανάγκες τις δικές μας.

Στο πλαίσιο αυτό αξίζει να αναφερθεί πως το συγκεκριμένο μέτρο έχει ήδη ενσωματωθεί στην ποινική νομοθεσία πολλών ευρωπαϊκών χωρών και έχει επιφέρει σημαντικά αποτελέσματα.

Πέραν των άμεσων στόχων, που είναι η αποσυμφόρηση των σωφρονιστικών καταστημάτων της χώρας, η ηλεκτρονική επιτήρηση με κατ' οίκον περιορισμό πρέπει να αποτελεί μέρος μιας συνολικής προσπάθειας για τη συμμόρφωση των επιτηρούμενων ανθρώπων και την προστασία της κοινωνίας μέσω της πρόληψης, αποτροπής και καταστολής των νέων εγκλημάτων, διατηρώντας, όμως, πάντοτε την ισορροπία ανάμεσα στην ασφάλεια, τη δικαιοσύνη και την προστασία της προσωπικότητας του ατόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Κυρίτσης για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις αλληπαλλήλες νομοθετικές πρωτοβουλίες των τελευταίων ετών, η υπερπλήρωση των φυλακών αποτελεί διαχρονικό πρόβλημα του

ελληνικού σωφρονιστικού συστήματος. Οι δραματικές συνθήκες στα καταστήματα κράτησης προκάλεσαν επανειλημμένα την καταδίκη της χώρας μας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Παρέμβαση για το ζήτημα πραγματοποίησε και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων του Συμβουλίου της Ευρώπης. Με δημόσια δήλωσή της η επιτροπή κάλεσε τις ελληνικές Αρχές να αναλάβουν αποφασιστική δράση και να βελτιώσουν τη μεταχείριση των προσώπων που έχουν στερηθεί την ελευθερία τους στην Ελλάδα.

Η υπερπλήρωση των φυλακών οδηγεί στην υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου των κρατουμένων και στην απάνθρωπη και εξευτελιστική τους μεταχείριση. Και είναι σαφές ότι σε αυτές τις συνθήκες κάθε προσπάθεια για ομαλή επανένταξή τους στην κοινωνία, ακυρώνεται, κύριε Υπουργέ, εν τη γενέσει της.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, στα καταστήματα κράτησης συνολικής χωρητικότητας εννέα χιλιάδων οκτακοσίων ογδόντα έξι θέσεων, διαβιούν δεκατρείς χιλιάδες εκατόν τριάντα εννέα άτομα εκ των οποίων οι τρεις χιλιάδες εκατόν είκοσι εννέα είναι υπόδικοι.

Σε αυτό το πλαίσιο κινείται και το υπό συζήτηση νομοσχέδιο που καθιερώνει την ηλεκτρονική επιτήρηση υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων.

Το όφελος της ηλεκτρονικής επιτήρησης είναι πολλαπλό, αφ' ενός για τον κρατούμενο που θα έχει τη δυνατότητα σταδιακής μεταβίβασης από το καθεστώς στέρησης της ελευθερίας στην ελεύθερη κοινωνική ζωή, και αφ' ετέρου για την πολιτεία που θα σεβαστεί την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια των εγκλειστών, όπως υποχρεούται, και θα μπορέσει να επιτελέσει τον πραγματικό της ρόλο που είναι να σωφρονίζει και όχι να εκδικείται.

Εξάλλου, η ηλεκτρονική επιτήρηση αποτελεί μέτρο που έχει δοκιμαστεί σε αναπτυγμένες χώρες και έχει αποδώσει.

Το μέτρο θα εφαρμόζεται μόνο κατόπιν αίτησης του κρατουμένου, υποδίκου, καταδίκου, αδειούχου και άρα κατόπιν συναίνεσής του. Με δεδομένο ότι το βραχιολάκι, όπως λέγεται, δεν έχει επιπτώσεις στην υγεία όσων το φέρουν, η καθιέρωσή του θα οδηγήσει στη μείωση του μεγάλου αριθμού των κρατουμένων.

Υπάρχουν βέβαια ορισμένα ζητήματα που θα ήθελα να επισημάνω, κύριε Υπουργέ.

Κατ' αρχάς το βραχιολάκι δεν είναι πανάκεια. Η ηλεκτρονική επιτήρηση θα πρέπει να αποφασίζεται μόνον εφόσον εξαντληθούν οι άλλες εναλλακτικές μορφές έκτισης της ποινής, όπως η ελεύθερη διαβίωση, η κοινωνικής εργασίας, οι αγροτικές φυλακές. Υπάρχει ένας εύλογος προβληματισμός σε σχέση με τη συχνότητα επιβολής περιοριστικών όρων και σε πολλές περιπτώσεις δικαστικοί λειτουργοί εξαντλούν τα όρια της αυστηρότητας. Ως εκ τούτου διατυπώνονται φόβοι, κύριε Υπουργέ, ότι θα υπάρξει κατάχρηση του μέτρου ηλεκτρονικής επιτήρησης έναντι των άλλων εναλλακτικών μορφών κράτησης. Όμως, το πρόβλημα σχετίζεται περισσότερο με την κουλτούρα ορισμένων δικαστικών λειτουργών και όχι με την ουσία της ηλεκτρονικής επιτήρησης.

Ένα άλλο ζήτημα αφορά το ποιος θα ασκεί τον έλεγχο του συστήματος. Ο γεωενοπιισμός των προσώπων που βρίσκονται σε επιτήρηση θα πρέπει να γίνεται με σεβασμό στην προστασία των ατομικών ελευθεριών και ως εκ τούτου ο έλεγχος και η λειτουργία του συστήματος θα πρέπει να γίνονται από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.

Όσον αφορά τους ανήλικους, θεωρώ ότι η αντιμετώπισή τους θα πρέπει να έχει πρωτίστως παιδαγωγικό και προνοιακό χαρακτήρα. Ως εκ τούτου η τυχόν ηλεκτρονική επιτήρηση θα πρέπει να συνδέεται μόνο με την τέλεση σοβαρών εγκλημάτων. Στην κατεύθυνση αυτή κινείται η τροπολογία που κατέθεσε ο συνάδελφος κ. Πανούσης, για τη σύσταση μονάδων μέριμνας νέων, η ίδρυση των οποίων, κύριε Υπουργέ, εκκρεμεί ήδη από το 1984.

Τέλος θα ήθελα να αναφερθώ στο κόστος που θα έχει το βραχιολάκι. Στο νομοσχέδιο δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη για το συνολικό κόστος του συστήματος, το οποίο θα πρέπει να πληροί ορισμένες λειτουργικές απαιτήσεις. Επίσης, το κόστος της ηλεκτρονικής επιτήρησης βαρύνει τον κατηγορούμενο. Μολονότι

υπάρχει πρόβλεψη για την καταβολή των εξόδων από το δημόσιο σε περίπτωση αδυναμίας του κατηγορουμένου θα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η σχετική διάταξη θα εφαρμοστεί και δεν θα χρησιμοποιηθεί μόνον από όσους έχουν την οικονομική δυνατότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αποσυμφόρηση των φυλακών αποτελεί όντως αναγκαίο βήμα εκσυγχρονισμού του σωφρονιστικού συστήματος, που θα πρέπει να σέβεται τα δικαιώματα των κρατουμένων και να τους δίνει τη δυνατότητα ομαλής και ουσιαστικής επανένταξής τους στην κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κυρίτση.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μανώλης Γλέζος για επτά λεπτά.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητέ Υπουργέ, είμαι υποχρεωμένος να θέσω το θέμα σε μια γενικότερη βάση, για να μπορούμε να καταλάβουμε απολύτως τι πρέπει να κάνουμε.

Ο στόχος μας είναι η καταστολή και μελετάμε την καταστολή. Αλλά με την πρόληψη, με το τι πρέπει να κάνουμε για να μην φτάσουμε στο να διαπραχθεί το αδίκημα, τι έχουμε κάνει;

Δηλαδή, δεν μπορεί ένα νομοσχέδιο έστω και καταστολής να μην υπολογίζει ότι πρέπει προηγουμένως να δούμε τι έχουμε κάνει και πού ευθυνόμαστε, τι ευθύνες έχουμε για να φθάσουμε ως εκεί, ως το να υπάρχουν δηλαδή παραβάτες.

Ο τομέας της πρόληψης αφορά και τους θεσμούς. Εάν εμείς έχουμε καλούς θεσμούς, δεν θα επαναληφθεί αυτό που έχουν κάνει οι προηγούμενοι. Αναφέρομαι ειδικά σε αυτό που έκαναν οι αρχαίοι Αθηναίοι. Παραδείγματος χάριν, ο θησαυροφύλακας του θησαυρού του Παρθενώνα είχε μία μέρα θητείας, διότι οι αρχαίοι Αθηναίοι έλεγαν ότι «εάν κάτσεις πάνω στο μέλι, θα γλύψεις και σου δίνουμε, λοιπόν, μία μέρα για να μην μπορείς να γλύψεις». Και επειδή υπήρχε η δυνατότητα να συνεργαστείς με τους άλλους, τον προηγούμενο και τον επόμενο που θα έρθει, έπρεπε να μην τους γνωρίζεις και εκλέγονταν αυτοί μόνο με κληρωτίδα και όχι με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, για να μη μπορούν να φτιάξουν μαφία.

Λέω ότι πέρα από την παιδεία, πέρα από όλα αυτά, είναι και οι θεσμοί. Εδώ στο νομοσχέδιο δεν είδα έστω μία μικρή αναφορά σ' αυτόν τον τομέα, στους θεσμούς. Μιλώ σε νομικό. Γνωρίζετε τις απόψεις του μεγάλου νομομαθούς, του Ντικού, που όλη του τη προσοχή αφιερωνόταν στο θέμα της πρόληψης.

Το λέω αυτό, για να πω το εξής: Βλέπω ότι είναι εδώ και ένας συνάδελφος που έχει θητεύσει στον τομέα των αδικημάτων, που είναι ποινολόγος καθηγητής. Επειδή έχω θητεύσει πολλά χρόνια στις φυλακές κατά διαστήματα και έχω δει την ψυχολογία του κρατουμένου, θα αναφέρω δύο γεγονότα. Πρώτον, ξέρετε τι μου έλεγαν οι ποινικοί κρατούμενοι; Μου έλεγαν: «Δεν έχουμε διαφορά, Μανώλη. Εσύ πολεμάς τον καπιταλισμό θεωρητικά και εγώ τον πολεμώ πρακτικά, του αφαιρώ εκείνα που έχει ο πλούσιος». «Πιο πολύ», μου έλεγαν, «εγώ κάνω αγώνα, από ό,τι κάνεις εσύ». Το λέω, για να δείξω την ψυχολογία του κρατουμένου.

Πέρα από αυτά, θέλω να αναφερθώ σε ένα ειδικό σημείο. Ποιος είναι ο στόχος του παραβάτη του κοινού Ποινικού Δικαίου; Ο στόχος του είναι, πρώτον, να δώσει όλα του τα φώτα, που τα ξέρεε καλύτερα από τους δικηγόρους του, στο πώς θα πάρει τη μικρότερη ποινή για το αδίκημα που διέπραξε. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο είναι να οργανώσει την επόμενη δουλειά που θα κάνει, είτε είναι κλοπή ή ληστεία είτε πλαστογραφία είτε οποιδήποτε παράβαση κ.λπ.. Αυτή είναι η δουλειά του. Το έχουμε αντιληφθεί εμείς ή δεν το έχουμε αντιληφθεί, πριν πάρουμε οποιδήποτε μέτρα;

Αυτό σημαίνει, για εμένα, ότι ο πρώτος μας στόχος στον τομέα της καταστολής, ειδικά τώρα, είναι πώς θα τον εμποδίσουμε άμεσα να διαπράξει νέο αδίκημα. Αυτό είναι. Όλα αυτά τα μέτρα που παίρνουμε συνάπτονται με αυτό το πρόβλημα; Αυτό είναι το ζήτημα.

Θα ήθελα να πω εδώ για ποιο λόγο δεν θα πρέπει να υπάρχουν

καν κρατούμενοι που μπαίνουν μέσα ως οφειλέτες προς το δημόσιο και προς τις τράπεζες. Γιατί, λέει, πρέπει να έχουμε αυτούς τους κρατούμενους; Λέω για τη διάρκεια που είναι υπόδικοι. Για ποιο λόγο να έχουμε; Ακόμη και όταν δικαστούν, για ποιο λόγο να έχουμε τις ίδιες περιπτώσεις που έχουμε με τους άλλους οφειλέτες; Δηλαδή, εδώ το καπιταλιστικό σύστημα δείχνει όλη του την αγριότητα. Δεν το ενδιαφέρει τίποτε άλλο, παρά πώς θα αρπάξουν λεφτά, πώς θα πάρουν τα λεφτά από οποιονδήποτε.

Η απόλυση λοιπόν των οφειλετών προς το δημόσιο και προς τις τράπεζες πρέπει να είναι άμεση.

Φτάνουμε τώρα στον τομέα της συμπεριφοράς απέναντι στον κρατούμενο. Ο στόχος μας είναι να τον «επανεντάξουμε» -λέει στο κοινωνικό σύνολο. Η επανένταξη πώς θα γίνει, όταν αυτός έχει άλλους στόχους κι εμείς έχουμε άλλους;

Κι εκείνο το φοβερό, ότι όποιος δουλέψει ως κρατούμενος μειώνεται η ποινή του στο ήμισυ, πώς συνάδει με την έννοια της ποινής; Είναι ένα πρόβλημα που σας το θέτω και πιστεύω να σας έχει απασχολήσει. Δηλαδή εάν δουλέψω παύει να υπάρχει η ποινή, η οποία μπήκε ως τι; Ως τιμωρία για το έγκλημα που έχω κάνει; Είναι ένα τεράστιο πρόβλημα, που πρέπει να μην μας διαφεύγει όταν συζητάμε κι όταν σκεφτόμαστε γι' αυτά τα θέματα.

Φτάνουμε στο θέμα των αδειών. Επειδή έχω ζηήσει πάρα πολύ μέσα στις φυλακές κι έχω υποστεί όλες τις συνέπειες των φυλακών, αρκεί να αναφέρω τα εξής, για να δείξω και μια κατηγορία ειδικής τιμωρίας μέσα στις φυλακές, την οποίαν αγνοεί ασφαλώς η δικαιοσύνη. Ξέρετε ότι τα πειθαρχεία των φυλακών χωρίζονται σε κατηγορίες; Υπάρχει το απλό πειθαρχείο, υπάρχει το πειθαρχείο που δεν έχει φως, υπάρχει το πειθαρχείο που όχι μονάχα δεν έχει φως αλλά στάζουν και τα ούρα από τα αποχωρητήρια που βρίσκονται από πάνω και υπάρχουν και το πειθαρχείο όπου σε δένουν με αλυσίδες και έχει κι όλες τις άλλες συνέπειες.

Έχω υποστεί όλες αυτές τις κατηγορίες των πειθαρχείων, διότι ήμουν «άτακτο» παιδί. Το «άτακτο» καταλαβαίνετε τι σημαίνει. Δεν ήταν θέμα βίας, ήταν θέμα απόψεων που είχα γύρω απ' τα προβλήματα και βρισκόμουν πάντοτε σε σύγκρουση με τη διεύθυνση των φυλακών. Αυτή την κατηγορία των ποινών τη γνωρίζει το Δικαστικό Σώμα; Εγώ πιστεύω ότι δεν τη γνωρίζει, την αγνοεί εντελώς. Θα πρέπει κάποτε να αντιμετωπίσει και αυτόν τον τομέα, εάν θέλει να βρίσκεται σε ένα σωστό δρόμο.

Επειδή όμως έχω παραβιάσει τον χρόνο θα ήθελα να με ειδοποιήσετε, αγαπητέ Πρόεδρε. Ξέρετε ότι εγώ δεν επιμένω καθόλου στα θέματα αυτά. Είμαι ακριβής στον χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρ' ό,τι ήσασταν «άτακτος» νέος, είστε συνεπής στον χρόνο σας.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Ήθελα να θέσω το πλαίσιο αυτών που συζητάμε μέσα σε μια άλλη εικόνα, την οποία πιστεύω ότι αγνοείτε εδώ στο Κοινοβούλιο και την οποία μου δίνει το δικαίωμα να καταδείξω η μακρόχρονη και πολύμορφη φυλάκιση που έχω υποστεί από όλες τις δυνάμεις, ιταλοκρατούμενος, γερμανοκρατούμενος, έχω περάσει από όλα τα στάδια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Γλέζο.

Τον λόγο έχει ο κ. Μουσουρούλης για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναζητούμε τη χρυσή τομή ανάμεσα στην ποιότητα του σωφρονιστικού μας συστήματος, στην ταχύτητα και την ποιότητα απονομής δικαιοσύνης, στην κατάσταση που επικρατεί σήμερα στις ελληνικές φυλακές και βέβαια στο μέγα ζητούμενο, τη δημόσια ασφάλεια.

Πιστεύω ότι η πολιτεία, μέχρι στιγμής, έχει επιδιώξει λύσεις με ad hoc νομοθετικές προτάσεις κάθε φορά, δηλαδή ανάλογα με το πρόβλημα της στιγμής. Υπεφορτώνονται οι φυλακές; Κάτι πρέπει να κάνουμε. Υπάρχει εμπλοκή στην απονομή δικαιοσύνης; Ας επιταχύνουμε τη διοικητική δίκη. Αν θυμάμαι καλά, υπήρχε ένα νομοσχέδιο πριν από ένα-δύο χρόνια.

Αυτό είναι το ένα ζήτημα ότι δηλαδή η πολιτεία δεν μελετά σε βάθος το πρόβλημα και δεν σχεδιάζει μια μακροπρόθεσμη, με ολιστική προσέγγιση ολοκληρωμένη λύση για τις παραμέτρους

που σας ανέφερα.

Το δεύτερο ζήτημα είναι ότι δεν μετρά, δεν αξιολογεί το αποτέλεσμα των ad hoc λύσεων. Δεν είμαι εναντίον των ad hoc λύσεων, ανάλογα με την εκάστοτε συγκυρία. Αλλά το αποτέλεσμα δεν το μετρά.

Παράδειγμα. Ας δούμε τις προσπάθειες που έχουν γίνει κατά το παρελθόν για την αποσυμφόρηση των φυλακών. Έχουν υπάρξει νομοθετήματα, όπως για παράδειγμα η ημιελεύθερη διαβίωση, η υπό προϋποθέσεις πρόωγη απόλυση, η μετατροπή κοινωνών -για τα πλημμελήματα νομίζω- φυλάκισης σε χρηματικές κ.λπ.

Ρωτώ: Πόσοι, κύριε Υπουργέ, εξ αυτών που έχουν απολαύσει αυτές τις ρυθμίσεις έχουν υποτροπιάσει; Οι ειδικοί λένε ότι περίπου το 60% των ευεργετούμενων υποτροπιάζει. Εδώ, λοιπόν, το ερώτημα που τίθεται είναι: Υποτροπιάζουν λόγω της κακής ποιότητας του σωφρονιστικού συστήματος εντός των φυλακών; Αυτό, είναι το μέγα θέμα. Διότι κάποιοι ενδεχομένως πιστεύουν ότι υποτροπιάζουν, ακριβώς επειδή δεν υπάρχουν μέτρα σωστής κοινωνικής επανένταξης. Ποιος έκανε το αυγό;

Εγώ πιστεύω ότι θα πρέπει να επικεντρώσουμε στην ποιότητα του σωφρονιστικού συστήματος εντός των φυλακών. Το πρώτο, λοιπόν, είναι αυτό. Η συζήτηση έχει γίνει και πρέπει να καταλήξουμε επιτέλους όλοι μαζί κάπου.

Μπορεί η συμμόρφωση των φυλακών να είναι ένα σοβαρό πρόβλημα, αλλά εξίσου σοβαρό είναι και το να οδηγούμαστε σε ρυθμίσεις ανάλογα με το διαθέσιμο χώρο, ο οποίος ξέρετε επηρεάζεται και από διάφορες άλλες παραμέτρους, όπως για παράδειγμα η έξαρση της εγκληματικότητας.

Ρωτώ, λοιπόν, όσο ελαστικές και αν γίνουν οι ρυθμίσεις -ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει ελευθερία μεγάλη, θα το δούμε παρακάτω- εάν συνεχίζεται η έξαρση της εγκληματικότητας ή τέλος πάντων δεν βρούμε μέτρα να υποχωρήσει, θα λυθεί το πρόβλημα; Ακυρώνονται οι ρυθμίσεις αυτές. Στην πράξη. Άρα, λοιπόν, η μηδενική ανοχή στην εγκληματικότητα είναι ένα φρένο που μόνο αυτό καθιστά τις ρυθμίσεις που συζητάμε σήμερα λειτουργικές. Δηλαδή να μην ακυρώνονται στην πράξη. Αυτό το θέμα το έχουμε συζητήσει πάρα πολλές φορές, έχουν καταγραφεί οι απόψεις των κομμάτων, δεν θέλω να ανοίξω θέμα εδώ, αλλά καταλαβαίνετε τι εννοώ ως μηδενική ανοχή στην εγκληματικότητα. Υπάρχουν παρατάξεις που σπεύδουν να δείξουν μια ανεξήγητη ελαστικότητα σε φαινόμενα παραβίασης του νόμου.

Έρχομαι τώρα στο ερώτημα, κατά πόσον οι ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου εξασφαλίζουν το ζητούμενο, δηλαδή την ομαλή μετάβαση στην ελεύθερη κοινωνική ζωή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζει «ΠΑΡΟΝ» επί της αρχής γιατί δεν πιστεύει ότι το νομοσχέδιο θα δώσει ουσιαστικές λύσεις στις ανάγκες των κρατούμενων. Δεν θέλω να ασχοληθώ εδώ με αυτό που άκουσα ότι είπε η κ. Κωνσταντοπούλου ότι εξυπηρετεί συγκεκριμένα διαπλεκόμενα πρόσωπα που ανήκουν είτε στη Νέα Δημοκρατία είτε στο ΠΑΣΟΚ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για πότε λέτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Στα Πρακτικά το διάβασα. Αν δεν το είπατε, ζητώ συγγνώμη, δεν θα ασχοληθώ με αυτό. Αν, όμως, το είπατε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για χθες λέτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Για χθες, ναι.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί σήμερα δεν έχω μιλήσει ακόμη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Σήμερα δεν σας άκουσα, σας άκουσα όμως χθες. Αν το είπατε χθες, δηλαδή αν ξέρετε κάτι, πείτε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Μουσουρούλη, όχι διάλογο, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Δεν θα κάνω.

Δεύτερον, η κ. Κατριβάνου, η εισηγήτρια, θέλει ένα μέτρο που να βγάζει τους ανθρώπους, όπως είπα, από τη φυλακή, δηλαδή ένα μέτρο που να σημαίνει λιγότερη φυλακή και όχι περιορισμό της ελευθερίας. Ωραία. Δηλαδή, να μην επιβάλλονται οι ποινές; Αυτό θέλουμε; Να βγαίνουν οι κατάδικοι από τη φυλακή για να ενταχθούν ευκολότερα κοινωνικά; Να κάνουμε άσκηση; Να την κάνουμε. Μπορούμε αν θέλετε να αναθεωρήσουμε πλήρως και

τον Ποινικό Κώδικα. Εσείς, κύριε Βορίδη, μπορείτε να μας πείτε πώς γίνεται αυτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Είναι επιεικής πράγματι ο Ποινικός Κώδικας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Μουσουρούλη, κάνετε αναφορά σε όλους τους συναδέλφους. Πείτε αυτά που θέλετε να πείτε και αφήστε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Απαγορεύεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Βεβαίως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Δεν είμαι ο μοναδικός. Μην εξαντλείτε σε εμένα την αυστηρότητά σας. Για όνομα του Θεού!

Μπορούμε, να κάνουμε αναθεώρηση, ώστε να μην στερείται κανείς την ελευθερία του και να μην οδηγούνται οι κατάδικοι στον κοινωνικό αποκλεισμό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει ότι κάποια εναλλακτικά μέτρα κράτησης πρέπει να ενισχυθούν, να τονωθούν, κ.λπ.. Ας μας τα πει, κάποια στιγμή να τα καταλάβουμε, γιατί οι λύσεις έχουν δοθεί. Ξέρουμε ποια είναι τα εναλλακτικά μέτρα, να δούμε αν θέλει και άλλα.

Όσον αφορά στο βραχιολάκι, ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί καταχρηστικά, στερώντας αδικώς την ελευθερία των υποδίκων, όπως γίνεται κατά την προφυλάκιση. Αμφισβητεί δηλαδή και τις αποφάσεις της δικαστικής εξουσίας. Δεν με εκπλήσσει.

Έχει ειπωθεί επίσης ότι το κόστος συσκευής δημιουργεί ταξική διαστρωμάτωση των κρατουμένων, γιατί κάποιοι αδυνατούν να το επωμισθούν. Νομίζω ότι το έχει λύσει ο κύριος Υπουργός αυτό. Το κόστος δεν θα επιβαρύνει εκείνους που δεν έχουν σταθερό κοινωνικό περιβάλλον και βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία.

Όμως, μην ξεχνάμε ότι έναντι των ατόμων αυτών έχει ληφθεί δικαστική απόφαση η οποία ορίζει ποινή, δεν ορίζει επιπλέον παροχή. Αν είναι, να συνοδεύεται η δικαστική απόφαση και με παροχές.

Επίσης, ειπώθηκε ότι το βραχιολάκι στιγματίζει και δεν βοηθά στην ομαλή επανένταξη των ατόμων στην κοινωνία. Πρώτον, πιστεύετε ότι πραγματικά το βραχιολάκι στιγματίζει περισσότερο από την ιδέα την παραμονή των ατόμων στις φυλακές; Όσοι παραμένουν επί μακρόν εγκλειστοί στα σωφρονιστικά καταστήματα μέχρι να εκτίσουν την ποινή τους ή ακόμη περισσότερο και μετά την απόλυσή τους, έχουν μεγαλύτερο πρόβλημα στιγματισμού στην κοινωνία απ' ό,τι αυτοί που θα βγαίνουν φορώντας βραχιολάκι.

Ακόμη, ο ΣΥΡΙΖΑ διέγινε ταξική λογική λόγω του ότι το μέτρο ζητά σταθερή διαμονή και οικονομική δυνατότητα και ότι αυτό αποκλείει τα κοινωνικά εύάλωτα άτομα. Το είπαμε αυτό. Βρίσκεται επίσης ανεπιεικής τον περιορισμό του κρατουμένου στο σπίτι καθώς δεν λαμβάνει υπ' όψιν τις λοιπές ανάγκες και, τέλος, εντοπίζει θέμα παραβίασης προσωπικών δεδομένων των κρατουμένων. Μην μπούμε σε αυτή τη συζήτηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν απορώ καθόλου που βάζετε αυτά τα θέματα. Όλα όσα ακούστηκαν —και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε— είναι απολύτως συμβατά με την ευρύτερη στάση σας. Αναφέρομαι στις ιδέες σας περί αφοπλισμού της Αστυνομίας, αποστρατικοποίησης, της εκπαίδευσης να μην γίνεται δηλαδή σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις, διαβίωσης των παράνομων μεταναστών σε ανοικτά κέντρα διαβίωσης και όλα αυτά. Στο θαυμαστό κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα είναι χαλαρά.

Κλείνω αναφερόμενος στον σεβαστό κ. Γλέζο. Μιλήσατε για θεσμούς. Πείτε μου πότε πήρε ο ΣΥΡΙΖΑ μία πρωτοβουλία για να συζητηθεί η αναβάθμιση των θεσμών σε αυτή τη χώρα. Πότε; Μία πρωτοβουλία!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Τι εννοείτε αναβάθμιση; Αναβάθμιση είναι όλη η εισήγηση που έκανε η κ. Κατριβάνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

Τον λόγο έχει ο κ. Δρίτσας για επτά λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Μουσουρούλη, στο χώρο που η παράταξή σας συστηματικά υποβαθμίζει, μην εγκαλείτε το ΣΥΡΙΖΑ για πρωτοβουλίες αναβάθμισης των θεσμών. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πάρει πολλές πρωτοβουλίες για την αναβάθμιση των θεσμών και συνήθως δεν υπάρχει καν στοιχειωδώς κοινή γλώσσα.

Κύριε Υπουργέ, σας ζητούμε να αποσύρετε την τροπολογία για τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, για πολλούς και διάφορους λόγους, που θα εκτεθούν στη συνέχεια και αναλυτικότερα. Ήδη οι συνάδελφοι από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έθεσαν πολύ σωστά διάφορα ζητήματα. Να φανταστείτε ότι η τροπολογία αυτή δεν είναι καν διαθέσιμη προς διευκόλυνση των Βουλευτών στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Είναι μία τροπολογία που γεννά πολύ σοβαρά και σημαντικά ζητήματα θεωρητικά, θεσμικά, πολιτικά, πρακτικά του δικαίου συστήματος. Δεν είναι δυνατόν οι αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ή άλλων διεθνών οργανισμών να αντιμετωπίζονται ως πεδίο που η παράταξή τους να ποινικοποιεί συμπεριφορές πολιτών. Και μόνο όλο αυτό το πλαίσιο θέτει νέα ζητήματα, τα οποία απαιτούν —αν μη τι άλλο— κατ' ελάχιστον ενδελεχή συζήτηση, σοβαρή προσέγγιση, ανάδειξη των πολλαπλών παραμέτρων και όχι αιφνιδιασμό.

Τυπικά έχει κατατεθεί μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες η τροπολογία κ.λπ.. Αυτό δεν είναι άλλοθι! Πρόκειται για μία όχι τροπολογία ρουτίνας ή επείγουσα τροπολογία που δικαιούται ένας Υπουργός να την καταθέσει για να ρυθμίσει κάτι. Πρόκειται για μία τροπολογία, η οποία μπορεί να περιμένει. Έχει αιτίες για να συζητηθεί σε βάθος. Αυτός ο τρόπος δεν είναι δυνατόν να το πετύχει. Αλλά ο κύριος Υπουργός τώρα αναζητά αλλού...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχει εξαντληθεί η τροπολογία και ψάχνουμε να βρούμε και άλλες φωτοτυπίες.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, η τροπολογία υπάρχει και στο διαδίκτυο, αλλά δεν είναι εκεί το ζήτημα. Το ζήτημα είναι ότι όλα συγκλίνουν στο ότι μια τόσο σοβαρή απόφαση ένταξης στο δικαίκο σύστημα ρύθμισης δεν έχει τις προϋποθέσεις να συζητηθεί. Είναι σοβαρό θέμα.

Δεν μπορεί να ποινικοποιείτε πολιτική δράση ή πολιτικές αντιθέσεις στη βάση ρυθμίσεων και αποφάσεων διεθνών οργανισμών. Δεν γίνεται. Μπορεί να έχει έτοιμο τον αντίλογό του ο κ. Βορίδης, αλλά στην πραγματικότητα —κοινός νους το λέει αυτό— δεν γίνεται να συζητηθεί σοβαρά μια τέτοια τροπολογία και πρέπει να συζητηθεί σοβαρά.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μια συζήτηση σαν τη σημερινή που αφορά το σωφρονιστικό σύστημα, δεν έχει κινήσει το ενδιαφέρον μεγάλου αριθμού Βουλευτών. Μόνο δεκατέρις Βουλευτές είναι εγγεγραμμένοι για να μιλήσουν. Κι όμως, ίσως και αυτό, κύριε Υπουργέ, να εντείνεται και από την αποσπασματικότητα την οποία ήδη έχουμε χαρακτηρίσει για το πώς αντιμετωπίζονται τα ζητήματα αυτά.

Λέμε ότι όταν κλείνει ένα σχολείο, ανοίγει μία φυλακή. Έτσι λέει ο κόσμος, αυτό έχει ειπωθεί και είναι μία εύστοχη επισήμανση. Δεν ξέρω ποιος διεκδικεί την πατρότητα της ρήσης αυτής. Αντιστοίχως, μπορούμε να πούμε ότι όταν μια φυλακή λειτουργεί με δυσμενείς όρους, κλείνουν πάρα πολλά σχολεία.

Και δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζουμε το σωφρονιστικό σύστημα σαν ένα ζήτημα, από την πλευρά είτε του περιορισμού του αριθμού των κρατουμένων, δηλαδή της αποσυμφόρησης είτε από την πλευρά της επιμέρους ρύθμισης ακραίων καταστάσεων. Ή θα εντάξετε και τη συγκεκριμένη ρύθμιση σε ένα συνολικό σχέδιο σωφρονιστικής πολιτικής ή αλλιώς, όπως έχει αποδειχτεί και για όλες οι προηγούμενες, θα πέσουν στο κενό.

Το σχέδιο νόμου δεν απαντά στις ανάγκες επανένταξης και σωφρονισμού. Δεν απαντά σε αυτό που είναι το κύριο. Απαντά ίσως μόνο —και αυτό δεν το δηλώνει καθαρά, γιατί θα ήταν η ομολογία της αποτυχίας— στο ζήτημα της αποσυμφόρησης.

Μα, η αποσυμφόρηση δεν μπορεί να επιτευχθεί με τέτοιου είδους μέτρα και το έχουν αποδείξει οι διαδοχικές ρυθμίσεις, που έχουν εφαρμοστεί κάθε φορά. Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, γι' αυτό το λόγο να προσέρχεται η ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τόσα φοβικά σύνδρομα, που καταλήγουν στην εξαίρεση του μεγαλύτερου αριθμού των κρατουμένων, οι οποίοι εν δυνάμει θα

μπορούσαν να έχουν αυτού του είδους τη δυνατότητα, δηλαδή να εκτίσουν ένα μέρος της ποινής τους εκτός φυλακής, έστω με αυτόν τον περιοριστικό όρο. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο οδηγούνται τα πράγματα στο σημείο να φτάνουμε στον απίστευτο υπερπληθυσμό των φυλακών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θέλω να επισημάνω το εξής. Ο κ. Μουσουρούλης μας παρουσάσε το κράτος της μηδενικής ανοχής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Εγώ;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Το κράτος της κατανόησης των αιτιών εκ των οποίων παράγεται η εγκληματικότητα είναι το ζητούμενο. Και εκεί αν δεν παρέμβει, καμμία κατασταλτική ιδεολογία τύπου Τζουλιάνι Νέας Υόρκης ή οτιδήποτε άλλο, που είναι τα πρότυπα σας –τα πρότυπα τουλάχιστον του κ. Μουσουρούλη– ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Εμένα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: ...δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα, απλώς θα το πάνε στην περιφέρεια. Θα το βγάλουν από το κέντρο και από τη βιτρίνα και θα καταδικάσουν στην εξάλειψη ακόμη περισσότερα εκατομμύρια ανθρώπων που υφίστανται αυτό το μηχανισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ειδικά τώρα, κύριε Υπουργέ, που οι συνθήκες οδηγούν σε ακόμα μεγαλύτερη επιρροή προς το έγκλημα, προς την παραβατικότητα, πρέπει το Υπουργείο Δικαιοσύνης να πρωτοστατήσει προς την αντίθετη κατεύθυνση και όχι να συνηγορήσει προς αυτήν. Και αυτό είναι που δεν κάνει αυτό το νομοσχέδιο. Και γι' αυτό πρέπει να προσεγγίσετε τα πράγματα με πολύ διαφορετική λογική.

Τελειώνω με ένα θέμα που αφορά κυρίως το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, αλλά αφορά κι εσάς πια, κύριε Υπουργέ, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, δηλαδή την κατάσταση στα αστυνομικά τμήματα των κρατούμενων μεταναστών κυρίως. Δεν μπορείτε πια να τα αγνοείτε. Παραβιάζεται το Σύνταγμα, οι νόμοι οι διεθνείς κανονισμοί, τα πάντα. Υπάρχουν κρατούμενοι που για οκτώ, δέκα, δώδεκα μήνες βρίσκονται σε συνθήκες που ούτε φως ούτε αέρα δεν βλέπουν αυτοί οι άνθρωποι.

Πώς μπορεί η ελληνική πολιτεία να το επιτρέψει αυτό; Πώς μπορεί εν συνεχεία να μιλήσει για σωφρονισμό σε οποιοδήποτε επίπεδο; Πρόκειται για το όνειδος του σωφρονιστικού και κατασταλτικού συστήματος, η κορυφαία εκδήλωση του πιο ακραίου χαρακτηρισμού που μπορεί να δώσει κανείς στη στοιχειώδη ανθρώπινη διάσταση μιας πολιτείας, που ρυθμίζει τέτοιου είδους ζητήματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ- ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μαρία Γιαννακάκη για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με το προς συζήτηση νομοσχέδιο επιχειρείται η υλοποίηση ενός εν δυνάμει προοδευτικού συστήματος που φιλοδοξεί να εκπληρώσει ένα διττό σκοπό: Αφενός στοχεύει στη βελτίωση των διαδικασιών επανένταξης των υποδίκων, των καταδίκων και των κρατουμένων στον κοινωνικό ιστό και αφετέρου στοχεύει στην αποσυμφόρηση των σωφρονιστικών ιδρυμάτων.

Για το ποια είναι η κατάσταση των σωφρονιστικών ιδρυμάτων στην Ελλάδα νομίζω ότι δεν θα διαφωνήσουμε. Εξάλλου, αν διαφωνούσαμε, θα έρχονταν προς συνδρομή μας όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Ήδη πολλοί συνάδελφοι, μεταξύ των οποίων και Βουλευτές της Δημοκρατικής Αριστεράς έχουν μιλήσει για τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που κατ'επανάληψη έχουν καταδικάσει την Ελλάδα για τις άθλιες συνθήκες, οι οποίες επικρατούν στις ελληνικές φυλακές.

Επιτρέψτε μου όμως να δώσω μερικά περαιτέρω στοιχεία. Είναι τέτοιο το πλήθος των αποφάσεων και οι χρονιές που αφορούν, που μας δείχνουν ότι αυτό είναι ένα διαχρονικό φαινόμενο.

Δεύτερον, οι περισσότερες από αυτές τις αποφάσεις –τώρα, βέβαια, τελευταία η κατάσταση έχει βελτιωθεί λίγο– είναι αποφά-

σεις, οι οποίες δεν έχουν κλείσει. Δηλαδή, έχουν ικανοποιηθεί τα ειδικά μέτρα –η πολύ συγκεκριμένη απόφαση και έχει πληρωθεί το πρόστιμο από τη μεριά της Ελλάδας– όμως δεν έχουν ικανοποιηθεί τα γενικά μέτρα, πράγμα που σημαίνει ότι αυτές οι αποφάσεις εκκρεμούν ουσιαστικά ενώπιον του μηχανισμού παρακολούθησης εφαρμογής των αποφάσεων, δηλαδή στην Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων και περνούν από αυτή τέσσερις φορές το χρόνο. Σημειώνω όμως ότι τώρα τελευταία η κατάσταση –φυσικά με τη συνδρομή του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους– έχει βελτιωθεί.

Ωστόσο, ένα άλλο πολύ ενδιαφέρον στοιχείο για μένα είναι ότι αυτές οι συγκεκριμένες αποφάσεις αποτελούν το δεύτερο λόγο στατιστικά καταδίκης της χώρας μας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ο πρώτος είναι η παραβίαση του άρθρου 6 της Συνθήκης, δηλαδή ο εύλογος χρόνος. Η χώρα μας είναι η πρώτη ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πλέον –όχι του Συμβουλίου της Ευρώπης– που καταδικάζεται γι' αυτόν το λόγο.

Επίσης, ήδη μίλησαν συνάδελφοι για τις εκθέσεις της Επιτροπής του Συμβουλίου της Ευρώπης και για την απαξιωτική συμπεριφορά κατά τον βασανιστηρίων. Στο σημείο αυτό, θα έρθω να σημειώσω ότι στην τελευταία έκθεση της επιτροπής –πέρα από αυτά που ανέφερε ο συνάδελφος κ. Γιώργος Κυρίτσης– σαφώς αφήνονται αιχμές. Έχει ειπωθεί σαφώς από τους εμπειρογνώμονες, οι οποίοι ήρθαν να επισκεφτούν τις φυλακές ότι αν συνεχίσουμε να κωφεύουμε στις παρατηρήσεις της επιτροπής, η χώρα μας κινδυνεύει να μπει σε επιτήρηση.

Υπάρχουν εκθέσεις της Διεθνούς Αμνηστίας, μη κυβερνητικών οργανώσεων. Θα ήταν πραγματικά πάρα πολύ ενδιαφέρον να μπορούσε ένας οργανισμός να κάνει την εξής παρατήρηση: Ποια είναι η κατάσταση της υγείας των ανθρώπων όταν εισέρχονται σε αυτό που λέμε «σωφρονιστικά ιδρύματα» και ποια είναι όταν εξέρχονται από αυτά.

Φυσικά, στο παρόν νομοσχέδιο υπάρχουν και περαιτέρω προεκτάσεις πέρα από αυτόν το διπλό σκοπό που ανέφερα προηγουμένως. Αυτές οι προεκτάσεις έχουν αναδειχθεί κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην αρμόδια επιτροπή.

Εγώ θα εστιάσω μόνο στις διατάξεις του πρώτου άρθρου που έρχεται να τροποποιήσει το άρθρο 129Α και που αφορά στην απόλυση ανηλίκων. Συγκεκριμένα, προβλέπεται η απόλυση υπό τον όρο του κατ'οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική παρακολούθηση των ανηλίκων, εφόσον αυτοί έχουν εκτίσει το 1/3 της ποινής τους. Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι έχουμε την υλοποίηση της αρχής της επείκειας λόγω του νεαρού της ηλικίας. Ωστόσο, παρ'όλο που αυτό κρίνεται θετικό, υπάρχει μια σειρά από θέματα τα οποία χρήζουν ιδιαίτερης συζήτησης και αντιμετώπισης.

Κατ'αρχήν, συμφωνούμε και νομίζω ότι θα συμφωνούσαμε όλοι ότι αυτή η πολύ ευαίσθητη κατηγορία χρήζει μιας περαιτέρω ρύθμισης. Οι παρούσες συνθήκες κράτησης ανηλίκων στα αντίστοιχα καταστήματα είναι ιδιαίτερα δυσχερή με προβλήματα σίτισης και ακατάλληλες υγειονομικές συνθήκες. Αυτό, όμως, είπαμε ότι είναι ένα φαινόμενο διαχρονικό που υπάρχει παντού στα ελληνικά σωφρονιστικά καταστήματα. Όμως, εδώ είναι ιδιαίτερα σημαντικό, γιατί υπάρχει σημαντική έλλειψη δυνατότητας απασχόλησης, ψυχαγωγίας, εκπαίδευσης και κατάρτισης, που είναι απολύτως αναγκαία για την επανένταξη των εφήβων και μετεφήβων στην κοινωνία.

Επίσης, υπάρχει ένας πολύ σημαντικός αριθμός αλλοδαπών νεαρών κρατουμένων, που αυτό φυσικά είναι απόρροια της παντελούς έλλειψης πολιτικής ασύλου και κοινωνικής και οικονομικής ένταξης των μεταναστών στην Ελλάδα και αυτό είναι κάτι, κύριε Υπουργέ, που θα έπρεπε να το δούμε συνολικότερα.

Με το νομοσχέδιο αυτό προωθείται η αποσυμφόρηση, λοιπόν, των σωφρονιστικών ιδρυμάτων, ωστόσο το εγχείρημα θεωρούμε ότι λαμβάνει χώρα με έναν τρόπο ο οποίος δεν είναι ο βέλτιστος. Η δυνατότητα αποφυλάκισης θα μπορούσε να δίνεται σε συντομότερο χρονικό διάστημα και κυρίως να δίνεται χωρίς των περιορισμό της ηλεκτρονικής παρακολούθησης, γιατί η συσκευή ηλεκτρονικής παρακολούθησης θα μπορούσε να οδηγήσει στο στιγματισμό του ανηλίκου ή της ανήλικης με συνέπεια τον κοινωνικό τους αποκλεισμό.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν μας την ψυχροσύνη του ανηλίκου, θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει στην προβολή ενός αρνητικού προτύπου, καθώς η συσκευή θα μπορούσε να γίνει ακόμη και αντικείμενο επίδειξης. Επομένως, θα ήταν σκόπιμο η επιτήρηση να λαμβάνει χώρα μέσω σχολικών ιδρυμάτων ή αντίστοιχων θεραπευτικών οργανισμών, όπου αυτοί εμπλέκονται και θα μπορούσαν αυτοί με τη σειρά τους να ενημερώνουν αναλόγως την Εισαγγελία.

Ακόμη και με μια τέτοια τροποποίηση το σύστημα θα εξακολουθούσε να μην είναι αποτελεσματικό στην επανένταξη των νέων στην κοινωνία. Γι' αυτό η Δημοκρατική Αριστερά έχει καταθέσει μια σχετική τροπολογία για τη δημιουργία μονάδας μέριμνας νέων, ένα θέμα το οποίο εκκρεμεί από το 1984 και μάλιστα, για τους παραπάνω λόγους είπαμε ότι δεν θα πρέπει να είναι υπό την εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αλλά υπό την εποπτεία του Υπουργείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο φράσεις ακόμα.

Βάσει του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου οι ανήλικοι οδηγούνται σε φυλακές ανηλίκων ακόμη και για θέματα μικροπαραβατικότητας. Βάσει της τροπολογίας που προτείνουμε, οι ανήλικοι θα εμπίπτουν στην παραπάνω κατηγορία αδικημάτων, θα εισάγονται στις μονάδες μέριμνας, στις οποίες θα τους παρέχονται τα κατάλληλα εφόδια για την επανένταξή τους. Κατ' αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, θα αποφεύγεται ο κοινωνικός στιγματισμός και αφετέρου ο ίδιος θα προετοιμάζεται κατάλληλα για την επανένταξή του στην κοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Γιαννακάκη.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ηλίας Βλαχογιάννης για επτά λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το σημερινό νομοσχέδιο είναι από τα πιο σημαντικά που έχει φέρει η Κυβέρνηση σε αυτόν τον ενάμιση χρόνο της θητείας της, γιατί πραγματικά εισάγει καινοτόμες και πρωτοποριακές διατάξεις στο σωφρονιστικό μας σύστημα και στον τρόπο, εν γένει, απονομής της δικαιοσύνης.

Όλες και όλοι γνωρίζουμε ότι η κατάσταση στο σωφρονιστικό σύστημα δεν είναι ιδανική, αλλά όλοι γνωρίζουμε τις δυσκολίες που έχει η χώρα μας, μάλιστα σε τέτοιες στιγμές κρίσης, να μπορέσει να έχει τα καλύτερα σωφρονιστικά καταστήματα, έτσι ώστε οι έγκλειστοι των σωφρονιστικών καταστημάτων πραγματικά να απολαμβάνουν τα στοιχειώδη δικαιώματα που είναι υποχρεωμένη μια ευνομούμενη πολιτεία να τους εξασφαλίσει.

Οι νομικοί μας -και εδώ και στο εξωτερικό- δεν έχουν καταλήξει ακόμα στο αν η ποινή είναι τιμωρία, αν έχει την έννοια του σωφρονισμού ή αν έχει την έννοια της αποφυγής τελέσεως νέων αδικημάτων. Σε κάθε περίπτωση, όλοι ομολογούμε ότι μόνο σωφρονισμός δεν γίνεται στα σωφρονιστικά καταστήματα, όχι μόνο της χώρας μας, αλλά σε όλο τον κόσμο. Κατ' ευφημισμόν αποκαλούνται «σωφρονιστικά» καταστήματα.

Είναι γεγονός ότι υπάρχει υπερπληθυσμός εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων. Γιατί υπάρχει υπερπληθυσμός; Η μια αιτία, κατά την άποψη όλων, είναι οι πολλές προφυλακίσεις. Περίπου το 1/3 του πληθυσμού είναι προφυλακισμένοι. Δεν είναι καταδικασμένοι. Είναι υπόδικοι. Αυτό είναι ένα τρωτό του δικονομικού μας συστήματος. Ίσως θα πρέπει όλοι μαζί να το δούμε καλοπροαίρετα. Να γίνει μια συζήτηση στις αρμόδιες επιτροπές για να καταλήξουμε στο αν αυτό, το οποίο σήμερα επικρατεί, είναι το καλύτερο δυνατό. Πάντως ο αριθμός των προφυλακισμένων είναι πολύ μεγαλύτερος στη χώρα μας απ' ό,τι στις άλλες χώρες. Και αυτό είναι ένα πρόβλημα.

Η δεύτερη αιτία που είναι μεγάλος ο πληθυσμός των σωφρονιστικών καταστημάτων των φυλακών είναι ότι περίπου το 40% αυτών που είναι μέσα είναι αλλοδαποί. Τι σημαίνει αυτό; Ότι έχουν μεγαλύτερη έφεση στην παραβατικότητα οι αλλοδαποί;

Προφανώς όχι, αλλά γιατί πολλοί εξ αυτών έχουν λιγότερες οικονομικές δυνατότητες για μία καλή νομική υποστήριξη. Σε κάθε περίπτωση, είναι γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος είναι αλλοδαποί. Το θέμα εδώ είναι το πώς πρέπει να διαχειριστούμε αυτό το πρόβλημα. Γιατί είναι πρόβλημα. Δεν είναι απλώς ένα θέμα.

Κατά τη γνώμη μου, μία μεγάλη ευκαιρία για τη χώρα μας είναι η ανάληψη της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πόσο μάλλον όταν ακολουθεί η Ιταλία που διαδέχεται την ελληνική Προεδρία.

Τι μπορεί να γίνει σ' αυτό το διάστημα; Σ' αυτό το διάστημα -δεν είναι εδώ ο κύριος Υπουργός, αλλά πιστεύω ότι θα του το μεταφέρουν οι συνεργάτες του- θα μπορεί η Ελλάδα να επαναθέσει, για παράδειγμα, το θέμα της έκτισης των ποινών σε χώρες προέλευσης ή καταγωγής των μεταναστών, πόσο μάλλον όταν αυτές οι χώρες είναι χώρες υπό ένταξη, με ενταξιακό καθεστώς με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόκειται για γειτονικές χώρες. Θα μπορούσε, λοιπόν, ένα μέρος του πληθυσμού, που είναι στις φυλακές, να πάει στις χώρες αυτές και να εκτίσει την ποινή του υπό την εποπτεία και την εγγύηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Προφανώς, η Ελλάδα δεν μπορεί μόνη της να επιβάλει σ' αυτές τις χώρες τέτοιες διμερείς συμφωνίες. Επειδή, όμως, δεν αντιμετωπίζει μόνο η Ελλάδα αυτό το πρόβλημα, αλλά το αντιμετωπίζουν πολλές ευρωπαϊκές χώρες, είναι σίγουρα μία ευκαιρία να τεθεί το θέμα σε επίπεδο κορυφής. Έτσι, οι χώρες προέλευσης ή καταγωγής των μεταναστών -όπως η Αλβανία και άλλες γειτονικές- αλλά και οι χώρες, που δεν είναι στην Ευρώπη, αλλά πρόκειται για χώρες εξαγωγής μεταναστών στην Ευρώπη, θα πρέπει να πιεστούν να υπογράψουν συμφωνίες. Και ίσως η Ευρώπη να μπορεί να χρηματοδοτήσει τέτοια προγράμματα, ώστε ένα μέρος των δαπανών που γίνονται στη χώρα μας ή στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δοθεί σ' αυτές τις χώρες, για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν την κράτηση αυτών των ατόμων, τα οποία έχουν παραβεί τους νόμους της χώρας μας, εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων τους.

Ένας άλλος τρόπος: Πρέπει με συμφωνίες επανεισδοχής ένας μεγάλος πληθυσμός, που κρατείται στην Ελλάδα, να πάει πίσω στις χώρες του. Αυτοί είναι παράνομοι μετανάστες, αλλά έχουν και σχετική παραβατικότητα. Πάλι, είναι ευκαιρία η ελληνική Προεδρία να θέσει αυτά τα ζητήματα, για να γίνει τέτοια συμφωνία με τις χώρες αυτές, κυρίως με την Τουρκία, αλλά και με το Πακιστάν, το Αφγανιστάν και τις άλλες χώρες που εξάγουν μετανάστες στην Ευρώπη και κυρίως στη χώρα μας.

Η τρίτη ευκαιρία που πρέπει να εκμεταλλευτεί η Ελληνική Προεδρία είναι η ενιαία διαχείριση των παράνομων μεταναστευτικών ροών. Αυτοί που έρχονται στην Ελλάδα, δεν έρχονται για την Ελλάδα. Άρα, είναι μία ευκαιρία, αυτό για το οποίο ανέλαβε ο Πρωθυπουργός την πρωτοβουλία και πήγε στη Μάλτα και στην Ιταλία, να γίνει ευρωπαϊκό πρόβλημα.

Επειδή αυτοί δεν έρχονται μόνο για την Ελλάδα, αλλά η Ελλάδα έχει την τύχη ή την ατυχία να είναι η πύλη εισόδου αυτών των ανθρώπων προς την Ευρώπη, δεν πρέπει να καταντήσουμε εμείς αποθήκη λαθρομεταναστών που έχουν άλλες χώρες ως προορισμό, αλλά η διαχείριση αυτών των ροών πρέπει να γίνεται με βάση κάποια αντικειμενικά κριτήρια στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να δουν και οι Ευρωπαίοι ότι το πρόβλημα είναι ευρωπαϊκό και δεν είναι ελληνικό. Τότε, πραγματικά, θα σκύψουν πάνω στο πρόβλημα για να δώσουν λύσεις, ενώ μέχρι τώρα παρακολουθούν σαν απλοί θεατές και μας δίνουν και κάποια χρήματα εν είδει ευεργετήματος ή φιλοδωρήματος, για να μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το διογκωμένο πρόβλημα για τη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία παρατήρηση.

Σε αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να βρούμε δύο ασφαλιστικές δικλείδες για αυτούς που φεύγουν με πενήμερη άδεια. Για αυτούς δεν προβλέπεται «βραχιολάκι», δηλαδή τους δίνουμε πλήρη ελευθερία. Ίσως τεχνολογικά θα πρέπει να το εξετάσετε, να βρεθεί ένας τρόπος να υπαχθούν σε αυτήν τη ρύθμιση και αυτοί που κάνουν χρήση του ευεργετήματος των πενήμερων αδειών.

Επίσης, θα πρέπει να βρούμε και κάποια ευνοϊκή ρύθμιση για τους υποδίκους, γιατί οι άλλοι είναι κατάδικοι και τους δίνουμε τη δυνατότητα να βγουν έξω με βραχιολάκι. Τους υποδίκους, που δεν έχουν καταδικαστεί, τους έχουμε σε δυσχερέστερη μοίρα και θέση από τους καταδικασμένους. Θα πρέπει να το δούμε αυτό, κύριε Υπουργέ.

Σας συγχαίρω για αυτό το νομοθέτημα. Πραγματικά, είναι πρωτοποριακό για τα ελληνικά δεδομένα, γι' αυτό και το ψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συννοδοί από το Γυμνάσιο Παπαδιανικών Λακωνίας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους εμάς που ασκούμε μάχιμη δικηγορία και δη στις αίθουσες των ποινικών δικαστηρίων, η ρύθμιση που εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο ήταν μία αναγκαία ρύθμιση που είχαμε από καιρό επισημάνει και δεν είναι, βέβαια, η μόνη.

Από την ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή έγινε μία συστηματική και ολοκληρωμένη επεξεργασία και το αποτέλεσμα ήταν μία σύγχρονη και φιλελεύθερη ρύθμιση που συνάδει με το νομικό μας πολιτισμό.

Ξέρετε, όμως, πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι με το νομικό μας πολιτισμό συνάδει και το κατοχυρωμένο από ετών τεκμήριο της αθωότητας, το οποίο όταν εισήχθη ως ρύθμιση ήταν πρωτότυπο ακόμα και για τα δικαϊκά συστήματα των δυτικών κρατών.

Για το λόγο αυτό θα μου επιτρέψετε μία επισημάνση την οποία έκανα και στην επιτροπή. Μολονότι με το υπό θέσπιση νέο άρθρο 110B παράγραφος 3 του Ποινικού Κώδικα ορίζεται ότι ο απολυθείς, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, επιτρέπεται να ευρίσκεται προκαθορισμένες ώρες της ημέρας εκτός του τόπου του κατ' οίκον περιορισμού αποκλειστικά για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης, συμμετοχής του σε εγκεκριμένο πρόγραμμα συντήρησης ή απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ και εκπλήρωση των υποχρεώσεων του που έχουν επιβληθεί, μία ανάλογη πρόβλεψη ελλείπει από το υπό θέσπιση άρθρο 283Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπου οριοθετούνται η έννοια και η διαδικασία του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση.

Μία τέτοια διαφοροποίηση μεταξύ των άρθρων 110B παράγραφος 3 του Ποινικού Κώδικα και 283Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας φρονώ ότι είναι αδικαιολόγητη, ενώ επιπλέον δημιουργεί αξιολογική αντινομία στο βαθμό που αφ' ενός παρέχει τη δυνατότητα στον κατάδικο, ο οποίος έχει διέλθει πολλαπλώς της δικανικής κρίσης και δη της δικανικής πεποίθησης να εξέρχεται της οικίας του για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης κ.ο.κ. και αφ' ετέρου στερεί την ίδια ακριβώς δυνατότητα στον υπόδικο ως προς τον οποίο υφίσταται ακόμα το τεκμήριο αθωότητας.

Νομίζω ότι ουδέν δικαιολογητικό έρεισμα υπάρχει για τη μη χορήγηση ανάλογης δυνατότητας στον υπόδικο, ο οποίος μάλιστα ενδέχεται να κριθεί αθώος από το δικαστήριο που θα επιληφθεί της υποθέσεώς του.

Απεναντίας, η στέρηση από τον υπόδικο της δυνατότητας εργασίας, εκπαίδευσης ή επιμέλειας των ανήλικων τέκνων του -και γιατί θα παρακολουθείται ηλεκτρονικώς κάθε κίνησή του- εμφανίζεται να αντιβαίνει προς το σκοπό των περιοριστικών μέτρων, που δεν είναι άλλος από την αποτροπή του κινδύνου τελέσεως νέων εγκλημάτων και της εξασφάλισης ότι εκείνος στον οποίο επιβλήθηκαν θα παραστεί οποτεδήποτε στην ανάκριση ή το δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της απόφασης.

Ως εκ τούτου προτείνω, στο υπό ψήφιση νέο άρθρο 283, παράγραφος Α, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας να προστεθεί και μία αντίστοιχη ρύθμιση που να δίνει τη δυνατότητα και στον υπόδικο κατηγορούμενο να βγει έξω με το βραχιολάκι και να έχει τη δυνατότητα σε προκαθορισμένες ώρες να είναι έξω και να έχει τα ίδια δικαιώματα με αυτά του κατάδικου.

Για όλους τους παραπάνω λόγους και χωρίς να θέλω να μακρηγορήσω, όπως επίσης και για τους λόγους που ανέφερε, τόσο ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, όσο και οι υπόλοιποι συνάδελφοι που τοποθετήθηκαν στην Αίθουσα αυτή, δηλώνω ότι θα υπερψηφίσω το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε τον κύριο Κεφαλογιάννη για το σύντομο και το ουσιαστικό της παρέμβασής του.

Τον λόγο έχει ο κ. Παυλόπουλος για επτά λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, υπερψηφίζω το νομοσχέδιο. Και θα ήθελα να κάνω τις εξής παρατηρήσεις:

Το υπερψηφίζω γιατί συνιστά μία πρόοδο.

Σε ό,τι αφορά την παρατήρηση που έγινε από τους συναδέλφους της Αριστεράς -και ιδίως από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ- θα ήθελα να πω το εξής. Τόνισαν ότι θα έπρεπε να υπάρχει επέκταση των διατάξεων αυτών σε περισσότερες κατηγορίες κρατουμένων. Θα διαφωνήσω. Και θα διαφωνήσω γιατί, κύριε Υπουργέ, έχω μία βασική αντίρρηση όχι στο νομοσχέδιο, αλλά στην αιτιολογική έκθεση.

Στο άρθρο 1 λέτε ότι το μέτρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης έρχεται για να αποτελέσει μέσο αποσυμφόρησης των φυλακών. Δεν είναι ακριβές αυτό. Όντως ένα θέμα είναι η αποσυμφόρηση των φυλακών. Όμως η ηλεκτρονική επιτήρηση -η αποφυλάκιση, δηλαδή, με αυτόν τον όρο- είναι τρόπος με τον οποίο κάποιος εκτίει την ποινή του. Άρα είναι και στοιχείο του σωφρονισμού. Συνεπώς αυτό το μέτρο πρέπει να λαμβάνεται σε περιπτώσεις εγκληματιών, οι οποίοι και σωφρονίζονται με αυτόν τον τρόπο. Όταν δηλαδή είναι καλύτερο να βγουν έξω.

Εάν το είχαμε δει έτσι, εγώ δεν πιστεύω ότι θα είχε γίνει η παρατήρηση των συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ. Θα δείτε ότι οι εξαιρέσεις, ως προς εκείνους που υποχρεωτικά μένουν μέσα στη φυλακή είναι οι σωστές εξαιρέσεις.

Σε αυτές τις εξαιρέσεις, κύριε Υπουργέ, όπως σας είπα και στην επιτροπή, θα προσέθετα -ούτως ή άλλως το κάνετε με τα άρθρα 187 και 187^Α- και εκείνους που έχουν καταδικασθεί με βάση τις διατάξεις των άρθρων 134 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, για επιβουλή του πολιτεύματος.

Δεν είναι νοητό -γι' αυτό λέω ότι είναι και τρόπος σωφρονισμού- να καταδικάζεται κάποιος για τα φαινόμενα όπως της Χρυσής Αυγής -σέβομαι το τεκμήριο της αθωότητας, δεν βγάζω συμπέρασμα, αλλά εάν υποθέσουμε ότι υπάρξει καταδίκη- και να εξαιρείται, να μπορεί δηλαδή να βγει έξω υπό ηλεκτρονική επιτήρηση. Είναι στο πλαίσιο του κολασμού και του σωφρονισμού, που πρέπει να ακολουθήσουμε, το να πει κανείς ότι «και αυτούς τους περιλαμβάω στην απόλυση υπό τον όρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης»;

Και επειδή ενδεχομένως υπάρχουν κάποιοι φόβοι μερικές φορές από την Αριστερά, μήπως επεκτείνουμε αυτές τις διατάξεις πολύ, λέω προς κάθε κατεύθυνση μέσα στη Βουλή: Ο εχθρός της δημοκρατίας, εκείνοι που επιβουλεύονται τη δημοκρατία. Και είναι από τη μία πλευρά. Είναι από εκείνη την πλευρά, και δεν υπάρχει κανένας τρόπος να αμφισβητηθεί αυτό. Ας μην υπάρχουν ούτε υποψίες ούτε φόβοι -έστω και καθ' υποφωράν- στην πλευρά της Αριστεράς. Εάν φτάναμε η πολιτεία μας να σκεφτεί διαφορετικά, τότε σας το λέω, κύριοι συνάδελφοι, όλοι μαζί θα εφαρμόζαμε το άρθρο 120 του Συντάγματος. Και να μην σας μείνει καμμία αμφιβολία γι' αυτό. Έχουμε ξεκαθαρίσει και μέσα στη Βουλή -όποιες διαφορές και αν έχουμε- ποιοι είναι εκείνοι που επιβουλεύονται τη δημοκρατία.

Και με αυτή την έννοια, θεωρώ ότι πρέπει να προσθέσετε, κύριε Υπουργέ, στις εξαιρέσεις που λένε ότι δεν μπορεί να απολυθεί κάποιος με ηλεκτρονική επιτήρηση και εκείνους που κατα-

δικάζονται με βάση τα άρθρα 134 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα για κακουργήματα που αποτελούν επιβουλή κατά του Πολιτεύματος.

Ένα δεύτερο που θέλω να τονίσω έχει σχέση με την τροπολογία και το γεγονός ότι προσθέτουμε το 458^Α. Δηλαδή πλημμέλημα στην περίπτωση παράβασης των αποφάσεων που επιβάλλουν κυρώσεις είτε από πλευράς Συμβουλίου Ασφαλείας είτε από πλευράς κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει να σκεφθούμε κάτι είτε ανήκουμε σε έναν Οργανισμό ή σε μια οντότητα, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε όχι. Όταν ανήκουμε, έχουμε υποχρεώσεις τις οποίες πρέπει να σεβαστούμε. Αυτό είναι ακριβές και με αυτή την έννοια αυτό το πλημμέλημα το υπερψηφίζω.

Κύριε Υπουργέ, όμως δράττομαι της ευκαιρίας για να πω κάτι, το οποίο νομίζω ότι αποτελεί- και μπορεί να αποτελέσει- ένα πολύ σημαντικό διαπραγματευτικό όπλο στα χέρια της Κυβέρνησης αυτή τη στιγμή, που δίνει τη μάχη απέναντι σε δανειστές, που δεν φαίνεται να αντιλαμβάνονται σε ποια κατάσταση έχουν περιαγάγει τον ελληνικό λαό και την ελληνική κοινωνία.

Τι θέλω να πω με αυτό; Ναι, εμείς να σεβαστούμε τις υποχρεώσεις μας. Ναι, να το ψηφίσουμε αυτό. Άκουσα, όμως, πριν από λίγες μέρες τον κ. Μπαρόζο, τον Πρόεδρο της Κομισιόν, να απειλεί -και καλά κάνει- την Ουγγαρία, η οποία παραβιάζει τα δικαιώματα του ανθρώπου -και μάλιστα τα παραβιάζει κλίνοντας προς την άκρα δεξιά και αυτό είναι κάτι που πρέπει να προβληματίσει όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση- λέγοντας ότι θα εφαρμόσει το άρθρο 7 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το οποίο υπάρχουν κυρώσεις στις χώρες εκείνες που παραβιάζουν το κράτος δικαίου και τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Θα πρέπει, όμως, να πούμε στον κ. Μπαρόζο και στην Κομισιόν, τον έναν από τους τρεις εταίρους -σε όλους δηλαδή πρέπει να το πούμε, αλλά το λέμε στον κ. Μπαρόζο, μιας και μιλάει για εφαρμογή του άρθρου 7 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την παραβίαση του κράτους δικαίου και των δικαιωμάτων του ανθρώπου- πως θα πρέπει βεβαίως να υπάρχουν κυρώσεις. Αυτές οι κυρώσεις αφορούν κυρίως τον περιορισμό στις ψηφοφορίες των κρατών-μελών.

Τι πρέπει, όμως, να γίνει στην περίπτωση εκείνη όπου τα κράτη οδηγούνται στο να παραβιάζουν το κράτος δικαίου και τα δικαιώματα του ανθρώπου με αποφάσεις των ίδιων των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν βλέπουμε, παραδείγματος χάριν, σήμερα στην Ελλάδα, εδώ που έχουμε φτάσει, πόσο έχουν συρρικνωθεί θεμελιώδη δικαιώματα, όπως το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας; Δεν ξέρουμε τι σημαίνει ο ν.3900/2010 από πλευράς δικαστικής προστασίας; Δικαίωμα στην ιδιοκτησία και στην περιουσία γενικότερα; Δεν ξέρουμε ότι ο ίδιος ο πυρήνας του συρρικνώνεται σε βαθμό που τείνει να οδηγήσει σε κατάρρευση την ίδια την αντιπροσωπευτική δημοκρατία;

Κοινωνικό κράτος. Αυτό το κόσμημα, η κορωνίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πού βρίσκεται; Βασικές παράμετροι του κοινωνικού κράτους, όπως οι συλλογικές διαπραγματεύσεις ή το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα -αυτή η «περηφάνια» του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Γερμανίας- στην Ελλάδα τι γίνονται;

Όταν, λοιπόν, μια χώρα όπως η δική μας και άλλες χώρες του Νότου οδηγούνται στο να παραβιάζουν το κράτος δικαίου και τα δικαιώματα του ανθρώπου, όχι με δική τους απόφαση, αλλά με τις «ευλογίες» της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τι λέει το άρθρο 7 σε αυτές τις περιπτώσεις; Υπόλογα είναι τα κράτη μόνο όταν με τη δική τους βούληση παραβιάζουν το κράτος δικαίου και τα δικαιώματα του ανθρώπου. Και θα πρέπει να σκεφθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση ότι έχει ευθύνες όταν οδηγεί τα κράτη και εκείνη, εμμέσως πλην σαφώς -γιατί έτσι τη βολεύει σε κάποιες περιπτώσεις ή νομίζει ότι τη βολεύει- να παραβιάζουν το κράτος δικαίου και τα δικαιώματα του ανθρώπου;

Θεωρώ, λοιπόν, ότι με την ευκαιρία της ψήφισης αυτής της διάταξης -και επειδή έχουμε κάνει τα πάντα, πολύ περισσότερα από όσα μας αναλογούν, αλίμονο δυστυχώς, εν ονόματι των δεσμεύσεων που κάποιος ανέλαβαν αφρόνως σ' αυτό τον Τόπο και δεν διαπραγματεύθηκαν τίποτα τη στιγμή που έπρεπε- και την αφορμή εκπλήρωσης διεθνών και ευρωπαϊκών υποχρεώσεων, έχουμε ένα σημαντικό όπλο να αντιτείνουμε στους εταίρους μας

τούτη την κρίσιμη ώρα, και το ότι: Ναι, εμείς εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας, αλλά ώρα είναι να εκπληρώσουν και οι εταίροι μας τις δικές τους, αν θέλουν να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και αν θέλουν να εκπροσωπούν και να υπερασπίζονται τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Αλλιώς, ας παύουν να μιλούν με τέτοιους όρους υποκρισίας για τις αρχές και τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Πριν δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή, επιτρέψτε μου να κάνω μια επισήμανση στον κύριο Υπουργό. Νομικός δεν είμαι, κύριε Υπουργέ, αλλά πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο για την ηλεκτρονική επιτήρηση θα βάλει φρένο και στην ευκολία με την οποία γίνονται οι προφυλακίσεις, γιατί ξέρετε ότι εμείς τουλάχιστον στη Χαλκιδική έχουμε αυτό το φόβο των συνεχών προφυλακίσεων.

Μην νομίζει κανείς βέβαια, ότι δεν υποστηρίζω τη δικαιοσύνη. Βεβαίως, απαιτείται να κάνει ό,τι πρέπει η δικαιοσύνη για τις ποινές -γιατί βλέπω τον κ. Βορίδη που με κοιτάει, τα έχουμε συζητήσει αυτά- να κάνει ό,τι είναι νόμιμο, αλλά οι υπερβολικές προφυλακίσεις νομίζω ότι δεν προσφέρουν ούτε στην επίλυση ούτε και στο γενικότερο κλίμα.

Με συγχωρείτε για την παρέμβαση, κύριε Βούτση. Έχετε το λόγο για δώδεκα λεπτά ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ - Ενωτικού Κοινωνικού Μετώπου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ανάγκη να είμαστε νομικοί για να κάνουμε αυτή τη συζήτηση, διότι οι αποφάσεις οι οποίες έχουν ληφθεί τα τελευταία δώδεκα χρόνια, τουλάχιστον σε διεθνή κλίμακα και στην Ευρώπη -τα είπα και εχθές αναφορικά με την τροπολογία- έχουν παρθεί από τους πολιτικούς. Η μεγάλη πλειοψηφία του νομικού κόσμου και διεθνώς και στην Ελλάδα -δεν λέω όλοι, ενδεχομένως υπάρχουν και στην Αίθουσα νομικοί που επικροτούν τους τρομονόμους κι όλα αυτά- είχε διατυπώσει σοβαρές διαφωνίες, ενστάσεις, κατακραυγή θα έλεγε κανείς.

Με αφορμή την ιστορική τομή που έγινε με το τρομοκρατικό χτύπημα στους Δίδυμους Πύργους στην Αμερική, υπήρξε μία συστηματική αναδίπλωση -υπονόμευση θα έλεγα- του νομικού πολιτισμού στην κατεύθυνση της αυστηροποίησης και της διαστροφής, κυριολεκτικά, ζητημάτων που δεν είναι ανάγκη κανείς να είναι νομικός για να ξέρει ότι είναι στον πυρήνα του νομικού πολιτισμού: Τι επικράτησε, τι επικρατεί ακόμη, ότι αφού υπάρχουν ασύμμετρες απειλές, χρειάζεται μία ασύμμετρη νομική αντιμετώπιση. Αυτό σημαίνει καταστρατήγηση σημαντικών πλευρών, ας πούμε, του νομικού μας πολιτισμού.

Τα λέω αυτά, γιατί έχει ενδιαφέρον να γίνει γενικότερη πολιτική συζήτηση γι' αυτά τα πράγματα. Διότι σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο τα όσα ανέφερε η εισηγήτριά μας και κατά τη συζήτηση που κάναμε 4 ώρες στην επιτροπή -φαινόταν, όμως, και από την εκτενή τροπολογία που έχουμε καταθέσει, σχετικά με το πώς βλέπαμε εμείς την εφαρμογή αυτής της ηλεκτρονικής επιτήρησης- δίνουν με ακρίβεια τη θέση μας για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Έχει, όμως, μία σημασία να δούμε. Και γι' αυτό κολλάει αυτή η τροπολογία, στην οποία αναφέρθηκε ο σύντροφος κ. Δρίτσας και από την αρχή είχαν αναφερθεί και οι Βουλευτές του ΚΚΕ. Δηλαδή, θεωρείτε πάρα πολύ συμβατό, όταν συζητάμε για έναν τρόπο έστω έκτισης ποινής, διευκόλυνσης και ως μέτρο αποσυμφόρησης και για ανάγκη επανένταξης, να βάζουμε και τροπολογίες σαν αυτή που αφορά στο 458^Α για το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, για την Ευρωπαϊκή Ένωση κ.λπ..

Εάν, δε, δούμε την ιστορική διαδρομή -πράγματι εσείς οι νομικοί τα ξέρετε καλύτερα ως προς την ιστορική διαδρομή, επαναλαμβάνω, όμως, ότι οι ευθύνες είναι των πολιτικών και των κυρίαρχων πολιτικών τάξεων την τελευταία δωδεκαετία- το πώς, δηλαδή, ξεκινήσαμε από το 2001, το 2004, το 2006, το 2010 και τώρα που έρχονται και άλλες ρυθμίσεις κλπ., είναι ένα ασφυκτικό πλαίσιο, το οποίο θέλει τη μεγάλη κρίση που περνά το παγκόσμιο οικονομικό, κατ' αρχάς, σύστημα -διότι αυτή η παγκοσμιοποίηση

πια έχει πάρει σφαίρες που στο παρελθόν ήταν αδιανόητες να τις έχει ομογενοποιήσει μέσα στις αντιθέσεις τους- αυτή την κρίση να την επιλύσει με τρόπους νομικούς, με τρόπους κατασταλτικούς υπέρ των σήμερα ή χθες κυρίαρχων τάξεων και σε βάρος αυτών οι οποίοι, ας πούμε, καλούνται να πληρώσουν την κρίση.

Αυτή είναι η γενική σύλληψη για το τι συμβαίνει. Να τιμωρούνται, λοιπόν, και όσοι αμφισβητούν -προφανώς έμπρακτα- τις αποφάσεις του ΟΗΕ, της ΕΕ κ.λπ.; Γιατί να τιμωρούνται και πώς να τιμωρούνται;

Και τι είναι η πολιτική της μηδενικής ανοχής; Σεμνύνεστε να το λέτε εν έτει 2013 στη χώρα μας, στην Ελλάδα, με αυτά που έχουν συμβεί; Αυτό, όμως, διαμορφώνει, αποδεικνύει μία αντίληψη την οποία έχετε ορισμένοι εξ υμών. Διότι είπε ο κ. Βλαχογιάννης προηγούμενα -μου αρέσει να μιλάω με παραδείγματα- το εξής: «Μήπως πρέπει και σε αυτούς που βγαίνουν με άδεια να βάλουμε βραχιολάκια για να είναι πιο σίγουρο το πράγμα»;

Έχετε υπ' όψιν σας ποιο είναι το ποσοστό αυτών οι οποίοι δεν γυρνούν από την άδεια; Είναι 2,5%. Είναι καταγεγραμμένες όλες οι άδειες από τότε που ίσχυσε το μέτρο, όπως και όσοι δεν πήρσαν το μέτρο. Είναι 2,5%. Έρχεσθε, λοιπόν, εδώ και λέτε γι' αυτό το 2,5% βραχιολάκια σε όσους παίρνουν άδειες.

Μην κοροϊδεύομαστε, μην είμαστε υποκριτές. Αν θέλουμε να τα κόψουμε αυτά, διότι μας πέρασαν στην κακή Μεταπολίτευση που έδωσε δικαιιοκρατικές ελευθερίες και χαλαρότητα; Ήταν εξαιρετικός πραγματικά ο κ. Μουσουρούλης, που είπε για το ΣΥΡΙΖΑ ότι όλη του η λογική διαπνέεται από χαλαρότητα. Από μέγιστη χαλαρότητα: Πείτε το στον κ. Μουσουρούλη και βάλτε το και στη μονταζιέρα.

Από μέγιστη χαλαρότητα πρέπει να διαπνεόμαστε έναντι της άθλιας λογικής της μηδενικής ανοχής, όταν συμβαίνει αυτό που συμβαίνει στη χώρα μας και για το οποίο υπάρχουν υπαίτιες πολιτικές, πολιτικοί, παρατάξεις και θέμα το οποίο, βεβαίως, επιλύεται στο πολιτικό επίπεδο, επιλύεται με τις γενικές εκλογές ή επιλύεται μέσα στην κοινωνική και πολιτική αντιπαράθεση και καθημερινή σύγκρουση. Πλην, όμως, το να εφαρμόζεται και να ενισχύεται ένα νομικό οπλοστάσιο -διότι αυτό γίνεται επί της ουσίας- για να αντιμετωπίσετε αυτές τις λαϊκές ή όποιες αντιστάσεις, είναι υποκρισία και πολιτική εμμονή στην εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων και τάξεων που κερδοσκοπούν και κερδίζουν και μέσα στην κρίση, δυστυχώς, στη χώρα μας.

Ο κ. Πανούσης ήταν εξαιρετικός το πρωί για όσους τον άκουσαν. Πάρτε, παρακαλώ, τα Πρακτικά. Βέβαια, μίλησε από καθέδρας. Το είπε και ο ίδιος. Ήταν εξαιρετικός, όμως και για το θέμα της μηδενικής ανοχής και για άλλα ζητήματα. Το κρίσιμο ζήτημα είναι το εξής: Φέρτε το Σωφρονιστικό Κώδικα, φέρτε τις αλλαγές τις οποίες η αρμόδια επιτροπή της Βουλής ήδη έχει ετοιμάσει, ήδη έχει προσεγγίσει. Υπάρχουν προσεγγίσεις. Φέρτε όλο το ζήτημα εδώ, για να δούμε πακέτο και το ζήτημα του σωφρονιστικού συστήματος και των καταστημάτων και της επανένταξης και του σωφρονισμού. Γιατί δεν φέρνετε μια τέτοια ουσιαστική συζήτηση να κάνουμε;

Σας είπε προηγούμενα ο κ. Θωδωρής Δρίτσας για το θέμα των κρατουμένων στα αστυνομικά τμήματα.

Είναι, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, δεκατρείς χιλιάδες διακόσιοι ή δεκαέξι χιλιάδες -δεν ξέρω πόσοι- οι κρατούμενοι; Δεν είναι, διότι αν προσθέσεις το πόσοι είναι οι κρατούμενοι οι οποίοι επιβαρύνουν απίστευτα και τις αστυνομικές δυνάμεις στα αστυνομικά τμήματα, καταλαβαίνετε αυτό το ελάχιστο που είπε ο Θωδωρής Δρίτσας, ότι για να επιβιώνουν αυτοί οι άνθρωποι τι καθήκοντα βάζουν και στους αστυνομικούς. Απλώς αυτό είναι δεύτερο, γιατί το πρώτο είναι το πώς υποφέρουν αυτοί οι άνθρωποι στοιβαγμένοι. Όμως, υπάρχει και αυτή η πλευρά, έτσι;

Πόσες εκατοντάδες, λοιπόν, ή πόσες χιλιάδες είναι αυτοί -είναι καταγεγραμμένοι σε όλη τη χώρα;- που στοιβάζονται εκεί; Είναι καταγεγραμμένοι στα περιφύλαξη στρατόπεδα τα οποία έγιναν πριν από ενάμιση χρόνο, με ρητή διάταξη της Βουλής να έχουν μέσα σε τρεις, τέσσερις, πέντε μήνες γίνει κέντρα φύλαξης και ελεύθερης διαβίωσης; Διότι γι' αυτά δίνει λεφτά η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν δίνει για στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου είναι δεκαοκτώ μήνες μέσα οι άνθρωποι. Ενώ τους μετανάστες χωρίς

χαρτιά.

Αφήστε πια αυτό το «λαθρομετανάστες». Χαίρεστε να το λέτε, από το πρωί μέχρι το βράδυ. Είναι άνθρωποι χωρίς χαρτιά, μετανάστες χωρίς χαρτιά, εργαζόμενοι. Εδώ πείτε τους όπως θέλετε. Το «λαθρό» μπαίνει, για να μπουν στην περιθωριακή ομάδα που είπε το πρωί ο κ. Πανούσης. Δεν το βάζετε τυχαία. Το βάζετε για να τονισθεί ότι είναι κάποιοι οι οποίοι είναι ξεχωριστοί. Δεν τους λείπουν μόνο χαρτιά. Μη βλέπετε τον Ποινικό Κώδικα, που δεν αποτελεί κακούργημα -έτσι δεν είναι;- αν συλληφθούν απλώς χωρίς χαρτιά. Είναι πολύ χαμηλότερο. Το γνωρίζετε, το ξέρουμε όλοι μας.

Αν τους πεις, όμως, λαθρομετανάστες, δεν μπαίνουν στην ειδική, στην ύποπτη ομάδα, από όπου μπορεί να επισμβεί οτιδήποτε στην κοινωνία και στη χώρα; Για να το λέμε, λοιπόν, από το πρωί μέχρι το βράδυ!

Λέω, λοιπόν, ότι αν μετρήσετε όλους αυτούς, όλον αυτό τον πληθυσμό, πηγαίνουμε σε έναν μεγάλο πληθυσμό. Και άρα εμείς δεν λέμε ξαφνικά να μείνουν όλοι ελεύθεροι και να περάσουμε όλοι μαζί καλύτερα. Αν το καταλάβατε έτσι -που δεν το έχετε καταλάβει έτσι- είναι λάθος! Το ότι, όμως, δεν φέρνετε το συνολικό ζήτημα, καθιστά ύποπτη οποιαδήποτε συμβολή ή πρόταση κάνετε εδώ. Διότι βεβαίως, λιγάκι να τραβήξετε τον φερρετζέ από αυτό, βρίσκεις από πίσω τον κ. Βλαχογιάννη, που θέλει να μπει το βραχιολάκι και στο 2,5%, βρίσκεις τους ιδιώτες επειδή τώρα ξεκίνησαν να βάζουν και κάποιους μεγαλοοφειλότες μέσα, μόνο αυτοί, ας πούμε, θα τύχουν αυτής της πρόνοιας κ.λπ..

Γιατί δεν αποτολμάτε μια ουσιαστική συζήτηση πάνω σε αυτά που περιλαμβάνονται για τα θέματα αποσυμφόρησης, δηλαδή τις εναλλακτικές μορφές για τις οποίες έχουμε επανειλημμένα συζητήσει και εδώ μέσα, κύριε Υπουργέ; Γιατί δεν έχετε το θάρρος; Για να μην σας πουν ότι δεν είστε της μηδενικής ανοχής; Για να μην σας πούν ότι προφανώς δεν είναι το ίδιο, ας πούμε η εκστρατεία για τη δημοτική αγορά της Κυψέλης και πέρυσι για τη βίλλα Αμαλία, με την εξάρθρωση που επιχειρείται τώρα με τη Χρυσή Αυγή;

Μιλάω ανοικτά, για να συνεννοούμαστε! Γι' αυτό το κάνετε; Επειδή, ας πούμε, συμφέρει όλα αυτά να έχουν μπει πάνω στο τραπέζι σαν ένας χυλός, μέσα στον οποίο το πολιτικό σύστημα κάνει τις ίντριγκες του ή τις κόντρες του και βυθίζεται όλο και περισσότερο;

Γιατί δεν φέρνετε να συζητηθεί η ελεύθερη διαβίωση, η τμηματική έκτιση ποινής, οι αγροτικές φυλακές;

Το έχω ζητήσει από κοντά το πρόβλημα, βιωματικά και το ξέρω. Δεν μιλάω στον αέρα ως προς αυτό. Είναι πράγματι καλύτερο. Είναι πράγματι πιο εύκολο. Είναι πιο εύκολο και για τους ίδιους τους κρατούμενους να εγκλιματιστούν, να κρατάνε μια επαφή με την κοινωνία, με την εργασία, με ένα κοινωνικό σύνολο. Κι ενώ στα πλαίσια των αγροτικών φυλακών κ.λπ..

Γιατί δεν τα φέρνετε όλα αυτά; Ελάτε να τα συζητήσουμε, κύριε Υπουργέ! Και μέσα εκεί, το βραχιολάκι -και όλα τα άλλα, όπως μας είπε και η κ. Βασιλική Κατρίβανου και οι άλλοι ομιλητές- να ενταχθεί ως ένα επικουρικό μέσο, το οποίο θα διευκολύνει -θα δούμε πώς και με ποιες ρήτρες- αυτή την υπόθεση. Γιατί δηλαδή το προσεγγίζετε σαν ένα θέμα, το οποίο θα πέσει στην αγορά προς συζήτηση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε δύο λεπτά.

Άρα, από την πλευρά μας, όπως καταλάβατε -επειδή μίλησαν και περί μεταρρυθμίσεων κ.λπ.- έχουμε μια συνολική λογική στρατηγική -αν θέλετε και σχέδιο και κατατεθειμένους νόμους- για το σύνολο αυτής της νομικής διαδικασίας, που θα οδηγούσε και σε ισχυρή αποσυμφόρηση στις φυλακές, κυρίως όμως θα οδηγούσε τους ανθρώπους που βρίσκονται εκεί μέσα, προφανώς μετά από δικαστικές αποφάσεις- κατά τεκμήριο ορθές μέχρι να εφεσιβληθούν ή και στη συνείδηση του οποιουδήποτε να νομιμοποιηθούν- βεβαίως βρίσκονται γι' αυτούς τους λόγους.

Αλλά αν έχουμε, το πραγματικό αυτό πρόβλημα και για να μην γίνουμε μια χώρα φυλακών μέχρι να βγούμε από το μνημόνιο, δηλαδή μετά από δέκα είκοσι χρόνια -άλλοι να φεύγουν για μετανάστες και άλλοι, αδικούμενοι, επειδή αντιδρούν και αντιστέ-

κονται, επειδή έχουν διάφορες θεωρούμενες περιθωριακές απόψεις, να οδηγούνται μέσα από τρομονόμους, μέσα από τριάδες, πεντάδες και μέσα από τη σκέψη τους που μπορεί να οδηγήσει σε μια πράξη και διάφορες ανοησίες, οι οποίες έχουν συμπεριληφθεί- αντί να οδηγηθούμε, ας πούμε, σε μια συμφόρηση των φυλακών, να οδηγηθούμε πραγματικά σε μια ουσιαστική λογική ριζοσπαστικής μεταρρύθμισης και του σωφρονιστικού συστήματος και της λογικής μας που διέπει αυτές τις διατάξεις, μέσα στις οποίες προφανώς υπάρχει και η υπόθεση με το βραχιολάκι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Εμείς είμαστε έτοιμοι να κάνουμε αυτή τη συζήτηση. Το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά. Έχουμε απόψεις. Μπορούμε να επηρεάσουμε, να επηρεάσουμε. Επίσης, είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε με όλα τα νόμιμα -, το προσθέτω για μην υπάρχει πρόβλημα -, μέσα τη δικιά σας πολιτική, έτσι όπως εφαρμόζεται αυτή τη στιγμή. Το κάνουμε, θα το κάνουμε και να είστε σίγουροι γι' αυτό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάκης Βορίδης έχει τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κάθε φορά, η συζήτηση για την αντεγκληματική πολιτική προφανώς φέρει ηθικό βάρος και είναι αρκετά διακριτές οι φιλοσοφικές τοποθετήσεις που τη διαπερνούν. Και δεν τη διαπερνούν σ' αυτήν την Αίθουσα μόνο, αλλά τη διαπερνούν και στα Πανεπιστήμια, στον επιστημονικό διάλογο, μέσα στην κοινωνία. Είναι μια μεγάλη συζήτηση.

Θα ήθελα από εδώ, κατά το δυνατόν να αποσαφηνιστούν ορισμένα πράγματα για χάρη κυρίως της καθαρότητας των επιχειρημάτων.

Πρώτον, όταν συζητάμε για εναλλακτικές ποινές, μιλάμε για ποινές. Επομένως, μιλάμε για την επιβολή κακού –αυτή είναι η ποινή- σε κάποιον ο οποίος έχει κάνει ένα κακό. Θα ήθελα στο σημείο αυτό να συνεννοηθούμε εδώ μέσα για τον σκοπό της επιβολής αυτού του κακού. Ακόμα και η εναλλακτική έκτιση ποινών δεν επιβάλλεται γιατί δίνουμε κανένα παράσημο ή γιατί επιβραβεύουμε κάτι. Ο εναλλακτικός τρόπος έκτισης ποινών είναι ποινή και οφείλει να γίνεται αντιληπτή ως τέτοια.

Δεύτερον, μέσα στη συζήτηση ετέθη –νομίζω όχι τόσο αθώα- το ζήτημα των συνθηκών κρατήσεως. Το ζήτημα των συνθηκών κρατήσεως δεν είναι κομμάτι του θέματος που συζητούμε. Επίσης –κακώς, κατά τη γνώμη μου- ανοίγει μια συζήτηση για το ζήτημα της χωρητικότητας των φυλακών, για το αν υπάρχει χώρος ή όχι. Όταν συζητάμε για αντεγκληματική πολιτική και για εναλλακτική έκτιση ποινών, δεν μπορεί να μας καθορίζει την αντεγκληματική πολιτική η χωρητικότητα των φυλακών. Δεν έχει σχέση το ένα με το άλλο. Είναι διαφορετικής τάξης πράγματα. Μπορεί, πράγματι, μια συνέπεια των εναλλακτικών ποινών να είναι η αποσυμφόρηση των φυλακών, αλλά όταν θεσπίζεις ποινές, δεν κοιτάς την αποσυμφόρηση των φυλακών ούτε αν έχεις αρκετές φυλακές ή όχι. Δεν είναι αυτή η συζήτηση, διότι τότε χάνει το νόημά της.

Στη θεωρία –και αυτό είναι το βασικό επιχείρημα- η εναλλακτική έκτιση των ποινών υιοθετείται στην πραγματικότητα ως ένας ηπιότερος κατ' αρχήν τρόπος αποτίσεως της ποινής, που στοχεύει κατ' αυτήν την άποψη –αυτό υποστηρίζουν κάποιοι- σε ορισμένα αδικήματα, σε ορισμένες περιπτώσεις και έχει ευεργετικότερες επιπτώσεις στο ζήτημα της ειδικής πρόληψης. Δηλαδή, διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του εγκληματία, καθώς είναι ένας ηπιότερος τρόπος. Δεν τον αποκόπτει από την κοινωνία ούτε από την εργασία του και άρα μπορεί να αποτίσει την ποινή του ή τμήμα αυτής –γιατί δεν είναι το σύνολο της ποινής- με έναν τρόπο που τελικά θα οδηγήσει σε καλύτερα δικαιολογικά αποτελέσματα στο επίπεδο κυρίως της ειδικής πρόληψης.

Αυτή είναι η βασική επιχειρηματολογία υπέρ των εναλλακτικών ποινών. Δεν υπάρχει επιχειρηματολογία –τουλάχιστον στην αντεγκληματική θεωρία- η οποία να λέει: τους καημένους τους εγκληματίες, τι να τους κάνουμε, να τους βγάλουμε έξω από τη

φυλακή, γιατί δεν είναι καλά μέσα στη φυλακή, προκειμένου να περνάνε κάπου καλύτερα. Αυτό το επιχείρημα δεν ακούγεται από κανέναν, σοβαρό τουλάχιστον, εγκληματολόγο. Αντίθετα, να μην θεωρείται –επαναλαμβάνω- ηπιότερος τρόπος αποτίσεως της ποινής, αλλά στοχεύει –αυτή είναι η λογική- στην ειδική πρόληψη. Το αν το επιτυγχάνει είναι μια άλλη συζήτηση. Επίσης, πρέπει να συζητήσουμε και σε ποιες περιπτώσεις πρέπει να γίνει αυτό.

Θα ήθελα, επίσης, να μην ξεχνάμε το εξής: Μέσα στις φυλακές γενικώς δεν βρίσκονται τίποτε φουκαράδες και τίποτε κακόμοιροι άνθρωποι. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι έχουν κάνει πάρα πολύ άσχημα πράγματα. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν βιάσει. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν αποπλανήσει παιδιά. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν κάνει φόνους. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι είναι ληστές. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι έχουν τελέσει βία και άθλια εγκλήματα. Καμιά φορά σ' αυτή τη συζήτηση ξεχνάμε ότι ορισμένοι εξ αυτών –εγώ θα σας έλεγα για πολλούς εξ αυτών- έχουν τελέσει ειδικές πράξεις, όπως μεγάλες εμπορίες ναρκωτικών.

Επομένως, εδώ έχουμε να κάνουμε με τη μεταχείριση ανθρώπων, οι οποίοι έχουν κάνει πάρα πολύ κακές πράξεις και έχουν παραβιάσει τον ποινικό νόμο στη βαρύτερή του μορφή, γιατί συνήθως κακουργήματα είναι εκεί.

Θα συζητήσουμε λίγο για το τι είναι εγκλημα. Έγκλημα είναι πράξη μείζονος ηθικοκοινωνικής απαξίας. Δεν είναι ότι κάποιος έκανε κάτι φιλό. Εδώ πρέπει να συζητήσουμε –και πράγματι είναι μια ενδιαφέρουσα συζήτηση αυτή- κατά πόσο πρέπει να ακολουθήσουμε πολιτικές απεγκληματοποίησης πολλών πραγμάτων. Αυτό είναι μία συζήτηση.

Όμως, κακά τα ψέματα, χρησιμοποιούμε τον ποινικό νόμο για τα πταίσματα ή για τα πλημμελήματα ή για ορισμένα μικρά –ας το πω- πλημμελήματα, χαρακτηρίζοντας ως πράξη μείζονος ηθικοκοινωνικής απαξίας μια συγκεκριμένη πράξη, κυρίως για λόγους αποτελεσματικής εφαρμογής άλλων πολιτικών.

Ωραίο και κλασικό παράδειγμα είναι το να μην πληρώσει κάποιος επιταγή, το οποίο είναι πλημμέλημα με ποινή φυλακίσεως μέχρι πέντε χρόνια, για ένα οικονομικό αδίκημα. Γιατί το έχουμε κάνει αυτό; Όχι τόσο γιατί είναι πράξη μείζονος ηθικοκοινωνικής απαξίας, όσο γιατί μας ενδιαφέρει να ενισχύσουμε την πίστη μέσα από τη διαδικασία της επιταγής και χρησιμοποιούμε –κακώς- τον ποινικό νόμο γι αυτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Είναι κατ' έγκληση πια.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εντάξει. Είναι κατ' έγκληση, αλλά εξακολουθεί να αποτελεί έγκλημα. Με αυτήν την έννοια το λέω. Κατ' έγκληση είναι το οικονομικό έγκλημα, αλλά είναι έγκλημα. Σας έλεγα, λοιπόν, ότι αυτό είναι μία συζήτηση που μπορεί να γίνει.

Όμως, κακά τα ψέματα, εδώ το κεντρικό θέμα που ρυθμίζεται είναι πράξεις οι οποίες είναι πολύ κακές. Και αυτές οι πράξεις τιμωρούνται. Γιατί τιμωρούνται; Έχουμε το έγκλημα από τη μια. Το δεύτερο μέγεθος είναι η τιμωρία του. Γιατί τιμωρούνται; Ποιος είναι ο σκοπός της ποινής;

Υπάρχουν πολλές απόψεις για το σκοπό της ποινής και έχουν αναπτυχθεί στη θεωρία: ανταπόδοση, γενική πρόληψη, ειδική πρόληψη, κοινωνική άμυνα. Όλες αυτές είναι θεωρίες οι οποίες παρέχουν επιχειρήματα για το τι θέλουμε να κάνουμε. Δεν είναι υποχρεωτικό ότι όλες οι θεωρίες αυτές υιοθετούν το μοντέλο της αναμόρφωσης, που είναι και ένα από τα αμφισβητούμενα μοντέλα για το αν αναμορφώνεται μέσα από τη φυλακή ή δεν αναμορφώνεται ή πώς θα αναμορφωθεί. Είναι μία άποψη αυτή.

Η θεωρία της κοινωνικής άμυνας έλεγε ότι τον βάζουμε μέσα γιατί θέλουμε να τον αποτρέψουμε από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. Η θεωρία της γενικής πρόληψης λέει ότι εμείς θέλουμε να υπάρχει όλος αυτός ο μηχανισμός για να τον βλέπουν οι άνθρωποι και να μην τελούν αξιόποινες πράξεις, γιατί δεν θέλουν να υποστούν αυτό το κακό. Αυτή είναι η γενική πρόληψη. Άρα, υπάρχουν διάφορες θεωρίες οι οποίες ανταγωνίζονται εδώ.

Τι κάνουμε εδώ όμως, για να γυρίσουμε στο προκειμένο και για να δούμε και ποιες είναι οι αντιρρήσεις, επειδή εγώ δεν κατάλαβα το «ΠΑΡΩΝ». Εάν κάποιος θα έπρεπε να είναι επιφυλα-

κτικώς εδώ –θα με συγχωρείτε- ή με μία συντηρητική ας το πω κριτική, αυτή είναι η πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή η πτέρυγα είναι που θα έπρεπε να είναι επιφυλακτική.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Σωστό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έτσι δεν είναι; Με μία συντηρητική οπτική, η οποία λέει ότι αυτό είναι η ηπιότερη μεταχείριση του εγκλήματος, κριτικές φωνές θα έπρεπε να ακούγονται από τη δική μας πτέρυγα.

Εσείς γιατί κάνετε έτσι; Ποιο είναι το θέμα σας; Προφανέστατα, αυτό είναι ένας εναλλακτικός τρόπος έκτισης της ποινής φυλακίσεως και έρχεται να αντικαταστήσει την ποινή φυλακίσεως, συγκεκριμένα καθεύξεως. Αυτό αντικαθίσταται. Αντί να κάσει να κάνει τη φυλακή, τον βγάζουμε έξω, του φοράμε ένα μηχανισμό ηλεκτρονικής επιτήρησης και τον βάζουμε να κάθεται σπίτι του.

Τι σημαίνει να ενταχθεί στο συνολικό πλαίσιο του σωφρονιστικού κώδικα; Ωραία, δεν εντάσσεται μέσα στο συνολικό πλαίσιο. Και λοιπόν; Αυτός είναι λόγος για να αποστείτε της υπερψηφίσεως;

Εδώ εσείς που είστε των εναλλακτικών ποινών -εγώ δεν είμαι- θα έπρεπε σε τελευταία ανάλυση να το υποστηρίζετε αυτό, να πρωταγωνιστείτε σε αυτό, να επιχαίρετε και να λέτε και τα υπόλοιπα τα δικά σας -εγώ δεν είπα να μην τα λέτε- ότι θέλουμε και άλλα και αυτά που λέτε τα ωραία. Αυτά να τα λέτε.

Όμως, καταρχάς, ως προς αυτό θα έπρεπε να συμφωνείτε. Γιατί δεν συμφωνείτε; Και δεν άκουσα καμμία βásiμη αντίρρηση. Άκουσα παραδείγματος χάριν μια επιφύλαξη από την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ που λέει: «Τους ανήλικους εγκληματίες τι να τους κάνουμε; Να τους φορέσουμε το βραχιολάκι και να τους στείλουμε σε ένα οικογενειακό περιβάλλον, το οποίο μπορεί να είναι διαταραγμένο».

Τι προτείνετε; Προτείνετε να τον πάρουμε από την οικογένεια; Αυτός στην φυλακή ήταν. Στον ανήλικο εγκληματία θα φορέσουμε βραχιολάκι και θα τον στείλουμε στην οικογένειά του, την ενδεχομένως διαταραγμένη. Εγώ δεν λέω όχι. Αυτός, όμως, ο ανήλικος εγκληματίας επί του παρόντος είναι στη φυλακή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Βορίδη, δεν θα υπάρχει αντίλογος. Μην κάνετε...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δομές μέριμνας, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε, αλλά άκουσα με προσοχή την εισηγήτριά σας και με προσοχή ορισμένους από εσάς και αυτά κατάλαβα. Αν δεν τα κατάλαβα καλά, θα τα εξηγήσετε εσείς. Όμως, εγώ αυτά έχω καταγράψει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Μέχρι και ο κύριος Υπουργός συμφώνησε με την πρόταση.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άκουσα: «Είναι παράνομες οι προφυλακίσεις». Τι εννοείτε όταν λέτε ότι είναι παράνομες οι προφυλακίσεις; Μια χαρά νόμιμες είναι οι προφυλακίσεις. Εννοείτε ότι πρέπει να καταργήσουμε την προφυλακίση;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Όχι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν το είπατε εσείς, κύριε Καπερνάρο. Δεν το λέω για εσάς. Δεν απευθύνομαι σε εσάς. Από αλλού ακούστηκαν αυτά. Εσείς δεν λέτε τέτοια πράγματα, γιατί ξέρετε πώς δουλεύει το πράγμα.

Άρα, λοιπόν, είναι παράνομες οι προφυλακίσεις;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αυτές των τριάντα μηνών, και βέβαια ναι.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποιες; Των τριάντα μηνών;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Αυτές. Τις ξέρετε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εντάξει, να πω τώρα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Μόλις τελειώνει η μία, μπαίνει η άλλη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εγώ θα πάω και σ' αυτό, γιατί το θέσατε, κύριε Βούτση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Και το λέω, επειδή είπατε στον κ. Καπερνάρο τη φράση «επειδή το ξέρετε το ζήτημα»!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Επειδή το θέσατε, κύριε Βούτση, εγώ θα πω, λοιπόν, το εξής. Προσέξτε τώρα την αντιφατική -και σε επίπεδο κοινωνίας πολλές φορές- κριτική. Ερχόμαστε όλοι εδώ μέσα και λέμε: Πω, πω, τι πολλές προφυλακίσεις που έχουμε! Απαράδεκτο να μας συμβαίνει αυτό σ' αυτόν τον τόπο. Έχουμε πάρα πολλές προφυλακίσεις. Η Ευρώπη δεν έχει πολλές προ-

φυλακίσεις. Μόνο εμείς έχουμε τόσες. Και μετά, όταν φτάνουν στην πόρτα του ανακριτή και φεύγουν ελεύθεροι -βλέπε «MARFIN», όπου πήγαν στην πόρτα του ανακριτή και έφυγαν ελεύθεροι- έρχεται το κοινό αίσθημα και λέει: Μα, καλά, τους άφησαν ελεύθερους;. Αποφασίστε, λοιπόν! Τι θέλετε να κάνει ο ανακριτής; Να τους κρατάει ή όχι;

Έπειτα, όσον αφορά τα οικονομικά εγκλήματα, σας άκουσα να ρωτάτε το εξής: «Δηλαδή, θα φορούν ένα βραχιολάκι και θα βγαίνουν έξω;». Μα, εδώ θα φορούν ένα βραχιολάκι και θα βγαίνουν έξω στις δολοφονίες. Δεν θα βγαίνουν στα οικονομικά εγκλήματα;

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Θα βγαίνουν μόνο αυτοί...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα φοράνε βραχιολάκι και θα βγαίνουν έξω αυτοί που κάνουν εμπορία ναρκωτικών και μάλιστα μεγαλύτερης ναρκωτικών. Δεν θα βγουν στις απάτες; Δεν θα βγουν στις υπεξαίρέσεις;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ο Τσοχατζόπουλος... (δεν ακούστηκε)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στα βίαια εγκλήματα δίνεται η δυνατότητα-και δεν σας άκουσα να ασκείτε κριτική γι' αυτό- να βγαίνουν έξω με το βραχιολάκι. Τι θέλετε, δηλαδή; Μάλιστα, εδώ έχουμε περιοριστικές πρόνοιες γι' αυτούς που κάνουν εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας, για βιαστές, για σωματέμπορους, για παιδεραστές, γι' αυτούς που κάνουν πορνογραφίες ανηλίκων. Βεβαίως, προβλέπουμε περιορισμούς, ώστε να μην εφαρμοστεί αυτό γι' αυτούς που είναι και συμμετέχουν σε εγκληματικές και τρομοκρατικές οργανώσεις, αλλά και για ληστείες ορισμένων κατηγοριών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Για Υπουργούς!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προσέξτε, τώρα! Εδώ θέλουμε ειδικό ποινικό δίκαιο για τους Υπουργούς και ποινές βαρύτερες από αυτές του απλού πολίτη. Πάμε στην άλλη άκρη τώρα. Μέχρι τώρα είχαμε προνόμια για τους Υπουργούς. Εδώ τώρα θέλουμε ειδική κατηγορία στην οποία αυτοί -ειδικώς όσοι έχουν διατελέσει Υπουργοί- να δικάζονται παραπάνω. Και μάλιστα, λέω ξανά ότι αυτό το λέτε απώτιση της ποινής. Διότι πράγματι δικάζονται παραπάνω οι καταχραστές του δημοσίου χρήματος βάσει του ν. 1608/1950.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Τα δικαστήρια...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν ξέρω τι κάνουν τα δικαστήρια, κύριε Καπερνάρο. Εγώ λέω τι έχει προβλέψει ο νομοθέτης. Όσον αφορά το πώς θα εφαρμοστούν από τα δικαστήρια, αυτά θα κάνουν αυτό που νομίζουν.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τότε, ας ψηφίζατε να μην αρθεί η ασυλία τους.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Λέω, λοιπόν, τώρα το εξής. Προσέξτε τη λογική, για να δείτε πού οδηγούμαστε μ' αυτές τις σκέψεις. Μέσα από μια βαθιά δομική προκατάληψη οδηγούμαστε τελικώς στο εξής: εσείς να ακυρώνετε κάτι το οποίο κατ' εξοχήν εσείς θα έπρεπε να υιοθετείτε και εμείς να σας ασκούμε κριτική. Εμείς το φέρνουμε, γιατί λέμε ότι σε τελευταία ανάλυση είναι μια σταθμισμένη παρέμβαση και μπορεί να οδηγήσει σε καλύτερα αποτελέσματα από πλευράς αντεγκληματικής πολιτικής, γιατί είναι τρόπος απότισης της ποινής. Έχουν κάνει φυλακή αυτοί που θα κάνουν αυτό το «ευσεργέτημα», ας κάνουν λοιπόν το υπόλοιπο στο σπίτι και βλέπουμε. Διότι τους παρακολουθούμε πώς συμπεριφέρονται -ελέγχει το Συμβούλιο αυτή τη διαδικασία- και επομένως είμαστε «εντάξει».

Έρχομαι, όμως, στο τελευταίο το οποίο επίσης προξένησε συζήτηση. Και είναι ενδιαφέρον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί προξένησε την αντίδραση των συναδέλφων πρωτίστως και κυρίως του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, αλλά εν συνεχεία και των άλλων πτερύγων της Αριστεράς.

Ας δούμε, λοιπόν, τι φέρνει η τροπολογία. Καθιστά πράγματι πλημμέλημα -έξι μήνες με πέντε χρόνια, μάλιστα!- την παραβίαση αποφάσεων του ΟΗΕ και άλλων διεθνών οργανισμών, οι οποίες...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Του Συμβουλίου Ασφαλείας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μάλιστα. Του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ωραία, και της Ευρωπαϊκής Ένω-

σης...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να τα ξέρετε, όμως, αυτά. Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εντάξει, δεν την έχω τη διάταξη, κυρία Κωνσταντοπούλου. Τη διάβασα. Θέλετε να μου τη διαβάσετε, για να συμφωνήσουμε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και κανονισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπράβο! Οι οποίες, όμως, περιέχουν κυρώσεις.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όποιους...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, όποιους. Τώρα διαβάστε εσείς τη διάταξη εκεί.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Διαβάστε το!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άρα, λοιπόν, την παραβίαση των κυρώσεων και των μέτρων εξ αυτών των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας και των κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και λέτε το εξής: Τι είναι αυτό, Χριστέ και Παναγιά! Βέβαια, δεν το είπατε εσείς για άλλους λόγους, αλλά το λέω εγώ εν τη ρύμη του λόγου. Τι λέτε, λοιπόν;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ξέρουμε τι λέμε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί, σε τελευταία ανάλυση, το εγκληματοποιείτε αυτό; Και για να ξαναγυρίσουμε στη συζήτηση, ας δούμε τι είναι έγκλημα. Είναι πράξεις μείζονος ηθικοκοινωνικής απαξίας.

Μου έκανε μια κριτική ο καλός μου συνάδελφος κ. Γκιόκας και είπε: «Τι λέει τώρα ο κ. Βορίδης;». Εξομοιώνει και χρησιμοποιεί την αναλογία του άρθρου 458, δηλαδή παραβάσεις διοικητικών διατάξεων ή παράβαση αστυνομικών διατάξεων –έτσι δεν είναι το επιχείρημα;- και η παράβαση αυτών των δύο είναι αξιόποινες πράξεις. Επίσης, αξιόποινη πράξη μέσα στον Κώδικά μας είναι και η παραβίαση δικαστικής απόφασης. Σωστά;

Ερωτώ: Ποιό από τα δύο έχει μεγαλύτερη ηθικοκοινωνική απαξία; Έχουμε κάνει έγκλημα. Αυτό, ε; Τι από τα δύο; Η παράβαση μιας διοικητικής διατάξεως ή μιας δικαστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ή η παράβαση μιας απόφασης που προβλέπει κυρώσεις ή μέτρα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ; Τι από τα δύο; Τι έχει μείζονα ηθικοκοινωνική απαξία;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εξαρτάται.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Α, πολύ ωραία λέει η κ. Κωνσταντοπούλου προσφυώς ότι «εξαρτάται». Ακούστε από τι εξαρτάται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, αλλά δεν κάνουμε διάλογο.

Ολοκληρώστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εξαρτάται από το ηθικό περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου Ασφαλείας. Γιατί αυτό το «εξαρτάται» να μην το εφαρμόσω και στις διοικητικές διατάξεις; Γιατί αυτό το «εξαρτάται» να μην το εφαρμόσω και στις αστυνομικές διατάξεις; Γιατί αυτό το «εξαρτάται» –όπως μίλησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ- να μην το εξαρτήσω και από τη στάση του καθενός κάθε φορά μέσα στο σύνολο της εθνικής και της διεθνούς έννομης τάξης;

Την ηθική στάση -το έχουμε συζητήσει- εγώ την καταλαβαίνω και το σέβομαι. Λέει κάποιος: Εγώ θεωρώ ότι ένας νόμος είναι κακός. Θεωρώ ότι ο νόμος είναι το δίκιο του εργάτη. Σε ηθικό επίπεδο καταλαβαίνω τι λέει. Σε νομικό επίπεδο, σε επίπεδο θεμιμένου δικαίου λέει κάτι εντελώς ακατάληπτο και κάτι το οποίο δεν μπορούμε να συμμεριστούμε. Σε ηθικό επίπεδο η μάχη διεξάγεται εδώ. Εδώ διαμορφώνεται ο συσχετισμός των βουλήσεων που θα καταλήξουν σε κάποια νομοθετική παρέμβαση. Εδώ, βεβαίως, μπορεί να αμφισβητηθεί και η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Εδώ μπορεί να αμφισβητηθεί και η διοικητική πράξη και η αστυνομική διάταξη. Εδώ μπορεί να συζητηθεί και η απόφαση του δικαστηρίου, να συζητηθούν όλα για το πώς πρέπει να εναρμονιστούν και να αλλάξουν.

Όταν όμως, τελειώσει η συζήτηση εδώ, έχουμε πια δίκαιο. Μπορώ να παραβιάσω το δίκαιο; Κάθε μέρα παραβιάζεται το δίκαιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άμα διχοτομήσουν την Κύπρο, τι θα κάνετε με απόφαση του Συμβουλίου;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πολύ σωστά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τι θα κάνετε; Θα την εφαρμόσετε την απόφαση;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κοιτάξτε, εμείς θα συμφωνήσουμε σίγουρα εδώ. Να σας πω γιατί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα συμφωνήσετε; Εμείς δεν συμφωνούμε καθόλου. Είμαστε απέναντι τελείως. Αυτά είναι καινούργια πράγματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ θα τα πείτε σε λίγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Διότι η απάντηση είναι: Βεβαίως και μπορώ να παραβιάσω το δίκαιο. Και από την άλλη: Βεβαίως, η έννομη τάξη οφείλει με μηδενική ανοχή να εφαρμόσει τις διατάξεις της επιβολής του δικαίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας, εν προκειμένω.

Αλλά πάω και στο πολιτικό ζήτημα και φεύγω από το νομικό για τους συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος. Πράγματι, έχουμε κάνει μια επιλογή: Ανήκουμε και πιστεύουμε σ' αυτή τη συγκεκριμένη διεθνή έννομη τάξη και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον ΟΗΕ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω σε λίγο.

Εσείς τι μας λέτε; Να φύγουμε από τον ΟΗΕ; Για την Ευρωπαϊκή Ένωση μάς το λέτε μετά βεβαιότητας, αλλά τώρα ακούω και για τον ΟΗΕ, αρχίζει και βαραίνει. Εδώ δεν έχουμε ούτε τη Βόρειο Κορέα νομίζω εκτός του ΟΗΕ ή δεν είμαι βέβαιος γι' αυτό;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Βορίδη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδας Μαριάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έχω ζητήσει και εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Με τη σειρά θα πάμε, κύριε Παφίλη. Αφού μπήκαμε σ' αυτήν τη συζήτηση, ας κάνουμε όλοι...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Εμείς αργούμε ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Κικιλία, κάντε μια βόλτα εσείς έξω αν θέλετε και θα σας ξαναφωνάξουμε.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Εάν έχει ζητήσει τον λόγο νωρίτερα ο κ. Παφίλης, του παραχωρώ τη θέση μου, δεν έχω πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ναι, τον έχει ζητήσει νωρίτερα είναι αλήθεια αυτό.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν πρόκειται να μιλήσω για το υπόλοιπο νομοσχέδιο, γιατί τα είπε πολύ καλά ο εισηγητής μας, ο Γιάννης Γκιόκας.

Πρώτο ερώτημα: Γιατί η Κυβέρνηση σήμερα και σε τέτοιο νομοσχέδιο φέρνει μια τέτοια τροπολογία τεράστιας πολιτικής σημασίας; Με δικολαβίστικα και συνδικαλιστικά κόλπα, κύριε Βορίδη, δεν αντιμετωπίζονται αυτά, για να συνεννοούμαστε στην Αίθουσα, ούτε «χάφτουμε μύγες», που λέμε στο χωριό μου.

Αντιλαμβανόμαστε πάρα πολύ καλά. Και τώρα που βρήκαμε παπά –μετά τα χθεσινά και με αφορμή τη Χρυσή Αυγή- ας θάψουμε καμιά δεκαριά! Αυτή είναι η ουσία. Και είναι τεράστιο πολιτικό ζήτημα. Και δεν ξεπερνιούνται τόσο εύκολα τα περι διεθνούς έννομης τάξης.

Ο πόλεμος κατά της Γιουγκοσλαβίας ήταν σωστός; Διεθνής έννομη τάξη. Ο πόλεμος κατά του Ιράκ, για να φύγουν «τα χημικά και τα βιολογικά» ήταν διεθνής έννομη τάξη. Ποια είναι η διεθνής έννομη τάξη και από πού καθορίζεται;

Ο Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ –για να πάω εκεί- όπως κατοχυρώθηκε μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, τι λέει; Απαγορεύε-

τα η οποιαδήποτε επέμβαση στα εσωτερικά άλλων χωρών. Κάθε λαός είναι υπεύθυνος να δώσει λύση στα προβλήματά του και να επιλέξει τον δρόμο ανάπτυξής του. Διακόσιες πενήντα επεμβάσεις του ιμπεριαλισμού σε όλη την ανθρωπότητα. Ποια είναι, λοιπόν, η διεθνής έννομη τάξη;

Λέω, λοιπόν, ότι είναι σοβαρότατο θέμα τεράστιας πολιτικής σημασίας αυτή η τροπολογία και δεν πρόκειται να περάσει εύκολα. Θα τα πω στο τέλος. Ακούστε, λοιπόν, τι λέει. Δεν ξέρω αν υπάρχει πουθενά αλλού διατυπωμένη και μάλιστα στον Ποινικό Κώδικα. Όποιος –λέει– παραβιάζει αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ ή Κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για επιβολή κυρώσεων ή περιοριστικών μέτρων –προσέξτε τώρα– σε βάρος κρατών, οντοτήτων ή οργανισμών, φυσικών και νομικών προσώπων, δηλαδή κατά πάντων –πρόκειται για αποφάσεις του ΟΗΕ– παραδείγματος χάριν, τιμωρείται τουλάχιστον, με έξι μήνες φυλακή. Είναι απαράδεκτη! Το «κατάπτυστη» είναι μικρή έκφραση. Δεν έχουμε μεγαλύτερη. Προς το παρόν δεν σκέφτομαι κάτι μεγαλύτερο.

Τι κάνει τώρα εδώ; Ουσιαστικά ποινικοποιεί την πολιτική δράση και τιμωρεί –μάλιστα ποινικά– με έξι μήνες και πάνω όσους είναι αντίθετοι με αυτές τις αποφάσεις. Δεν ξέρω αν καταλαβαίνουμε. Πρέπει, όμως, να καταλάβει και ο λαός.

Αρα, όσοι διαφωνούν και εκδηλώνουν τη διαφωνία τους έμπρακτα, ξέρουμε καλά ότι αυτά δεν έρχονται έτσι αθώα. Έχουμε εμπειρία –και μάλιστα ως κόμμα έχουμε πλούσια εμπειρία και στο Ευρωκοινοβούλιο και συνολικά και προσωπικά– αν θέλετε, πώς έρχονται αυτά τα πράγματα.

Για να κάνουμε τώρα μια μετάφραση. Τι θα συμβεί στην πραγματικότητα; Για να κάνουμε τη μετάφραση, πρέπει να ξέρουμε τη συνταγή. Η συνταγή πλέον, ιδιαίτερα μετά το 1990 έχει μορφοποιηθεί σε «κονσέρβα»: όπως ανοίγεις και λες ότι περιέχει «τάδε και τάδε». Τι λέει, λοιπόν, η συνταγή;

Πρώτον, αρχίζει η προπαγάνδα. Ψεύτικη, χυδαία, ό,τι θέλετε, για τα χημικά, τα βιολογικά όπλα, τη δημοκρατία, την ελευθερία, την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την εθνοκάθαρση. Τα έχουμε δει. Αρχίζει το μπαράζ. Όλοι οι «παπαγάλοι» της ανθρωπότητας –από το CNN και όλα τα υπόλοιπα κανάλια τα δικά μας– αρχίζουν το πρόγραμμα αυτό.

Δεύτερον, αρχίζουν τα μέτρα. Πρώτο μέτρο είναι ότι απαγορεύεται η κυκλοφορία αυτών που στοχοποιούνται, δηλαδή, που δεν υποτάσσονται για διαφορετικούς λόγους στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τρίτο μέτρο –για να μιλάμε για κανονισμούς και για να καταλαβαίνει και ο κόσμος τι σημαίνει κανονισμός, άμα θέλετε, θα σας τα διαβάσω κιόλας– είναι ότι δεσμεύονται οι καταθέσεις διάφορων προσώπων καθεστώτων.

Τέταρτον, επιβάλλεται οικονομικό εμπάργκο, δηλαδή απαγορεύονται οι εμπορικές συναλλαγές, εκείνο, το άλλο, το άλλο.

Πέμπτον, απαγορεύεται η απαγόρευση πτήσεων.

Έκτον, πόλεμος.

Έβδομον, κατοχή. Συντριβή οποιοδήποτε αντιστέκεται. Επιβολή σαν και το Ιράκ, όπου έφεραν την «ελευθερία» οι αμερικανικές εταιρείες πετρελαίου, οι εταιρείες ανοικοδόμησης και όλος ο ιμπεριαλισμός.

Αυτή είναι η συνταγή των κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία τηρείται απερίγλυπτα. Απλώς αλλάζει η σειρά, ανάλογα με το «κατά περίπτωση». Και φέρνουν μετά την «ελευθερία», όπως την έφεραν στο Αφγανιστάν, όπως την φέρνουν στο Ιράκ και οπουδήποτε αλλού.

Αρα, τι έχουμε εδώ; Τι θέλετε με αυτό;

Θέλετε να τιμωρήσετε ποινικά πλέον και να δώσετε άλλοθι –και με τέτοια νομικά επιχειρήματα– στην κυριαρχία του ιμπεριαλισμού παγκόσμια. Δεν ξέρουμε μήπως θέλετε να το βάλετε και αναδρομικά, κύριε Υπουργέ; Να το βάλετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δυστυχώς...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να το φτιάξετε κι αυτό.

Ας πάρουμε, λοιπόν, μερικά παραδείγματα. Πρώτον, ο πόλεμος κατά της Γιουγκοσλαβίας. Για να δούμε πρακτικά πώς θα λειτουργούσε στον πόλεμο κατά της Γιουγκοσλαβίας, αν υπήρχε αυτός ο νόμος τότε. Ο πόλεμος κατά της Γιουγκοσλαβίας εξαπολύθηκε από το ΝΑΤΟ και είχε την έγκριση της Ευρωπαϊκής

Ένωσης και ελήφθησαν και μέτρα και μάλιστα πρακτικά και οικονομικά και πολιτικά και στρατιωτικά. Έριξαν μέχρι και βόμβες στείρωσης. Το ακούτε; Το κατήγγειλε Ισπανός πιλότος. Βόμβες στείρωσης έριξε! Αποδείχθηκε με συγκεκριμένες καταγγελίες. Μέχρι εκεί έφτασαν.

Εμείς λοιπόν ή οι λαοί ή οποιοσδήποτε λαός δεν συμφωνούμε και θεωρούμε έγκλημα τον πόλεμο κατά της Γιουγκοσλαβίας. Ο λαός, λοιπόν, που δεν συμφωνεί, ξεσηκώνεται και εμποδίζει. Το έκανε, εμποδίζει! Πήγαμε τρόφιμα σε περιοχές. Εμείς πήγαμε. Έχω πάει κι ο ίδιος προσωπικά. Αν υπήρχε, λοιπόν, αυτός ο νόμος, θα συνεπαγόταν ποινή έξι μήνες τουλάχιστον. Ναι ή όχι, κύριε Βορίδη;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εγώ λέω, ναι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μάλιστα. Έτσι μπράβο! Η ειλικρίνεια είναι το καλύτερο πράγμα. Φυσικά αν το κάνετε, θα είχατε απέναντι όλον τον ελληνικό λαό και θα βλέπαμε ποιος θα πήγαινε. Λέω, λοιπόν, ότι αν τον εφαρμόσετε αναδρομικά, ετοιμάστε γήπεδα, ούτε φυλακές ούτε οτιδήποτε.

Δεύτερον, στο Ιράκ πάλι την ίδια κατάσταση είχαμε.

Τρίτο παράδειγμα η Συρία. Παίρνει απόφαση λοιπόν η Ευρωπαϊκή Ένωση και λέει «πόλεμος». Βγαίνουμε εμείς και λέμε «όχι». Παίρνει απόφαση και λέει εμπάργκο. Στέλνουμε τρόφιμα για να μην πεινάει ο κόσμος. Τι θα γίνει; Φυλακή. Παραβιάζουμε απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου Ασφαλείας. Γιατί ξέρετε εμείς το Συμβούλιο Ασφαλείας δεν το έχουμε σε καμία υπόληψη. Είναι θέμα συσχετισμού των δυνάμεων. Το πώς ερμηνεύεται η ιδρυτική διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών σήμερα έχει αλλάξει ριζικά και μετά την αναθώρηση που έγινε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Να φύγουμε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν λέμε να φύγουμε. Είναι θέμα συσχετισμών.

Πρακτικά πια τι επιχειρεί να κάνει; Επιχειρεί να εμποδίσει οποιαδήποτε αντίδραση στην ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα. Στοχοποιεί, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση –θα πω κι άλλα παραδείγματα– χώρες και λαούς συγκεκριμένα. Πώς τους στοχοποιεί, με ποιο κριτήριο –επειδή μιλάμε για διεθνή έννομη τάξη; Με βάση το δικό τους το κριτήριο, που σου λέει «ο καπιταλισμός, ο ιμπεριαλισμός κι ό,τι θέλω εγώ θα κάνεις κι όχι τίποτα άλλο».

Θέλετε να μιλήσουμε για έννομη τάξη; Ας πούμε ένα παράδειγμα. Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών έχει πάρει δεκάδες αποφάσεις καταγγελίας και άρσης του εμπάργκο κατά της Κούβας. Το έχει εφαρμόσει η Αμερική; Όχι. Τι θα την κάνετε εσείς; Θα την κλείσετε φυλακή; Να δούμε πώς είναι η διεθνής έννομη τάξη.

Ας πούμε, λοιπόν, αύριο ότι στην Κούβα εκφράζουμε αλληλεγγύη –τώρα όπως είναι η οικονομική κατάσταση είναι πολύ δύσκολα– και έμπρακτα. Τι θα γίνει; Παραβιάζουμε κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία επιβάλλει κυρώσεις στην Κούβα συνεχώς –είτε έτσι είτε αλλιώς, ανάλογα με το τι παιχνίδι παίζει– και άρα θα τιμωρηθούν όσοι το κάνουν με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μήνες.

Ένα ακόμη θέμα –θα τα πούμε όλα εδώ για να ξέρει κι ο κόσμος περί τίνος πρόκειται– είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση –κι όχι μόνο– έχει φτιάξει έναν κατάλογο τρομοκρατικών οργανώσεων. Ναι ή όχι; Έχει, μάλιστα. Με ποιο κριτήριο; Εδώ είναι το ερώτημα. Για πέστε μου εσείς οι σοφοί και υπερασπιστές της και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του συστήματος, όλα αυτά τα καθάρματα, οι μισθοφόροι, στη Συρία τι είναι; Είναι τρομοκρατικές οργανώσεις με τα κριτήριά σας; Πέστε, είναι; Πέστε το εδώ δημόσια. Όλοι αυτοί που σφάζουν, που μπαίνουν στα χωριά, που έχουν δημιουργήσει αυτήν την κατάσταση –δεν συζητάμε για κινητοποιήσεις που έκανε ο λαός– τι είναι αυτοί; Είναι τρομοκρατική οργάνωση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ποιος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αφήστε τα αυτά που ξέρετε.

Σύμφωνα με τη λογική, λοιπόν, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτοί είναι αντικαθεστωτικοί και τους ενισχύει με λεφτά και με όπλα. Αρα με ποια μέτρα και ποια σταθμά;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν τους ενισχύει; Πήρε απόφαση να άρει το εμπάργκο των όπλων πριν από λίγο διάστημα και τους

πληρώνει κανονικά.

Ποιες είναι οι τρομοκρατικές οργανώσεις; Τι ήταν η Αλ Κάιντα πριν, με τον Οσάμα; Μαχητές της ελευθερίας. Ποιος τις ενίσχυε; Η CIA, ναι ή όχι;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Παλιά, παλιά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σήμερα λοιπόν –θα τα πούμε, θα πάω και παραπέρα κα θα μιλήσουμε ανοιχτά– ποιος τους πληρώνει και τους ενισχύει; Οι μεγαλύτεροι σύμμαχοί σας, τα κράτη, η Σαουδική Αραβία και άλλα. Τα λένε όλα αυτά, όμως δεν γίνεται καμμία κουβέντα! Κυρίως, όχι πάντα, ποιους βάζουν στον κατάλογο τρομοκρατικών οργανώσεων; Βάζουν τρομοκρατικές οργανώσεις και κινήματα συνολικά που αντιπαλεύουν το σύστημα και θέλουν να το αλλάξουν. Αυτούς βάζουν.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

Μιλάμε για κινήματα και όχι για συμμορίες. Εντάξει;

Ως προς το τι είναι στον κατάλογο των τρομοκρατικών οργανώσεων, θα σας πω ένα παράδειγμα, γιατί αυτό αποδεικνύει –και νομίζω κανένας δεν είναι αφελής πια– το τι μπορεί να θεωρηθεί τρομοκρατική οργάνωση. Αν εφαρμόσετε τον τρομονόμο, δεν ξέρω πόσοι θα θεωρηθούν τρομοκράτες. Θα θεωρηθούν οι πάντες, ακόμα και τα συνδικάτα!

Θα ήθελα να αναφερθώ στο ΣΥΡΙΖΑ και σε αυτούς που ψήφισαν «ΝΑΙ» χθες. Αν θεωρείς ότι η κατάληψη δημοσίων κτηρίων είναι τρομοκρατική ενέργεια –και ο τρομονόμος το λέει με σαφήνεια– τότε τι είναι το συνδικάτο που την αποφασίζει; Τρομοκρατική οργάνωση. Άρα, το διοικητικό συμβούλιο πάει φυλακή και απαγορεύεται η δράση του. Αυτή είναι συνολικά η λογική και έρχεστε τώρα και το γενικεύετε αυτό σε διεθνές επίπεδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κυρία Πρόεδρε.

Αν, λοιπόν, μιλάμε για διεθνή έννομη τάξη η οποία πρέπει να επιβληθεί, αυτά τα πράγματα είναι πρωτοφανή. Τι θα γίνονταν, αν η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας ήταν η διχοτόμηση της Κύπρου; Τι ήταν το σχέδιο Ανάν;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μα, είχε κυρώσεις;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επομένως, με όσους πήγαν κόντρα στο σχέδιο Ανάν, τι θα έπρεπε να γίνει; Αν αποφασίσει αύριο το Συμβούλιο Ασφαλείας διχοτόμηση και ότι δεν μπορεί να βρεθεί λύση –πράγμα που σημαίνει δύο κράτη– και βγουν κάποιοι και δεν το υλοποιήσουν και το πολεμήσουν κιόλας, τότε θα επιβληθεί φυλακή έξι μήνες τουλάχιστον!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Δεν έχει σχέση αυτό που λέτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν ρυθμίζει αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Γιατί; Α όχι! Δηλαδή, «τα μεν είναι σύκα και δεν βροντάνε και τα άλλα είναι καρύδια και βροντάνε»; Α όχι, δεν είναι έτσι!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Όχι, λέει για κυρώσεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όταν, λοιπόν, ένα κίνημα πάει κόντρα και βγαίνει ο λαός στο δρόμο και λέει «εγώ θα ενισχύσω τη χ, ψ χώρα, το λαό της που παλεύει, που του έχουν κάνει επίθεση και τον καταλαμβάνουν, τότε πάει φυλακή γιατί παραβιάζει απόφαση, εφόσον έχουν ληφθεί τέτοιες αποφάσεις!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Είναι ενάντια στο εθνικό συμφέρον.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτά έχουν γίνει. Θα σας πω ένα απλό παράδειγμα: Στη Δανία έχουν διωχθεί άνθρωποι και έχουν πάει στα δικαστήρια γιατί ενίσχυαν κάποια οργάνωση, την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση τη θεώρησε τρομοκρατική.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ε, βέβαια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μιλώ για την Κολομβία συγκεκριμένα. Εκεί υπάρχει μία κοινωνική σύγκρουση που είναι κομμάτι ο λαός, το συνδικαλιστικό κίνημα και αντάρτικο κίνημα. Εκεί θεωρείται τρομοκρατικό, ενώ –όπως σας είπα και πάλι– αυτοί που σφάζουν στη Συρία σήμερα, θεωρούνται αγωνιστές της ελευθερίας, όπως και πολλά άλλα πράγματα τα οποία μπορώ να σας πω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Δεν είναι τόσο καθαρό εκεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα σας πω ένα ακόμα απλό παράδειγμα: Παίρνει απόφαση για τη Λευκορωσία. Αν το παραβιάσεις, συνεντάγεται έξι μήνες φυλακή. Από πού κι ως πού δηλαδή θα

αποφασίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση τι θα κάνει η Λευκορωσία, ο χ, ο ψ; Και αυτό το λέω, ανεξάρτητα αν εμείς συμφωνούμε ή διαφωνούμε.

Αυτή, λοιπόν, είναι όλη η ουσία. Θέλετε στην πραγματικότητα να εμποδίσετε την πάλη του λαού δια πυρός και σιδήρου. Δεν θα το καταφέρετε. Εμείς σας δηλώνουμε και απ' αυτό το βήμα ότι δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω ούτε πόντο. Η απειθαρχία και η ανυπακοή εδώ δεν είναι επιβεβλημένη. Είναι καθήκον κάθε ανθρώπου που θέλει την πρόοδο της κοινωνίας και που δεν μπορεί να υποταχθεί στη λογική του «να μπει στο γύψο» όλη η ανθρωπότητα. Γιατί αυτό προσπαθείτε να κάνετε κι εδώ, να μην μιλάει κανείς και για τίποτα. Ό,τι αποφασίζει ο ιμπεριαλισμός σήμερα που είναι κυρίαρχος, να είναι νόμος και τάξη και να μην μπορεί κανένας να κουνήσει και να τον απειλεί και με τέτοιες τιμωρίες.

Εμείς δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω και στο ξαναλέω. Εννοώ και σαν Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχουμε τεράστια εμπειρία, αλλά και σαν λαϊκό κίνημα συνολικά και είμαστε αποφασισμένοι να υποστούμε τις συνέπειες, όπως θα τις υποστείτε κι εσείς και θα είναι πολύ μεγαλύτερες και χειρότερες από ό,τι φαντάζεστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Παφίλη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Μαρίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν θα πάμε με τη σειρά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Πήγα να κρατήσω τη σειρά, αλλά είδατε τι έγινε.

Ορίστε, κυρία Μαρία, έχετε τον λόγο.

ΕΠΙΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι η συζήτηση με αφορμή το νομοσχέδιο αυτό και τις τροπολογίες που ήρθαν, έχει επεκταθεί και είναι αρκετά σημαντική.

Αυτό που θέλω να επισημάνω πρώτα απ' όλα είναι η χθεσινή εκκφαντική απουσία του Πρωθυπουργού από την ψηφοφορία για τη Χρυσή Αυγή. Εάν ήταν στο εξωτερικό, θα μπορούσε να ψηφίσει αυτό που ήθελε με επιστολική ψήφο. Εάν ήταν εδώ, όφειλε να έλθει να ψηφίσει, να πάρει θέση, γιατί πλέον έχουμε έναν Πρωθυπουργό ο οποίος δεν ήλθε να ψηφίσει για τη λήψη μέτρων για την αναστολή χρηματοδότησης των κομμάτων, που κατηγορούνται ότι είναι εγκληματικές οργανώσεις ή έχουν διαπράξει τρομοκρατικές πράξεις. Αυτή η απουσία του είναι σίγουρο ότι μειώνει το πολιτικό κεφάλαιο της Ελλάδας εν όψει του Συμβουλίου Κορυφής αύριο και μεθαύριο και είναι κάτι που το επισημαίνουμε διότι είδαμε και δημοσιογραφικά να επισημαίνονται απουσίες απλών Βουλευτών, αλλά δεν είδαμε να επισημαίνεται η απουσία του Πρωθυπουργού.

Σ' αυτήν τη διάσκεψη που θα πάει είναι δεδομένο ότι θα τού θεθούν τα ζητήματα σε σχέση με την επιβολή νέων μέτρων τα οποία διεμήνυσαν και ο κ. Όλι Ρεν και οι υπόλοιποι. Είπαν ότι «τα δύο δισεκατομμύρια ευρώ δημοσιονομικό κενό είναι μέτρα που έχετε υπογράψει» –δυστυχώς για τον ελληνικό λαό– και ήγγικεν η ώρα της αληθείας, διότι αυτά που λέγατε ότι δήθεν θα γίνει κούρεμα, αυτά που λέγατε στους Βουλευτές σας «ψηφίστε και μετά τις γερμανικές εκλογές θα υπάρχει ελάφρυνση», αποκρύπτοντας το μνημόνιο του Μαΐου του 2013 που υπέγραψε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, έρχονται τώρα στην πράξη. Δύο δισεκατομμύρια ευρώ τουλάχιστον δημοσιονομικά μέτρα, χρηματοδοτικό κενό που πρέπει να καλυφθεί με νέο δάνειο, άρα με νέο μνημόνιο.

Φυσικά ο κ. Όλι Ρεν επεσήμανε αυτό που σας έχουμε πει εδώ και που το αμφισβητούσατε. Αυτό το παραμύθι που λέτε ότι τελειώνει το μνημόνιο και ότι δεν υπάρχει εποπτεία, δεν ισχύει. Σας αποδείξαμε ότι η ίδια η δανειακή σύμβαση λέει ότι οφείλετε να τηρήσετε τα συμφωνηθέντα καθ' όλη τη διάρκεια της συμβάσεως και καθ' όλη τη διάρκεια της συμβάσεως θα υπάρχει έλεγχος των δανειστών γιατί θέλουν να πάρουν τα λεφτά τους.

Αποκρύψατε επίσης ότι στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διακυβέρνησης, με θεσμούς που πέρασαν και ψηφίστηκαν και από δω, υπάρχει πρόβλεψη ότι θα υπάρχει αυξημένη επιτήρηση όποιες χώρας έχει χρέος, όποιες χώρας έχει δανειστεί απέναντι στους

ευρωπαϊκούς θεσμούς, δηλαδή το EFSF, και θα είναι αυξημένη αυτή η επιτήρηση μέχρις ότου εξοφλήσει τουλάχιστον το 75% των χρεών.

Για την Ελλάδα, χωρίς την περίφημη επιμήκυνση που ζητάτε, η εξόφληση αυτή γίνεται περί το 2048. Αυτό, λοιπόν, θα υπάρχει και ήλθε πριν από λίγο ο κ. Στουρνάρας και μας είπε ότι θα δώσει 20 εκατομμύρια ευρώ –τεράστιο ποσό!– για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, όταν έχετε «φτωχοποιήσει» πάνω από δύο εκατομμύρια Έλληνες. Με το μνημόνιο και με τις απαιτήσεις που έχετε απέναντι στον ελληνικό λαό να πληρώσει τους υπέρογκους φόρους, όπου απειλείτε τους ανθρώπους με φυλάκιση σε περίπτωση που οφείλουν πάνω από πέντε χιλιάδες ευρώ, θα γεμίσουν οι φυλακές από Έλληνες πολίτες που οφείλουν και με τα βραχιολάκια θα αφήσετε απέξω τους Υπουργούς, τα λαμόγια, τους εμπόρους ναρκωτικών. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ερχόμαστε τώρα στη δομή του νομοσχεδίου. Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση στον κύριο Υπουργό: Κύριε Υπουργέ, έχετε μία λάθος δομή στο νομοσχέδιο και θα σας πω γιατί. Το φτιάξατε με τη λογική κωδίκων. Εδώ τροποποιείτε διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και τι κάνετε; Έχετε φτιάξει 4 άρθρα και λέτε «Άρθρο 1» και μέσα στο άρθρο 1 τροποποιείτε συγκεκριμένα άρθρα του Ποινικού Κώδικα. Φερ' ειπείν, στο άρθρο 1 λέτε: «Τροποποίηση του άρθρου 110 Β». Μάλιστα. Μετά, το 110 Γ. Εγώ σας λέω ότι κάποιος συνάδελφος συμφωνεί με τη ρύθμιση του 110 Γ και διαφωνεί με το 110 Β. Κακώς το φτιάξατε έτσι. Δεν είχατε αυτήν την υποχρέωση. Δεν είναι κώδικας. Το φτιάξατε σ' ένα άρθρο, δηλαδή στο άρθρο 1 ή θα ψηφίσουμε υπέρ όλων των τροποποιήσεων του Ποινικού Κώδικα ή κατά. Λάθος.

Για το άρθρο 2 ή θα ψηφίσουμε υπέρ όλων ή κατά όλων των τροπολογιών στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στο άρθρο 3, για το Σωφρονιστικό Κώδικα, έχετε κάνει λάθος δομή, πέραν του ότι είναι και αντισυνταγματικό, γιατί περιορίζετε τη δυνατότητα έκφρασης γνώμης του Βουλευτή. Εδώ δεν είναι με μορφή κωδίκων που είχε έρθει ένα τέτοιο ζήτημα και το συζητήσαμε, αλλά είναι τροποποίηση άρθρων.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, ήρθε αυτή για τα θέματα του Συμβουλίου Ασφαλείας. Να εξηγήσουμε ορισμένα πράγματα: Πρώτα από όλα, οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας αφ' εαυτών δεν είναι εκτελεστές στην ελληνική εσωτερική έννομη τάξη. Θα πρέπει να κυρωθούν με νόμο. Και επειδή θεωρήθηκε στην πορεία ότι αυτό είναι κάτι το απλό, δόθηκε η δυνατότητα να κυρώνονται με προεδρικό διάταγμα. Φτάσαμε, λοιπόν, σε αυτήν τη μορφή κύρωσης, γιατί αλλιώς δεν παράγονται αποτελέσματα.

Επομένως προτού παραχθεί ποινική ευθύνη για μη εκτέλεση ή παρεμπόδιση μιας απόφασης του Συμβουλίου Ασφαλείας, αυτή πρέπει να έχει κυρωθεί. Αυτό δεν το λέτε μέσα στη διάταξη σας και είναι ατελής.

Η κύρωση αυτή, εφόσον το συνδυάζετε με ποινικό μέρος, δεν μπορεί πλέον να γίνεται με προεδρικό διάταγμα, αλλά πρέπει να αλλάξετε την τακτική και να το φέρνεται να γίνεται μέσα από τη Βουλή για να εκφράζει τη λαϊκή κυριαρχία.

Από εκεί και πέρα, το θέμα είναι ότι ποινικοποιείται ουσιαστικά το διεθνές δίκαιο. Γίνεται μια παγκόσμια προσπάθεια. Ο ΟΗΕ δεν έχει κρατική μορφή για να επιβάλει ποινές, το έχει δώσει αυτό «franchising» στα κράτη τα οποία έχουν ποινική δικαιοδοσία και επομένως πρέπει κατά αυτούς οι αποφάσεις του ΟΗΕ που δεν εκτελούνται –εάν δεν εκτελούνται ή αν κάποιος τις παρεμποδίζει– να έχει και ποινική ευθύνη.

Το ίδιο γίνεται και με τον Κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όπως ξέρετε, οι κανονισμοί αποφασίζονται από το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο αλλά δεν έχει δυνατότητα το κράτος ούτε καν να τους αρνηθεί.

Ερχόμαστε επί της ουσίας, κύριε Υπουργέ. Ακούστηκαν σημαντικά επιχειρήματα από τον κ. Παφίλη. Εγώ θα σας μιλήσω για τον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας. Στον πόλεμο αυτό υπήρχε απόφαση του ΟΗΕ. Θυμάμαι ότι η ΑΕΚ είχε πάει να παίξει ένα ποδοσφαιρικό αγώνα με την Παρτιζάν στο Βελιγράδι. Αυτή η ενέργεια, της συγκεκριμένης ποδοσφαιρικής ομάδας, είναι κατά παράβαση αυτού του άρθρου και τιμωρείται.

Θυμάμαι ότι ήμασταν στη Λαμία τότε και στείλαμε φορτηγά με

τρόφιμα στη Γιουγκοσλαβία. Αυτή η ενέργεια συμπαράστασης, σύμφωνα με το άρθρο που φέρνεται τώρα, θα έπρεπε να τιμωρηθεί. Και μάλιστα το φέρνεται με τροπολογία γιατί αν το κάνατε με την κανονική οδό, θα είχαμε τη δυνατότητα να γίνει μια κανονική κουβέντα, μια συζήτηση, να φέρετε και επιστημονικές να σας πουν πώς έχει το θέμα αυτό –αν και νομίζω ότι τα γνωρίζετε, γιατί είστε άριστος νομικός.

Επομένως, εδώ θα έχουμε –και έχουμε– στην πράξη μια ποινικοποίηση της δράσης, διότι εδώ λέει ότι πρέπει να παραβιάζεις τις κυρώσεις ή τα περιοριστικά μέτρα. Τα περιοριστικά μέτρα και οι κυρώσεις για τη Γιουγκοσλαβία ήταν συγκεκριμένα. Όποιος πήγε και έδωσε συμπαράσταση είχε ευθύνη.

Θα σας πω και κάτι άλλο που δεν το είδαν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι για ανθρωπιστική βοήθεια.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Δεν το εξαιρεί, κύριε Πρόεδρε. Θα σας ακούσουμε ευχαρίστως.

Οι κυρώσεις, κύριε Πρόεδρε, έχουν σχέση, γιατί συνήθως είναιμποϊκοτάζ και είναι απαγόρευση κυκλοφορίας προϊόντων. Πολύς φορές δεν έχουν καν τη διάταξη μιας εξαίρεσης επισιτιστικής βοήθειας. Εκεί, όταν θα γίνει αυτή η επισιτιστική βοήθεια και θα παραβιάζονται οι όροι του ΟΗΕ, θα είναι ποινικό αδίκημα.

Προσέξτε τι άλλο λέει, κύριε Υπουργέ, το οποίο δεν καταλαβαίνω γιατί το βάλατε: «Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και όταν οι προβλεπόμενες σε αυτό πράξεις δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας που εκτελέστηκαν». Εδώ μπορεί να έχεις Έλληνες πολίτες, οι οποίοι συμμετέχουν σε ένα κομβικό συμπαράστασης που ξεκινάει από το Βέλγιο. Αυτοί θα τιμωρηθούν, διότι στο Βέλγιο μπορεί να μην απαγορεύεται, αλλά εδώ ο ποινικός νόμος καταλαμβάνει και τη δράση του Έλληνα πολίτη εκτός των συνόρων της Ελλάδας.

Και επειδή μερικοί από εμάς πηγαίνουν στο Συμβούλιο της Ευρώπης κάθε μέρα εκεί απέναντι υπάρχουν διαδηλωτές που υποστηρίζουν διάφορα κινήματα. Κάποια από αυτά έχουν χαρακτηριστεί και ως «τρομοκρατικά». Εάν εκεί στη Γαλλία δώσει κανείς ενόχληση σε αυτούς, η πράξη αυτή εν Ελλάδι τιμωρείται.

Έχετε, λοιπόν, τέτοια ευρύτητα στη διάταξη αυτή η οποία είναι απαράδεκτη και πρέπει να την πάρετε πίσω. Επί της ουσίας ποινικοποιεί το διεθνές δίκαιο. Δίνει, δηλαδή, ποινικές διαστάσεις στην τιμωρία αυτών που διαφωνούν με αποφάσεις του ΟΗΕ ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την ίδια στιγμή στην εισηγητική έκθεση, κύριε Υπουργέ, λέτε ότι ήδη υπάρχει ένα πλαίσιο του ν. 3691/2008 και 3932/2011 που έχει ψηφιστεί και είναι επαρκές για να ελεγχθεί η παράνομη χρηματοδότηση φερ' ειπείν του Μπιν Λάντεν. Κάτι τέτοιο μπορεί να υπονοείται. Άρα, λοιπόν, εμείς το θεωρούμε αυτό επικίνδυνο και το συνδυάζουμε μ' αυτά που σας είπαμε χθες, ότι δηλαδή τα περί απαγόρευσης ή αναστολής χρηματοδότησης κομμάτων που περιέχουν και το άρθρο 187^ο, δηλαδή τις τρομοκρατικές δράσεις που είναι «λάστιχο» –ο τρομονόμος– ανοίγουν δρόμους επικίνδυνους. Και γι' αυτό χθες είπαμε «ΠΑΡΩ».

Στο νομοσχέδιο υπάρχει ένα ζήτημα. Τέθηκαν θέματα. Νομίζω ότι ο κύριος Πανούσης έκανε μια πολύ καλή ανάλυση. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι στο σύγχρονο σύστημα υπάρχουν εκατομμύρια φυλακισμένοι που δουλεύουν και υπάρχουν χώρες που αξιοποιούν συστηματικά την εργασία των φυλακισμένων δημιουργώντας ένα έντονο κοινωνικό dumping. Αυτή η εγκληματικότητα της φτώχειας, όπως ακούστηκε από άλλο συνάδελφο, πραγματικά δημιουργεί νέα δεδομένα σε σχέση με τα ζητήματα του Ποινικού Δικαίου. Πράγματι παλαιότερα είχαμε ακούσει θεωρίες που έλεγαν ότι ο ποινικός νόμος ή η ποινή δεν έχει συνδεθεί με την τιμωρία αλλά έχει ως στόχο να μπορεί να επανεντάξει αυτόν ο οποίος έχει δράσει παράνομα και ταυτόχρονα να δώσει και ένα παράδειγμα στην κοινωνία, για να αποφευχθεί η επανάληψη της πράξης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Σωφρονισμός.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Έχει ως στόχο το σωφρονισμό.

Πράγματι μπήκαμε σε μια συζήτηση η οποία έβλεπε αυτήν την πλευρά της διαδικασίας επιβολής κυρώσεων. Όμως αυτή η πλευρά αξιοποιήθηκε για να φτάσουμε σε άλλα αποτελέσματα, για να φτάσουμε στο θέμα των αδειών όπου τελικά αυτοί που

είχαν καταδικαστεί για βαρύτητα εγκλήματα πήραν άδειες και δε γύρισαν ποτέ, διέπραξαν νέα αδικήματα, νέα εγκλήματα. Έτσι από τη μια άκρη του σκληρού ποινικού σωφρονισμού και δικαίου πήγαμε δήθεν στην άλλη άκρη που έβλεπε την προσωπικότητα και την ένταξη αυτού που είχε καταδικαστεί και είχαμε αντίθετα αποτελέσματα. Εδώ πρέπει να το προσέξουμε μήπως το θέμα με τα βραχιολάκια, επειδή η πρωτοβουλία προέρχεται από μια συγκεκριμένη πλευρά, τελικά οδηγήσει στα λαμόγια τα οποία καταδικάζονται και θα καταδικαστούν, κύριε Βορίδη, στην πορεία για πολλά πράγματα σε επίπεδο διάπραξης ληστείας της χώρας, μήπως δηλαδή, φθάσουμε στο να θέλουν μετά να πάρουν και βραχιολάκι για να βγουν. Αυτό είναι ένα θέμα που προβληματίζει πάρα πολλούς.

Η ίδια όμως διάταξη του νόμου –και μου έκανε εντύπωση– λέει ότι αυτά στο άρθρο 1 λαμβάνονται για την αποσυμφόρηση των φυλακών. Αυτό λέει. Είπατε να μην κοιτάμε την αποσυμφόρηση των φυλακών. Σωστά. Όμως το λέει το άρθρο 1. Πρέπει να τα πείτε σ' αυτήν την πλευρά. Επομένως, δεν μπορεί να είναι ο στόχος η αποσυμφόρηση, για να μπουν τα βραχιολάκια. Εφόσον υπάρχει πρόβλημα συμμόρφωσης τότε πρέπει να εξετάσουμε, πρώτον, αν έχει γίνει υπέρμετρη χρήση της προσωρινής κράτησης, μήπως είναι δηλαδή πάρα πολλές οι προφυλακίσεις.

Δεύτερον, θα πρέπει να υπάρχει απονομή της δικαιοσύνης ταχύτερη ούτως ώστε να μην έχουμε πολίτες σε καθεστώς προφυλάκισης.

Τρίτον, να δούμε το ενδεχόμενο να πρέπει να φτιαχτούν και νέες φυλακές.

Τέταρτον, να δούμε τη διάσταση του διεθνούς δικαίου, μήπως δηλαδή με διεθνείς συμβάσεις, όρους και προϋποθέσεις μπορεί να εκτίει κάποιος, αν είναι αλλοδαπός, την ποινή στη χώρα του, με εγγυήσεις πάντοτε. Έτσι μπορείς να πετύχεις εν μέρει, αποσυμφόρηση των φυλακών και εκεί να κάνεις και τις παρεμβάσεις στο Σωφρονιστικό Κώδικα για τον οποίο συγκεκριμένες παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε, έκανε ο κ. Καπερνάρος που έχει τεράστια εμπειρία στα ζητήματα του Ποινικού Δικαίου και των πρακτικών που εφαρμόζονται. Επομένως, εμείς θεωρούμε ότι είναι άλλο θέμα η αποσυμφόρηση και άλλο θέμα τα βραχιολάκια. Κατ' εξαίρεση θα δεχόμασταν αυτήν τη διαδικασία, όχι ως κανόνα.

Και επειδή υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα, τόσο τις άδειες όσο και το σύστημα αυτό με τα βραχιολάκια ποιος θα τα παρακολουθεί; Σε επίπεδο διοίκησης θα υπάρχει ο εισαγγελέας, θα υπάρχει ενδεχομένως το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Εγώ πιστεύω ότι η εμπειρία από τις άδειες, έτσι όπως χρησιμοποιήθηκαν –που διαμαρτύρονται οι πάντες για αυτό το οποίο συμβαίνει διότι αξιοποιείται αυτός ο θεσμός από αυτούς που έχουν δύναμη και που έχουν διαπράξει και σκληρά εγκλήματα– έδειξε ότι πρέπει να έρθει και ένα στοιχείο κοινοβουλευτικού ελέγχου, να υπάρχει μια έκθεση ανά τρίμηνο στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής που θα ενημερώνεται για τον τρόπο εφαρμογής και των αδειών και της ιστορίας με τα βραχιολάκια, που για εμάς κατ' εξαίρεση πρέπει να έρθει σε ορισμένες περιπτώσεις και με τέτοιο τρόπο που φυσικά ούτε στους εμπόρους ναρκωτικών να επιτρέπει να φύγουν ούτε στους καταχραστές του δημοσίου ούτε στα λαμόγια, ούτε στους δολοφόνους και σε πολλές άλλες περιπτώσεις, τις οποίες εμείς εξηγήσαμε και παρουσιάσαμε αναλυτικά και που αύριο στην κατ' άρθρον συζήτηση θα έχουμε και τις πολύ εξειδικευμένες παρατηρήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Τέλος, υπάρχει και το θέμα του ποιος φέρει το βάρος. Δηλαδή, αυτοί που είναι φτωχοί, που δεν θα έχουν τα 1.500 ευρώ και που ενδεχομένως θα δικαιούνται τα βραχιολάκια, δεν θα μπορούν να τα πάρουν, και αυτοί οι οποίοι θα έχουν τη δυνατότητα να τα πάρουν, θα είναι στο σπίτι τους και από εκεί ενδεχομένως θα οργανώνουν νέες εγκληματικές δράσεις.

Επομένως, εμείς στη ψηφοφορία επί της αρχής δηλώνουμε «παρών». Επιφυλασσόμαστε για τα άρθρα και για το σύνολο του νομοσχεδίου. Αν όμως, κύριε Υπουργέ, βάλετε την τροπολογία αυτή για το Συμβούλιο Ασφαλείας και επιμείνετε, θα ψηφίσουμε κατά στο τέλος επί του νομοσχεδίου. Μέχρι στιγμής επί της

αρχής ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής κ. Αρτέμης Ματθαίοπουλος.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να διορθώσω τον προλαλήσαντα Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, ο οποίος ερήμην του λόγου του είπε ότι τα λαμόγια όταν και αν ποτέ βρεθούν στη φυλακή για τα εγκλήματα που έχουν διαπράξει, ενδεχομένως με την τροπολογία, με το νομοσχέδιο αυτό, να εφοδιαστούν ένα βραχιολάκι και να κυκλοφορούν ελεύθεροι στην ελληνική κοινωνία.

Δεν είναι έτσι, κύριε Μαρία, γιατί τα λαμόγια ούτως ή άλλως κυκλοφορούν ελεύθερα έξω στην ελληνική κοινωνία διότι η δικαιοσύνη ποτέ δεν ασχολείται με αυτά. Σιγά μην περίμεναν μια τέτοια τροπολογία. Όλοι μας γνωρίζουμε τα σκάνδαλα που έχουν διαπραχθεί. Όλοι μας γνωρίζουμε επώνυμα ποιοι έχουν διαπράξει τεράστια εγκλήματα και δεν βρίσκονται στη φυλακή.

Εντοπίζω, όμως, ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον, έναν ζήλο και από κάποιον άλλο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Βορίδη της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος δείχνει ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα δικαιώματα των προφυλακισμένων και των υποδίκων. Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά αφού είναι το ίδιο άτομο, το οποίο πριν ένα μήνα και πλέον από την ίδια Αίθουσα εδώ πέρα μίλησε και απαίτησε μαζικές προφυλακίσεις των Βουλευτών της Χρυσής Αυγής και είχαμε μετά από κάποιες ημέρες αυτό ακριβώς το γεγονός;

Είναι, τουλάχιστον, αστείο και υποκριτικό να μιλάνε κάποιοι για εκσυγχρονισμό των θεσμών του κράτους, πολλών δε μάλλον όταν το επιχείρημα αυτό το ακούμε από μεγάλα στελέχη της μνημονιακής συγκυβέρνησης, από εκλεκτούς εκπροσώπους του άθλιου κατεστημένου, οι οποίοι τέσσερα ολόκληρα χρόνια μας έλεγαν ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα χρεοκοπημένη, με περιορισμένες δυνατότητες, αφ' ενός επειδή έχουμε υποχρεώσεις προς τους ξένους εταίρους και αφ' ετέρου επειδή η οικονομική μας πολιτική είναι τέτοια που δεν μας επιτρέπει κάποια ελευθερία κινήσεων. Σήμερα οι ίδιοι μιλάνε για εκσυγχρονισμό, όταν έχουν χρεοκοπήσει ένα ολόκληρο κράτος, μια ολόκληρη Ελλάδα, έναν ολόκληρο λαό, τον οποίο διέλυσαν κοινωνικά, οικονομικά, ηθικά και πολιτικά.

Το ζητούμενο –μεταξύ άλλων– του νομοσχεδίου είναι και η αποσυμφόρηση των φυλακών. Εδώ ανοίγεται ένα κεφάλαιο για το οποίο η Χρυσή Αυγή έχει μιλήσει πάρα πολλές φορές και έχει μιλήσει με στοιχειά. Πρέπει να εξεταστεί το φαινόμενο αυτό με έναν παράγοντα, τον οποίο δεν αναφέρετε σκόπιμα πουθενά στην τροπολογία και στα νομοσχέδια, αυτόν της εγκληματικότητας.

Για τη Χρυσή Αυγή η εγκληματικότητα έχει συγκεκριμένη προέλευση και μάλλον όχι μόνο για τη Χρυσή Αυγή αλλά και για όλες τις μελέτες, για όλα τα στατιστικά δεδομένα που βγήκαν στη δημοσιότητα, τα οποία αποδεικνύουν ότι η εγκληματικότητα είναι απόρροια της αθρόας εισόδου λαθρομεταναστών στη χώρα, κάτι για το οποίο καμμία κυβέρνηση από το '74 μέχρι σήμερα δεν έχει πράξει το αυτονόητο. Και θα δούμε στη συνέχεια ποιο είναι αυτό.

Αν λοιπόν το ζητούμενο για εσάς είναι η αποσυμφόρηση των φυλακών, αυτό θα πρέπει να γίνει μόνο και εφόσον διασφαλίζεται η δημόσια ασφάλεια των Ελλήνων πολιτών.

Αν γίνει πράξη το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, τότε είμαστε απολύτως βέβαιοι ότι θα έχουμε μεταφορά του εγκλήματος μέσα από τις φυλακές έξω στην ελληνική κοινωνία, κάτι το οποίο επανειλημμένως έχει γίνει κατά το πρόσφατο και όχι μόνο παρελθόν.

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα των αδειών, για εμάς θα έπρεπε να απαγορεύεται ούτως ή άλλως το να δίνονται άδειες σε αλλοδαπούς εγκληματίες που έχουν διαπράξει βαριά εγκλήματα.

Μιλάμε για περιπτώσεις όπου βαρυσυνίτες, οι οποίοι είχαν διαπράξει βιασμούς, δολοφονίες και διάφορα άλλα τέτοια εγκλήματα, έπαιρναν άδειες από τις φυλακές, εξαφανίζονταν και όποτε τους έβρισκαν και είτε διέπρατταν ξανά το ίδιο έγκλημα είτε έμπαιναν στη φυλακή για άλλους δύο ή τρεις μήνες, με αποτέλεσμα να επιβαρύνεται η δικαιοσύνη με περιστατικά τα οποία θα έπρεπε να έχει λύσει αποτελεσματικά.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε ένα νομοθετικό πλαίσιο το οποίο επιτρέπει, αν όχι δεν αποθαρρύνει την εγκληματικότητα από αλλοδαπούς.

Για εμάς, πρέπει να χαρακτηριστεί ιδιώνυμο κάθε έγκλημα που διαπράττεται από αλλοδαπό, να εκτίσει την ποινή του στη χώρα προέλευσής του και ούτε να ασχοληθεί καθόλου η ελληνική δικαιοσύνη με την περίπτωση του ούτε να επιβαρύνεται ο Έλληνας φορολογούμενος για να σιτίζει και να δίνει τα χρήματά του σε κάποιον ο οποίος έχει διαπράξει έγκλημα εντός των συνόρων.

Είχαμε ένα περιστατικό, που πρέπει να σχολιάσω και το οποίο είναι πρόσφατο και δείχνει πολλά. Κάποιοι οι οποίοι εντάσσονται σε τρομοκρατικές οργανώσεις -κάτι το οποίο έχει αποδειχθεί γιατί υπήρχαν ευρήματα που αποδεικνύουν τη δράση τρομοκρατικής οργάνωσης- και συγκεκριμένα ο κ. Μαζιώτης και η κ. Ρούπα είχαν πάρει άδεια από τις φυλακές, εξαφανίστηκαν, κανείς δεν ξέρει πού βρίσκονται και μάλιστα έστειλαν και μια επιστολή.

Τι λέει στην επιστολή αυτή ο κ. Μαζιώτης; Συγχαίρει τη Νέα Δημοκρατία για τις διώξεις κατά της Χρυσής Αυγής! Οι άνθρωποι αυτοί, αντί να είναι στη φυλακή, είναι έξω ελεύθεροι, ενώ έχουν διαπράξει ληστείες. Μάλιστα, σύμφωνα με μελέτη, έχουν αποκομίσει 1 εκατομμύριο και κάτι ευρώ, τα οποία ενδέχεται να χρησιμοποιήσουν για αγορά όπλων και τα οποία κανείς δεν ξέρει πού και κατά ποιόν θα τα χρησιμοποιήσουν.

Πώς γίνεται, όμως, κάποιοι οι οποίοι έπρεπε να είναι στη φυλακή να κυκλοφορούν ελεύθεροι, να μην μπορεί κανένας να τους βρει και να στέλνουν επιστολές στις οποίες συγχαίρουν τη Νέα Δημοκρατία; Αυτό πιστεύω ότι λέει πολλά από μόνο του.

Θα ήθελα να πω κάτι τελευταίο, το οποίο είναι ήσσονος σημασίας, αλλά θα ήθελα να το αναφέρω επειδή πολλές φορές εδώ γίνεται λόγος για τα μνημόνια και για το ότι δεν μπορείτε να κάνατε τίποτα.

Αν θέλετε να αποσυμφορήσετε τις φυλακές, μπορείτε να κάνατε περισσότερα σωφρονιστικά καταστήματα. Αυτό απαιτεί πρόσληψη προσωπικού. Επειδή όμως θα μου απαντήσει ο Υπουργός ότι κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται, γιατί το μνημόνιο θέλει περικοπές, περικοπές, περικοπές και σε ανθρώπινο δυναμικό, προτείνουμε ένα τέτοιο μέτρο, αν πράγματι θέλετε να στραφείτε προς την πραγματική αντιμετώπιση της ρίζας του κακού.

Έρχομαι τώρα σε κάτι το οποίο είναι πιο γενικό, αλλά και πιο ουσιαστικό. Μιλάτε για ηλεκτρονική επιτήρηση. Είναι να γελάει κανείς! Επιτήρηση από ποιους και γιατί; Δεν μπορείτε να ελέγξετε ούτε καν τα κέντρα κράτησης λαθρομεταναστών, εκεί όπου οι αστυνομικοί υποτίθεται ότι λειτουργούν κάτω από απόλυτα ελεγχόμενο περιβάλλον.

Είδαμε θλιβερά περιστατικά με μετανάστες να καίνε και να καταστρέφουν την περιουσία του κράτους και του Έλληνα φορολογούμενου και η Αστυνομία να κάθεται άπραγη. Είδαμε φαινόμενα όπου υπόδικοι φυλακισμένοι για βαριά εγκλήματα εξαφανίστηκαν από τις φυλακές και μάλιστα κάποιοι δραπετεύσαν με ελικόπτερα.

Επίσης, είχαμε το φαινόμενο να ασχολείται για έναν ολόκληρο μήνα ολόκληρη η ελληνική Αστυνομία από την Κρήτη μέχρι τον Έβρο για να συλλάβει έξι δραπετές κρατούμενους από τις φυλακές των Τρικάλων, οι οποίοι δεν έκαναν και κανένα μεγάλο έγκλημα κατά την εξοδό τους, απλά σκότωσαν ένα αστυνομικό και διέφυγαν στην Αλβανία!

Μας λέτε ότι αν επιτρέψετε σε κάποιον υπόδικο, σε κάποιον προφυλακισμένο, σε κάποιον ο οποίος έχει διαπράξει το οποιοδήποτε έγκλημα, να βγει από τη φυλακή, θα τον επιτηρήσετε. Εδώ πέρα δεν μπορείτε να επιτηρήσετε άλλα πιο απλά πράγματα! Επομένως, μην παριστάνετε τα άτομα εκείνα που είναι υπεύθυνα και σοβαρά.

Έρχομαι τώρα σε κάτι τελευταίο. Δεν θα χρησιμοποιήσω ολόκληρο το χρόνο, διότι δεν θεωρώ ότι είναι πρόπον.

Εδώ πέρα έχουμε ένα κράτος, το οποίο δείχνει τη διάθεσή του. Και τη δείχνει μόνο απέναντι σε εκείνους οι οποίοι δεν είναι διατεθειμένοι να προσκυνήσουν αυτό που λέγεται «μνημονιακή πολιτική».

Προ μηνών, όπως είπα στην αρχή της ομιλίας μου, κάποιος από αυτήν εδώ την Αίθουσα ζήτησε τις μαζικές προφυλακίσεις Βουλευτών της Χρυσής Αυγής. Ενδεχομένως, τόσο εγώ όσο και

κάποιοι άλλοι συναγωνιστές που βρίσκονται στην Αίθουσα κάποιες από τις επόμενες ημέρες να προφυλακιστούν. Δεν μας ενδιαφέρει αν θα έχουμε βραχιολάκι ή όχι, για τον πάρα πολύ απλό λόγο ότι καταλύσατε το Σύνταγμα.

Χθες, κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας, που ήταν ονομαστική, δεν αναφέρατε καν τα ονόματα των τριών προφυλακισμένων Βουλευτών της Χρυσής Αυγής. Και όχι μόνον αυτό, αλλά όταν ζητήθηκε να μεταφερθούν από τις φυλακές Κορυδαλλού στην Αίθουσα αυτή για να ψηφίσουν, αυτό το αίτημα απορρίφθηκε χωρίς να αιτιολογήσετε το γιατί.

Αυτά λοιπόν είναι συνταγματικά; Είναι νόμιμα; Είναι ηθικά;

Έγινε χθες ψηφοφορία, κύριε Υπουργέ, και δεν αναφέρθηκαν τα ονόματα. Μπορείτε να δείτε και τα Πρακτικά ή να δείτε κάποιο σχετικό βίντεο το οποίο επιβεβαιώνει αυτό που ακριβώς λέω. Είναι αυτοί οι άνθρωποι εκείνοι οι οποίοι έχουν στερηθεί τα πολιτικά τους δικαιώματα; Εφόσον δεν έχει τελεσδικήσει καν η υπόθεση, με ποιο δικαίωμα απαγορεύεται ένας Βουλευτής εν ενεργεία να έρθει να ψηφίσει και να ασκήσει τα βουλευτικά του καθήκοντα; Πέρα του ότι εκπροσωπεί την Χρυσή Αυγή, ο Αρχηγός της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και ένας Βουλευτής από τον Πειραιά, εκπροσωπούν και το έθνος. Επομένως, δεν έχετε απολύτως κανένα δικαίωμα να τους απαγορεύετε τη μετάβαση από τις φυλακές στη Βουλή και το αντίστροφο.

Το κράτος, λοιπόν, αυτό πολεμά με νύχια και με δόντια τη Χρυσή Αυγή. Ίσως κάποιοι να πουν ότι είναι λόγω συγκυριών. Εγώ θα μιλήσω με αποδείξεις και θα δείξω σήμερα μία φωτογραφία στην οποία παρουσιάζεται ο Υπουργός Ναυτιλίας κ. Βαρβιτσιώτης με έναν κύριο εκ δεξιών, ο οποίος δεν είναι άγνωστος. Σε κάποιους από εδώ πέρα μπορεί να μη λείπει τίποτα η φωτογραφία, αλλά λέει πολλά σε εμάς που έχουμε ασχοληθεί με την υπόθεση. Βλέπω την απορία σε κάποιους εδώ πέρα. Είναι ο ψευδομαρτύρας ΣΤ ο οποίος τέθηκε σε καθεστώς προστασίας μαρτύρων, ενώ δήλωσε επώνυμα τις όποιες καταγγελίες έκανε, και ο οποίος όχι μόνο -όπως φαίνεται από τη φωτογραφία- έχει διασυνδέσεις με τον κ. Βαρβιτσιώτη, αλλά έχει μπει και στη φυλακή για οικονομικά εγκλήματα και μέσα από τη φυλακή κατηγορήσε τη Χρυσή Αυγή. Βάσει τέτοιων κατηγοριών, βάσει τέτοιων ανθρώπων, που έχουν στενές διασυνδέσεις με άτομα της Νέας Δημοκρατίας, κατηγορείται σήμερα η Χρυσή Αυγή και έχουν βρεθεί στην φυλακή τρεις συναγωνιστές, τρεις Βουλευτές της Χρυσής Αυγής.

Τι έχετε να πείτε γι' αυτά, κύριε Υπουργέ; Θα το δείτε. Είμαι βέβαιος. Ή θα απαντήσετε ότι ο κ. Βαρβιτσιώτης είναι ένα πρόσωπο επώνυμο και δεν ήξερε με ποιον φωτογραφίζεται. Τότε όμως αυτό ισχύει και για εμάς. Γιατί οι ψευδομαρτύρες που πέρασαν ή οι δράστες των όποιων εγκλημάτων μας καταλογίζετε φωτογραφήθηκαν με Βουλευτές. Εμείς δεν είμαστε δημόσια πρόσωπα; Δεν έχουμε το δικαίωμα να φωτογραφιζόμαστε με άτομα τα οποία δεν ξέρουμε; Δύο μέτρα και δύο σταθμά!

Κλείνω, λοιπόν, λέγοντας ότι μ' αυτήν την άθλια σκευωρία η οποία στήθηκε, ζητήθηκε, απαιτήθηκε από ξένα κέντρα εξουσίας κι υλοποιήθηκε από τους εγχώριους εντολοδόχους της τρόικας και των τοκογλύφων, δεν καταφέρατε τίποτα απολύτως. Τα ποσοστά μας είναι υψηλά, θα παραμείνουν υψηλά και καλά θα κάνετε να αναθεωρήσετε το τι θα κάνετε από τώρα στο μέλλον γιατί μην περιμένετε με τέτοιες άθλιες σκευωρίες με τις οποίες γελά όλος ο κόσμος, με αμνοερπίφια, με καρωτίδες, με πύργους, με μαχαιρώματα, με τανκς, πύραυλους και ρουκέτες να στρέψετε την κοινή γνώμη εναντίον της Χρυσής Αυγής.

Σήμερα θα δοθεί μία συνέντευξη Τύπου σε όσα κανάλια δείξουν την ευαισθησία να ενημερώσουν το κοινό τους -γιατί έχουμε πολυφωνία, έχουμε δημοκρατία, έχουμε ελευθερία του λόγου- όπου και θα δοθούν περισσότερα στοιχεία γι' αυτήν την άθλια σκευωρία.

Ευχαριστώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά, επειδή αναφέρθηκε το όνομά σας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν το είχα ξανακούσει, αλλά το άκουσα πρώτη φορά σ' αυτήν την Αίθουσα. Αναφέρομαι στη θεωρία της πολιτικής δίωξης. Μάλιστα μου αποδίδεται μία προαναγγελία της. Εδώ ο προλαλήσας είπε ότι ο κ. Βορίδης –αυτά είναι τα λόγια του– είχε προαναγγείλει στην Αίθουσα αυτή τις προφυλακίσεις Βουλευτών της Χρυσής Αυγής. Ποτέ δεν έχει γίνει αυτό. Δεν έχει υπάρξει τέτοια προαναγγελία. Εκείνο όμως που έχω πει –και καλώ τον συνάδελφο να ανατρέξει στα Πρακτικά– είναι ότι πράγματι υπάρχει το νομικό οπλοστάσιο στον Ποινικό μας Κώδικα, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η έγκλημα δραστηριότητα της Χρυσής Αυγής. Αυτό το έχω πει και δεν φαντάζομαι ότι αυτό αποτελεί προαναγγελία καμμιάς διώξεως, γιατί αυτό αποτελεί μία εκτίμηση για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η Χρυσή Αυγή. Αυτή είναι η εκτίμησή μου.

Από εκεί και πέρα, είναι προφανές ότι έκανε μία πολιτική πράξη η Κυβέρνηση. Και η πολιτική πράξη που έκανε η Κυβέρνηση είναι μία και μόνο μία. Τη δεύτερη την αποφάσισε χθες εδώ το Κοινοβούλιο. Η πολιτική πράξη που έκανε η Κυβέρνηση είναι ότι απέστειλε τις δικογραφίες με τις οποίες υπάρχουν τριάντα δύο εκκρεμείς ποινικές υποθέσεις για ελεγχόμενα ποινικά αδικήματα που έχουν τελεστεί όλα μέσα στο τελευταίο έτος, για να αξιολογηθεί από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου αυτό το σύνολο των υποθέσεων.

Δεν έχει κάνει καμμία άλλη ενέργεια η Κυβέρνηση και επομένως δεν υπάρχει κανένα ζήτημα πολιτικής διώξεως.

Η επόμενη πολιτική πράξη που έκανε η Κυβέρνηση είναι η εισήγηση για τη διακοπή της χρηματοδότησεως, που ψηφίσθη χθες από το Κοινοβούλιο με συντριπτική πλειοψηφία.

Και διερωτώμαι: Αυτό είναι άραγε πολιτική δίωξη; Δηλαδή, μία οργάνωση η οποία ελέγχεται ως εγκληματική, της οποίας έχει προφυλακιστεί ο αρχηγός της, έχουν προφυλακιστεί δύο Βουλευτές της, έχουν προφυλακιστεί μέλη και στελέχη της, πρέπει να συνεχίσει το Κοινοβούλιο να τη χρηματοδοτεί, ο Έλληνας φορολογούμενος να τη χρηματοδοτεί και να την επιδοτεί; Αυτό θα ήταν η αντίθετη στάση; Αυτό θα ήταν το ορθό και τώρα που πράξαμε το άλλο κάνουμε πολιτική δίωξη;

Κυρία Πρόεδρε –επιτρέψτε μου– εδώ θα κάνω πράγματι μία πρόταση στο Προεδρείο: Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να μετατραπεί η Αίθουσα του Κοινοβουλίου σε αίθουσα δικαστηρίου, στην οποία θα ακούει ότι ο τάδε μάρτυρας έκανε αυτό, ο άλλος είπε εκείνο, το τάδε αποδεικτικό στοιχείο δεν μας πείθει. Αυτά δεν θα τα κρίνει το Κοινοβούλιο, δεν θα τα κρίνουμε στην Αίθουσα αυτή. Ο φυσικός δικαστής έχει οριστεί. Διεξάγεται ανάκριση. Οι κατηγορούμενοι να πάνε να πούνε τις απόψεις τους στον ανακριτή και στον εισαγγελέα που θα τους κρίνει. Εδώ δεν θα συζητήσουμε αυτά τα ζητήματα. Παρακαλώ και το Προεδρείο να μεριμνήσει σχετικάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε. Θα τεθεί στη Διάσκεψη των Προέδρων αύριο κιάλας και θα ληφθεί μία απόφαση.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Νικόλαος Τσούκαλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα παρακαλώ να ομολογήσετε ότι η διαδικασία που επιλέξατε προκειμένου να συζητηθούν οι συγκεκριμένες τροπολογίες –και αναφέρομαι στη μία και μοναδική, αυτή η οποία απασχόλησε εκτενώς την Αίθουσα– αδικεί το περιεχόμενο της συγκεκριμένης διάταξης, αφού αποδείχθηκε από τη διαδικασία αυτή ότι ανοίγει θέματα κολοσσίου ενδιαφέροντος που άπτονται της διεθνούς έννομης τάξης, της εφαρμογής του διεθνούς δικαίου και πώς η Ελλάδα, η χώρα μας, μέσα σε αυτήν την παγκόσμια κρίση μπορεί και πρέπει να εφαρμόζει τις αποφάσεις των διεθνών οργανισμών.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι σε μια τέτοια διαδικασία είναι πάρα, μα πάρα πολύ δύσκολο να συζητηθεί εκτενώς αυτό το τεράστιο θέμα, το οποίο, βεβαίως, έχει και τεράστιες ιδεολογικοπολιτικές φορτίσεις –φάνηκε και από την τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Κομμουνιστικού Κόμματος– και που πρέπει να αποσαφηνιστεί με το πλέον καθαρό τρόπο.

Αυτή η δυνατότητα μας έχει στερηθεί και δυστυχώς δεν θα έχει τη σοβαρότητα την οποία απαιτεί το συγκεκριμένο θέμα.

Επιπλέον, θα αδικήσει εκ των πραγμάτων και το νομοσχέδιό σας και τις ρυθμίσεις τις οποίες εισάγετε μέσα στο πλαίσιο και του Σωφρονιστικού Κώδικα.

Είμαι υποχρεωμένος, λοιπόν, να τοποθετηθώ και να πω το εξής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι:

Το μεγάλο ζητούμενο, παγκοσμίως, αυτήν τη στιγμή είναι η δημιουργία του αντίπαλου δέους στην επικυριαρχία του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου. Εμείς σαν Δημοκρατική Αριστερά λέμε ότι το μεγάλο ζητούμενο παγκοσμίως είναι η παγκόσμια πολιτική διακυβέρνηση, ως το αντίπαλο δέος αυτού που βιώνουμε σήμερα. Βεβαίως, αυτή η παγκόσμια πολιτική διακυβέρνηση απαιτεί να έχει τις δομές προκειμένου να εξυπηρετείται.

Εδώ, λοιπόν, τίθεται το μεγάλο ζήτημα της διαμόρφωσης όλων εκείνων των προϋποθέσεων προκειμένου οι αποφάσεις –οποιοσδήποτε πολιτικές αποφάσεις, σε παγκόσμιο επίπεδο– αφ' ενός μεν να συνδιαμορφώνονται και αφ' ετέρου να επιβάλλονται.

Έτσι, λοιπόν, πρέπει να είμαστε σαφείς στις τοποθετήσεις μας όσον αφορά αυτά τα κρίσιμα ζητήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον την τοποθέτηση των εκπροσώπων των Κομμουνιστικού Κόμματος. Είναι προφανές ότι υπάρχει διαφορετική θεωρητική, ιδεολογική προσέγγιση. Η δική μας η Αριστερά, όπως χαρακτηρίστηκε και από τον κ. Βορίδη, έχει μια ενδιάμεση άποψη και αντίληψη.

Να θυμίσω το εξής: Όταν τίθεται θέμα απλώς και μόνο δυσμενούς συσχετισμού δύναμης, προκειμένου να απορρίπτουμε αποφάσεις διεθνών οργανισμών, ανοίγουμε τον ασκό του Αιόλου και πρέπει να διευκρινίσουμε τι ακριβώς εννοούμε.

Ποιο είναι το μεγάλο ζητούμενο σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε παγκόσμιο επίπεδο; Είναι κυρίως –λέω, πρωτίστως– η μη εφαρμογή των αποφάσεων των συλλογικών Οργάνων.

Επειδή, λοιπόν, μας αφορά και ως χώρα –και πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί– ποιο είναι το μεγάλο αίτημα του ελληνισμού; Ότι δεν εφαρμόζονται οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας στην Κύπρο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Της Γενικής Συνέλευσης, κύριε Τσούκαλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Και της Γενικής Συνέλευσης και του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Αυτό, λοιπόν, πρέπει να γίνει κατανοητό. Και επειδή οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας είναι ομόφωνες –και πρέπει να το θυμόμαστε αυτό– πρέπει να συγκεκριμενοποιήσουμε τη στάση μας απέναντι σε αυτές τις αποφάσεις, ιδίως όταν έχουμε την απαίτηση να εφαρμόζονται στη χώρα –και η Αριστερά το ζητάει– και αποφάσεις των διεθνών δικαστηρίων, όχι μόνο των διεθνών οργανισμών.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να εκφράσω τη μεγάλη ένσταση της Δημοκρατικής Αριστεράς, την οποία θέτει εδώ και πολλούς μήνες. Εμείς θα ήμασταν πλήρως καλυμμένοι με αυτήν τη διάταξη, εάν συνοδευόταν και με εκείνη τη διάταξη την οποία ο προκάτοχός σας είχε εισαγάγει στο νομοσχέδιο περί ναρκωτικών, όπου καθιστούσε υποχρεωτική την εφαρμογή στο εγχώριο δίκαιο των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου –αν δεν κάνω λάθος, κύριε Βορίδη– όσον αφορά τις αστικές υποθέσεις, για την οποία εσείς –όχι εσείς προσωπικά– ως παράταξη είπατε ότι για ιδεολογικούς λόγους θεωρείτε απαράδεκτη.

Και το ερώτημα είναι το εξής: Εμμένετε σε αυτήν την απόφαση σας; Και αυτή η απόφασή σας διευκολύνει την ένταξη της χώρας στην παγκόσμια τάξη; Η εκτίμησή μας είναι πως όχι.

Έτσι, λοιπόν, θα θέλαμε πάρα πολύ εκείνη τη διάταξη να είναι ενσωματωμένη σε αυτή την τροπολογία. Προφανώς, δεν θα το κάνετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν είναι το ίδιο πάντως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κύριε Βορίδη, άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή την τοποθέτησή σας. Συσχετίσατε –και πολύ σωστά– τις αποφάσεις αυτών των Οργανισμών με δικαστικές αποφάσεις και διεθνών δικαστηρίων και εγχώριου δικαστηρίου. Διότι πρέπει να θυμίσουμε και να παραδεχτούμε ότι πράγματι οι αποφάσεις αυτές από ένα σημείο και μετά, είναι αποφάσεις που υπαγορεύονται από το συσχετισμό δύναμης. Είναι, όμως, απο-

φάσεις Οργανισμών και τα διεθνή δικαστήρια –θα μου επιτρέψετε να σας πω- τηρουμένων των αναλογιών, εντάσσονται στην ίδια λογική.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά. Κάντε το, για να μπορούμε να συνεννοηθούμε.

Να έρθουμε τώρα στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο:

Όλοι στην Αίθουσα παραδεχόμαστε ότι μια συγκεκριμένη ρύθμιση, που αφορά την ηλεκτρονική παρακολούθηση κρατούμενων, υποδίκων κ.λπ., θα έπρεπε να είναι ενταγμένη σε ένα συνολικότερο σχέδιο αναβάθμισης, αναδιάρθρωσης όχι μόνο του σωφρονιστικού μας συστήματος αλλά γενικότερα της ποινικής δικαιοσύνης ή του ποινικού φαινομένου.

Θεωρητικά μπορούμε να συμφωνήσουμε. Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή τον κ. Βορίδη, ότι δεν μπορούμε να συσχετίζουμε τέτοιου είδους παρεμβάσεις με απλές αναφορές ή εκτιμήσεις ή συνυπολογισμούς για τη συμμόρφωση των φυλακών. Το να θεωρητικοποιείς, όμως, γενικώς τα προβλήματα της πραγματικότητας, απλώς εθελουφλείς.

Πρέπει να ομολογήσουμε, κύριε Βορίδη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το σύνολο σχεδόν των αποφάσεων ή των νόμων που έχουμε ψηφίσει σε αυτήν εδώ την Αίθουσα τα τελευταία τρία, τέσσερα χρόνια, υπαγορεύονται από αυτήν την αδήριτη ανάγκη, την εκρηκτική κατάσταση που επικρατεί στα σωφρονιστικά καταστήματα. Όλοι, λίγο έως πολύ, αναμένουμε εκρήξεις.

Πρέπει, όμως, να ομολογήσουμε, επίσης, ότι αυτή η τακτική είναι ατελέσφορη με την εξής απλή έννοια: Ξέρετε τι μου θυμίζει η διαδικασία διαχείρισης αυτού του προβλήματος;

Μου θυμίζει, κύριε Υπουργέ, το ελληνικό χρέος. Όσο περικόπτουμε, αποφυλακίζουμε κ.λπ., οι κρατούμενοι αυξάνουν.

Είπαμε και στην επιτροπή ότι η Ελλάδα έσπασε το τελευταίο διάστημα ένα αρνητικό ρεκόρ: Υπερέβη σε αριθμό κρατούμενων τις δεκατρείς χιλιάδες. Ένα αρνητικότατο ρεκόρ! Και η πρόβλεψή σας ότι τα επόμενα χρόνια θα προστεθούν άλλοι πεντακόσιοι, νομίζω ότι είναι υπεραισιόδοξη. Δεν θα είναι μόνο πεντακόσιοι, διότι γνωρίζουμε ότι ο αριθμός αυξάνεται με γεωμετρική ταχύτητα και λόγω της κρίσης.

Η αντιμετώπιση, όμως, του θεωρητικού ζητήματος, το πώς έπρεπε να λειτουργεί η χώρα, με το να είμαστε αρνητικοί σε οποιαδήποτε παρέμβαση, νομίζω ότι απέχει πάρα πολύ.

Εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά, σταθήκαμε θετικά στο συγκεκριμένο ζήτημα. Προσδιορίσαμε τα θετικά και τα αρνητικά. Και αυτά τα θετικά και αρνητικά θα τα αξιολογήσουμε στη συνέχεια προκειμένου να βελτιωθούν.

Έτσι, λοιπόν, το θετικό είναι –το οποίο η χώρα μας ήταν υποχρεωμένη να αντιμετωπίσει– ότι είμαστε σχεδόν η μοναδική χώρα –αν δεν κάνω λάθος– στην Ευρώπη που δεν είχε τέτοιο σύστημα και θα έπρεπε να το αποκτήσουμε.

Το δεύτερο: Το εκλαμβάνουμε ως πιλοτική εφαρμογή. Αν δεν εκληφθεί ως τέτοια, τότε δεν θα έχουμε τη σωστή τοποθέτηση απέναντι στο νομοσχέδιο.

Θεωρούμε ως δεδομένο ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης θα το αντιμετωπίσει ως πιλοτική εφαρμογή, με συνέπεια να συζητούμε και να έχουμε στη διάθεσή μας τα αποτελέσματα της εφαρμογής του.

Το τρίτο και το κυριότερο, το οποίο το ξεχνάμε σήμερα εδώ, είναι το εξής: Είναι εθελοντική η εφαρμογή. Δεν είναι υποχρεωτική. Όποιος θέλει το επιλέγει. Επειδή πολλά ακούστηκαν περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων που προέρχονται από την παρακολούθηση, είναι εθελοντικό, όποιος θέλει το επιλέγει.

Το σημαντικότερο; Εάν το σύστημα αυτό ευνοήσει έστω και έναν κρατούμενο, εμείς, ως Δημοκρατική Αριστερά, το εκλαμβάνουμε ως θετικό.

Τα αρνητικά: Είναι αποσπασματικό, αυτό το οποίο ανέφερα προηγουμένως. Και είναι αποσπασματικό, διότι, δυστυχώς, η τελευταία φάση του λεγόμενου «ποινικού φαινομένου», που είναι η έκταση της ποινής, έχει φτάσει στο σημείο να υποδέχεται όλη την παραβατικότητα, την εγκληματικότητα της ελληνικής κοινωνίας χωρίς να υπάρχουν ενδιάμεσα φίλτρα, χωρίς να υπάρχουν ενδιάμεσα επίπεδα αντιμετώπισης αυτού του φαινομένου, με αποτέλεσμα να φτάνει όλο και μεγαλύτερος αριθμός παραβατών στις ελληνικές φυλακές.

Το δεύτερο –για όσους το επιλέξουν– είναι η προάσπιση των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων. Εκεί, κύριε Υπουργέ, υπήρξε μια πρόταση από την ανεξάρτητη αρχή, να συμβάλει και να συμμετέχει με την παρέμβασή της και με την εμπειρία της στη διαμόρφωση του σχεδίου προεδρικού διατάγματος. Και σας είπα να το περιλάβετε και στο νομοσχέδιο. Κάντε μια τέτοια προσθήκη.

Το τρίτο είναι ότι εντάσσεται μέσα στη γενικότερη γκάμα επιλογών της έκτισης της ποινής άλλη μία επιλογή για τους κρατούμενους.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ζητούμενο –και σε τεράστια εκκρεμότητα– το να κατατεθεί στην Ελληνική Βουλή το πλήρες σχέδιο αναδιάρθρωσης του Ποινικού Κώδικα.

Παραδείγματος χάριν: Χρήσιμα στατιστικά στοιχεία θα ήταν για εμάς το να μας πείτε πόσοι είναι οι κρατούμενοι στις ελληνικές φυλακές που έχουν να κάνουν με υγιεινολογικές παραβάσεις, με παραβάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, με πολεοδομικές παραβάσεις, με παραβάσεις του λεγόμενου κοινού Ποινικού Δικαίου, δηλαδή αυτοί οι οποίοι αδυνατούν να εξαγοράσουν την ποινή τους και παραμένουν. Εάν το κάνατε αυτό, εάν μας δίνετε αυτά τα στοιχεία, είμαι βέβαιος ότι μία γενικευμένη αποποινικοποίηση τέτοιων παραβάσεων ή κατά πλειοψηφία –στο μεγαλύτερο βαθμό αποποινικοποίηση– και ένταξή τους στη διοικητική αρμοδιότητα, δηλαδή με πρόστιμα, θα ήταν πολύ πιο αποτελεσματική από τα βραχιολάκια, εάν φιλοσοφία σας είναι η αποσυμφόρηση των φυλακών.

Και επειδή με ένα σμπάρο θα είχαμε δυο τρυγόνια στη συγκεκριμένη περίπτωση, σας πληροφορώ ότι θα επέρχεται τέτοια αποσυμφόρηση στα πινάκια των ποινικών υποθέσεων, που πραγματικά τα αποτελέσματα θα ήταν θεαματικά.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Γιατί καθυστερούν οι πολιτικές ηγεσίες –και αναφέρομαι διαχρονικά– στο να προβούν σ' αυτήν την πολύ σοβαρή και ριζοσπαστική τομή στο ποινικό φαινόμενο;

Η κρίση, δυστυχώς, δεν είναι ευνοϊκή για τη ριζική αντιμετώπιση του φαινομένου του υπερπληθυσμού των φυλακών. Καινούργια αδικήματα συνεχώς θα εξελίσσονται. Δυστυχώς, οι δομές του κράτους είναι αδύνατον να αντιμετωπίσουν σε προληπτικό επίπεδο αυτήν την παραβατικότητα και αν όλες επιπέσουν επί της δικαιοσύνης, επί των δικαστηρίων και επί των καταστημάτων κράτησης, τότε η κατάσταση θα είναι ανεξέλεγκτη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Τσούκαλη.

Ο κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο, το οποίο καταδεικνύει για άλλη μια φορά ότι σ' αυτήν την Αίθουσα δεν έχει σημασία κανείς τι λέει, αλλά δυστυχώς οποιος το λέει. Και το λέω αυτό, γιατί είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο πραγματικά επιφέρει μια σοβαρή ρύθμιση, μια σοβαρή μεταβολή στους κανόνες που ίσχυαν μέχρι τώρα στα σωφρονιστικά καταστήματα, στο σωφρονιστικό μας σύστημα. Επιφέρει μια τομή, για την οποία θα μου επιτρέψετε να πω ότι ισχύει αυτό το οποίο υπενόησε ο κ. Βορίδης, μια τομή η οποία έχει θετικό πρόσημο.

Αυτό πρέπει να είναι σαφές προς τον πολίτη ο οποίος μας ακούει. Γιατί, αν υπάρχει σήμερα μια πραγματικότητα μέσα στα σωφρονιστικά μας καταστήματα, μέσα στις φυλακές, αλλά δυστυχώς και στα κρατητήρια των αστυνομικών τμημάτων, αυτή είναι μια πραγματικότητα ζοφερή. Είναι μια πραγματικότητα, η οποία δεν τιμά την Ελληνική Δημοκρατία, είναι μια πραγματικότητα όμως που μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με το άλμα προς τα μπροστά. Δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με συμβατικά εργαλεία, όχι μόνο διότι η χώρα δεν έχει τα οικονομικά μέσα αυτήν τη στιγμή να αντιμετωπίσει τη ζοφερή πραγματικότητα που βιώνουν οι κρατούμενοι μέσα στα σωφρονιστικά μας καταστήματα, αλλά και διότι, για να συμβεί η μεταβολή η οποία θα επιφέρει ανθρώπινες συνθήκες ζωής σε όλους όσοι τιμωρήθηκαν από την ελληνική δικαιοσύνη, για να μπορέσει να συμβεί αυτό, χρειάζεται

χρόνος. Μέχρι τότε, όμως, κανείς από εδώ μέσα δεν έχει το δικαίωμα να επιβάλει σε κάποιους ανθρώπους να είναι σ' αυτήν την κατάσταση, να βιώνουν αυτές τις συνθήκες, που πραγματικά δεν τιμούν την Ελληνική Δημοκρατία.

Επομένως, εάν υπάρχει κάτι στο οποίο υπάρχει μια πλατιά, ευρεία πολιτική συναίνεση, είναι ότι πρέπει οι φυλακές της Ελλάδας να αποσυμφορηθούν. Και αν αυτό είναι μια κυρίαρχη πολιτική στόχευση, κύριε Υπουργέ, τότε νομίζω ότι το επόμενο βήμα πρέπει να είναι η παραδοχή, ότι αυτό μπορεί να συμβεί, μόνο εάν στην Ελλάδα με τρόπο συστηματικό, μελετημένο, καθαρό επέλθει μια πραγματική μεταφορά του βάρους στις εναλλακτικές μορφές κράτησης. Τότε πραγματικά θα μπορούμε να μιλήσουμε για πραγματική, όχι πρόσκαιρη, αλλά σε βάθος χρόνου αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης.

Τι έχει συμβεί μέχρι σήμερα; Τι έχουμε δει να συμβαίνει όχι μόνο τα τελευταία χρόνια, αλλά καθ' όλη τη διάρκεια της εμπειρίας μας ως Ελληνική Δημοκρατία και όχι μόνο στη χώρα μας; Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας πω ότι είναι ένα στοιχείο το οποίο παρουσιάζεται σε όλες τις χώρες του Συμβουλίου της Ευρώπης, ότι είναι ένα στοιχείο το οποίο υπάρχει στο διεθνή πολιτικό διάλογο.

Υπάρχει απ' τη μια μεριά η αντιμετώπιση με τις ασπιρίνες, δηλαδή με μέτρα τα οποία θα αποσυμφορήσουν για μικρό χρονικό διάστημα τις φυλακές -αυτά ονομάζονται, μέσα σε πολλά εισαγωγικά, «αμνηστία»- δηλαδή αποσυμφορούμε τις φυλακές λέγοντας ότι κάποιοι κρατούμενοι με συγκεκριμένη ποινή, χρόνους κ.λπ. μπορούν να αποφυλακισθούν. Έτσι δημιουργείται ένα κενό, μια αποσυμφόρηση, η οποία όμως είναι πρόσκαιρη, κρατάει δυστυχώς μόνο λίγους μήνες. Υπάρχει όμως κι ο άλλος τρόπος, στον διεθνή πολιτικό διάλογο, ο οποίος αφορά την πιο μακροχρόνια, πιο αποτελεσματική, πιο μόνιμη αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης, των καταστημάτων σωφρονισμού.

Δυστυχώς μέχρι τώρα εμείς, στη χώρα μας, είχαμε επιλέξει μόνο τα χάπια, μόνο δηλαδή τις ασπιρίνες, μόνο την ονομαζόμενη «αμνηστία». Τι μπορεί, όμως, να επιφέρει μια αποφασιστική προώθηση της κύριας μορφής εναλλακτικής έκτισης ποινής, που είναι η ηλεκτρονική επιτήρηση; Μπορεί πραγματικά να οδηγήσει σε βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης εντός των φυλακών.

Διότι το βασικό που πρέπει να κοιτάζουμε είναι, όταν μιλούμε για ανθρώπινα δικαιώματα, για ατομικές ελευθερίες, για ψυχολογικές επιπτώσεις, να σταθμίζουμε κάθε φορά αν η στέρηση της ελευθερίας απ' τη μια μεριά μπορεί να εξισορροπηθεί, να σταθμιστεί, με την επιβολή ηλεκτρονικής επιτήρησης, αλλά κατά τ' άλλα ζωής εκτός φυλακών, εκτός κρατητηρίων, εκτός κελιών, με συνέχιση της κοινωνικής ζωής. Πρέπει να σταθμίζουμε δηλαδή, αν η αποσυμφόρηση δημιουργεί καλύτερες συνθήκες εντός της φυλακής για τους υπόλοιπους κρατούμενους οι οποίοι διαβιούν μέσα στη φυλακή, σύμφωνα με τον νόμο, εάν δηλαδή οδηγεί σε βελτίωση πραγματικά των καταστάσεων που βιώνει ένας φυλακισμένος.

Το δεύτερο που πρέπει να κοιτάζουμε είναι εάν η ηλεκτρονική επιτήρηση οδηγεί στην αποιδρυματοποίηση, δηλαδή ότι ένας κρατούμενος ο οποίος μπορεί να συνεχίσει την κοινωνική, επαγγελματική, εκπαιδευτική του ζωή, αποιδρυματοποιείται καλύτερα όντας εκτός της φυλακής ή εάν το σύστημά μας επιλέγει την ιδρυματοποίηση, δηλαδή επιλέγει τη βίαιη διακοπή, το να μην μπορέσει ο άνθρωπος αυτός να συνεχίσει τη ζωή του, υπό τους περιοριστικούς προφανώς όρους που επιβάλλονται από τον δικαστή, τον ανακριτή, την αρμόδια αρχή, εκτός της φυλακής.

Θεωρώ ότι το να μπορέσεις σήμερα, όντας ώριμος αρκετά να αντιμετωπίσεις το «οφθαλμός αντί οφθαλμού» και το ότι πρέπει ο κρατούμενος, ο φυλακισμένος, ο κατάδικος να είναι στα κάτεργα για να μπορέσει να λυτρωθεί ψυχολογικά η κοινή γνώμη, νομίζω ότι αυτό μπορεί να ξεπεραστεί, γιατί πλέον η ελληνική κοινωνία είναι αρκετά ώριμη να αντιληφθεί ότι οι ανθρώπινες συνθήκες ζωής, διαβίωσης, δεν είναι μόνο για τους ελεύθερους, είναι και για τους φυλακισμένους.

Επομένως, το πρώτο, το κύριο που μπορεί να επιτυγχάνεται ως βελτίωση των συνθηκών ζωής ενός ανθρώπου που μπαίνει σε ηλεκτρονική επιτήρηση είναι το ότι μπορεί και συνεχίζει μια επαγγελματική ζωή, μία ζωή η οποία τελοσπάντων του δίνει τη δυνα-

τότητα να αναπτύσσει τις δεξιότητες και να ξεφύγει από ψυχολογικές επιπτώσεις που έχει η κράτηση.

Το άλλο ζήτημα έχει να κάνει με κάτι το οποίο δεν ακούστηκε πολύ στην Αίθουσα, επειδή ίσως αποτελεί και ένα είδος ταμπού. Έχει να κάνει με δύο στόχους που επιτυγχάνονται ταυτόχρονα. Ο πρώτος στόχος είναι η αξιοπρέπεια αυτού που μπαίνει στην επιτήρηση, του αποφυλακισθέντος ή του ανθρώπου που βρίσκεται σε άδεια. Αυτός είναι ο πρώτος στόχος και επιτυγχάνεται ταυτόχρονα με την εξοικονόμηση χρόνου και χρήματος από τις ανακριτικές, αστυνομικές και δικαστικές αρχές.

Πώς γίνεται αυτό; Επίσης υπάρχει στον διεθνή διάλογο αυτό. Όταν ένας κρατούμενος πάρει, παραδείγματος χάριν, άδεια και είναι υπόδικος ή έχει καταδικαστεί για ένα συγκεκριμένο αδίκημα, το οποίο τελείται στην περιοχή του, είναι ο πρώτος ο οποίος θα κληθεί από τις αστυνομικές αρχές, είναι ο πρώτος ο οποίος θα κληθεί από τους ανακριτές. Αποτέλεσμα; Εάν είναι αθώος, να υποστεί μία ψυχολογική, μία απαξιαστική συμπεριφορά, να υπάρξει απαξίωση σε επίπεδο τοπικής κοινωνίας και προφανώς αυτό να τον οδηγήσει σε καταστάσεις οι οποίες δεν είναι θετικές για έναν άνθρωπο ο οποίος έχει τιμωρηθεί αρκετά και ο οποίος τελοσπάντων πρέπει να ζήσει τη ζωή του.

Ταυτόχρονα, ο ίδιος άνθρωπος, όντας σε αυτήν την κατάσταση, απασχολεί τις δικαστικές αρχές, απασχολεί τις ανακριτικές αρχές, απασχολεί δηλαδή, όλο το σύστημα, το οποίο αντί να κυνηγά τον πραγματικά ύποπτο, κυνηγά αυτόν ο οποίος έχει τις περισσότερες υποψίες βάσει του πρότερου βίου του, βάσει της προηγούμενης καταδίκης του.

Εάν ο ίδιος κατάδικος ή ο ίδιος όντας σε άδεια αποφυλακισθείς, φορούσε το βραχιολάκι, δηλαδή το σύστημα γεωεντοπισμού, θα μπορούσε να είναι σαφές και να είναι καθαρό ότι ο άνθρωπος αυτός δεν βρισκόταν στον τόπο να εγκληματού. Με αυτόν τον τρόπο, λοιπόν, τι επιτυγχάνουμε; Επιτυγχάνουμε να μην υπάρχει η ψυχολογική κοινωνική απαξίωση του ανθρώπου αυτού, ενώ ταυτόχρονα εξοικονομούμε πόρους, χρόνο, χρήμα τις δικαστικές και τις ανακριτικές αρχές, οι οποίες πλέον στοχεύουν στην ανεύρεση του πραγματικού ύποπτου και δεν κινούνται με βάση το ποιος κινεί περισσότερο τις υποψίες λόγω του προτέρου βίου του.

Προσοχή, όμως, κύριε Υπουργέ -και νομίζω ότι αυτό εσείς το γνωρίζετε- γιατί υπάρχει ένας κίνδυνος, ο οποίος διαπιστώνεται επίσης στο διεθνή πολιτικό διάλογο, στα διεθνή πολιτικά φόρα, να υπάρξει διεύρυνση του δικτύου ποινών. Εκεί, δηλαδή, που κάποιος θα μπορούσε να αφεθεί ελεύθερος, να μην του επιβληθεί προσωρινή κράτηση, αντί γι' αυτό, να του επιβληθεί ηλεκτρονική επιτήρηση. Αυτό λέγεται διεύρυνση του δικτύου ποινών ή αντί να του επιβληθεί η φυλάκιση, τελικά να του επιβληθεί η ηλεκτρονική επιτήρηση.

Εδώ, λοιπόν, πρέπει να είναι καθαρός ο νόμος. Πρέπει να επιβάλλει καθαρούς κανόνες, πρέπει να είναι στενή η ερμηνεία. Να επιβάλλεται στην ερμηνεία ούτως ώστε να μην προκύπτει διεύρυνση του δικτύου ποινών και μ' αυτόν τον τρόπο, αντί να έχουμε καλύτερη νομοθετική διαδικασία, καλύτερη -θα έλεγα- δικαιοδοτική διαδικασία, να έχουμε διεύρυνση και περισσότερους ανθρώπους να τιμωρούνται.

Ένα πέμπτο σημείο είναι στις εξαιρέσεις. Δεν είναι δυνατόν όλα τα ποινικά αδικήματα να υπαχθούν σ' αυτές τις ρυθμίσεις. Είναι προφανές αυτό. Υπάρχει, όμως, μία θεμελιώδης διάκριση, η οποία αφορά το βαθύτερο λόγο που επέβαλε στο νομοθέτη αυτές οι πράξεις να ποινικοποιηθούν, ο λόγος της επιβολής των ποινών, ποιος είναι ο λόγος που οδηγήσε μια κοινωνία να τιμωρεί μια πράξη. Επομένως, μπορεί να γίνει διάκριση των αδικημάτων, ανάλογα με την απαξία, η οποία τηρείται. Έγινε, ήδη, μία διάκριση στα αδικήματα -νομίζω ότι είναι σε ορθή κατεύθυνση, νομίζω ότι καλύπτει αυτήν τη διάκριση- και πιστεύω ότι αυτό μπορεί να οδηγήσει κάποιους κρατούμενους στην υπαγωγή στην ηλεκτρονική επιτήρηση και κάποιους άλλους στη συνέχιση της έκτισης της ποινής μέσα στις φυλακές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα - δύο λεπτά παραπάνω, κυρία Πρόεδρε.

Έρχομαι τώρα στο λίγο χρόνο που μου απομένει για να τοπο-

θετηθώ στο θέμα που έχει προκύψει σήμερα σχετικά με την τροπολογία. Διαβάζω την τροπολογία, όπως έχει μέσα στο κείμενο που μας έχει διανεμηθεί.

«Όποιος με πρόθεση παραβιάζει κυρώσεις ή περιοριστικά μέτρα που έχουν επιβληθεί σε βάρος κρατών ή οντοτήτων ή οργανισμών ή φυσικών ή νομικών προσώπων, με αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, ή με κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τιμωρείται με φυλάκιση έξι μηνών, εκτός εάν ο νόμος προβλέπει βαρύτερη ποινή.

Η διάταξη ως έχει, πού τιμωρεί τα κοινωνικά κινήματα; Η διάταξη ως έχει, πού λέει ότι εάν ληφθεί μία απόφαση -πολιτική απόφαση, διότι δεν θα επιβάλλεται με κυρώσεις ή με περιοριστικά μέτρα- για διχοτόμηση του νησιού της Κύπρου, αυτή θα τιμωρείται σε περίπτωση που εμείς δεν την αναγνωρίζουμε; Η διάταξη ως έχει λέει για κυρώσεις και περιοριστικά μέτρα, όχι του ΝΑΤΟ, όχι άλλων οργανισμών όπως ακούστηκε στην Αίθουσα, του Συμβουλίου Ασφαλείας. Θυμίζω στον Έλληνα πολίτη που μας ακούει ότι αποφασίζει μόνο ομόφωνα και με τον Κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία εμείς έχουμε ενταχθεί οικειοθελώς. Εάν, λοιπόν, κάποιος παραβιάζει τις κυρώσεις ή τα περιοριστικά μέτρα των κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτός δεν θα τιμωρείται σύμφωνα με τη δική μας έννομη τάξη; Και ποιες είναι αυτές οι κυρώσεις και τα περιοριστικά μέτρα; Αναφέρθηκαν προηγουμένως. Ποιος μπορεί να παραβιάσει ένα εμπάργκο; Αυτός ο οποίος προφανώς θα πάει να δώσει πετρέλαιο εκεί που υπάρχει ένα εμπάργκο πετρελαίου. Ποιος παραβιάζει μία απαγόρευση πτήσεων;

Προφανώς, κάποιος ο οποίος πάει να περάσει με ένα αεροπλάνο. Δεν ξέρω πολλά κοινωνικά κινήματα τα οποία πετάνε με αεροπλάνο ή οδηγούν αεροπλάνο ή μπορούν να χρηματοδοτήσουν αεροπλάνο.

Θεωρώ ότι εδώ είναι καθαρή η ιστορία. Είναι καθαρή ως προς το ποινικό κομμάτι. Δεν ποινικοποιεί πολιτικές αποφάσεις. Ποινικοποιεί, όμως, φυσικά πρόσωπα κυρίως ή νομικά πρόσωπα, τα οποία παραβιάζουν κυρώσεις ή περιοριστικά μέτρα.

Κύριε Υπουργέ, εδώ υπάρχει ένα ζήτημα και πρέπει να είναι σαφές. Υπάρχει ένα θέμα στη συγκεκριμένη τροπολογία, στη συγκεκριμένη παράγραφο που δημιουργεί τη σύγχυση. Ενώ η διάταξη ως έχει πάει στο 458 του Ποινικού Κώδικα που αναφέρεται σε παραβιάσεις διοικητικών διατάξεων της ελληνικής έννομης τάξης, της ελληνικής διοίκησης, στην αιτιολογική έκθεση αναφέρεται ότι αυτό γίνεται ως συμπλήρωση του 49Α. Να πω ότι το 49Α αναφέρεται στη δεύτερη μονάδα της αρχής για την επιβολή κυρώσεων και υπόπτων τρομοκρατίας, όπου έχουν καθιερωθεί αποτελεσματικοί μηχανισμοί για εντοπισμό και δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων.

Θεωρώ ότι εδώ έχουμε ή μια διάταξη που είναι όπως την καταλαβαίνω εγώ στο ουσιαστικό της κομμάτι ή η αιτιολογική έκθεση δεν είναι γι' αυτό το πράγμα. Ή έχετε συμπλήρωση του 49Α ή έχετε αυτό το οποίο διατυπώνεται στην ουσία της διάταξης. Εάν είναι αυτό το οποίο διατυπώνεται στην ουσία της διάταξης και έχει γίνει μια παρερμηνεία ή μια λάθος διατύπωση στην αιτιολογική έκθεση, τότε μπορώ να το καταλάβω με το σκεπτικό που είπα πριν, ότι κυρώσεις και περιοριστικά μέτρα επιβάλλονται με συγκεκριμένους τρόπους και προφανώς, γίνονται σεβαστά από τους Έλληνες πολίτες. Εάν όμως είναι κάτι άλλο, πρέπει αυτό να το διατυπώσετε εδώ και ίσως να διορθωθεί με μια νομοτεχνική βελτίωση.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, για την υπομονή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Να είστε καλά κι εσείς.

Σας ευχαριστώ κι εγώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Ταμής για επτά λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρούμε να βάλουμε μια νέα διαδικασία απονομής δικαιοσύνης η οποία έχει πολλαπλούς ωφέλιμους σκοπούς, για τη λειτουργία του συστήματος και για τους ίδιους τους καταδικασμένους για διάφορα αδικήματα.

Το ζητούμενο στη σημερινή συγκυρία ποιο είναι; Είναι η βελτίωση της απονομής της δικαιοσύνης. Απονομή δικαιοσύνης είναι η έγκαιρη και δίκαιη εκδίκαση των υποθέσεων. Είναι η έκταση των

ποιών με βέλτιστες συνθήκες. Το ζητούμενο είναι στο παρόν νομοσχέδιο να βελτιώσουμε το σωφρονιστικό σύστημα, ένα σωφρονιστικό σύστημα που με τα στοιχεία που μας δίνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, είναι πάρα πολύ βεβαρημένο –μπορώ να πω ότι είναι υπερπλήρες. Έχουμε δεκατέσσερις χιλιάδες και πλέον κρατούμενους σε φυλακές που η χωρητικότητά τους είναι κάτω από δέκα χιλιάδες.

Το ζητούμενο δεν είναι να απελευθερώσουμε κρατούμενους μόνο και μόνο γιατί δεν έχουμε φυλακές να τους βάλουμε μέσα. Το ζητούμενο είναι να εξασφαλίσουμε δίκαιη απονομή σ' ό,τι αφορά τις ποινές και παράλληλα να βρούμε τρόπους έτσι ώστε οι φυλακές να έχουν μέσα αυτούς που πραγματικά πρέπει να είναι μέσα, ανάλογα με τα αδικήματα τα οποία έχουν κάνει και για τα οποία έχουν εκδικασθεί.

Επομένως, η παρούσα νομοθετική ρύθμιση είναι μία βελτίωση προς την εξασφάλιση καλύτερων συνθηκών στις φυλακές και για την αποσυμφόρηση των φυλακών, αλλά είναι παράλληλα και μια νέα δυνατότητα που δίνουμε στους πολίτες οι οποίοι για οποιονδήποτε λόγο έχουν καταδικαστεί για διάφορα αδικήματα οικονομικού κυρίως περιεχομένου, προκειμένου να εξασφαλίσουν την ένταξη τους στην κοινωνία και να μπορέσουν εν δυνάμει να συνεχίσουν την εργασία τους στις πραγματικές τους επαγγελματικές δραστηριότητες που είχαν και πριν και με την πιθανότητα κάποια στιγμή να αποπληρώσουν κι αυτές τις υποχρεώσεις για τις οποίες τιμωρήθηκαν.

Επομένως, με ποια μέτρα μπορούμε να απονείμουμε δικαιοσύνη και να αποσυμφορήσουμε τις φυλακές; Ένα απ' αυτά είναι η ηλεκτρονική επιτήρηση. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, διότι δεν είμαι νομικός για να πω ακριβώς τις διατάξεις οι οποίες θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σωστές και νομίζω ότι υπάρχει διακομματική συναίνεση στο θέμα αυτό, θέλω να πω, όμως, ότι εκτός από την ηλεκτρονική επιτήρηση ήδη εφαρμόζεται ο θεσμός της κοινωνικής εργασίας στους δήμευτους.

Εμείς στα Τρίκαλα από το 2006 εφαρμόσαμε επανειλημμένως για πάρα πολλούς καταδικασμένους συμπολίτες μας την κοινωνική εργασία. Περισσότερα από εξήντα άτομα επωφελούνται από τη διαδικασία αυτή, παρέχοντας κοινωνική εργασία σε δήμους και υπηρεσίες των δήμων. Επίσης, με τον τρόπο αυτό κατέστη δυνατόν να συνεχίσουν την οικογενειακή τους ζωή μέσα στην πόλη, χωρίς να είναι επιζήμιοι για τις οικογενείες τους. Το ζητούμενο, λοιπόν, είναι η βελτίωση των συνθηκών κράτησης.

Πάμε λοιπόν επ' ευκαιρία αυτού του νομοσχεδίου να ρίξουμε και μια ματιά στο θέμα των φυλακών, να δούμε πώς είναι σήμερα οι καταστάσεις στις φυλακές. Υπάρχουν πράγματα τα οποία πρέπει να προχωρήσουμε ως πολιτεία σε ό,τι αφορά τη βελτίωση των συνθηκών μέσα στις φυλακές.

Αφ' ενός πρέπει να διασφαλίσουμε την υγιεινολογική περιθάλψη των κρατουμένων με τη λειτουργία των υφιστάμενων υγιεινολογικών μονάδων εντός των φυλακών αλλά και την κατασκευή από τα σχέδια και τις μελέτες νέων υγιεινολογικών μονάδων.

Θα πρέπει λοιπόν να υπάρχει, κύριε Υπουργέ, στελέχωση των ιατρικών τμημάτων σε κάθε φυλακή για να παρέχεται υγιεινολογική περίθαλψη και να μην αναγκάζονται να μεταφέρονται οι κρατούμενοι στα νοσοκομεία, τα οποία μπορεί να απέχουν πολλά χιλιόμετρα και να έχουμε παράλληλα απόπειρες αποδράσεων με αφορμή τη μεταφορά ενός ασθενούς σε νοσοκομείο. Έχουν συμβεί πάρα πολλά τέτοια γεγονότα.

Επόμενη παροχή υπηρεσιών που πρέπει να παρέχεται στους έγκλειστους είναι η διά βίου μάθηση. Πρέπει μέσα στις φυλακές να λειτουργούν τμήματα διά βίου μάθησης, τα οποία να παρέχουν στοιχειώδη ή και εξειδικευμένη μόρφωση στους έγκλειστους φυλακισμένους, προκειμένου στο διάστημα αυτών των ετών που μένουν μέσα να αποκτήσουν την απαιτούμενη μόρφωση.

Επίσης, πολύ βασικό θέμα, που είναι ένα από τα ζητήματα στα οποία η χώρα μας υστερεί, είναι η απεξάρτηση των κρατουμένων. Έχουμε συχνά φαινόμενα, μπορώ να πω ότι είναι συνηθισμένο φαινόμενο, σε όλες τις φυλακές να υπάρχει μεγάλο ποσοστό κρατουμένων οι οποίοι είναι εξαρτημένοι από ναρκωτικά. Για αυτούς τους ανθρώπους δεν υπάρχουν δυνατότητες απεξάρτησης ενόσω είναι μέσα στις φυλακές.

Υπάρχει ένα σωφρονιστικό κατάστημα στη Θήβα, το οποίο παρέχει και απεξάρτηση στους φυλακισμένους. Είναι να γίνει και να παραδοθεί σε λειτουργία ένα αντίστοιχο στη Χαλκιδική και έχει χωροθετηθεί και ένα αντίστοιχο δίπλα από τις φυλακές των Τρικάλων, όπου ο δήμος παλαιότερα, πριν από κάποια χρόνια, τέσσερα χρόνια περίπου, είχε παραχωρήσει εξήντα στρέμματα, προκειμένου να γίνει ένα σωφρονιστικό κατάστημα, το οποίο θα παρέχει και απεξάρτηση.

Μάλιστα έχει τελειώσει, κύριε Υπουργέ, η μελέτη. Επανεξιλημμένα σας έχουμε ενοχλήσει. Είναι αυτό το διάστημα σε αναμονή και η κοινωνία των Τρικάλων για να δει τον προϋπολογισμό αυτού του έργου που είναι πολύ χρήσιμο για εμάς. Πιστεύω ότι μπορεί να ενταχθεί στο ΕΣΠΑ της επόμενης περιόδου, προκειμένου αυτό το έργο να γίνει και να παρέχει σε φυλακισμένους παράλληλα και απεξάρτηση από τα ναρκωτικά, έτσι ώστε όταν τελειώσει η έκδοση της ποινής να μπορούν να βγουν έξω στην κοινωνία και να είναι σωστοί πολίτες.

Το τελευταίο θέμα που έχω εντοπίσει είναι ο διαχωρισμός των επικίνδυνων κρατουμένων από τους υπόλοιπους. Έχουμε το φαινόμενο μέσα στις φυλακές, μέσα στα ίδια κελιά, να υπάρχουν βαρυνόμενοι με άλλους που έχουν πολύ ελαφρές ποινές. Αυτό πρέπει να το ξεχωρίσουμε.

Είχαμε πει ότι θα κάνουμε κάποια στιγμή φυλακές υψίστης ασφαλείας για κατάδικους τύπου Βλαστού, οι οποίοι το μόνο που κάνουν μέσα στις φυλακές είναι να σκέφτονται πώς θα φύγουν και οι οποίοι με τα χρήματα που διαθέτουν από το παράνομο εμπόριο ναρκωτικών και όλες αυτές τις προηγούμενες δραστηριότητές τους, έχουν πάρα πολλά χρήματα για να το κάνουν. Αυτοί δημιουργούν προβλήματα στη λειτουργία φύλαξης των υπολοίπων κρατουμένων και έχουμε τις συχνές περιπτώσεις των αποδράσεων που έγιναν και στα Τρίκαλα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε.

Κάνω μια έκκληση, κύριε Υπουργέ, να αξιοποιήσουμε τη δυνατότητα που δίνει η μετακίνηση και η κινητικότητα των δημοτικών αστυνομικών και να στελεχώσουμε τις φυλακές με προσωπικό. Και συγκεκριμένα τις φυλακές των Τρικάλων να τις στελεχώσουμε, όπως έχουμε ήδη ζητήσει, με προσωπικό πάνω από είκοσι πέντε άτομα, ώστε τουλάχιστον, να τηρηθούν οι όροι ασφαλείας και στις βάρδιες προσωπικού και στη φύλαξη των κελιών των κρατουμένων, προκειμένου να μην έχουμε άλλα αντίστοιχα φαινόμενα αποδράσεων και δημιουργίας θανατηφόρων περιστατικών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Ταμύλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κικιλίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ακούστηκαν πολλά σήμερα στην Αίθουσα για το νομοσχέδιο αυτό του Υπουργείου Δικαιοσύνης και επειδή η αίσθησή μου είναι ότι η σύμπνοια και οι μέγιστες δυνατές πλειοψηφίες έτσι ώστε να μπορέσει να περάσει ένα σχέδιο νόμου είναι μόνο στα συν της Βουλής του 2013, θα ήθελα να ξαναφέρω τα πράγματα λίγο στη διάσταση την οποία το νομοσχέδιο τα βάζει.

Να το πω απλά και λαϊκά: Ηλεκτρονικά βραχιολάκια. Είναι αυτό ένα μέτρο μιας σκληρής δεξιάς Κυβέρνησης, όπως έχει κατηγορηθεί επανειλημμένως; Δεν είναι. Έχει μια διάσταση το μέτρο αυτό κοινωνική, ανθρώπινη κατά βάση; Αφήνω τα επιμέρους, στα οποία οι ενστάσεις μπορεί να είναι εύλογες και συζητήθηκαν και στην επιτροπή κι εδώ. Έχει.

Άρα, λοιπόν, λέω προς τις αξιότιμες κυρίες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται μέσα στην Αίθουσα, αλλά και στο σύνολό της ότι δεν καταλαβαίνω το «ΠΑΡΩΝ». Μάλιστα, θα έλεγα ότι θα ήταν πεδίο δόξης λαμπρό για εσάς να δείξετε μεγαλοψυχία πολιτική και όχι μικροκομματικό συμφέρον, να βρούμε τις επιμέρους αντιθέσεις που μπορεί να έχουμε στο νομοσχέδιο και να στηρίξουμε το βασικό, το προφανές.

Θα δώσω ένα παράδειγμα, αγαπητή κυρία Κωνσταντοπούλου, ενός ανήλικου, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να μην είναι μέσα σε ένα σωφρονιστικό κατάστημα. Γιατί αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς πρέπει να πούμε ότι η απόδοση μιας ποινής είναι ο εγκλεισμός –το ένα κομμάτι- που πράγματι υφίσταται και ο σωφρονισμός που δεν υφίσταται στα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας μας το 2013. Δεν υπάρχει.

Άρα, λοιπόν, η δυνατότητα του να εκτίσει την ποινή του –τα 2/5- και μετά να είναι με το ηλεκτρονικό βραχιολάκι σπίτι του είναι συν; Ναι, είναι. Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση; Ναι, είναι. Είναι ένα μέτρο κατά το δυνατόν δημοκρατικό; Ναι, είναι. Μπορεί –αν θέλετε- να δώσει άλλη πνοή στο σωφρονιστικό σύστημα; Ναι, μπορεί. Είναι διεθνής πρακτική; Βεβαίως, είναι. Έχει επιτύχει στο εξωτερικό. Έχει πετύχει. Γιατί, λοιπόν, ψηφίζετε «ΠΑΡΩΝ». Γιατί να μην το στηρίξουμε;

Κύριε Υπουργέ, όμως, με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο και τα ηλεκτρονικά βραχιολάκια κάνετε τη δικαιοσύνη ιερή. Εσείς κύριε Υπουργέ, έχετε υπηρετήσει και τη δικαστική εξουσία και τη νομοθετική και την εκτελεστική τώρα.

Επειδή πριν ήταν εδώ οι συνάδελφοι –το βάζει κανείς όπως θέλει- της Χρυσής Αυγής και επειδή ακούστηκαν πολλά και διάφορα, στο δικαστικό κομμάτι της υπόθεσης το λόγο έχει η δικαιοσύνη. Κι εγώ δεν θα ήθελα σε καμμία των περιπτώσεων να εμπλακώ. Όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Βορίδης, οι φάκελοι έχουν αποσταλεί και ο φυσικός δικαστής έχει αναλάβει δράση.

Στο πολιτικό κομμάτι της υπόθεσης έχω συγκεκριμένα πράγματα, τα οποία θέλω να πω χωρίς να μακρηγορήσω. Θέλουμε να ξαναβρεθούμε ως Έλληνες Βουλευτές σε ευθεία γραμμή με τον ελληνικό λαό. Ζητάμε να μας ακούει. Ζητάμε μεγάλες πλειοψηφίες που έχουν κάτσει σπίτι τους που δεν ασχολούνται με τα κοινά και την πολιτική που δεν έχουν έρθει να ψηφίσουν να μας ξαναγκαλιάσουν.

Προσβλέπουμε σε αξιοκρατία. Προσβλέπουμε σε ένα καινούργιο κράτος, σε ένα νέο δημόσιο τομέα. Επιζητούμε στις αλλαγές αυτές και τις μεταρρυθμίσεις να έχουμε τον κόσμο μαζί μας. Για να γίνει αυτό, πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και να κοιτάμε το ελληνικό λαό στα μάτια. Θα έπρεπε, κατά τη γνώμη μου, να προηγηθεί των οποιοδήποτε διώξεων –που καλά γίνονται σε δικαστικό επίπεδο- πολιτική συζήτηση μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και να ληφθούν πρωτοβουλίες έτσι ώστε στο λεγόμενο ή μη λεγόμενο, κατά τη γνώμη μου, ουσιαστικά δημοκρατικό τόξο να επικρατήσει αυτοκάθαρση.

Κύριε Υπουργέ, εσείς για χρόνια ήσασταν δικαστικός κορυφαίος και είστε αυτήν τη στιγμή στην ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Έστω κι αν υπάρχουν ενδείξεις –απ' όπου κι αν είναι αυτές από τη δική μου παράταξη ή άλλες- για συναδέλφους τώρα ή στο παρελθόν που δεν έχουν τιμήσει τον όρκο τους, που μας έχουν φέρει σε δύσκολη θέση, που δεν μπορούν να κοιτάξουν στα μάτια την κοινωνία, αυτές οι ενδείξεις με ό,τι άλλο υπάρχει πρέπει να αποσταλούν στη δικαιοσύνη και να κινηθούν οι διαδικασίες με όποιο κόστος.

Αυτή είναι η υποχρέωση που έχουμε απέναντι στον ελληνικό λαό. Αυτός κατά τη γνώμη μου είναι ο τρόπος που θα μπορέσουμε να τους ξανακοιτάξουμε ειλικρινώς όλοι μας στα μάτια. Βέβαια, αυτό είναι και το κλειδί για να πέσουν τα ποσοστά της Χρυσής Αυγής ή του οποιοδήποτε μορφώματος που πρόσκαιρα, ευκαιριακά υφαρπάξει την ψήφο πεντακοσίων χιλιάδων συνανθρώπων μας, συμπολιτών μας, οι οποίοι προφανώς δεν είναι νεοנaziστές και προφανώς δεν έχουν τέτοια ιδεολογία, αλλά ανορθόδοξα, με λάθος τρόπο –ίσως αυτοαναριούμενοι- επιλέγουν αυτόν τον τρόπο διαμαρτυρίας, γιατί εμείς δεν έχουμε τη διάθεση και τη βούληση να αυτοκαθαρθούμε.

Γιατί όποιος δει τις δημοσκοπήσεις και τα γκάλοπ, είτε είναι στον έντυπο Τύπο είτε στον ηλεκτρονικό, οφείλει να παραδεχτεί ότι η οικονομική ένδεια, τα προβλήματα επιβίωσης και η φτώχεια δεν είναι ο πρώτος λόγος που αυτοί οι συμπολίτες μας στράφηκαν στη Χρυσή Αυγή. Η απέχθειά τους για ένα πολιτικό σύστημα που δεν δύναται να αυτοκαθαρθεί και να προχωρήσει μπροστά είναι καθαρά ο πρώτος λόγος.

Κλείνοντας –δεν χρειάζομαι καν τα επτά λεπτά- αφού ξαναπώ ότι το νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αφού ξα-

ναπώ ότι ελπίζω στο τέλος της ημέρας, κύριε Βούτση, θα βρούμε, αν θέλετε, την πολιτική λεβεντιά όλοι να πούμε ότι, ναι, μας αρέσουν σημαντικά πράγματα σε αυτό το νομοσχέδιο και ότι πράγματι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και θα βρούμε το θάρρος να ψηφίσουμε, σας ζητώ ο πολιτικός λόγος της Αντιπολίτευσης να γίνει πιο έγκυρος και πιο πιστευτός.

Θα πούμε και τα πράγματα με το όνομά τους, κύριε Υπουργέ, για το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα και τις ευθύνες του, ευθύνες οι οποίες συσσωρεύτηκαν στη Μεταπολίτευση και απόρροιά τους είναι η κοινωνική πραγματικότητα την οποία βιώνουμε σήμερα.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας κάνει μια πολύ μεγάλη προσπάθεια. Πιστεύω ότι και η Κυβέρνηση κάνει πολύ μεγάλη προσπάθεια. Κι επαναλαμβάνω, αν θέλουμε να ξαναβρεθούμε σε ευθεία γραμμή με τον ελληνικό λαό, είναι ιερή υποχρέωσή μας να προχωρήσουμε τα πάντα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας ευχαριστούμε κι εμείς.

Η κ. Αφροδίτη Σταμπούλη έχει τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς να είμαι νομικός θα προσπαθήσω να βάλω στο κάδρο τα πράγματα που δεν πρέπει να μας ξεφύγουν σε σχέση με το νόμο για τον οποίο μιλάμε.

Μου είπε κάποιος σωφρονιστικός υπάλληλος στο Κατάστημα Κράτησης Κεντρικής Μακεδονίας, τουτέστιν στις φυλακές Νιγρίτας: «Με την κατάσταση που υπάρχει εδώ, κυρία μου, ξέρετε τι με ενδιαφέρει; Πρώτον, μη σκοτώσουν κανέναν από εμάς, δεύτερον, μη σκοτωθούν μεταξύ τους και, τρίτον, φεύγοντας από εδώ να τους έχω μάθει κάτι, να είναι καλύτεροι άνθρωποι». Αυτό είναι ο σωφρονισμός, λοιπόν, και μου έκανε εντύπωση ότι αυτή η λέξη δεν βγήκε από το στόμα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του κυβερνώντος κόμματος της Νέας Δημοκρατίας.

Το δεύτερο που θέλω να θυμίσω είναι ότι όποιος καταδικάζεται ακόμα και για το ειδικότερο έγκλημα η ποινή που του επιβάλλεται είναι στέρηση της ελευθερίας, μεγαλύτερη ή μικρότερη. Αλλά δεν του επιβάλλεται ούτε στέρηση της αξιοπρέπειας ούτε ποιοιδήποτε είδους βασανισμός, στέρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του.

Δυστυχώς, με τις συνθήκες που υπάρχουν στις ελληνικές φυλακές πολλά δικαιώματα των κρατούμενων δεν γίνονται σεβαστά, με πρώτο, ας πούμε, το δικαίωμα να κοιμάται σε κρεβάτι με στρώμα. Διότι όταν σε ένα κελί το οποίο έχει δύο διώροφα κρεβάτια πρέπει να μείνουν πέντε, ο πέμπτος κοιμάται στο πάτωμα, σε ό,τι βρει και περιμένει κάποιος από τους άλλους τέσσερις να πάρει άδεια για να κοιμηθεί τις πέντε μέρες της άδειας και αυτός σε κρεβάτι.

Άρα το επιχείρημα της αποσυμφόρησης των φυλακών είναι πάρα πολύ σοβαρό και πάλι μου κάνει εντύπωση ο κυνισμός του Κυβερνητικού Εκπροσώπου που δήλωσε ότι δεν τον ενδιαφέρει. Είναι πάρα πολύ σοβαρό. Και είναι ο λόγος ο οποίος μας κάνει να λέμε «ΠΑΡΩΝ» σε αυτό το μέτρο, στο μέτρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης, εφόσον αυτό εφαρμοστεί σε κρατούμενους οι οποίοι έχουν τις προδιαγραφές για κάποια απόλυση μετά από κάποιο χρόνο έκτισης της ποινής τους και αυτό το μέτρο θα εφαρμοστεί νωρίτερα, ώστε να βγουν από τη φυλακή κάποιο χρόνο νωρίτερα όντες υπό επιτήρηση αντί να είναι στη φυλακή και συνεχίζοντας μετά να έχουν τα υπόλοιπα δικαιώματα, τις όποιες συνθήκες μεταχείρισης θα είχαν αν δεν υπήρχε αυτό το μέτρο.

Αυτό το μέτρο, όμως, δεν μπορεί να υποκαταστήσει ή -ακόμα χειρότερα- να αντικαταστήσει τις εναλλακτικές μορφές ποινής, οι οποίες προβλέπονται από το νομικό μας σύστημα και δεν εφαρμόζονται.

Γιατί δεν εφαρμόζεται η ημιελεύθερη διαβίωση, κύριε Υπουργέ; Ή γιατί εφαρμόζεται τόσο λίγο, αν εφαρμόζεται;

Γιατί δεν εφαρμόζεται η κοινωνική εργασία; Ή γιατί εφαρμόζεται τόσο λίγο;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-

φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Στο Σωφρονιστικό Κώδικα...

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Γιατί οι αγροτικές φυλακές έχουν τόσο πολλές κενές θέσεις, ενώ είναι τόσο λίγες;

Γιατί προβλέπονται ακόμη και για το μέτρο της ηλεκτρονικής επιτήρησης οι εξαιρέσεις που προβλέπονται; Τι θέλω να πω; Δεν αμφισβητώ ότι κάποια εγκλήματα έχουν μεγαλύτερη απαξία από κάποια άλλα, αλλά αυτό το έχει κρίνει ο ποινικός νομοθέτης κατατάσσοντάς τα και βάζοντάς τους τις ποινές που τους επιβάλλει.

Είναι λογικό και ηθικό -αν θέλετε- σε κάθε νέο νομοθέτημα να γίνεται και μία νέα κατανομή εγκλημάτων που τα θεωρούμε εμείς αυτήν τη στιγμή βαρύτερα από κάποια άλλα, ενώ ο ποινικός νομοθέτης τα έχει αξιολογήσει, όπως τα έχει αξιολογήσει; Μήπως αυτό υποκύπτει σε συγκυριακές τάσεις της κοινής γνώμης;

Από εκεί και πέρα, την αποσυμφόρηση των φυλακών θα βοηθούσε ο νόμος περί εξαρτησιογόνων ουσιών, διότι, όπως ξέρουμε, οι καταδικασθέντες με αυτόν το νόμο αποτελούν το 1/3 των κρατούμενων και θα διευκολυνόταν η αποφυλάκισή τους και η ένταξή τους σε θεραπευτικά προγράμματα.

Σε τι φάση βρίσκεται η εφαρμογή αυτού του νόμου; Μπορείτε να μας πληροφορήσετε; Οι δικές μας πληροφορίες λένε ότι βρίσκεται σε μηδανική φάση εφαρμογής. Είναι σχεδόν ανεφάρμοστος.

Το άλλο τρίτο των κρατούμενων στις ελληνικές φυλακές -παγκόσμιο αρνητικό ρεκόρ- είναι προφυλακισμένοι. Μήπως θα έπρεπε να αρχίσουμε την αποσυμφόρηση των φυλακών από εκεί, μειώνοντας τις προφυλακίσεις; Και μη μου πείτε ότι τις επιβάλλουν τα δικαστήρια. Μήπως θα έπρεπε από το δεκαοκτάμηνο να επιστρέψουμε στο δωδεκάμηνο;

Μήπως, επίσης, θα έπρεπε για κάποια αδικήματα -όχι μεγάλης ηθικής απαξίας, ίσως και μόνο για τα εξαγοράσιμα, αν θέλετε, το συζητάμε- να καθιερωθεί η αναμονή θέσης, να μη φυλακίζεται ο άνθρωπος που έχει υποπέσει σε ένα εξαγοράσιμο αδίκημα και δεν έχει χρήματα να το εξαγοράσει, εάν δεν αδειάσει θέση στην οποία να μπορεί να κάθεται, να κοιμάται σε κρεβάτι και να τρώει ανθρωπινά; Μήπως, λοιπόν, τέτοια μέτρα θα βοηθούσαν πολύ περισσότερο στην αποσυμφόρηση;

Όσον αφορά το σωφρονισμό, θα ήθελα να πω ότι στις εναλλακτικές μορφές έκτισης ποινής, όπως και στην υφ' όρον απόλυση, όπως και στην άδεια, σε όλα τα μέτρα που υπάρχουν για την επανένταξη του κρατούμενου και στα θεραπευτικά προγράμματα κατά μείζονα λόγο αυτό που σωφρονίζει, που θεωρείται στοιχείο της επανένταξης είναι η εμπιστοσύνη η οποία δείχνεται από την πολιτεία στον κρατούμενο με αυτόν τον τρόπο. Αυτή η εμπιστοσύνη, λοιπόν, ακυρώνεται από τη στιγμή που υπάρχει επιτήρηση. Άρα ο σωφρονισμός δεν επιτυγχάνεται στο βαθμό που θα επιτυγχανόταν με ένα μέτρο το οποίο περιλαμβάνει ένδειξη εμπιστοσύνης.

Πόσο χειρότερο είναι αυτό το μέτρο, όταν απευθύνεται σε ανήλικο; Οι ανήλικοι, όπως ξέρετε, διεθνώς δεν πρέπει να βρίσκονται σε συνθήκες κράτησης, ίσως εκτός από εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις. Πρέπει να βρίσκονται σε χώρους ανοιχτής φιλοξενίας με ψυχοκοινωνική υποστήριξη, εφ' όσον κρίνεται σκόπιμος ο περιορισμός τους και δη η απομάκρυνσή τους από ένα οικογενειακό περιβάλλον το οποίο ίσως και να ευνόησε την παραβατική τους συμπεριφορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Συγγνώμη, κυρία Πρόεδρε, δείξτε την ανοχή σας για λίγα λεπτά ακόμα, σας παρακαλώ.

Τι από όλα αυτά εξασφαλίζει αυτό το μέτρο σας; Τίποτα!

Επισημαίνοντας ότι αυτή η συσκευή μπορεί να γίνει ορατή κάτω από τα ρούχα του κρατούμενου και μάλιστα δεν μπορεί να μη γίνει ορατή, όταν, ας πούμε, πρέπει να βάλει ρούχα γυμναστικής, αντιλαμβανόμαστε ότι οδηγεί σε ένα στιγματισμό κάθε άλλο παρά σωφρονιστικό. Το ίδιο ισχύει -ακόμα περισσότερο βέβαια- για τις ανήλικες κοπέλες κρατούμενες και γενικά για τις γυναίκες κρατούμενες. Υπάρχει αυτό το θέμα με τα ρούχα τους.

Ένα άλλο θέμα είναι ότι όλη αυτή η διαδικασία ελέγχεται από κάποιον αδιευκρίνιστο μηχανισμό. Μας λέτε ότι θα είναι υπό την

εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά δεν μας λέτε ποιος φορέας, ποιο σώμα ανθρώπων –δημόσια υπηρεσία, ιδιωτική εταιρεία, κάτι άλλο;- θα το ελέγχει.

Όποιος και να το ελέγχει, όμως, θα καταγράφει μία σειρά προσωπικών δεδομένων που θα αφορούν τη διαβίωση αυτών των ανθρώπων, ακόμη και το πού πάνε για να ψωνίσουν τα καθημερινά αγαθά που χρειάζονται για την επιβίωσή τους.

Οι άνθρωποι, λοιπόν, που θα διαχειρίζονται αυτά τα δεδομένα πόσο θα τα κρατάνε; Ποιοι θα είναι οι περιορισμοί στη χρήση τους μετά; Σαφώς θα απαγορεύεται, αλλά με ποια εχέγγυα θα εξασφαλίζεται ότι δεν φυλάσσονται και δεν χρησιμοποιούνται έστω και για διαφημιστικούς λόγους;

Και μιας και μιλάμε, λοιπόν, για προσωπικά δεδομένα, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι στην τροπολογία «αχταρμά» -με μία παράγραφο της οποίας ασχολήθηκαν οι προηγούμενοι συνάδελφοι, που αφορά το σεβασμό κάποιων διεθνών αποφάσεων- υπάρχει ένα κομμάτι το οποίο αφορά τα προσωπικά δεδομένα συλλαμβανόμενων, στους οποίους απαγγέλλονται κατηγορίες για κάποια αδικήματα.

Υπήρχε από πριν η δυνατότητα τα προσωπικά δεδομένα αυτών των ανθρώπων να δίνονται στη δημοσιότητα. Στο νόμο περί εξαρτησιογόνων ουσιών υπήρχε ένα άρθρο το οποίο έδινε σε όλους, χωρίς εξαίρεση ορισμένων αδικημάτων, τη δυνατότητα μέσα σε δύο εικοσιτετράωρα κατά τα οποία δεν αναρτώντο αυτά τα προσωπικά δεδομένα –απλώς πληροφορούνταν ότι υπάρχει τέτοια απόφαση εισαγγελική- να κάνουν προσφυγή στην εισαγγελία. Αφού περνούσαν τα δύο εικοσιτετράωρα και επιβεβαιωνόταν η πρώτη απόφαση, μόνο τότε αναρτώντο τα προσωπικά τους δεδομένα.

Τώρα, λοιπόν, για ορισμένα αδικήματα λέτε ότι τα προσωπικά δεδομένα αναρτώνται αμέσως και, εάν αυτό είναι απόφαση εισαγγελέα πρωτοδικών, πρέπει μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες να επικυρωθεί από την εισαγγελία εφετών. Εάν δεν επικυρωθεί, δεν ισχύει η διάταξη. Δηλαδή, αποσύρονται τα προσωπικά δεδομένα, αφού αυτοί οι άνθρωποι έχουν διασυνταχθεί, για παράδειγμα, ως τρομοκράτες και έχει δει τη φωτογραφία τους η γιαγιά τους και έχει πάθει εγκεφαλικό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Σταμπουλή, παρακαλώ πολύ ολοκληρώστε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους αν και θα δώσουμε «ΠΑΡΩΝ» στο νομοσχέδιο συνολικά, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε ένα-ένα ούτε τα άρθρα σας ούτε τις τροπολογίες σας, εκτός ίσως από εκείνη η οποία εγκρίνει αναδρομικά την καταβολή δεδουλευμένων στο σωφρονιστικό προσωπικό. Αυτό όντως έπρεπε να γίνει. Δεν είναι εδώ και ο Υπουργός Υγείας να του ευχαριστώ «και στα δικά του», να βρει κάποιο τρόπο να πληρώσει αναδρομικά και τις εφημερίες των γιατρών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρία Σταμπουλή, ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει η κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου και ολοκληρώνουμε τον κύκλο των ομιλητών.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αναφερόμενη στην προηγούμενη ιδιότητά σας, θα σας θυμίσω ότι η Δικαιοσύνη είναι ένα πολύ δύσκολο πράγμα. Θα σας θυμίσω ακόμη ότι δίκαιος είναι αυτός που μπορεί να αδικήσει και δεν το κάνει. Και κυρίως μπορούμε να αδικήσουμε, όταν βρισκόμαστε σε θέσεις εξουσίας είτε δικαστικής είτε εκτελεστικής είτε νομοθετικής είτε διοικητικής. Και κρινόμαστε για το εάν κάνουμε κατάχρηση ή κακή χρήση αυτής της εξουσίας.

Ιδίως, μάλιστα, σε εποχές και περιόδους που οι άνθρωποι είναι διατεθειμένοι να εκχωρήσουν τις κατοχυρωμένες ελευθερίες τους υπό το κράτος του φόβου, της προπαγάνδας, του εκβιασμού, τότε πρέπει ακόμη περισσότερο να ενεργοποιούνται τα δημοκρατικά και δικαιοκρατικά αντανάκλαστα, οι αξιακές αναφορές, στα ανθρώπινα δικαιώματα και στις κεκτημένες και κατακτημένες, θεμελιώδεις αρχές λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος. Τα λέω αυτά γιατί αυτά αναζητούμε σε ένα νομοσχέδιο και σε ενδεχόμενες τροπολογίες του Υπουργείου Δικαιο-

σύνης και δεν τα βρίσκουμε.

Κύριε Υπουργέ, δεν θέλατε να συζητηθεί το νομοσχέδιο αυτό σήμερα ή –το χειρότερο- δεν θέλατε να συζητηθούν και να γίνουν αντιληπτές οι τροπολογίες –πέντε τον αριθμό- με πληθώρα σκανδαλώδων και προκλητικών διατάξεων, που έχουν έντονη οσμή διαφθοράς, διαπλοκής και αντιδραστικής, αυταρχικής αντίληψης.

Στα επτά λεπτά που δίνονται σε έναν ομιλητή για να διατρέξει το νομοσχέδιο και πέντε πολυσχιδείς τροπολογίες, προφανώς δεν του δίνεται η δυνατότητα να τις αναλύσει. Πάντως, το ότι φέρντε σωρηδόν ρυθμίσεις αποδεικνύει ότι νομοπαρασκευαστικός οίστρος υπάρχει, γεγονός που καθιστά ακόμη πιο επιτακτικά τα ερωτήματα: Γιατί ακυρώσατε τη συζήτηση των αντιρατσιστικών νομοσχεδίων; Το νομοσχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ έχει κατατεθεί από τις 4 Ιουνίου. Γιατί δεν καταθέτετε κυβερνητικό νομοσχέδιο για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ρατσιστικής βίας; Μήπως διότι δεν καταδικάζετε, τελικά, τη ρατσιστική βία «απ' όπου και αν προέρχεται»;

Έρχομαι πολύ σύντομα στο νομοσχέδιο. Σας τα είπαμε αναλυτικά και στην επιτροπή. Το μόνο δικαίωμα που επιτρέπεται να στερείται ένας κρατούμενος είναι η ελευθερία του, δεν είναι η προσωπική του αξιοπρέπεια, δεν είναι κανένα άλλο δικαίωμα που άπτεται της ανθρώπινης ύπαρξής του. Το μόνο δικαίωμα που επιτρέπεται να στερείται ο υποβαλλόμενος σε περιοριστικούς όρους είναι η ελευθερία κίνησης.

Οι συνθήκες κράτησης στα καταστήματα «σωφρονισμού» –κατ' ευφημισμόν- της επικράτειας συνιστούν –και αυτό έχει κριθεί με δικαστικές αποφάσεις, των οποίων αντίγραφα σας προσκόμισα στην επιτροπή- παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ, που απαγορεύει τη σκληρή και απάνθρωπη μεταχείριση και τα βασανιστήρια.

Ζητείτε συναίνεση; Μα, κορυφαίο δείγμα διακομματικής συναίνεσης είναι το σχέδιο Σωφρονιστικού Κώδικα που έχει υποβληθεί από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής και εκκρεμεί στα συρτάκια σας ή στις ελληνικές καλνδρες. Αντ' αυτού φέρντε ένα νομοσχέδιο με το οποίο επιβάλλονται επαχθέστατα μέτρα σε ανήλικους, ενώ οι ανήλικοι δεν πρέπει να υποβάλλονται σε κράτηση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει τοποθετηθεί ευθέως κατά των φυλακών ανηλίκων. Θα άξιζε ίσως να διαβάσετε ένα βιβλίο που λέγεται «Κάτεργο ανηλίκων» και περιγράφει την τραγική εμπειρία που ενέγραψε ως βίωμα ένας τέτοιος ανήλικος.

Επιβάλλετε την ηλεκτρονική επιτήρηση σε υποδίκους και ανοίγετε έτσι ένα τεράστιο πεδίο δημιουργίας μίας κοινωνίας της ηλεκτρονικής επιτήρησης, την ίδια στιγμή που η παγκόσμια κοινή γνώμη βοά για τις παραβιάσεις του ιδιωτικού βίου του απορρήτου των επικοινωνιών και των προσωπικών δεδομένων των πολιτών όλης της υφείας.

Παραιτήθηκε η κυβέρνηση Γιούνκερ. Στη Γαλλία ο Πρωθυπουργός κάνει διαβήματα για τα εβδομήντα εκατομμύρια παρακολούθησων πολιτών. Στη Γερμανία εκδόθηκε προχθές απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου για παρακολούθηση Βουλευτή της Αριστεράς.

Περιμένουμε παρεμπιπτόντως στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας ακόμη να προσκληθεί ο διοικητής της ΕΥΠ. Εσείς φέρντε όμως άλλο ένα πεδίο επιτήρησης χωρίς καμμία εγγύηση, η οποία εκχωρείται σε ιδιώτες, κατά την προσφιλή σας τακτική, με κόστος που μετακυλιέται σε ποιον; Στον κρατούμενο, στον υπόδικο, στον αδειούχο, στον προσωρινώς υποβαλλόμενο σε περιοριστικούς όρους, αυτόν που μπορεί βεβαίως να ανταποκριθεί οικονομικά.

Την ίδια στιγμή εισάγετε εξαιρέσεις -σκανδαλώδους πρακτικής που έχετε υιοθετήσει- με τις οποίες τι επιχειρείτε; Την ευθεία παρέμβαση στη δικαστική εξουσία. Δεν δέχεσθε τις ποινές που επιβάλλουν τα δικαστήρια και λέτε ότι υπάρχουν κάποια αδικήματα που είναι πιο ευγενή από τα άλλα και κάποια που είναι πιο επονεϊδιστά, ανεξαρτήτως της ποινής. Μπορεί να έχουν επιβληθεί ισόβια για εσχάτη προδοσία και πενταετής κάθειρξη για ληστεία και εσείς λέτε ότι είναι χειρότερη η πενταετής κάθειρξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, θα παρακαλούσα για μία μικρή ανοχή σας.

Και, βέβαια, δεν μπορεί κανείς παρά να παρατηρήσει ότι από αυτήν την ηθικοπλαστική ιεράρχηση που κάνετε ωφελούνται οι μονίμως επωφελούμενοι από σκανδαλώδεις ρυθμίσεις που περνούν και μέσα από αυτήν εδώ τη Βουλή, κατά την πατέντα του κ. Βενιζέλου που ακολουθεί την πρακτική της αυτοαμνηστευσης και της ασυλίας εαυτού και «ημετέρων».

Κι εσείς επιχειρήσατε προ ελαχίστων εβδομάδων να φέρετε μία τέτοια τροπολογία για το «πόθεν έσχες». Φέρατε αντίστοιχη τροπολογία και την αποσύρατε, και τη μία και την άλλη, για την παραγραφή αδικημάτων των καρτέλ για τον ανταγωνισμό.

Η Κυβέρνηση Σαμαρά έχει -ων ουκ έστιν αριθμός- καταγεγραμμένες διατυπώσεις τροπολογιών-«ντροπολογιών», με τις οποίες ωφελούνται εκείνοι τους οποίους έχετε τοποθετήσει στις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς, εκείνοι οι οποίοι έχουν καθήκον υπηρετήσης του δημόσιου συμφέροντος και βρίσκονται διωκόμενοι από τη Δικαιοσύνη. Τους ξέρετε ποιοι είναι και με αυτό εδώ το νομοσχέδιο εξασφαλίζετε ότι αυτό το μέτρο, που είναι ένας εναλλακτικός τρόπος έκτισης ποινής, αλλά και όχι μόνο, θα είναι προστιπτό σε αυτήν την κατηγορία και δεν θα είναι σε καμμία άλλη κατηγορία.

Έρχομαι πάρα πολύ σύντομα, εντελώς διαγωνίως, στις τροπολογίες και θα επιφυλαχθώ στη δευτερολογία μου.

Πέντε είναι οι τροπολογίες, κύριε Υπουργέ, και τις φέρνουμε με πονηρό τρόπο γιατί βάζετε καλές ρυθμίσεις μαζί με κακές. Βάζετε τις υπερωρίες των σωφρονιστικών υπαλλήλων μαζί με την εκ των υστέρων αναδρομική νομιμοποίηση συμβάσεων που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις ελέγχου από το Ελεγκτικό Συνέδριο και από την Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων.

Φέρνουμε επίσης μία σειρά ρυθμίσεων για τον Κώδικα Δικηγόρων που δεν ψηφίστηκε -σας το θυμίζω ξανά, γιατί με πλαστά πρακτικά δεν υπάρχει ψηφισμένος κώδικας- και φέρνουμε ταυτόχρονα σε αυτήν την τροπολογία- «σκούπα» ή «αχαρμάν», όπως την αποκάλεσε η κ. Σταμπουλή, υπερεξουσίες για ποιους; Για το επιστημονικό προσωπικό που αποσπάται στον εισαγγελία διαφθοράς. Τι έλεγχο έχετε κάνει και δίνετε μία τέτοια εξουσία;

Φέρνουμε αλλαγή της απαρτίας στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας και λέτε ότι αρκούν δεκαεπτά παρόντες αντί για εικοσιπέντε. Και στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας γνωρίζετε ότι κρίνονται μείζονες υποθέσεις, μεταξύ των οποίων και η υπόθεση της ΕΡΤ. Πώς το κάνετε αυτό έτσι ανευθέριαστα;

Φέρνουμε ακόμη το άρθρο 458Α για το οποίο καταπλήσσομαι με την εντελώς ανιστόρητη ανάλυση που έγινε από εκπροσώπους των κυβερνητικών κομμάτων αλλά και από τη ΔΗΜΑΡ. Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ είναι ένα εκτελεστικό όργανο και μάλιστα με μη δημοκρατική σύνθεση του ΟΗΕ. Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ είναι αυτή που έχει την ευρεία δημοκρατική νομιμοποίηση. Εσείς θέλετε να περιβάλετε με αξία μάλιστα απροσμάχητο κύρους τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ.

Σας θυμίζω ότι αυτού του τύπου οι αποφάσεις είναι αποφάσεις που λαμβάνονται κατ' άρθρο 41 και 42 του Χάρτη του ΟΗΕ -ελπίζω να τον έχετε υπ' όψιν σας- και περιλαμβάνεται η δυνατότητα του Συμβουλίου Ασφαλείας να αποφασίσει διακοπή πλήρη ή μερική των οικονομικών σχέσεων, των σιδηροδρομικών, θαλασσίων, εναερίων, ταχυδρομικών, τηλεγραφικών, ραδιοφωνικών και λοιπών μέσων συγκοινωνίας, καθώς και τη διακοπή των διπλωματικών σχέσεων και ακόμη, κατά το άρθρο 42, αποκλεισμό και άλλες επιχειρήσεις από αέρος, θαλάσσης ή ξηράς.

Δηλαδή αν κάποιος αντιτίθεται φερ' ειπείν στο να δώσουμε τη βάση μας στη Σούδα ως προπύργιο επιθετικών ενεργειών αποφασισθειών από το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, είναι υπόλογος. Αυτό λέτε. Λέτε ακόμη ότι όποιος αμφισβητεί το δικαίωμα ενός εκτελεστικού οργάνου να στερήσει επικοινωνίες, τροφή, νερό, καύσιμα ή οτιδήποτε άλλο από έναν πληθυσμό και αυτός είναι υπόλογος.

Βάζετε αυτό το άρθρο υποκριτικά στο 27ο Κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα, δηλαδή, στις τελικές διατάξεις, μαζί με τι; Με μια πρόβλεψη προστίμου 59 ευρώ, που είναι το άρθρο 458 για τις παραβάσεις διοικητικών διατάξεων και την παράβαση αστυνομικών διατάξεων.

Δεν είναι αυτά, κύριε Υπουργέ, ενδείξεις δικαιοσύνης και δικαιοσύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ξέρω ότι έχω υπερβεί το χρόνο, γι' αυτό θα κάνω μια τελευταία παρατήρηση ως προς τις τροπολογίες και επιφυλάσσομαι στη δευτερολογία μου να επανέλθω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κλείστε, παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κάνετε και μια πρόβλεψη. Εγώ δεν θα παραστήσω ούτε τον μηχανικό ούτε τον αρχιτέκτονα ούτε τον τοπογράφο. Μας φέρατε, όμως, με την τροπολογία να κυρώσουμε και κάποια τοπογραφικά. Αυτά είναι τοπογραφικά της εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ» για κατασκευή κτηρίου είκοσι δικαστικών αιθουσών στην Ευελπίδων, μεταξύ άλλων.

Σας επεσήμανα προ μηνός ότι φέρατε τροπολογία για την εταιρεία «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ», η οποία είχε οσμή σκανδάλου. Δεν απαντήσατε. Σήμερα φέρνεται σε τροπολογία, μεταξύ πολλών άλλων, να κυρώσει η Βουλή τοπογραφικά για κτήριο. Έτσι θέλετε να γίνεται η νομοθέτηση;

Εμείς αντιλέγουμε σ' αυτό τον τρόπο και σας προσκαλώ να σταματήσετε να υποβαθμίζετε το Κοινοβούλιο με αυτού του είδους τις πρακτικές. Καταθέτω αντί άλλων τα πρόσφατα δημοσιεύματα της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» για τις αποκαλύψεις για την εταιρεία «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ» και πώς εφαρμόστηκαν άλλα τιμολόγια και άλλη αξιολόγηση σε έξι πανομοιότυπες φυλακές.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κυρία Κωνσταντοπούλου.

Τον λόγο έχει τώρα ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να καταθέσω δύο νομοτεχνικές βελτιώσεις. Αφορούν όχι αυτά που ακούστηκαν σήμερα. Αυτά θα τα συζητήσουμε και θα τα πούμε και αύριο. Η πρώτη αφορά στον τίτλο του σχεδίου νόμου. Εν' όψει του ότι μπαίνουν και άλλες διατάξεις θα προστεθούν στον τίτλο «Ηλεκτρονική επιτήρηση υποδίκων, καταδίκων και κρατουμένων σε άδεια» οι λέξεις «και άλλες διατάξεις».

Στην εσωτερική παράγραφο 3β της παραγράφου Β του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου η τελευταία φράση «εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, επιβλήθηκε ισόβια κάθειρξη» απαλείφεται. Μπήκε από παραδρομή εκεί, διότι αφορά μόνο καταδίκους αυτό και όχι υποδίκους.

Στις τροπολογίες με γενικό αριθμό 888 και 889 και ειδικό 37 και 38 αντίστοιχα, από 18-10-2013, υπάρχουν οι εξής νομοτεχνικές βελτιώσεις:

Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 888 και ειδικό 37, στην παράγραφο 2, μετά τη λέξη «ο τόπος», προστίθεται η λέξη «η αμοιβή». Έγινε από παράλειψη -το είπα και προηγουμένως- σε άλλη διάταξη. Δεν έχει μπει η λέξη «αμοιβή» για τους ασκούμενους.

Στον τίτλο της παραγράφου «1.α.» επαναλαμβάνεται το «1.α.» δύο φορές. Το δεύτερο «1.α.», λοιπόν, της τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 889 και ειδικό 38 απαλείφεται. Από τυπογραφικό λάθος μπήκε δύο φορές.

Στην ίδια τροπολογία, δηλαδή τη με γενικό αριθμό κατάθεσης 889 και ειδικό 38, στην παράγραφο 1, περίπτωση α', στο έβδομο εδάφιο, η φράση «του συνόλου των αποδοχών και των λοιπών προσθέτων αμοιβών...» αντικαθίσταται με τη φράση «του συνόλου των τακτικών αποδοχών που τους καταβάλλονταν από την οργανική τους θέση, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις καταβολής τους». Κατά τα άλλα, είναι το ίδιο.

Στην ίδια τροπολογία, τη με γενικό αριθμό 889 και ειδικό 38, στην παράγραφο 1, περίπτωση α', το όγδοο εδάφιο απαλείφεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Υπουργέ, να κατατεθούν στα Πρακτικά για να διανεμηθούν, έστω και τώρα, στους κυρίους συναδέλφους.

Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Δια-

φάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τα καταθέτω, κυρία Πρόεδρε. Στις τροπολογίες θα αναφερθώ αύριο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ακαδημίας, Αναρρίκτας και Αθλητισμών
 Διοικητικό: «ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΥΠΟΔΙΚΩΝ, ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΚΑΙ
 ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΑΔΕΙΑ»

Κοινοποίηση στην Ολομέλεια της Βουλής

1. Στον τίτλο του σχεδίου νόμου προσήθενται στο τέλος οι λέξεις: "ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ".
2. Στην εσωτερική παράγραφο 33 της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου η τελευταία φράση "εφόσον, στην τελευταία περίπτωση, επιβλήθηκε πρόστιμο κύκλου" απαλείφεται.

Αθήνα, 23 Οκτωβρίου 2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ

ΑΝΟΡΩΠΙΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

2593
23/10/2013
[Signature]

ΠΡΟΣΕΧΚΕΣ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Σης τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 888 και ειδικό αριθμό 37, από 18-10-2013, του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο σχέδιο νόμου του ίδιου Υπουργείου «ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΥΠΟΔΙΚΩΝ, ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΑΔΕΙΑ *και 37222 Διαφάνεια*

Κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής:

1. Στην τροπολογία με γενικό αριθμό κατάθεσης 888 και ειδικό αριθμό 37, από 18-10-2013, στην παράγραφο 2, μετά τη λέξη «ακόμα», προστίθεται η λέξη «η ομοιότητα».
2. Στον τίτλο της παραγράφου «1.α. 1.α.» της τροπολογίας με γενικό αριθμό κατάθεσης 888 και ειδικό αριθμό 38, από 18-10-2013, η δεύτερη αριθμηση «1.α.» απολείφεται.
3. Στην ίδια τροπολογία με γενικό αριθμό κατάθεσης 889 και ειδικό αριθμό 58, από 18-10-2013, στην παράγραφο 1, περίπτωση α', στο έβδομο εδάφιο, η φράση «του συνόλου των αποδοχών και των λοιπών προσθέτων αμοιβών που τους καταβάλλονταν από την οργανική τους θέση» αντικαθίσταται με τη φράση «του συνόλου των τακτικών αποδοχών που τους καταβαλλόνταν από την οργανική τους θέση, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις καταβολής τους».
4. Στην ίδια τροπολογία με γενικό αριθμό κατάθεσης 889 και ειδικό αριθμό 58, από 18-10-2013, στην παράγραφο 1, περίπτωση α', το όγδοο εδάφιο απολείφεται.

Αθήνα, 22 Οκτωβρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

[Signature]

[Signature]

Ι. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

Χ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

>>>

18995

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Παφίλη, όταν βομβαρδιζόταν το Βελιγράδι από τα νατοϊκά στρατεύματα και την αεροπορία, μια ομάδα δικαστών -είχα την τιμή να είμαι επικεφαλής- επισκεφθήκαμε το Βελιγράδι, σε δύσκολες συνθήκες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Με βάση αυτό, έξι μήνες φυλακή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πήγαμε φαρμακευτικό υλικό, τρόφιμα, αλλά κυρίως πήγαμε για ηθική συμπαράσταση. Εκεί μας υποδέχθηκε ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο Υπουργός του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ο Ράντοβιτς κ.λπ.. Θα έπρεπε να πάμε φυλακή; Ανθρωπιστική βοήθεια ήταν και νατοϊκή απαγόρευση, όχι απαγόρευση του ΟΗΕ. Το Συμβούλιο Ασφαλείας, όπως ξέρετε, παίρνει μόνο ομόφωνες αποφάσεις και μέλη είναι μεγάλες δυνάμεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όχι ομόφωνες. Υπάρχει και η απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι ομόφωνες, εννέα στις δεκαπέντε ψήφους!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γι' αυτό το ζήτημα θα επανέλθουμε και θα τα πούμε αύριο.

Τώρα, για το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, είχα δεσμευτεί ότι θα κατατεθεί εντός της εβδομάδας. Αν δεν κατατεθεί αύριο ή μέχρι την Παρασκευή, το πολύ τη Δευτέρα θα κατατεθεί.

Ο Σωφρονιστικός Κώδικας είναι έτοιμος. Πράγματι, είναι ένα πολύ καλό νομοθέτημα, το οποίο είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας που έκαναν συνάδελφοί μας και θα κατατεθεί. Να σας πω κάτι όμως; Είμαστε δύομισι, τρεις μήνες στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Υπάρχουν, όπως είδατε, πάρα πολλά νομοθετήματα. Είδατε τι νομοθετική παραγωγή έγινε. Είναι επόμενο, λοιπόν, μερικά από αυτά να μην τα προλαβαίνουμε και μερικές επείγουσες διατάξεις πρέπει να θεσμοθετηθούν υπό τύπον τροπολογιών. Το είπα και το πρωί. Και εμένα αν με ρωτήσετε, δεν είμαι υπερήφανος αν μπαίνουν πολλές τροπολογίες. Το έχω πει και άλλη φορά και το λέω και τώρα. Υπήρχε, όμως, μία πίεση. Όμως, θα μιλήσουμε αύριο για τις τροπολογίες.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αποβλέπουν και στην κοινωνική επανένταξη και συνεπώς και στην αντεγκληματική πολιτική.

Απορώ γιατί όσοι μιλήσατε αναφερθήκατε -και αναφέρομαι σε όλες τις πτέρυγες- όσον αφορά στην εισηγητική έκθεση μόνο στο σκοπό του θεσμού που αναφέρεται στη συμβολή του στην αποσυμφόρηση των φυλακών. Γιατί δεν διαβάσατε και τα άλλα; «Με την εισαγωγή ενός ενδιάμεσου σταδίου έκτισης της ποινής, όπως αυτό που προτείνουμε, επιδιώκεται η σταδιακή και ομαλή μετάβαση για τον κατάδικο από το καθεστώς στέρησης της ελευθερίας στην ελεύθερη κοινωνική ζωή. Το προσαρμοσθέν τεχνικό μέσο, οι υποχρεώσεις διαμονής, το προς τήρηση καθημερινό πρόγραμμα συνιστούν μια διαρκή υπενθύμιση στον κατάδικο ότι οφείλει να συμπεριφέρεται σύννομα και να τηρεί τις υποχρεώσεις του».

Και παρακάτω διαβάζουμε: «Παράλληλα με την εργασία, την εκπαίδευση κ.λπ. και τον προκαθορισμό με βούλευμα ή διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του ημερήσιου και εβδομαδιαίου προγράμματός του, ο κατάδικος αποκτά μια ζωή δομημένη σε δικαιώματα και υποχρεώσεις σε καθεστώς ελευθερίας, γεγονός που του δίνει νέα κίνητρα για την ανάπτυξη της προσωπικότητάς του και την απόκτηση αυτοπειθαρχίας».

Άρα, λοιπόν, είναι κύριος στόχος πράγματι η αποσυμφόρηση των φυλακών, αλλά δεν είναι μόνον αυτός ο στόχος. Είναι κι αυτά που σας είπα βεβαίως και αποτελεί -όπως σωστά ειπώθηκε και από τον κ. Βορίδη και από τον κ. Καπερνάρο - και μέσο έκτισης ποινής, όπως είναι όλοι οι περιοριστικοί όροι. Μα, μήπως και η προσωρινή κράτηση ή η προφυλάκιση δεν είναι περιορισμός της ελευθερίας; Είναι και αυτό ένα περιοριστικό μέτρο, απλώς είναι πιο βαρύ περιοριστικό μέτρο. Αυτό είναι ένα ενδιάμεσο, μεταξύ προσωρινής κράτησης, που είναι το βαρύτερο, και των περιοριστικών όρων, που είναι η εγγύηση, η απαγόρευση εξόδου κ.λπ..

Πρέπει να σας πω ότι στη χώρα μας, με βάση τις τελευταίες μετρήσεις, υπάρχει ένα εκατομμύριο μετανάστες, μπορεί να είναι και περισσότεροι. Είναι περίπου πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες

νόμιμοι μετανάστες και τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες, ίσως και πεντακόσιες χιλιάδες, μη νόμιμοι μετανάστες. Είναι περίπου μια αναλογία τέτοια και τα νούμερα αυτά τα έχω από το Υπουργείο Εσωτερικών, από τότε που είχα την ευθύνη της νόμιμης μετανάστευσης.

Πράγματι, το μεγαλύτερο ποσοστό των κρατούμενων στις φυλακές αυτήν τη στιγμή είναι αλλοδαποί. Ανέρχεται σε 62% συνολικά, και αφορά νόμιμους και παράνομους μετανάστες. Η δυναμικότητα των φυλακών μας αυτήν τη στιγμή -ειπώθηκαν τα νούμερα, τα είχαμε δώσει και στην επιτροπή- είναι περίπου πάνω από το 33% της δύναμης που μπορούμε να έχουμε, για να φιλοξενηθούν οι υπόδικοι ή οι κατάδικοι στις φυλακές. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, το μεγάλο πρόβλημα.

Όσον αφορά το χωροταξικό θέμα και τα σχεδιαγράμματα που επικαλεστήκατε, δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Αν δεν επεκταθεί και διορθωθεί το σχέδιο πόλεως και στη Νιγρίτα και όπου το αναφέρουμε, δεν μπορούν να γίνουν νέες πτέρυγες!

Προσπαθούμε από τη μία μεριά να κάνουμε καινούργιες φυλακές και από την άλλη πλευρά να αποσυμφορήσουμε τις φυλακές. Παράλληλα, όμως, βελτιώνονται και οι συνθήκες διαβίωσης αυτών που θα μείνουν μέσα στις φυλακές, αφού πρώτα μ' αυτό το μέτρο γίνει μία αποσυμφόρηση.

Όσον αφορά το σωφρονιστικό σύστημα, είπα ότι θα το επανεξετάσουμε. Θα εισαχθεί στη Βουλή ως κώδικας -και ο κώδικας αυτός είναι πολύ καλός- σε μία προσεχή συνεδρίαση.

Όμως, αυτό δεν είναι το ζητούμενο σήμερα. Πράγματι, ειπώθηκαν πολλά από τους εισηγητές. Ειπώθηκαν πολύ σωστά πράγματα και από τον εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος αλλά και από τον καθηγητή κ. Πανούση. Όμως, αυτά θα τα συζητήσουμε μέσα στο πλαίσιο του σωφρονιστικού συστήματος. Είναι διαφορετικό τώρα το θέμα μας.

Οι προτεινόμενες, λοιπόν, ρυθμίσεις θα συμβάλουν στη μείωση του αριθμού των κρατούμενων, όπως είπα, με τον περιορισμό κατ' οίκον με ηλεκτρονική επιτήρηση υποδίκων και καταδίκων.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μία διευκρίνιση, όσον αφορά τους κατάδικους. Το είπε ο κ. Καπερνάρος σήμερα αλλά και άλλοι συνάδελφοι στις επιτροπές. Η λέξη αυτή δεν μπορεί να αντικατασταθεί με την παθητική φωνή «καταδικασθείς». Πρέπει να μείνει στην ενεργητική φωνή, διότι ο καταδικασθείς μπορεί να μην είναι αυτή τη στιγμή στη φυλακή και να είναι με υπ' όρον απόλυση ή να έχει εκτίσει την ποινή του και να είναι έξω. Λέμε, όμως, ότι αυτός καταδικάστηκε κάποτε. Ως παθητική μετοχή και επιθετικός προσδιορισμός, εν πάση περιπτώσει, δείχνει κάτι το οποίο έχει γίνει. Δεν μπορεί, λοιπόν, να εφαρμοσθεί το μέτρο σε έναν καταδικασθέντα που αυτή τη στιγμή δεν εκτίει ποινή. Αυτός είναι ο λόγος που παραμένει η λέξη με την έκφραση «κατάδικος».

Βεβαίως, υπάρχει και αυτό που είπα κάποιος ομιλητής, δηλαδή να το λέμε «δικασμένος». Μα, δικασμένος είναι και αυτός που δικάστηκε, αλλά αθώωθηκε. Όμως, αν βρείτε κάποια άλλη έκφραση, εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα να το διορθώσουμε, εάν θέλετε.

Είπαμε, λοιπόν, ότι όλο αυτό το σύστημα είναι μία αξιόπιστη ενδιάμεση επιλογή και εκτιμάται ότι θα οδηγήσει σε περιορισμό του ποσοστού των υποδίκων και σε μείωση του πραγματικού χρόνου παραμονής των καταδίκων στα καταστήματα κράτησης, καθώς και σε αύξηση των αδειούχων και των υπ' όρον απολυομένων κρατούμενων.

Το σχέδιο νόμου αφορά, λοιπόν, άμεσα τρεις κατηγορίες ποινικού πληθυσμού. Αφορά τους υπόδικους, τους κατάδικους και τους κρατούμενους που ζητούν άδεια, ιδίως τους έχοντες σταθερή διαμονή και την οικονομική δυνατότητα να αναλάβουν το κόστος εφαρμογής της ηλεκτρονικής επιτήρησης. Λαμβάνεται, όμως, μέριμνα ρητά, ώστε και οι στερούμενοι σταθερού κοινωνικού περιβάλλοντος και οι ευρισκόμενοι σε οικονομική αδυναμία να μην αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της ρύθμισης.

Η ηλεκτρονική επιτήρηση δεν είναι κάτι καινούργιο. Πρωτοεμφανίστηκε στην Αμερική τη δεκαετία του 1960. Έχει μελετηθεί για δεκαετίες, όπου εφαρμόστηκε. Από χρόνια εφαρμόζεται σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, όπως είναι η Αγγλία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία, η Αυστρία, η Κύπρος και πρόσφατα η Σερβία. Θα

ήθελα να σας πω ότι έχουμε επισκεφτεί πολλές χώρες. Συνεργάτες του Υπουργείου Δικαιοσύνης έχουν παρακολουθήσει πώς λειτουργεί το ιταλικό σύστημα. Και μόλις ψηφιστεί ο νόμος, θα πάει και ειδικό συνεργείο, με το γραμματέα της αντεγκληματικής πολιτικής και ειδικό ηλεκτρονικό, για να παρακολουθήσουν πώς λειτουργεί το σύστημα στην Αγγλία που λένε ότι είναι και το πιο σύγχρονο.

Σε πολλές χώρες, λοιπόν, ο θεσμός εφαρμόστηκε ως μέτρο εναλλακτικό της ποινής, ιδίως για αδικήματα στα οποία επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης μέχρι δύο έτη. Αυτή η δυνατότητα μπορεί να μελετηθεί και να εφαρμοσθεί και στη χώρα μας αργότερα. Και μπορεί να γίνει αυτό, κύριε Γκιόκα, αλλά αργότερα. Ας το δοκιμάσουμε τώρα και θα κάνουμε παρεμβάσεις και βελτιώσεις για όσες ατέλειες υπάρξουν κατά τη διαδρομή του.

Ωστόσο, λόγω της εισαγωγής ενός νέου θεσμού στο ποινικό μας σύστημα σε ένα πρώτο αρχικό στάδιο του μέτρου γίνεται μόνο στις τρεις περιπτώσεις που ανέφερα προηγουμένως.

Με το πρώτο άρθρο του σχεδίου νόμου προστίθεται στον Ποινικό Κώδικα το άρθρο 110 Β. Έγινε μεγάλη ανάλυση. Δεν χρειάζεται να το αναλύσω και εγώ και να πω περισσότερα. Η απόλυση, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, μπορεί να χορηγηθεί μόνο σε κατάδικο που εκτίει ποινή πρόσκαιρης ή ισόβιας κάθειρξης, σύμφωνα με τα ειδικότερα πορίσματα.

Όσον αφορά τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 1, είδατε τι απόκλιση υπάρχει και μεταξύ σας. Όχι μόνο μεταξύ των εκπροσώπων των κομμάτων αλλά και μεταξύ Βουλευτών του ίδιου κόμματος.

Αρα να επιλέξουμε: Θέλουμε να καταργηθούν όλα, να απαλειφθούν όλα ή όχι; Και δεν πρέπει να ξενίζει αν μερικά αδικήματα λέμε ότι έχουν μεγαλύτερη ηθική απαξία. Σας αναφέρω ότι και η κ. Σταμπουλή στην ομιλία της αυτό ακριβώς είπε, ότι υπάρχουν αδικήματα μεγάλης ηθικής απαξίας. Κρίναμε, λοιπόν, ότι αυτά τα αδικήματα έχουν μία ηθική απαξία.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι υπάρχει μία ασυμφωνία...

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Δεν είπα αυτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Δεν υπάρχει νομοθέτηση. Δεν θα το κρίνουμε εμείς επιπλέον.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Δεν θα τα κατατάσσουμε κάθε φορά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εν πάση περιπτώσει, θέλω να σας πω ότι δεν μπορεί να βρεις το μέτρο. Και να σας πω κάτι; Εγώ για κάποιον που προξένησε μία βαριά σωματική βλάβη, επειδή βρέθηκε σε μία εξάλλη κατάσταση -δεν ξέρω πώς και με τι συνθήκες βρέθηκε- και του επιβλήθηκε ποινή κάθειρξης -ας πούμε- έξι χρόνων, τον προτιμώ από έναν παιδεραστή που είχε ελαφρυντικά και τιμωρήθηκε με δύομισι και τρία χρόνια φυλάκιση.

Δηλαδή, δεν έχει σημασία η βαρύτητα της ποινής, όσο η απαξία αυτή καθ' εαυτή του αδικήματος.

Ο απολυθείς, λοιπόν, έχει το δικαίωμα να εξέρχεται της οικίας του προκειμένου να εργάζεται, να εκπαιδεύεται, να κατάρτιζεται επαγγελματικά, να συμμετέχει σε προγράμματα συντήρησης ή απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ ή και να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που του έχουν επιβληθεί.

Οι προαναφερόμενες έννοιες θα πρέπει να ερμηνεύονται με ευρύτητα, έτσι ώστε να εντάσσονται σε αυτές όλες εκείνες οι δραστηριότητες που δύνανται να συνιστούν μια επωφελής για το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του καταδίκου ενασχόληση.

Επίσης, ορίζονται οι διαδικασίες και τα αρμόδια όργανα για τον προσδιορισμό, την τροποποίηση του προγράμματος και λοιπά ζητήματα, πολλά από τα οποία θα λύσουμε και με το προεδρικό διάταγμα.

Μετά από τη χορήγηση της απόλυσης, όλα τα παραπάνω θέματα ρυθμίζονται και με εισαγγελική διάταξη, προκειμένου να εξασφαλίζεται η δυνατότητα μιας ευέλικτης προσαρμογής στις ανάγκες του εκάστοτε απολυθέντος καταδίκου.

Με την εισαγωγή ενός ενδιάμεσου σταδίου έκτισης της ποινής επιδιώκεται η σταδιακή και ομαλή μετάβαση για τον κατάδικο από το καθεστώς στέρησης της ελευθερίας στην ελεύθερη κοινωνική ζωή.

Ο θεσμός της απόλυσης με ηλεκτρονική επιτήρηση εισάγεται και στο δίκαιο των ανηλίκων. Θα ήθελα να σταθώ λίγο σε αυτό. Πολλά θα μπορούσα να πω, αλλά βλέπω ότι η ώρα περνάει. Λόγω, λοιπόν, της ανηλικότητας των δραστών, το σύνολο των ρυθμίσεων διέπεται από την αρχή της επιείκειας. Αυτό θα ήθελα να το προσέξετε. Ο ανήλικος έχει το δικαίωμα να απολυθεί υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση νωρίτερα σε σχέση με τους ενήλικες.

Η υποχρεωτική έκθεση τόσο της κοινωνικής Υπηρεσίας του Ειδικού Καταστήματος Κράτησης Νέων όσο και της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων, στοχεύει στο να θέσει στη διάθεση του δικαστηρίου ανηλίκων όσο το δυνατόν πληρέστερες πληροφορίες για τον ανήλικο.

Επίσης, με τις εκθέσεις τους οι αρμόδιες υπηρεσίες μπορούν να προτείνουν στο δικαστήριο ανηλίκων περιορισμούς και υποχρεώσεις που θα πρέπει να υποβληθούν στο συγκεκριμένο ανήλικο κατά την απόλυσή του, προκειμένου να μην τελέσει νέες αζιόπινες πράξεις.

Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η συστηματικότερη ενασχόληση των αρμόδιων υπηρεσιών με τους ανήλικους κρατούμενους ήδη από τις πρώτες μέρες του εγκλεισμού τους.

Κατά τα λοιπά, οι διατάξεις εφαρμόζονται με τη λογική των διατάξεων της απόλυσης υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού των ενηλίκων και της απόλυσης για τους ανήλικους, σύμφωνα με το άρθρο 129 του Ποινικού Κώδικα.

Με το άρθρο 173 Α του Ποινικού Κώδικα εισάγεται νέα ποινική διάταξη που καθιστά αζιόπινη πράξη την παραβίαση του περιορισμού κατ' οίκον με ηλεκτρονική επιτήρηση σε αντιστοιχία με την ισχύουσα για την απόδραση διάταξη του άρθρου 173.

Η νομοτεχνική βελτίωση που έγινε, αφορά τη φυλάκιση όταν κάποιος παραβιάζει τους όρους. Όσον αφορά τη φυλάκιση έγινε «τουλάχιστον ενός έτους» από «μέχρι ενός έτους» που ήταν.

Θα ήθελα -να μην τα διαβάσω και χάνουμε χρόνο- να διαβάσετε το άρθρο 296 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για το σκοπό των περιοριστικών όρων. Να μην τα αναλύσω. Βλέπω ότι περισσότεροι στην Αίθουσα είναι νομικοί. Το υπαινίχθηκε, με άλλα λόγια, και ο κ. Βούτσης. Εν πάση περιπτώσει, να μην καθυστερούμε για το ζήτημα αυτό.

Θα ήθελα εδώ να πω κάτι που είπε ο κ. Πανούσης και έχει δικίο, το οποίο και υποστήριξαν και άλλοι ομιλητές.

Είπε, λοιπόν, ότι μελετούν στο Υπουργείο την πρόταση της ΔΗΜΑΡ, δηλαδή αυτή που είπε ο κ. Πανούσης για την ίδρυση Μονάδων Μέριμνας Νέων που αντικαθιστούν τα παλιά Ιδρύματα Αγωγής. Αν θυμάστε, παλιά υπήρχαν Ιδρύματα Αγωγής για τους ανήλικους. Αυτό θα γίνει με προεδρικό διάταγμα που θα βγει με επισπεύδοντες τους Υπουργούς Υγείας και Δικαιοσύνης. Αυτό είναι κάτι που πρόκειται να το ρυθμίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, θα κλείσω με το ζήτημα της παρουσίας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Έχουμε δεσμευθεί -το είπα και στην επιτροπή- ότι κατά την επεξεργασία του προεδρικού διατάγματος -επειδή εδώ δεν είναι θέμα μιας φιλοσοφίας- θα κληθούν εκπρόσωποι της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, ενώ θα ζητησώ από όλες τις πτέρυγες της Βουλής να συζητήσουμε το θέμα, ούτως ώστε να βγει ένα προεδρικό διάταγμα που δεν θα αφήνει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Υπουργέ, θα αποσύρετε την τροπολογία για τον ΟΗΕ κ.λπ.;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Θα τα πείτε, κύριε Μαριά. Άλλωστε, θα τα πούμε και αύριο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα τοποθετηθώ αύριο, κύριε Μαριά.

Επίσης, θα τοποθετηθώ και για κάποια πράγματα που είπε και ο κ. Καπερνάρος ...

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Θερμή παράκληση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύρια Μαριά, μιλήσατε πριν από λίγο και θα σας δώσω και τον λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Θερμή παράκληση να

μας πείτε σήμερα, για να μπορούμε να τοποθετηθούμε στη δευτερολογία μας αναλόγως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Μαριά, θα δευτερολογήσετε σε λίγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θέλω να δω και μερικά σημεία για τις διατάξεις του νόμου που αναφέρουμε στην εισηγητική έκθεση. Επ' αυτού θα τοποθετηθώ αύριο.

Όμως, γενικά είπα σήμερα πάνω σ' αυτό το ζήτημα ότι δεν τιμωρείται κάποιος ο οποίος παραβιάζει μια απόφαση του ΟΗΕ ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά την απόφαση που επιβάλλει κύρωση. Αυτό είναι κάτι διαφορετικό. Όμως, θα τα πούμε αύριο το πρωί γι' αυτά τα ζητήματα, όπως και για το αν θα προστεθεί και το άρθρο 22, με βάση το οποίο τιμωρείται σε βαθμό κάθειρξης από δέκα χρόνια ή ισόβια γι' αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Και το 20 και το 22, κύριε Υπουργέ. Την ίδια ποινή επισύρουν.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι, θα το δούμε. Θα τα πούμε αύριο το πρωί, κυρία συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Βούτσης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Δεν θα μιλήσω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κ. Μαρίας για τρία λεπτά για να δευτερολογήσει.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, θέσαμε ορισμένες παρατηρήσεις. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό, διότι ήρθαμε με όλη την καλή διάθεση να συζητήσουμε το σχέδιο νόμου. Και στην επιτροπή είχαμε υποβάλει προτάσεις. Μάλιστα, και ο εισηγητής μας έκανε πολύ συγκεκριμένες προτάσεις και μπήκε και επί των θεμάτων των συγκεκριμένων άρθρων και σας υπέδειξε, κατά τη γνώμη μας, παρατηρήσεις που θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν.

Μεσολάβησε, επίσης, και αυτή η τροπολογία που έχει άμεση σχέση με την εκτέλεση αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας και κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιμείναμε, λοιπόν, και παρατηρήσαμε ότι εάν και εφόσον επιμένετε σ' αυτήν την τροπολογία και παρά το γεγονός ότι η αρχική μας θέση και συνολικά για το σχέδιο νόμου και επί της αρχής θα ήταν να ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ», μας αναγκάζετε να μεταποιοποιούμε.

Ερχόμαστε, λοιπόν, και κάνουμε τις εξής παρατηρήσεις.

Πρώτον, όσον αφορά τη δομή του σχεδίου νόμου, διατηρείτε τα συγκεκριμένα άρθρα 1, 2, 3 και 4. Και παρά το γεγονός ότι διαφωνούμε επί συγκεκριμένων άρθρων του Ποινικού Κώδικα, αλλά κάποια άλλα θα θέλαμε να τα ψηφίσουμε, το φέρνεται σε ψηφοφορία σαν να πρόκειται για κωδικοποίηση, ενώ δεν είναι. Έτσι, στερείτε το συνταγματικό δικαίωμα κάθε Βουλευτή να μπορεί να τοποθετηθεί σε κάθε συγκεκριμένο άρθρο και τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα.

Δεύτερον, ο κ. Καπερνάρος σας έθεσε πολύ συγκεκριμένες παρατηρήσεις, διότι εμείς μόνο κατ' εξαίρεση βλέπουμε να εφαρμόζεται η υπόθεση βραχιολάκια και όχι ως κύρια μορφή. Μάλιστα, επιμείναμε και καταδείξαμε -και ο εισηγητής μας και εγώ- ότι δεν επιθυμούμε μέσα από αυτό το σύστημα με τα βραχιολάκια οι καταχραστές του δημοσίου, τα λαμόγια και αυτοί οι οποίοι είναι έμποροι ναρκωτικών και δολοφόνοι, να βγαίνουν έξω και να μένουν μέσα ουσιαστικά αυτοί που είναι με μικρότερες ποινές, αδύναμοι και ανίκανοι να πληρώσουν και τα 1.500 ευρώ για να μπορούν να πάρουν το βραχιολάκι.

Άρα, λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έτσι όπως είναι αυτήν τη στιγμή τα πράγματα και μετά τη συζήτηση που διεξήχθη, μετά τις παρατηρήσεις που κάναμε επί της αρχής και μετά τις παρατηρήσεις που κάναμε ώστε να «οπάσετε» το σχέδιο νόμου σε πολύ συγκεκριμένα άρθρα και όχι με τη μορφή που έχει, είμαστε αναγκασμένοι να καταψηφίσουμε το σχέδιο νόμου επί της αρχής.

Σας κάναμε τις παρατηρήσεις, ώστε να μην μπορεί να αξιοποιηθεί αυτό το σύστημα για να βγαίνουν τα λαμόγια έξω. Σας βάλαμε πολύ συγκεκριμένες παρατηρήσεις για το ζήτημα της τροπολογίας.

Είμαστε πλέον αναγκασμένοι, κύριε Υπουργέ, και επί της αρχής, δυστυχώς, να το καταψηφίσουμε, ενώ επιθυμούσαμε να πούμε «ΠΑΡΩΝ», όπως και ο κ. Καπερνάρος σας είπε «ΠΑΡΩΝ» επί του παρόντος. Επιθυμούσαμε, δηλαδή, να έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε. Σας το έθεσα κι εγώ το ζήτημα.

Καταλήγοντας, από τις απαντήσεις που τις οποίες παίρνουμε από την πλευρά της Κυβέρνησης και τη συζήτηση που διεξάγεται εδώ, η θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο επί της αρχής είναι πλέον κατά, διότι δεν λαμβάνετε υπ' όψιν τις παρατηρήσεις και τις θέσεις τις οποίες εκθέσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Μαριά.

Βλέπω ότι δεν υπάρχουν άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οι οποίοι να θέλουν να πάρουν τον λόγο.

Τον λόγο τώρα θα πάρουν οι εισηγητές.

Η κ. Βασιλική Κατριβάνου ζήτησε να δευτερολογήσει για πέντε λεπτά.

Ορίστε, κυρία Κατριβάνου, έχετε τον λόγο. Θα κλείσετε, όμως, στα πέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κατ' αρχάς θα θέλαμε να πούμε, επειδή τέθηκε εδώ από τον κ. Βορίδη ότι η συζήτηση δεν είναι για την κατάσταση στις φυλακές, αλλά για ένα συγκεκριμένο μέτρο που λέγεται «ηλεκτρονική επιτήρηση». Θεωρούμε ότι η συζήτηση είναι για την κατάσταση στις φυλακές, για την άθλια κατάσταση κράτησης, που παραδεχθήκαμε όλοι όσοι μιλήσαμε εδώ μέσα και για την οποία καταδικάζαμε συνεχώς ως χώρα. Καταδικάζαμε και για τις συνθήκες κράτησης και για τη μεταχείριση των κρατουμένων.

Επ' αυτού είναι ουσιαστικά η συζήτηση, καθώς και για τη σωφρονιστική μας πολιτική. Δεν είναι θέμα διαχείρισης. Γι' αυτά καλούμαστε να μιλήσουμε.

Εμείς, ως ΣΥΡΙΖΑ, όντως λέμε «λιγότερη φυλακή». Δεχόμαστε αυτό που είπε και ο κ. Μουσουρούλης. Τι εννοούμε, όμως, λέγοντας «λιγότερη φυλακή»; Εννοούμε να μπορεί να μείνει ο κόσμος έξω από τη φυλακή. Εννοούμε μείωση της παραβατικότητας και των αιτιών της παραβατικότητας. Αυτό γίνεται με άλλη κοινωνική πολιτική.

Μιλάτε για ασφάλεια. Προπαγανδίζετε την ασφάλεια ως επιχείρημα. Εμείς λέμε ότι η πραγματική ασφάλεια δεν μπαίνει με τους όρους που το βάζετε, δηλαδή με τους όρους της καταστολής. Η ασφάλεια εμπεδώνεται, όταν διασφαλίζεται η επανένταξη των ανθρώπων, όταν στηρίζεται η απεξάρτηση και η θεραπεία τους και οι δομές που την προσφέρουν και με το να μη σπρώχνεται ο κόσμος στην ανέχεια και στην ανάγκη. Αυτό διασφαλίζει την ασφάλεια επί της ουσίας.

Μιλάμε, λοιπόν, για κοινωνική πολιτική και όχι για πολιτική καταστολής. Νομίζω ότι αυτό το δέχθηκαν οι περισσότεροι Βουλευτές που μίλησαν εδώ πέρα.

Για μας, λοιπόν, είναι πολύ σημαντικό να μείνει ο κόσμος έξω από τη φυλακή με κάθε τρόπο και να είναι ενεργός πολίτης. Αυτό γίνεται με τη σωφρονιστική στήριξη, με τη δυνατότητα του κόσμου να έχει δουλειά, παιδεία και αξιοπρέπεια. Έτσι εμπεδώνεται η ασφάλεια.

Ακούστηκαν πολλά για το εξωτερικό, πώς δηλαδή αυτά τα μέτρα έχουν λειτουργήσει στο εξωτερικό και έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικά. Στο εξωτερικό, όπου έχουν λειτουργήσει και έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικά, δεν είναι μόνο τους σαν βραχιολάκι, σαν ηλεκτρονική επιτήρηση. Έρχονται με ένα σύνολο εναλλακτικών μέτρων κράτησης. Τότε πετυχαίνουν. Ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, ο κύριος Υπουργός είπε ότι στο μέλλον μπορούμε να σκεφθούμε ότι το μέτρο αυτό μπορεί να γίνει σαν εναλλακτική ποινή. Στη Γαλλία, λοιπόν, που έχει λειτουργήσει ως εναλλακτική ποινή, να σας πούμε ότι έχει αυξηθεί ο πληθυσμός στις φυλακές. Άρα και αυτό είναι άστοχο. Ούτε καν για το σκοπό που είναι το βραχιολάκι αυτήν τη στιγμή, δηλαδή για την αποσυμφόρηση, δεν θα λειτουργήσει έτσι.

Εμείς συνοψίζουμε ότι ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ» και γιατί μας απασχολεί η κατάσταση στις φυλακές και γιατί μας ενδιαφέρει να ανοίξει η συζήτηση για μέτρα εναλλακτικά της κράτησης. Έχουμε υποβάλει τις ενστάσεις μας σε σχέση με την επέκταση του

μέτρου σε υποδίκους, σε ανηλίκους. Έχουμε πει, βεβαίως, ότι πρέπει να αρθούν οι εξαιρέσεις των υπό επιτήρηση κρατούμενων και το κόστος να επιβαρύνει το δημόσιο και όχι τον κρατούμενο.

Και βέβαια τα θέματα της τεχνικής εφαρμογής του μέτρου και της διαχείρισης των προσωπικών δεδομένων είναι σοβαρά θέματα νομιμότητας που πρέπει πραγματικά να ενταχθούν ρητά στο νόμο και όχι με προεδρικό διάταγμα. Και φυσικά η ανάθεση της επιτήρησης να μην είναι σε ιδιώτες, γιατί είναι επικίνδυνη και αντιβαίνει στο Σύνταγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έχουμε καταθέσει σχετική τροπολογία για το άρθρο 1 και θα μπορούμε και σε αυτό διεξοδικά αύριο.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, θέλω να πω ότι θα μπορούσαμε να πούμε ότι κάποιες τροπολογίες είναι χρήσιμες και κατανοούμε την αναγκαιότητά τους, όπως για παράδειγμα την περίπτωση της ρύθμισης της αμοιβής των υπερωριών απασχόλησης των εργαζομένων στα σωφρονιστικά καταστήματα. Όμως, δεν μπορείτε με μια τροπολογία να διορθώσετε έναν ολόκληρο κώδικα, τον Κώδικα των Δικηγόρων, που μάλιστα μόλις πριν λίγο καιρό τον υιοθετήσατε εδώ πέρα και διαπιστώνετε ότι έχει σφάλματα τα οποία και εσείς δυσκολεύεστε να μας τα παρουσιάσετε. Θέλετε εμείς, λοιπόν, να τοποθετηθούμε επ' αυτού, χωρίς να το συζητήσουμε; Αυτό πραγματικά, είναι μια στάση ευθύνης;

Να τον ξαναφέρετε ολόκληρο τον κώδικα, λοιπόν, να τον συζητήσουμε και να δούμε τι θα κάνουμε.

Επίσης, την τελευταία στιγμή εισάγετε νομοσχέδιο για τη συμπλήρωση της ελληνικής νομοθεσίας και την εναρμόνιση της με δύο οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω της ένταξης της Κροατίας.

Η ενσωμάτωση των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τυπικό τρόπο προϋποθέτει την τήρηση ειδικών νομοτεχνικών αρχών, τις οποίες αναλύει ειδικό εγχειρίδιο που εκδόθηκε πρόσφατα από τη Γενική Γραμματεία της Βουλής με την υπογραφή και του κ. Μπαλτάκου και την οποία αυτήν τη στιγμή δεν ακολουθείτε.

Επίσης, σε άλλη τροπολογία φέρνετε την οργάνωση του Γραφείου του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, θέματα που αφορούν το Σ.τ.Ε. και όλα αυτά που έχουμε αναφέρει. Αυτό είναι μια κοπτοραπτική, δεν είναι κοινοβουλευτική διαδικασία. Και αυτή η λογική είναι και επικίνδυνη, αλλά και μας προσβάλλει όλους μας εν τέλει.

Γι' αυτό σας ζητούμε την απόσυρση όλης αυτής της κοπτοραπτικής, που έχει ονομαστεί και «σκούπα» και με διάφορα άλλα ονόματα.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε την κ. Κατριβάνου.

Τον λόγο έχει η κ. Θεοδώρα Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Θα μιλήσω από τη θέση μου.

Κατ' αρχάς να πω ότι η συγκεκριμένη νομοθετική παρέμβαση είναι πλήρης και εντάσσεται στο πλαίσιο του Ποινικού Κώδικα για τους εναλλακτικούς τρόπους έκτισης της ποινής, όπως είναι και η υπ' όρον απόλυση. Ουσιαστικά είναι ένας τρόπος η υπ' όρον απόλυσης. Τοποθετήθηκε αναλυτικά και στην πρωτολογία μου, στην εισήγησή μου σε όλα τα στάδια της συζήτησης στην αρμόδια επιτροπή, λέγοντας ότι ουσιαστικά είναι ένα ενδιάμεσο στάδιο μεταξύ της υπ' όρον απόλυσης και της οριστικής απόλυσης του κρατούμενου από τη φυλάκιση.

Να πω εδώ ότι οι περιοριστικοί όροι είναι πιο ασφυκτικοί, γιατί ουσιαστικά εδώ ο κρατούμενος αποφεύγει την κράτηση στο σωφρονιστικό κατάστημα ή στη φυλακή και ουσιαστικά εκτίζει την ποινή του στο σπίτι του περιοριζόμενος αυστηρά. Να το δεχθούμε ότι περιορίζεται αυστηρά.

Γιατί να μπει στο Σωφρονιστικό Κώδικα; Ακούω από το πρώι τις παρεμβάσεις των συναδέλφων μου, κυρίως από την Αριστερά, που λένε: «Θα πρέπει να έχετε μία ολοκληρωμένη παρέμβαση που θα αφορά ουσιαστικά το Σωφρονιστικό Κώδικα». Να γίνει παρέμβαση στο Σωφρονιστικό Κώδικα, αλλά ο Σωφρονιστι-

κός Κώδικας αφορά τους τρόπους και τους όρους έκτισης της ποινής εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων.

Η υπ' όρον απόλυση, οι εναλλακτικοί τρόποι της έκτισης της ποινής, το βραχιολάκι στην προκειμένη περίπτωση αφορά τους όρους, το χρόνο και τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς με τους οποίους πρέπει να γίνεται η έκτιση των ποινών εκτός των σωφρονιστικών καταστημάτων.

Αυτά είναι κεφάλαια τα οποία τα ρυθμίζει ο Ποινικός Κώδικας. Ο Ποινικός Κώδικας προβλέπει για την κοινωφελή εργασία, προβλέπει για την μετατροπή της ποινής, προβλέπει για το πώς πληρώνεται, εν πάση περιπτώσει, η ποινή που έχει μετατραπεί σε χρηματική. Το ίδιο συμβαίνει και στην προκειμένη περίπτωση.

Και να πω ότι η αγωνία των συναδέλφων μου θα πρέπει να βρίσκεται προς την άλλη κατεύθυνση. Η κοινωφελής εργασία αναλυτικά προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα. Το πρόβλημα μέχρι σήμερα είναι ένας αναλυτικός τρόπος έκτισης της ποινής που θα είχε συμβάλει στην αποσυμφόρηση των φυλακών, διότι μέχρι τώρα δεν έχουν οργανωθεί οι κοινωνικές υπηρεσίες ούτε στο επίπεδο της φυλακής ούτε στο επίπεδο των δήμων για να υποδεχθούν θέσεις κοινωφελούς εργασίας, ως εναλλακτικούς τρόπους έκτισης της ποινής. Και νομίζω ότι η αγωνία των συναδέλφων μου θα πρέπει να είναι το πότε θα είναι πρακτικά υλοποιήσιμη και εφαρμόσιμη η πρόβλεψη για τα βραχιολάκια.

Γιατί από σωρεία εξουσιοδοτικών διατάξεων του νομοσχεδίου που σε λίγο θα ψηφίσουμε, προβλέπεται η έκδοση υπουργικών αποφάσεων, προεδρικών διαταγμάτων που αφορούν την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, που είπε ο Υπουργός ότι θα γίνεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του Υπουργού Οικονομικών, αφού ληφθεί και η πρόταση της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, των οικονομικών όρων με τους οποίους θα καταβάλλονται τα χρήματα από τον κρατούμενο που θέλει να υποβληθεί με τη συναίνεσή του στο συγκεκριμένο μέτρο και σωρεία άλλων ζητημάτων, τα οποία πρέπει να ρυθμιστούν.

Αφήστε που πρέπει να γίνει και δημόσιος διεθνής διαγωνισμός για την προμήθεια των ίδιων των βραχιολιών, που όπως αντιλαμβάνεστε, όσοι ξέρετε από δημόσιο λογιστικό, γνωρίζετε τι θα πει δημόσιος διεθνής διαγωνισμός και πότε ολοκληρώνονται αυτοί οι διαγωνισμοί.

Επομένως νομίζω ότι η αγωνία όλων μας θα είναι πότε θα είναι πρακτικά υλοποιήσιμο και εφαρμόσιμο στην πράξη το συγκεκριμένο μέτρο ως εναλλακτικός τρόπος έκτισης της ποινής, ως ένας από τους λόγους της υπ' όρον απόλυσης κι όχι οι διατάξεις αυτές καθαυτές, που όπως αντιλαμβάνεστε, είναι ευνοϊκότερες για τον κρατούμενο και τον καταδικασθέντα, ακόμη, αν θέλετε, και για τον άνθρωπο ο οποίος πρόκειται να πάρει άδεια.

Θέλω, κυρία Πρόεδρε, επειδή ουσιαστικά δεν θα κάνω κατάχρηση του χρόνου μου για να μιλήσω για τις τροπολογίες -το αντιλαμβάνομαι να το κάνουν αυτό συνάδελφοί μου, οι οποίοι δεν θα τοποθετηθούν αύριο επί των άρθρων, οι εισηγητές, όμως, θα έχουμε πιστεύω το χρόνο και θα τοποθετηθούμε αναλυτικά αύριο επί των τροπολογιών- να αναφερθώ στην τροπολογία υπ' αριθμ. 889, που ουσιαστικά μονοπώλησε, αν θέλετε, τις παρεμβάσεις των συναδέλφων μου, κυρίως των προερχομένων από την Αριστερά αλλά κι όχι μόνο.

Να πω επ' αυτού για την πρόβλεψη που υπάρχει στην παράγραφο 3 της υπ' αριθμ. 889 τροπολογίας, κύριε Υπουργέ, η οποία έχει ως ακολούθως: «Όποιος με πρόθεση παραβιάζει κυρώσεις ή περιοριστικά μέτρα που έχουν επιβληθεί σε βάρος κρατών ή οντοτήτων, οργανισμών ή φυσικών ή νομικών προσώπων με αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ ή με κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών κ.λπ.».

Προσφεύγοντας στην εισηγητική έκθεση της τροπολογίας αυτής, στο άρθρο 3 λέτε ότι με την προτεινόμενη ρύθμιση προβλέπεται η επιβολή ποινής εναντίον εκείνων που παραβιάζουν τις διατάξεις των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και των κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως συμπλήρωση στο άρθρο 49Α του ν. 3691/2008 και του ν. 3932/2011.

Να πω ότι πράγματι έγινε παρέμβαση στο άρθρο αυτό το 2011. Οι νόμοι αυτοί αναφέρονται στην πρόληψη νομιμοποίησης παρανόμων εσόδων τρομοκρατίας και, εν πάση περιπτώσει, αφο-

ρούν την επιβολή κυρώσεων σε υπόπτους για τρομοκρατία. Συνδέονται αυτά τα άρθρα ή η διατύπωση είναι αυτή η γενική διατύπωση που πραγματικά ενδεχομένως ανοίγει την κερκόπορτα για τις παρατηρήσεις που έγιναν από τους συναδέλφους της Αριστεράς και συγκεκριμένα από τον κ. Παφίλη, ότι μπορεί να ποινικοποιησει ακόμα και την πολιτική δράση;

Εγώ αντιλαμβάνομαι ότι η ερμηνεία των διατάξεων των νόμων γίνεται πάντα, για τον εφαρμοστή του δικαίου και πολύ περισσότερο για τον νομικό, κύριε Υπουργέ, με παραπομπή και στην εισηγητή έκθεση. Εδώ η διατύπωση στη συγκεκριμένη ρύθμιση είναι ευρύτερη της εισηγητής εκθέσεως.

Γενικά ποιος είναι ο σκοπός της συγκεκριμένης διάταξης; Θέλετε πραγματικά να προβείτε στον εντοπισμό και τη δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων που προέρχονται από την τρομοκρατία; Γιατί αν πραγματικά αυτό θέλετε και συσχετίζεται με την εισηγητή έκθεση, νομίζω ότι θα πρέπει να κάνετε παρέμβαση στο ίδιο το άρθρο για να το εξειδικεύσετε. Γιατί πραγματικά η αντικειμενική του υπόσταση εδώ είναι ευρύτερη και νομίζω ότι πρέπει να επανέλθετε με νομοτεχνική βελτίωση. Θα αναφερθώ και αύριο, όταν θα μου δοθεί ο χρόνος αναλυτικά στην τροπολογία αυτή.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Εμείς ευχαριστούμε, κυρία Τζάκρη.

Ο κ. Βασίλης Καπερνάρος έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να θέσω ένα θέμα πραγματικά τεχνικό. Ξέρετε, δυσανασχετώ πολλές φορές και αισθάνομαι δυσφορία, όταν διαβάζω κάποια νομοθετήματα τα οποία νομίζω -ίσως να είναι σφαλερό αυτό που λέω- ότι είναι μεταφρασμένα και πάρτε τα έτοιμα και περάστε τα, κάντε τα νόμο. Γιατί το λέω αυτό;

Έχουμε ένα νομοθέτημα το οποίο είναι πάρα πολύ σοβαρό -αναφέρομαι στην τροπολογία- και είναι υπερεθνικού χαρακτήρα. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και όταν οι προβλεπόμενες σε αυτό πράξεις δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας στην οποία τελέστηκαν.

Εν τω μεταξύ, έχει την έννοια «οντότητα» ένας ποινικός νόμος. Έχουμε νομικό όρο στην Ελλάδα, στη χώρα μας «οντότητα»; Τι σημαίνει ποινικά «οντότητα»; Λέει: Όποιος με πρόθεση παραβιάζει κυρώσεις ή περιοριστικά μέτρα που έχουν επιβληθεί σε βάρος κρατών ή οντοτήτων ή οργανισμών.

Δηλαδή, κάποιος δικάζεται στην Ελλάδα, διότι παραβιάζει οντότητες, χωρίς να έχουμε ένα προηγούμενο να γνωρίζουμε, χωρίς να έχουμε ένα παράδειγμα και λέμε «τουλάχιστον έξι μήνες φυλακή». Γιατί όχι τουλάχιστον πέντε; Σε σχέση με ποια ποιότητα του εγκλήματος που είναι πρωτόγνωρο, αν όχι άγνωστο, που είναι άγνωστο, βάζουμε τουλάχιστον έξι μήνες φυλακή;

Έλεγε ο κ. Παφίλης «έξι μήνες φυλακή, έξι μήνες φυλακή». Μα δεν είναι έξι μήνες φυλακή.

Είναι τουλάχιστον, «πάτωμα», έξι μήνες φυλακή μέχρι πέντε χρόνια, χωρίς να γνωρίζουμε το *modus operandi*, χωρίς να γνωρίζουμε την ποιότητα του εγκλήματος και λέμε «έξι μήνες και πάνω». Γιατί να μην είναι ένα έτος και πάνω; Έχουμε κάποιο παράδειγμα; Γιατί να έρχεται αυτό το αόριστο της διατάξεως πρόχειρα στο ελληνικό Κοινοβούλιο; Εμείς μάθαμε τους Βίκινγκς και τους Βησιγόθους πώς να νομοθετούν και τώρα ερχόμαστε και λέμε τόσες σελίδες, η τροπολογία, της τροπολογίας, την τροπολογία, για να φτιάξουμε τέτοια νομοθετήματα, τα οποία μας προσβάλλουν.

Σας το είπα από την αρχή. Από εσάς έχουμε αξίωση και το πιστεύω αυτό. Εγώ δεν υποκρίνομαι και το ξέρετε χρόνια τώρα. Πρέπει να νομοθετούμε διαφορετικά σε αυτόν το χώρο, διότι θα έχουμε την ίδια παραγωγή νόμων που φτάσαμε σε αυτό το σημείο.

Είναι ντροπή, κύριε Υπουργέ να λέμε «βγήκε ο νόμος, ψηφίσαμε το νόμο, και την ίδια ώρα να διανεμηθεί και η εγκύκλιος». Βγάζουμε νόμους και βγάζουμε και την εγκύκλιο που ερμηνεύει το νόμο. Δεν υπάρχει στο παγκόσμιο προηγούμενο δεδομένο παρόμοιο. Αυτά θέλουμε να αποφύγουμε. Γι' αυτό είμαστε κακοί και λέμε «κατά, κατά, κατά».

Δεν είναι δυνατόν, αυτά που έρχονται από το Υπουργείο Ερ-

γασίας, από το Υπουργείο Οικονομικών να έρχονται κι από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Δεν το δέχομαι ως Έλληνας Βουλευτής.

Τα νομοθετήματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης είναι πρότυπα. Δεν έχω καμμία αξίωση από τον Στουρνάρα ή -αν θέλετε- από τον Βρούτση να φέρουν νομοθετήματα κατά όπως πρέπει, με τον τρόπο που πρέπει, διότι τέτοιες εντολές παίρνουν. Εσείς δεν παίρνετε εντολές. Έτσι θέλω να πιστεύω - και το πιστεύω. Θα καθίσουμε και θα φτιάξουμε νόμους, διότι αν δεν φτιάξουμε νόμους θα ψαχνόμαστε αν είναι ισχυρότερα τα τείχη. Διότι σε μία πολιτεία πρέπει να μην υπάρχει άμεση απάντηση αν πρέπει να έχουμε ισχυρότερα τείχη από τους νόμους. Πρέπει να έχουμε ισχυρότερους νόμους. Αν έχουμε ισχυρούς νόμους δεν χρειαζόμαστε τείχη. Τα τείχη μας είναι οι νόμοι.

Ερχόμαστε με τέτοιες διαδικασίες και λέμε με τέτοια προχειρότητα «πάρτε» -ας μου επιτραπεί σας παρακαλώ η έκφραση. Δεν έχω καμμία διάθεση να θίξω, να προσβάλω, να απαξιώσω, σας ορκίζομαι θέλω να βοηθήσω. Όχι, όμως, με αυτόν τον τρόπο. Δεν μπορούμε να ψηφίσουμε, δηλαδή, όταν υπάρχει το άρθρο 86 στο Σύνταγμα, που είναι ένα όνειδος, ένας εξευτελισμός της προσωπικότητας του Έλληνα πολίτη. Να έχουμε «λαμόγια» Υπουργούς στη φυλακή και παράλληλα να έχουν γλιτώσει το κύριο αδίκημα με τις παραγραφές του άρθρου 86, να έχουν γλιτώσει τα ισόβια, όπως ο Τσοχατζόπουλος και τώρα να έχουν τη δυνατότητα να πάρουν βραχιολάκι. Δεν γίνεται, δεν το ψηφίζω, να μου κοπούν τα χέρια.

Όταν σας είπα ότι έχω αξίωση από εσάς, έχω αξίωση και επιχειρηματολόγησα, το τεκμηρίωσα, διότι εγώ στην Ελλάδα πιστεύω στα πρόσωπα, δεν πιστεύω στους θεσμούς. Θα τους φτιάξουμε τους θεσμούς, διότι είναι σε ανήκεστη παρακμή. Οι θεσμοί έχουν φορείς. Οι άνθρωποι, λοιπόν, θα φτιάξουν τους θεσμούς. Να η ευκαιρία!

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Καπερνάρο.

Τον λόγο έχει ο κ. Γκιόκας για τρία λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Θα είμαι σύντομος.

Θα ήθελα απλώς να επαναλάβω αυτό που είπα και στην πρωτολογία μου. Είχαμε την πρόθεση να μην καταψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και να ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ», παρά το γεγονός ότι είχαμε και ενστάσεις και διαφωνίες και επιφυλάξεις σε σχέση και με το θεσμό της κατ' οίκον ηλεκτρονικής επιτήρησης αλλά και με τον τρόπο που αυτός υλοποιείται. Δεχόμαστε ότι είναι ένας τρόπος με βάση τον οποίο θα μπορούσε κόσμος να βγει από τη φυλακή. Παρ' όλα αυτά και εξαιτίας της απαράδεκτης τροπολογίας 889 και ιδιαίτερα της παραγράφου 3, που εισάγει το άρθρο 458 Α του Ποινικού Κώδικα, επαναλαμβάνουμε ότι γι' αυτό το λόγο ψηφίζουμε κατά επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντοπούλου, για τρία λεπτά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει δυστυχώς να ανατρέξουμε στην Αλφαβήτα του κράτους δικαίου και αυτό είναι οδυνηρό και οχληρό εν έτει 2013.

Βασική αρχή του κράτους δικαίου είναι η αρχή της νομιμότητας, η αρχή «καμμία ποινή, κανένα έγκλημα χωρίς νόμο». Και όταν λέμε νόμο, εννοούμε νόμο ψηφισθέντα από Κοινοβούλιο. Εσείς με τη διάταξη που φέρνετε, επιχειρείτε να νομοθετηθεί ως έχουσα ισχύ νόμου η εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, που πρέπει να σας ενημερώσω ότι δεν λαμβάνεται με την αρχή της ομοφωνίας. Ομοφωνία πρέπει να υπάρχει στα λεγόμενα μόνιμα μέλη, τους «ισχυρούς πέντε» της υψηλότερης, αλλά αρκούν εννέα στις δεκαπέντε ψήφους του Συμβουλίου Ασφαλείας για να ληφθεί μία απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Όταν φέρνουμε τέτοιες διατάξεις, είναι καλό να το γνωρίζουμε, όπως είναι καλό να γνωρίζετε και να γνωρίζει και ο ελληνικός λαός ότι το έτος 2001 το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, σε μία εποχή που η παγκόσμια κοινωνία ήταν δια-

θετιμένη να κάνει εκπαιδεύσεις στις ελευθερίες της λόγω των επιθέσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τότε, λοιπόν, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ που συνεδρίασε στη Νέα Υόρκη -που είχε μόλις δεχθεί το πλήγμα των τρομοκρατικών επιθέσεων- αποφάσισε ότι είναι αρμόδιο να υπαγορεύει και ποινικούς νόμους, δηλαδή να επεμβαίνει στην ποινική νομοθεσία των κρατών, μια αντιδραστική αντίληψη που δυστυχώς πολλοί πολίτες ήταν έτοιμοι να δεχθούν ακριβώς κατατρομοκρατηθέντες όχι μόνο από τα ίδια τα τρομοκρατικά χτυπήματα αλλά και από την εκφοβιστική προπαγάνδα.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, από τα πιο νηφάλια όργανα, έχει ακυρώσει δύο φορές μέτρα εκτελεστικά τέτοιου είδους αποφάσεων και κυρώσεων, μία φορά ακυρώνοντας μέτρα που ελήφθησαν κατά πολιτών με κατάσχεση των περιουσιών τους υπό το πρόσχημα χρηματοδότησης τρομοκρατίας και δεύτερη φορά -προηγούμενη- μάλιστα- ακυρώνοντας την αθρόα χορήγηση των προσωπικών δεδομένων επιβατών που ταξίδευαν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής από αεροπορικές εταιρείες.

Ας είμαστε, λοιπόν, πιο κοντά στις αρχές μας, ας είμαστε λίγο πιο ανένδοτοι σε εκείνα που αποτελούν τον αξιακό πυρήνα της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου και τότε δεν θα ψελλίζουμε ότι δεν ξέρουμε γιατί ψηφίσαμε ή γιατί νομοθετήσαμε ή γιατί φέραμε διατάξεις που απορώ γιατί δεν τις αναλύετε σήμερα στο Κοινοβούλιο και λέτε ότι θα μας τις πείτε αύριο. Ελπίζω ότι θα τις αποσύρете αύριο, όπως είχατε κάνει και με τη διάταξη για το «πόθεν έσχες» και με τη διάταξη για την παραγραφή αδικημάτων των καρτέλ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα κάνω δύο σύντομες παρατηρήσεις. Ήδη υπερέβην το χρόνο μου. Ένα λεπτό θα χρειαστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, λέτε ότι είναι ζήτημα ανάγκης να γίνουν φυλακές. Κύριε Υπουργέ, εγώ σας λέω ότι δεν διαθέτω τις γνώσεις και δεν θα παριστάνω ότι διαθέτω τις γνώσεις για να κυρώσω αυτό το ρυμοτομικό σχέδιο που μας ζητάτε να εγκρίνουμε. Εσείς τις διαθέτετε; Χθες είχαμε τον κ. Μητσοτάκη στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης που είπε ότι διαθέτει γνώσεις μαιευτικής και γυναικολογίας. Εσείς διαθέτετε τις γνώσεις ρυμοτομίας και πολεοδομίας για να μας ζητάτε να κυρώσουμε αυτά τα σχέδια της εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ»; Νομίζω ότι δεν τις διαθέτετε και καλό θα είναι, αντί να χρησιμοποιείτε τη Βουλή ως «πλυντήριο» και «επικυρωτήριο» και μέσο νομιμοποίησης ανομιμάτων άλλων, να είστε πιο επιφυλακτικός σε τέτοιου είδους πιέσεις, αν υπάρχει οποιαδήποτε πίεση, γιατί η τροπολογία δικαιολογείται μόνο υπό την πίεση επείγοντος και δεν μας εξηγήσατε κανένα επείγον σε σχέση μ' αυτά τα θέματα.

Θα πω μία τελευταία φράση για το νομοσχέδιο που το αδικήσαμε, γιατί το αδικήσατε γιατί φέρατε αυτές τις πέντε τροπολογίες. Δεν μπορεί να μιλάτε για οικιοθελή υποβολή στο μέτρο, όταν τα δικαστήριά μας έχουν κρίνει περιγράφοντας με τον πιο ζοφερό τρόπο ότι οι συνθήκες κράτησης συνιστούν τέτοια παραβίαση της αξιοπρέπειας, τέτοια παραβίαση των υπερνομοθετικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων, ώστε ακόμα και εκείνοι που απέδρασαν, αθώνονται.

Είναι η υπ' αρ. 682/2012 απόφαση του δικαστηρίου της Ηγουμένιτσας.

Λέτε, λοιπόν, ότι αυτός που του ζητούν να κοιμάται με άλλους τριάντα, σε δεκαπέντε τετραγωνικά μέτρα, χωρίς κλίνες, έχοντας μία τουαλέτα μέσα στον ίδιο χώρο, που δεν προαυλίζεται και στοιβάζεται με συγκατοκτούμενους του οι οποίοι δεν έχουν καμμία πρόσβαση σε υγιεινή για μήνες, θα ζητήσει οικιοθελώς το μέτρο; Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για δύο λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Κωνσταντοπούλου, γι' αυτό ακριβώς ζητήσαμε να υπερ-

ψηφίσετε τη διάταξη αυτή, ούτως ώστε μαζί με τους άλλους στόχους που έχει να έχουμε και αποσυμφόρηση.

Πράγματι η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηγουμένιτσας Θεσπρωτίας αυτά λέει και είναι ένας λόγος και αυτός - που περιγράφει πράγματι τις πολύ κακές συνθήκες των φυλακών μας- για να προβούμε προς την αποσυμφόρηση.

Όσον αφορά τις τροπολογίες -και αναφέρομαι στην τελευταία εισηγήτρια-, προφανώς δεν ήσασταν εδώ όταν τις ανέπτυξα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τις άκουσα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Απουσιάζατε, δεν ήσασταν εδώ,

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σας άκουσα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εάν, όμως, υπάρχει σε οποιαδήποτε τροπολογία αυτό που υπαινιχθήκατε ότι προσπαθούμε να καλύψουμε κάποια λαμόγια -όπως είπατε- ή οποιονδήποτε άλλον, θα ήθελα παρακαλώ...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Την έκφραση αυτή δεν την είπαμε εμείς.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι τώρα. Το είπατε στην προηγούμενη συζήτησή σας.

Εν πάση περιπτώσει, αν οποιοσδήποτε είπε ότι πάει να καλυφθεί κάποιος -και πίσω από αυτό υπάρχουν οικονομικά συμφέροντα- θα ήθελα να μου εντοπίσετε ποιες είναι οι διατάξεις αυτές, ώστε να τις δούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Ηλεκτρονική επιτήρηση υπόδικων, κατάδικων και κρατούμενων σε άδεια και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Παρών.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ηλεκτρονική επιτήρηση υπόδικων, κατάδικων και κρατούμενων σε άδεια και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.08' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 24 Οκτωβρίου 2013 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: 1) ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής: «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και άλλες διατάξεις», 2) μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων: «Κύρωση της Πολυμερούς Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της, της Δημοκρατίας της Αλβανίας, της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης, της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, της Δημοκρατίας της Κροατίας, της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, της Δημοκρατίας του Μαυροβουνίου, του Βασιλείου της Νορβηγίας, της Ρουμανίας, της Δημοκρατίας της Σερβίας και της Προσωρινής Διοίκησης των Ηνωμένων Εθνών στο Κοσσυφοπέδιο, για τη δημιουργία Κοινού Ευρωπαϊκού Εναέριου Χώρου» και 3) Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Ηλεκτρονική επιτήρηση υπόδικων, κατάδικων και κρατούμενων σε άδεια και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

